5

கேடுஇல் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
பாடுஅல்ல மற்றை யவை.

— "குறள்"

ஜயா அச்சகம், சென்னை-7.

நெல்சன்

THE

HISTORY OF INDIA:

FOR THE USE OF SCHOOLS,

BY HENRY MORRIS, M. C. S.

TRANSLATED INTO TAMIL

BY THE REV. DR. POPE.

இந்துதேச சரித்திரம்.

பாடசாலைகளில் கற்கின்ற மாணாக்கரின்

உபயோகத்திற்காக

ஹென்றி மாரிஸ் துரையவர்கள்

அங்கிலேய பாஷையில் செய்த

இந்நூல்,

ஜீ. யூ. போப் ஐயரவர்களால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

REVISED EDITION.

MADRAS:

Published by the

MADRAS SCHOOL BOOK AND VERNACULAR LITERATURE SOCIETY,

AND SOLD AT THEIR DEPOSITORY, OLD COLLEGE.

1877.

PRINTED AT THE C. K. S. PRESS, No. 18, CHURCH ROAD, VEPERY.

பொருள் அடக்கம்.

1-ம் அதிகாரம்.

இந்துதேசத்தையும், இந்துக்களின் குணங்களையும், அவர்களுடைய பூர்வ சரித்திரத்தையும் குறித்துச் சொல்லியது.

கி. பி. 77-ஞ் வரைக்கும்

2–ம் அதிகாரம்.

பக்கம்.

இந்துதேசம் பூர்வ மகம்மதிய அரசர்களின் ஆளுகையில் இருந்ததைக்குறித்துச் சொல்லியது.

இ. மு. 327-ஆ முதல், இ. பி. 1556-ஆ வரைக்கும்.

3–ம் அதிகாரம்.

மகா முகலாயர்.

இ. பி. 1556-ஆ முதல், 1744-ஆ வரைக்கும்.

4-ம் அதிகாரம்.

இந்தியாவில் ஐரோப்பியர் முதல்முதல் வந்த வர்த்தமானம்.

கி. பி. 1744-ஆ வரைக்கும்.

6-ம் அதிகாரம்.

இருட்டறை: உடனே நடந்த சிட்சை.

கி. பி. 1753-ஸு முதல், 1757-ஸு வரையில்.

7-ம் அதிகாரம்.

கர்நாடகத்தில் ஆகிய ஜயங்கள், வங்காளத்தில் மீர் ஜாப்பியர் செய்த இரண்டகம்.

கி. பி. 1756-ஸு முதல், 1760-ஸு வரையில்.

புக்கம்.

8-ம் அதிகாரம்.

வங்காளத்தில் நடந்த விகற்பங்கள், போர்கள், துன்பங்கள்.

கி. பி. 1760-ஆ முதல், 1767-ஆ வரைக்கும்.

11-ம் அதிகாரம்.

கர்நாடகத்தில் ஐதர் படையெடுத்தது.

கி. பி. 1780-ஆம் முதல், 1784-ஆம் வரையில்.

12-ம் அதிகாரம்.

ஏஸ்டிங்ஸ் என்பவருடைய அந்தியகாலமும், டிப்பு சுல்த்தானுடன் நடந்த சண்டையும்.

இ. பி. 1781-ஆ முதல், 1792-ஆ வரையில்.

இந்துதேச சரித்திரம்.

1–ம் அதிகாரம்.

இந்துதேசத்தையும், இந்துக்களின் குணங்களையும், அவர்களுடைய பூர்வசரித்திரத்தையும் குறித்துச் சொல்லியது.

கி. பி. 77–ஹு வரைக்கும்.

இந்துதேசம் ஆசியாகண்டத்தின் தென்திசை
ல் இருக்கின்றது. அதன் கிழக்கு, தெற்கு, இம்
ன்று பக்கங்களிலும் ஏறக்குறைய கடல்சூழ்ந்
ருக்கின்றது. அக்கடலுக்கு அதனால் "இந்து
காசமுத்திரம்" என்று பெயர்வந்தது. வடக்கில்
மயபர்வதவரிசை இருக்கின்றது. அது இந்தி
ாவை மத்தியஆசியாவுக்குரிய உயர்ந்த சமபூமியி
ின்று வேறாகப் பிரிக்கும். உலகத்திலுள்ள பர்
தங்கள் எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்த கொடுமுடிகள்
தில் உண்டு

இந்தியாவை விந்தியபர்வதம் இரண்டு பாகங்க
ாக வகுக்கின்றது. வடபாகத்துக்கு "இந்துஸ்தா
ம்" என்று பெயர். இந்தியா முழுவதையும் இந்து
தானமென்று கூறுவாரும் உளர். மற்றொரு பாகத்
க்கு "தக்ஷிணம்" அல்லது தென் இந்தியா என்று
பயர்.

இந்தியாவின் அவயவங்கள்.

இந்துஸ்தானத்தில் சிந்து கங்கை நதிகள் பாயும்
ரண்டு சமபூமிகளும், சிந்துக்குக் கிழக்கில் பெரிய
ணந்தரமும், விந்தியபர்வதங்களைத் தெற்கு எல்லை

இந்துஸ்தானத்தின் விவரம்.

1. அதி.

யாகக்கொண்ட உயர்ந்த சமபூமியுமுண்டு. சிந்

சிந்துநதி பாயும் சமபூமி.

நதிபாயும் சமபூமியானது அந்த நதியிற் சேரும் வே
ஐந்து சிறு நதிகளால் பஞ்சாப் என்று பெயர்பெற்
நாடும் மேற்கு ஓரத்தில் இந்தியாவுக்கும் பெலுசி
தானுக்கும் நடுவிலுள்ள சிந்துநாடும் அடங்கியதா

கங்கைபாயும் சமபூமி.

கங்கைபாயும் சமபூமி இத்தேசத்தில் மிகவு
செழிப்பானது. அந்தப் பிரதேசத்திலேதான் இந்து
கள் ஆதியில் தங்கி வாசஞ்செய்ததாகத் தெரியவ
கிறது. அதில் அவர்களுடைய பல புண்ணியஸ்
லங்களும் அவர்கள் பிரியமாய்க் கொண்டாடும் க
கைநதியும் இருக்கின்றன. பிரிடிஷ் இந்தியாவி
மிகச் செழிப்பான நாடுகளுக்கும் முதன்மையா
ராஜதானிக்கும் அதுவே இப்போது ஸ்தானமாயிரு
கின்றது.

பெரிய வனந்தரம், மத்திய இந்தியா.

பெரிய வனந்தரமானது சிந்துதேசத்துக்குக் கீழ்
திசையில் இருக்கிறது. மத்திய இந்தியாவின் உய
ந்த சமபூமியானது மேலே சொல்லியபடி விந்தி
பர்வதத்தின் வடக்கு ஓரத்தில் இருக்கின்றது. அ
அடுத்திருக்கின்ற உஷ்ணமான சமபூமிகளைப்பார்க்
மிகவும் சௌவுக்கியமானது.

தட்சிணத்தின் விவரம்.

தக்ஷிணமானது வெவ்வேறு உயரமுள்ள குன்
களால் எல்லாப் பக்கங்களிலும் அடக்கப்பட்டது
கடல்வாயிலும் பரவிய சமபூமியால் சூழப்பட்
துமான விரிவுள்ள உயர்ந்த சமபூமியாம். இந்த
பாகத்தின் கிழக்கு மேற்குத்திசைகள் இரண்டிலு
உள்ள பர்வதங்களுக்கு "கிழக்கு மலைவரிசை
"மேற்கு மலைவரிசை" என்று பெயர். மேற்கு ம
வரிசை தென் இந்தியாவின் மேற்கடற்கரையோ
துக்குச் சமதூரநிலையாய் இருக்கின்றது. அந்தப் ப
வதவரிசை பல இடங்களிலும் மிக உயர்ந்திருக்கு

ழக்கு மலைவரிசை கிருஷ்ணநதிதொடங்கி சென் 1. அதி.
பட்டணத்தின் அக்ஷாம்சம்வரையிலும் கிழக்குக்
—ற்கரையோரத்துக்குச் சமதூர நிலையாக வந்து,
ங்கே மேற்கு நோக்கி வளைந்து மேற்கு மலைவரி
சயை நீலகிரியில் சேருகின்றது. அவ்விடத்தில்
ம்மலைவரிசை மற்ற இடங்களில் இருப்பதைவிட
திகமாய் உயர்ந்திருக்கின்றது. கிருஷ்ணநதிதொ
ங்கிக் கிழக்குக் கடற்கரையோரமாகக் கடகபுரி
ரைக்கும் ஒரு மலைவரிசை வடக்காய் ஓடியிருக்
றது. அதிலுள்ள மலைகள் கிழக்குமலைவரிசை
பாலப் பல இடங்களில் பிரிந்தவைகளும் ஒழுங்
ற்றவைகளுமாயிருக்கின்றன.

தென் இந்தியாவின் பள்ளத்தாக்குகள்.

மலைகளுக்கும் சமுத்திரத்துக்கும் நடுவிலுள்ள
ள்ளத்தாக்குகள் சாதாரணமாய்ச் செழிப்புஞ் செல்
முமுள்ளவைகளாம். மேற்குத் தீரத்திலுள்ள சம
மியானது இடுக்கமுள்ளதும் கரடுமுரடானதுமாம்.
ழக்கிலோ கர்நாடகம் வடசர்க்கார் என்னும் விஸ்
ரமான நாடுகளிருக்கின்றன.

தென் இந்தியாவின் நதிகள்.

தென் இந்தியாவில் அநேகம் பெரிய நதிகள்
பெரும்பாலும் கீழ்த்திசையை நோக்கி ஓடுகின்றன.
வைகளில் முக்கியமானவை கோதாவரி, கிரு
ஷ்ணை, பெண்ணையாறு, காவேரி ஆம். வடக்கில்
ர்மதையும், தபதியும் கீழ்த்திசையிலிருந்து மேற்கே
டி காம்பே குடாக்கடலில் விழுகின்றன.

இந்தியாவுக்குரிய விளைவுகளைக் குறித்தது.

இந்தியாவின் விளைவுகள் அளவற்றவைகளும்
பயோகமானவைகளுமாம். தென்னையும், பனை
யும், மற்ற திருணவிருக்ஷங்களும்* இத்தேசத்திலெங்

*திருணவிருட்சம்; இச்சொல் வடமொழியில் தென்னை, பனை, கமுகு, ஈஞ்சு, தாழை, கர்ச்சூரம், இன்னம் இவைபோன்ற மரங்களென்று அர்த்தங்கொள்ளும்.

1. அதி.

குமிருப்பதுமன்றி அதற்குரிமையான மரங்கள
யிருக்கின்றன. தென்னை அநேககாரியங்களுக்கு உ
வும். தேங்காய் உணவுக்கு யோக்கியமாயிருப்பது
தவிர சிறந்த எண்ணெயையும் தரும். கொட்டா
கச்சியாந்து கிண்ணங்களாகவும், பாகசாலைக்கு
விய வேறு பாத்திரங்களாகவும் செய்யப்படுகின்றது
அதின் நார் கயிறுகவும், மரம் வாரைகளாகவும், ஸ்த
பங்களாகவும், உத்திரங்களாகவும் உபயோகப்படு
காடுகளில் தேக்குமரங்கள் விசேஷமாயுண்டு. அவை
கள் கப்பல் கட்ட உபயோகமாகும். கருங்காலி
சந்தனம், நூக்கம் என்னும் மரங்களைக்கொண்டு
சித்திரமான வேலைகளைச் செய்வார்கள். வாசனை
திரவியங்களும், சுகந்தபிசின்களும், பற்பல மருந்து
மூலிகைகளும் பரிபூரணமாய் அகப்படும்.

இருஷிக்குரிய பயிர்கள்.

இத்தேசத்தில் நெல் ஒரு முக்கியமான பயிர். பல
இடங்களிலும் இது உயர்குலத்து ஜனங்களுக்கே
முக்கியமான உணவாம். கீழ்க்குலத்தவர்களுக்கு
கோதுமையாவது, கேழ்வரகாவது வழக்கமான போ
ஜனமாம். அரிசியைத்தவிர மற்ற தானியங்களில்
கொள், துவரை, உளுந்து, பயறு, கடலை, சோளம்
தினை முக்கியமாய்ப் பயிர்செய்யப்படும். கொஞ்
சகாலமாய்ப் பருத்தி விஸ்தாரமாய் விளைக்கப்படு
கின்றது.

உலோகங்கள் முதலிய நிரஸவஸ்துக்கள்.

இந்தியாவின் நிரஸவஸ்துகள் ஆதிகாலந்தொடங்கி
பிரசித்தமாயிருக்கின்றன. அவைகளில் முக்கிய
மானவைகள் இரும்பும், வைரமுதலிய ரத்தினங்
களுமாம்.

இந்தியாவின் வியாபாரம்.

யூதேயாதேசத்தரசனுன சாலொமோன் ஆண்ட
காலமுதல் இத்தேசத்து ஜனங்கள் பிறதேசத்தவர்
களோடு வர்த்தகஞ்செய்துவந்ததாகத் தோன்றுகிறது

தில் உபயோகப்பட்ட இத்தேசத்துச் சரக்குகளில் 1. அதி,
க்கியமானவைகள் சுகந்தவஸ்து, நகை, விலையே
பெற்ற ஆடைகள். முற்காலத்தில் வியாபாரஞ்
ய்தவர்கள் இத்தேசத்துச் சரக்குகளை அராபியர்
லயெடுக்கும்வளையிலும் நிலவழியாய் மேற்குச்
மைக்குக் கொண்டுபோனார்கள். இவ்வகையான
ந்துதேசவியாபாரத்தைப் பிற்காலத்தில் அரபி
சத்தார் முற்றிலும் கைப்பற்றினார்கள்.

இந்துக்களின் பூர்வ நாகரிகம்.

இந்தப் பெருத்த வியாபாரம் ஆதிகாலத்திலே இந்
க்கள் மிகுந்த நாகரிகம் பெற்றிருந்தார்களென்ப
கு அத்தாக்ஷியாகும். இந்தத் தேசத்தாரின் பூர்வ
ித்திரம் சொற்பமாகவே தெரிந்திருந்தாலும் அவர்
ர் ஓர்காலத்தில் யூதர்களைத்தவிர ஆசியாவிலுள்ள
ற்ற தேசத்தாரெல்லாரிலும் மிகுந்த நாகரிகமும்,
சுவரியமும் பொருந்தியிருந்தவர்களென்று தெளி
ாய்த் தோன்றுகிறது. ஐரோப்பாவில் மிகவும் பெயர்
பெற்ற தேசத்தார் உண்டாவதற்குமுன்னே சுற்று
ள்ளநாடுகளில் வாசஞ்செய்த எல்லா ஜாதியாரி
ம் இந்துக்கள் சிற்பவேலை, கட்டடம், செய்யுள்
வைகளில் மிகுந்த சிறப்புப்பெற்றிருந்தார்கள்.

இந்துக்கள் இருந்தநிலையில்தானே இருந்துவிட்டது.

ஆகிலும் அவர்கள் அப்புறம் முன்னுக்கு வராமல்
ருந்த நிலைமையிலேயே இருந்துவிட்டார்கள். இந்
க்கள் இத்தேசத்தின் இயல்பான நிலைமைக்குரிய
ிசேஷங்களினாலும், அவர்கள் குலாசாரத்தின்படி
ந்நியர்களை நீக்கி இருக்கவேணுமென்று அவர்கள்
காண்ட எண்ணத்தினாலும் வெகுகாலமாய்ப் பிற
தசத்தாரோடு கலவாமல் பிரிந்திருந்துவிட்டமை
ால், வர்த்தகத்தால்மாத்திரம் சொற்ப சம்பந்தப்பட்
ருந்தபோதிலும், அந்நியோந்நிய சகவாஸத்தாலா
ும் பிரயோஜனங்களை அவர்கள் அடையவில்லை.
ூர்வகாலத்தில் இத்தேசத்துக் கிராமங்களில் என்ன

1. அதி. விசேஷங்களிருந்தனவோ அந்த விசேஷங்களை
இப்பொழுதும் காணலாம். முக்கியமான அ
விஷயங்களில் அவர்கள் ஜீவனம்பண்ணும் வ
இப்பொழுது இருக்கிறதுபோலவே பூர்வத்தி
இருந்தது. மாறுதலுண்டாயிருக்குமானல், நல்ல
கெட்டுப்போனதேயன்றி கெட்டது நல்லத
வில்லை.

மனுதர்மசாஸ்திரம் ஏறக்குறைய கி. மு. 900.

ஆதிகாலத்தில் இந்துக்களின் குடிவாழ்க்கை இ
னதென்று மனுதர்மசாஸ்திரத்தில் விளங்கும். இ
தர்மசாஸ்திரத்தை மனுவானவர் கிறிஸ்து பிறக்
முன் ஒன்பதாவது நூற்றாண்டில் ஏற்படுத்தி
ரென்று எண்ணுகிறார்கள். அது செய்யப்படுமு
னமே இந்துக்கள் சற்றே நாகரீகமடைந்திருந்தவ
ளென்று தெளிவாய்த் தோன்றும்.

மனுவின்காலத்தில் இந்துக்களின் குடிவாழ்க்கைநிலை.

அக்காலத்தில் இந்துக்கள் பிரம, க்ஷத்திரிய, வை
சிய, சூத்திரர்கள் என்று நான்குவர்ணங்களாக
பிரிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். முதல் மூன்று வர்ண
தார்களுக்கு இருஜந்மமெடுத்தவர்களென்று அ
தங்கொள்ளும் "துவிஜர்" என்று பெயர். அவ
ளுக்குச் சில விசேஷமான சுதந்தரங்கள் உண்
கடைஜாதியார் ஜயிக்கப்பட்டு அடிமைபூண்
ஜனங்களின் சந்ததியார் என்று தோன்றுகின்றத
அந்தச் சாஸ்திரத்தில் பிராமணர்களுடைய ஆசா
நியமங்களையும், அரசர் நடத்தவேண்டிய நீதிமுறை
மைகளையுங்குறித்து நுட்பமான விதிகள் அடங்
யிருக்கின்றன.

அரசாட்சி.

அக்காலத்து ஆளுகை அரசன் தனியே நடத்
வருமாட்சியாம். ராஜநீதிகள் மந்திராலோசனை
சபையாரையும் பிராமண பிரதான மந்திரியையு
உதவியாக வைத்துக்கொண்டு, பெரும்பாலும் அர

1. அதி.

றல் செலுத்தப்பட்டன. தேசகாரியங்களை அதிகா ரத்துக்கு ஏற்றபடி அந்தஸ்து பெற்றிருந்த அதிகாரி கள் நடத்திவருவார்கள். அவர்களுட் சிலர் ஆயிரம் கிராமங்களுக்கும், சிலர் நூறு கிராமங்களுக்கும், சிலர் பத்துக் கிராமங்களுக்கும் தலைவராயிருப்பார் கள். ஒவ்வொரு கிராமமும் ஒரு தலைவன் அதிகாரத் துக்கு உட்பட்டிருக்கும். கிராமத் தலைவனுக்குச் சம் பளமாகக் குடிகளால் தானியமே செலுத்தப்படும். மற்ற அதிகாரிகளுக்கு மானியநிலங்கள் உண்டு.

தீர்வை.

இக்காலத்தில் நடக்கிறதுபோல், பயிர்வகைப் நிலன்களின்மீதும், சில தொழில்களின்மீதும், வியா பாரச் சரக்குகளின்மீதும் வரிவாங்குவது அக்காலத் திலும் வழக்கம். தானியத்தின்மீது அதிகமாக வாங் கப்படும் வரி நான்கிலொன்று; ஆனாலும் சாதாரண மாய் ஆறில் ஒரு பங்குக்கு உயராமலும், பன்னிரண் டில் ஒரு பங்குக்குக் குறையாமலும் வரிவாங்குவது அப்பொழுது வழக்கம்.

மனுகாலத்துக்குப் பின் உண்டாகிய முக்கிய பேதங்கள்.

மனுவின் காலத்துக்குப்பின் அநேக வேறுபாடு கள் இயல்பாகவே உண்டாயின; ஆகிலும் பிரா மணர்களுடைய கௌரவமும் ஜாதிவேறுபாடுகளும் இதுவரைக்கும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. க்ஷத்திரிய குலமும் வைசியகுலமும் இப்போது மற்ற குலங் களைக்காட்டிலும் அரிதாயிருக்கின்றன. சூத்திரர் முன்போல் இழிகுலத்தாராக இப்பொழுது எண் ணப்படுகிறதில்லை. பிற்காலங்களில் வரவர வரு ணங்களுக்குள்ளே பல பல உள்வகுப்புகள் உண் டானதும் அல்லாமல், அவ்வருணங்களைச் சாராத ஜனங்களும் உண்டானார்கள்.

கிராம ஏற்பாடு கள்.

ஆகிலும் கிராம ஏற்பாடுகள் இதுவரைக்கும் நிலை யாய் இருக்கின்றன. இத்தேசத்தில் பல இடங்களி

1. அதி.

லும் கிராமத்தின் ஆளுகையில் பேதங்கள் உண்டா யின. சில இடங்களில் வரிசெலுத்தும் உடன்படி கை ஒவ்வொரு குடித்தனக்காரன் தனியாகச் செய் வதும், சில இடங்களில் கிராமத்தலைவன்மாத்திர செய்துகொடுப்பதும் வழக்கம்; ஆனாலும் ஒவ்வொரு கிராமமும் தனித்தனியான ஆளுகைமுதலிய ஏற் பாடுகளைப் பெற்றிருக்கும். தேசாதிபதிகள் அநேக தடவை மாற்றப்பட்டாலும் அது கிராமத்தின் சாத ரண குடிகளுக்குத் தெரியாது. ஒவ்வொரு கிராம மும் மற்ற கிராமங்களோடு யாதொரு சம்பந்தமு மின்றி, தன்னில்தான் ஒரு ராஜ்யமாகவிருக்கிறது ஜனங்கள் தங்கள் சொந்த உத்தியோகஸ்தராலேயே ஆளப்பட்டு, அந்த உத்தியோகஸ்தருக்கு மேற்பட்ட அதிகாரிகள் இன்னாரென்று விசாரிக்கிறதில்லை.

அந்தந்த தேசத்தவர்களுக்குண்டாகிய பேதம்.

இந்துக்கள் வாசஞ்செய்கிற நாடு மிகவும் விஸ் தீரணமாய்ப் பல அக்ஷாம்சங்கள்வரையிலும் இருப் பதால், அதில் சிதோஷ்ணம் முதலிய குணங்கள் பலவிதமாய் இருக்கும். அவர்கள் வாசஞ்செய்யும் இடங்களின் வேறுபாட்டாலும், பேசும் பாஷை களினாலும், அநுசரிக்கும் ஆசாரங்களாலும் அவர் கள் வெவ்வேறான அநேகதேசத்தாராகப் பிரிந்திருக் கிறார்கள். ஸ்காட்லாண்டு தேசத்தார், ஐர்லாண்டு தேசத்தார், இங்கிலாண்டு தேசத்தார் ஒருவருக்கொரு வர் எப்படி வித்தியாசப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அப் படியே இவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் பேதமாயி ருப்பார்கள்: ஆகையால், இத்தேசத்து ஜனங்களின் குணங்கள் ஒவ்வோரிடத்தில் ஒவ்வொருவிதமா யிருக்கும். வங்காளநாட்டான் பலவீனனும், ஆண் மையற்றவனுமாயிருப்பான். ராஜபுத்திரன் தைரிய மும், ஆண்மையுமுள்ளவன். மகாராஷ்டிரன் தந் திரமுள்ளவனும் சென்னபட்டணத்தின் தமிழனி

நந்து முழுதிலும் வேறுபட்டவனுமாம். தெலுங் 1. அதி.
ாட்டுக் குடிகளுக்கும், மேற்குக் கடலோரத்துக்
டகளுக்கும் பேதம் விசேஷமாயிருக்கின்றது.
ககயால் இந்துக்களின் குணங்களைக்குறித்து நாம்
ரகு சாதாரணமாய் விசாரிக்கவேணும்.

இந்துக்கள் மரியாதையும் சாந்தமும் உள்ளவர் இந்துக்களின் குணங்கள்.
; அவர்களுடைய ஊணும் உடையும் யாதொரு
ப்புமின்றிச் சாதாரணமானவைகள். குடும்பத்தா
-த்தும், சிநேகிதரிடத்தும் அவர்களுக்குத் திட
ன அன்புண்டு; அவர்கள் தாங்கள் மதிக்கும்
ரங்களால் நடத்தப்படும்பொழுது வீரராய் இருப்
ர்கள்; அவர்களை நம்பி விலையுயர்ந்த பொருளை
புவித்தால், அவர்கள் சத்தியமுள்ளவர்களாய்
நப்பார்கள். அவர்களிடத்தில் அன்பும், தயவும்
ட்டுமிடத்து, அவர்கள் நன்றியுள்ளவர்களாயும்,
சமுள்ளவர்களாயும் இருப்பார்கள்.

இந்துக்களுள் மேல்வகுப்பார் ஆசாரத்தில்
சேஷ சுத்தியுள்ளவர்கள். அவர்களுக்கு அதிக உற்
கமும் ஊக்கமும் இராவிட்டாலும் வெகு பொறு
மயோடும் மனப்பிடிப்போடும் தாங்கள் உடன்
ட்டகாரியங்களை முடிப்பதுமல்லாமல், அவர்க
க்குத் தங்கள் வேலையிலுண்டான பிடிப்பு அடிக்
 ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணத்தக்கதாயிருக்கின்
று. இங்கிலாந்தியர் இந்துக்களுடைய குணங்க
ல் தாங்கள் ஒருமைப்படத்தக்க விஷயங்களை
த்திரம் கிரகித்து மற்ற விஷயங்களைத்தள்ளிப் பக்ஷ
தமில்லாமல் பார்த்தால், அவர்கள் மதிக்கத்தகுந்
வைகள் விசேஷித்திருப்பது தெரியவரும். மேலும்
ளாவட்டத்தில் இவ்விருஜாதியாரும் ஒருமைப்
ட்டு ஒருவரையொருவர் நேசித்துச் சமரசப்படு
ார்களென்று நாம் உண்மையாய் நம்புகிறோம்.

1. அதி. இந்துக்களின் பூர்வசரித்திரத்தைக்குறித்துச் சொ

இந்துக்களின் பூர்வசரித்திரம்.

பமாய்த்தான் தெரியும்; ஏனெனில், முதல்முத ஆண்ட இந்து அரசர்களைப்பற்றி நமக்கு அக பட்ட விர்த்தாந்தங்கள் இந்துக்களின் கட்டுகதை களோடு கலந்தும், இந்துமதத்தைச் சார்ந்த ஐதிகங் ளோடு பின்னியும் இருப்பதால், உள்ளபடி இருந் வீரர்களின் சரித்திரம் இன்னதென்றும், கற்பனை யான கதைகள் இன்னவையென்றும் பகுத்தறிவ அரிது.

இந்துக்களின் உற்பத்தி.

இந்துக்கள் இந்தியாவின் முதன்மையான குடி ளல்லவென்றும், வடமேற்குத்திசையிலிருந்து அவ கள் இந்தியாவின்மீது படையெடுத்துவந்து, மு லில் இந்துஸ்தானத்தின் வடகோடியில் நிலையாயி பின்பு தென் இந்தியாவில் பிரவேசித்திருப்பார்க என்றும் தோன்றுகிறது.

அயோத்தியா ராஜ்யம்.

அயோத்திதான் முதலில் ஏற்பட்ட ராஜ்ய என்று இந்து கிரந்தகர்த்தர்கள் எழுதியிருக்கிற கள். இதில், சூரியவமிசம், சந்திரவமிசம் என இ ண்டு ராஜவமிசங்களும் உண்டாயின; ஆகிலும்

ராமர்.

சரித்திரத்தில் முதலில் எழுதப்படத்தக்க அரசன ராமர் என்பவர்; இவர் அயோத்திக்கு அரச தென் இந்தியாவின்மீது படையெடுத்துச் சென்ற அவர் யுத்தபராக்கிரமத்தில் சிறந்தவராயிருந்ததால் இத்தேசத்து வழக்கப்படி பிற்சந்ததியார் அவ ரைத் தெய்வமென்று தொழுதுகொண்டுவருகிற கள்.

மகாபாரதயுத்தம். உத்தேசம் கி. மு. 1450.

இதற்குப் பின்சரித்திரத்தில் குறிக்கப்பட்டது. கொஞ்சம் உண்மையென்று நம்பக்கூடியதுமான சங்கதி டில்லிக்குச் சமீபத்தில் இருந்த ஹஸ்தி புர ராஜ்யத்தைக்குறித்துப் பாண்டவருக்கும், கு

1. அதி.

ரிசத்தாருக்கும் நடந்த பாரதயுத்தம். பாண்டவர் ரம்பெற்றார்கள்; ஆகிலும் அவர்கள் தங்களு டய சிநேகிதர்களும், பந்துக்களும் மடிந்துபோன தப்பற்றி வெகு துக்கங்கொண்டு, அத்தேசத்தை ட்டு இமயபர்வதத்தைச்சேர்ந்த நிர்ச்சனமான டங்களுக்குச் சென்று, அங்கு இறந்தார்கள். கூர் ரத்து அரசனாகிய கிருஷ்ணன் பாண்டவருக்கு தவியாக யுத்தஞ்செய்தவன்.

கங்கைநதி கிட்ட அரசாட்சிகள்.

மேற்சொன்ன யுத்தம் கிறிஸ்து பிறக்குமுன் பதி ன்காவது நூற்றாண்டில் நடந்ததாக எண்ணப்படு றது. அக்காலத்தில் கங்கையின் படுகை பூமியில் நேகக் கட்டுப்பாட்டினாலும், வியாபாரமுறைமை லும் சம்பந்தப்பட்டிருந்த ஆறு சுயாதீன சமஸ் னங்கள் இருந்தன.

மகதராஜ்யம்.

இந்தச் சம்ஸ்தானங்களில் ஒன்றுக்கு மகதம் என்று யர். மேற்படி யுத்தகாலமுதல், கிறிஸ்து பிறந்த ன் ஐந்தாம் நூற்றாண்டுவரைக்கும் ஒரே அரசவமி ந்தார் இதில் இடைவிடாது ஆண்டதாகத் தோன்று றது. சுற்றியிருந்த ராஜ்யங்களில் அவர்களுக்கு ருந்த செல்வாக்கு உண்டாயிருந்ததுமல்லாமல் ந்துநதிக்கு மேற்கிலுள்ள தேசத்தாரோடும் சிநேகக் ட்டுப்பாடாய் இருந்தார்கள்.

சந்திரகுப்தன். கி. மு. 310.

இந்த அரசருக்குள் சந்திரகுப்தன், அசோகன் ன்ற இருவரும் மிகவும் பெயர்பெற்றவர்கள். ரேக்குதேசத்தார் சந்திரகுப்தனை ஸண்டரகோடஸ் ன்று சொல்வார்கள். அலேக்சாண்டருக்குப்பின் ட்டம் பெற்றவர்களில் ஒருவனான செலியூக்ஸ் ன்பவன் சந்திரகுப்தனோடே சமாதான உடன்படி கை ஏற்படுத்தினான். அசோகன் ஆண்டகாலத்தில் ந்த ராஜ்யம் நாலுதிசையிலும் விஸ்தரித்துப் பரவி துதும் அன்றி, வெகு நன்றாய் ஆளப்பட்டது.

1. அதி.

விக்கிரமார்க்கன். மாளவநாட்டிலே உஜ்ஜனியி பட்டணத்தில் அ
சாண்ட விக்கிரமார்க்கன் பிறக்கிறவரைக்கும் அ
காலத்தில் இருந்த மற்ற ராஜ்யங்களைக்குறி
நம்பத்தக்க வர்த்தமானங்கள் ஒன்றும் எட்டவில்
விக்கிரமார்க்கன் இந்துக்கள் மிகவும் அன்புட
கொண்டாடுகிற அரசன். இவனுடைய தர்மபெ
யையும், புத்தியையுங்குறித்து அநேக கதைகளை
சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள். இவன்பெயரால் உ
டான சகாப்தம் இந்துஸ்தானத்திற் சாதாரணம
வழங்கும். அது கிறிஸ்து பிறக்குமுன் 57-ம் இ
தொடங்குகிறது. பதினோராவது நூற்றாண்டி

போஜராஜன். கடையில் வாழ்ந்த போஜராஜனும் இந்துக்கள் ம
மெச்சிக்கொள்ளும் அரசன்.

தென் இந்தியாவின் பூர்வசரித்திரம். கி. மு. 1000. இந்துஸ்தானத்தின் சரித்திரத்திலும் தென் இந்தி
வின் சரித்திரம் மிக நன்றாய் விளங்கும். இந்துக்க
இந்தப் பாகத்தில் குடியேறினகாலம் இன்னதென்
நிச்சயமாய்த் தெரியாது. ஆனால் ஆதிகாலத்தி
தானே குடியேறி இருக்கலாம் என்று தோன்
கிறது. ஆகிலும், இந்துக்களுடைய பூர்வபாஷை
யாகிய ஸம்ஸ்கிருதத்துக்கு முற்றும் வேறாக இரு
பனவாயும், ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தப்பட்டனவ
யுமுள்ள பல பாஷைகள் தென் இந்தியாவில் வழ
கிவருவதைப் பார்த்தால், வெகுகாலம் இதில் வேறே
சுதேசத்தார் இருந்திருப்பார்கள் என்று ஊகிக்கலா

பாண்டிய ராஜ்யம். ஏறக்குறைய கி. மு. 550–ல். தென் இந்தியாவானது பல சம்ஸ்தானங்கள
கப் பிரிந்திருந்தது; அவற்றுள் சிறந்தவை தெ
புறத்திலிருந்த பாண்டியன், சோழன் இவர்
ளுடைய ராஜ்யங்களாம். பாண்டிய அரசர்களு
டைய ராஜதானி மதுரை. அவர்கள் அடுத்
ராஜ்யமாகிய சோழராஜ்யத்தோடு அடிக்கடி போ
செய்துகொண்டுவந்தார்கள். அவர்களுடைய ரா

1. அதி.

...தில் இப்பொழுது மதுரை, திருநெல்வேலி என்று ...சொல்லப்படுகிற இரண்டு ஜில்லாக்கள் அடங்கியி...தன.

சோழராஜ்யம்.

...சோழநாட்டின் ராஜதானி காஞ்சிபுரம். ஒருகா...லத்தில் இந்த ராஜ்யம் மிகப் பெருகி, வடதிசை...யில் கோதாவரிவரையிலும் வியாபித்திருந்தது.

சிறு சமஸ்தானங்கள்.

...இந்த ராஜ்யங்களுக்கும் மேற்சமுத்திரத்துக்கும் ...விலே தெலுங்கு, கன்னட நாடுகளிலும், விந்...பர்வதவரையிலே வடக்கிலும் சிறிய சம்ஸ்...தானங்கள் அநேகம் இருந்தன; ஆனால் அவைகளைப் ...பற்றிய சரித்திரம் குழப்பமாயும் பிரயோஜனமற்ற...தாயும் இருக்கின்றது.

சாலிவாகனன். கி. பி. 77.

...சாலிவாகனன் மகராஷ்டிரர் நாட்டில் ஆண்ட...வன். இந்துக்களில் வழங்கிவரும் கி.பி. 77-ஆம் வருஷத்தில் ...தொடங்கிய சாலிவாகன சகாப்தம் இவன் பெய...ராலே உண்டாகியது. இவன் மகா வல்லமைபொ...ருந்திய அரசன் என்று தோன்றுகிறது. ஆகிலும் இவ...னுடைய குணாதிசயங்களைக்குறித்தும், சாகசங்க...ளைக்குறித்தும் சாதாரண ஜனங்களில் வழங்குகிற ...சரித்திரங்கள் வெறுங்கதைகள்தான். இவன் மாளவ ...நாட்டில் கீர்த்திபொருந்திய அரசனான விக்கிரமார்க்...கனை ஜயித்தானென்று ஜனங்கள் சொல்லுவார்...கள்; ஆனாலும் அவன் அந்த அரசன்காலத்துக்கு ...வெகுநாள்பின்பு பிறந்தவனானதால், அது அபத்தம்...தான்.

இந்த சரித்திரத்தின் காலதிட்டங்களுக்கு நிலைவரமில்லாமை.

அப்பூர்வகாலத்தில் நடந்த முக்கியமான காரியங்...களைக் கூடியமட்டும் அறிவித்து, இந்துக்களின் ஐதி...கங்களில் உண்மையான சங்கதிகளைத் தெரிந்தெடுத்...துக் காட்டியிருக்கிறோம்: ஆகிலும், மகா அலெக்...சாண்டர் படையெடுத்துவந்த காலமுன் இத்தேச

1. அதி. சரித்திரங்களுக்குரிய எந்த முக்கிய சங்கதியின் க
மும் தெரியவில்லையென்றும், மகம்மதியர் இத்
சத்தைக் கட்டிக்கொண்ட காலம்வரைக்கும்
சாட்சியைப்பற்றிய காரியங்களைத் தொடர்ச்சிய
எழுதுவதற்கு எவ்வளவாகிலும் ஆதாரமில்லை எ
றும் எல்பின்ஸ்டன் துரை எழுதினது யதார்த்தமா

2-ம் அதிகாரம்.

இந்துதேசம் பூர்வ மகம்மதிய அரசர்களின் ஆளுகையில் இருந்ததைக்குறித்துச் சொல்லியது.

மு.327-௵ முதல், கி.பி.1556-௵ வரைக்கும்.

இந்தியாவின் மீது பாரசீக தேசத்தார் படையெடுத்தது.

இந்தியா மிகுந்த ஐசுவரியமும் மேன்மையும் ற்றிருந்தமையால், பிறதேசத்து ஜயவீரர் அதன் லே அடிக்கடி நோக்கங்கொண்டிருப்பார்கள், படி வந்தவர்களை இந்துக்கள் ஒருகாலும் இடை டாமல் தடுத்துத் துரத்திப்போடவில்லை. அநேகம் ற்றாண்டுகளுக்குமுன் பார்சு அரசனாகிய டேரை சிந்துநதிக்கருகிலுள்ள நாடுகளின்மீது படை டுத்துவந்து அவைகளை ஜயித்தான்; ஆகிலும், சத்துக்குக் கிழக்கு எல்லையென்று கிரேக்கு ந்திரக்காரனான ஹெரொடொடஸ் குறித்திருக் பெரிய வனாந்தரத்துக்கிப்பால் டேரையஸ் வந்த த் தோற்றவில்லை. பார்சியர் ஜயித்த இந்தியா ன் சொற்பபாகத்தில் பகுதிப்பணம் வாங்கிக் ாண்டார்கள்; ஆனாலும் அத்தேசத்தார் இந்துக்க டத்தில் செலுத்தின சொற்ப அதிகாரம் அதிசீக் ்திலே நீங்கிப்போனதாகத் தோன்றுகிறது.

கிரேக்கு அரசனாகிய அலெக்சாண்டர் படையெடுத்துவந்தது. கி. மு. 328.

மகா அலெக்சாண்டர் பார்சுதேசத்தைக் கைப் றியபிறகு, இந்தியா அந்த ராஜ்யத்தின் ஓர் கமென்று சொல்லி பஞ்சாபின்மீது பெரும் டையெடுத்துவந்தான். அப்போது அங்கு அர ண்ட புருஷோத்தமன் பராக்கிரமமாய் அவனை

2. அதி.

எதிர்த்தபோதிலும், கடைசியில் தோல்வியடை
தான். அவனை ஜயித்தபின் அலெக்சாண்
சட்லீஜ் நதிவரையிலும் முன்னேக்கிச் சென்ற
அங்கே அவனுடைய சேனைவீரர் கலகஞ்செய்
அவனுடன்கூட அதன்மேல் ஒரு அடியாவது எடு
வைப்பதில்லையென்று முரணிக்கொண்டபடியா
அவன் இத்தேசத்தில் சில காப்புச்சேனைகளை
திரம் வைத்துப்போட்டு, சுதேச அரசரில் சிலரே
சிநேகக்கட்டுப்பாடு செய்துகொண்டு, சிந்து பி
சிஸ்தான் நாடுகளின் வழியே ஆசிரியாவுக்குச் செ
ருன்.

செலியூகஸ்.

அலெக்சாண்டர் இறந்தபிறகு, அந்த வெற்றிய
னுடைய ராஜ்யத்தில் சில பாகத்தை அடை
செலியூகஸ் மகததேசத்து அரசனை சந்திரகு
னேடு உடன்படிக்கை செய்தான்; அது இந்து அ
னுக்கு அநுகூலமானதாயிருந்தது.

பாக்டிரியா ராஜ்யம்.
கி. மு. 255-125.

காபூலுக்கு வடக்கில் தற்காலத்தில் பொக
என்று சொல்லப்பட்டதும், செலியூகஸின் ர
யத்தில் ஓர்பாகமாயிருந்ததுமான பாக்டிரி
ராஜ்யம் நாள்வட்டத்தில் சுயாதீனமுள்ளதா
வல்லமையும் கல்வித்திறமும் பொருந்திய அரசவ
சத்தாராலே ஆளப்பட்டது. இந்த அரசர்நாளை
பாக்டிரியாதேசத்தார் படையெடுத்துவந்து இ
யாவில் டேரையசாவது அலெக்சாண்டராவ
வந்த நாடுகளிலும் அதிகமான நாடுகளை வென்
கள். இந்தியாவில் அவர்களுடைய அதிகாரம் நூ
வருஷத்துக்கு அதிகமாய் நடந்துவந்தது; ஆகி
அவர்கள் இந்துக்களுக்கு யாதொரு நிலையான க
யத்தையும் செய்துவைக்கவில்லை.

இந்தியாவை மகம்மதியர்கள் கட்டிக்கொண்டது.

பிற்காலங்களில் இந்துதேசத்தின்மீது படையெ
டுத்துவந்த சத்துருக்கள் மேலேசொன்னவர்களை

2. அதி.

இ. பி. 1001.

...ால் அல்ல; மகம்மது மதத்தாராகிய இவர்கள் ...சத்தின் பெரும்பாகத்தைக் கட்டிக்கொண்டார் ...ர். அவர்கள் ஸ்தாபித்த அரசாட்சி முழுபலத் ...டன் பலநூற்றூண்டுகளளவும் நிலைபெற்றிருந்தது.

கஜினி மாமூது.

...அந்த மதத்தாரில் இந்தியாவை எதிர்த்த முதலா ...து பேர்போன தலைவன் மாமூது என்பவன். அவன் ...ந்சாபுக்கு அப்பாலில் இந்தியாவுக்கு, வடமேற் ...சையில் இருக்கும் மலைநாட்டில் உள்ள கஜினி ...ரத்திலிருந்து வந்தான். இவன் சுதேசத்தில் சிங் ...தனத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காக நெடுநாள் ...லத்த போராட்டஞ்செய்துகொண்டிருந்து, கடை ...யில் அமைச்சலுண்டானபின்பு தனது தாங்காத ...க்கத்திற்கும் தன்னைச் சூழ்ந்திருந்த போராவல் ...காண்ட சூரர்களுக்கும் தகுந்த தொழிலைப் பிற ...சத்தில் தேடத்தொடங்கினன்.

அவன் இந்துதேசத்தில் படையெடுத்துவந்தது.

...இந்தியா கொள்ளையடிப்பதற்குத் தகுந்த அரங்க ...ன்று அவனுக்குத் தோற்றியது; ஆகையால் யுத்தத் ...தயும் சாகசத்தையும் வாஞ்சித்த யாவரும் தனது ...ாடியைச் சேரும்படி வரவழைத்து, இத்தேசத்தின் ...று பெரிய படையெடுத்தான். இத்தேசத்தினுள் ...வன் பன்னிரண்டுதரம் படையெடுத்துவந்து, ஒவ் ...வாருவிசையிலும் அளவற்ற திரவியம் வாரிக்கொ ...டுபோனுன்.

அவனுடைய பன்னிரண்டாம் படையெடுப்பு. சோமநாதபுரத்தின் முற்றுகை.

இ. பி. 1024.

... கடைசிதடவை படையெடுத்ததில் மாமூதும் ...வன் சேனையும் அழிவதற்கு ஒரு மயிர்கடை தப் ...பது; அது எப்படியெனில், கூர்ஜரநாட்டின் ...தன்பாகத்தில் சோமநாதபுரம் என்றெரு பட்ட ...ம் உண்டு; அதில் செல்வம் நிறைந்த அழகான ...ாதன தேவாலயம் ஒன்று இருந்தது. அது பல ...ய் அரண்செய்யப்பட்டுச் சௌரியமுள்ள பெரிய

2. அதி.

த்ராணையத்தால் காக்கப்பட்டிருந்தது. அத்தாணை
வீரர்கள் பட்டணத்தைத் தாக்கவந்த மகம்மதியர்கை
வெகுகாலம் எதிர்த்தார்கள். மாமூது அந்தப் ப
டணத்தின்பேரில் படையெடுத்துப்போக அ
டை அயலரசர்கள் தங்களுக்கு மிகவும் பிரியமா
இந்தக் கோவிலைக் கொள்ளையிடவந்ததைக் கண்
எழும்பி, அவன் சேனையைச் சூழ்ந்துகொள்
அவன் அவர்களோடு போர்செய்வதற்காக முற்
கையை விட்டுத் திரும்பிக்கொள்ளும்படியாய்
ரிட்டது. அப்போர் நெடுநேரம் பயங்கரமாய் நட
தது. ஆக்கிரகங்கொண்ட இந்துக்கள் ஊக்கத்தோ
போர்செய்தார்கள்; சத்துருக்கள் அவர்கள்முன் நி
லாமல் பின்னிடைந்து ஓடத்தொடங்கினார்கள். அ
தருணத்தில் மாமூது குதிரையை விட்டுக் குதித்
தன் படைச்சேவகருக்குமுன்பாக முழங்காலிட்
ஜயந்தரவேண்டுமென்று கடவுளை உரக்கப் பிரா
தித்துக்கொண்டு, தனது போர்க்குதிரைமீதேறி, ம
படி சேனையை நடத்தினான். அவனுக்கு ஜய
உண்டாகியது. இந்துக்கள் ஓடிப்போனார்க
சோமநாதபுரத்தின் காப்புச் சேனைவீரர் ஆசைகு
ந்து கோட்டையை விட்டு, எதிரியின் சேனைக்கு
பாய்ந்து ஓடிச் சமுத்திரக்கரை சேர்ந்து, படகுமா
கமாய்ப் போய்விட்டார்கள். மாமூது பின்பு கோ
லுக்குள் புகுந்து, தனது சொந்தக் கையினாலே
ரிய விக்கிரகத்தை உடைத்துத் தள்ளி, அங்குள்
திரவியங்களையெல்லாம் கொள்ளையாடினான்.

அவன் கஜினிக்குத் திரும்பிப்போனது.

அவன் தனது சுதேசத்துக்குத் திரும்பிப்போ
தற்குமுன் கூர்ச்சரத்தில் சிலநாள் தங்கியிருந்
அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு ஒரு அரசனை நியம
தான். பின்பு, அவன் அப்புறம் செல்லுகையி
முதலில் இந்துதேசத்திற்கு வந்த பாதையை அஜ்பி

சனது திரண்டசேனை பிடித்துக் காத்திருக்கக் 2. அதி.
ரடு, அந்த வழியில் செல்லாமல், பக்கவழியாய்த்
ம்பி, சிந்துநாட்டுக்குக் கிழக்கில் இருக்கும்
னற்காட்டில் போகத் தீர்மானித்தான். அப்படிப்
ாகும் பாதை பயங்கரமாயிருந்தது. வழியிலே
நேகர் இளைப்பினாலும், தாகத்தினாலும், தவிப்பி
லும் மடிந்துபோனார்கள்; ஏறக்குறைய அவனு
டய எல்லாச் சேனையும் அழிந்துபோயிற்று.

அவனுக்குப்பின் பட்டங்கட்டிக்கொண்டவர்க மகம்மது கோரி.
டைய வர்த்தமானங்கள் இந்துதேசத்தின் சரித் கி. பி. 1176.
த்திற்குச் சம்பந்தப்படாதவைகளாகையால் அவர்
ளக்குறித்துச் சொல்லவேண்டியது அவசியமல்ல.
வர்களுக்குள் கடைசியில் அரசாண்டவன் மகம்
ு ஷாஹாபுட்டீன் என்பவனால் வெல்லப்பட்
ன். இவனுக்கு கோரி என்று சாதாரணமாய்ப்
ர்வழங்கும். அவன் கோரி வமிசத்தரசர்களில்
கவும் பேர்போனவனும், மகம்மது வமிசத்தரசர்
ள இந்தியாவில் ஸ்தாபித்தவனுமாம். கோரி என்
ம் நாமதேயம் துர்க்கிஸ்தானுக்குச் சமீபத்தில்
ருக்கும் இந்துக்குஷ் மலைநாட்டைச்சேர்ந்த கோரி
ன்னப்பட்ட ஒரு சீமையின் பெயராலே அவ
க்கு இடப்பட்டது.

அவன் தன் சேனையோடு டில்லி அஜ்மீர் நாடு
ள நோக்கிச் சென்று வழியிலுள்ள இடங்களை
பல்லாம் பிடித்துக்கொள்ள, அவன் சேனைத்தலைவ
கிய குத்புத்தீன் கடைசியாய் டில்லி அஜ்மீர் நாடு
ளை வென்றான். அந்தச் சேனைத்தலைவன் வங்
ளம் மகதம் இந்நாடுகளையும் ஜயித்தான். குத்புத்
ன் முதலில் மகம்மது கோரிக்கு அடிமையாயிருந்த
ன். கோரிக்குப் பிள்ளையில்லாமையால் அவனை

2. அதி. — இ. பி. 1206. அன்புடன் எடுத்துவளர்த்து, ராஜ்யத்திலுள்ள லான உத்தியோகத்தை அவனுக்குக் கொடுத்தா கோரிக்குப்பின்பு குத்புத்தீனும் வேறு இரண் அடிமைகளும் சுயாதீனம் பெற்று, ராஜ்யத்தி வெவ்வேறு பாகங்களுக்கு அதிகாரிகளானார்க குத்புத்தீன் டில்லியில் ஆண்டான்.

அடிமை அரசர்; கிலிஜி வமிசத்தார். இ. பி. 1206—1288. இ. பி. 1288—1321. அவனுக்கும் அவனுடைய சந்ததியாருக் "அடிமை அரசர்" என்று பெயர்வந்தது. அவ ளுக்குப்பின் கிலிஜி வமிசத்தார் அரசாண்டார்க இவர்கள் அரசாண்டகாலத்தில் மகம்மதியர் இந் தேசத்தின் தென்னாடுகளைக் கட்டிக்கொள்ளத் து கினார்கள்.

டோக்ளாக் வமிசத்தார். மகம்மதுடோக்ளாக். இ. பி. 1325—1351. அவர்களுக்குப்பின் டோக்ளாக் குடும்பத்தார் ப டத்துக்கு வந்தார்கள். இந்த வமிசத்தாரில் அரசாண் வர்களுக்குள் இரண்டாவதான மகம்மதுடோக்ளா என்பவன் பைத்தியங்கொண்டவன். டில்லியை விட்டுத் தென் இந்தியாவிலுள்ள தேவகிரி என்னு நகரத்தை ராஜதானியாக்கவேணுமென்றுகருதி அதற்கு தௌலத்தாபாத் என்னும் பெயரிட்டு, டி லியின் குடிகள் எல்லாரையும் அதைவிட்டுத் தன்னு டன் தெற்கே வரும்படி கட்டாயம்பண்ணினா சீனதேசத்தின்மீது படையெடுக்க எத்தனித்து, அத காக, 1,00,000 பேர்கள் அடங்கிய சேனை இமயபர்வதத்துக்கு அப்பாலே அனுப்பினா ஆனாலும், அவர்கள் சீக்கிரமாய் முறியடிபட்டு திரும்பி ஓடிவருகையில், மிகுந்த துன்பங்க நேரிட ஒருவன்கூட உயிரோடே வந்து சேர்வ கடினமாயிருந்தது. அவனுடைய கொடுங்கோ மை பொறுக்கமாட்டாமல் குடிகளில் சிலர் கலக செய்யநேரிட்டபோது, அவர்களுடைய நாடுகளை

2. அதி.

கி. பி. 1351.

ந்துகொண்டு, காட்டுமிருகங்களை வேட்டையா றதுபோல் ஒவ்வொரு குடியாய்த் தேடிப்பிடித் கொல்லுவித்து மகிழ்ச்சியடைந்தான். நரஜீவனை வ்வளவு அற்பமென்று எண்ணிய இந்த நீச சன் ஒருநாள் தன் பல்லில் ஒன்று வீழ்ந்துபோக, தை ராஜகோலத்தோடு பூமியில் அடக்கஞ்செய்து, தன்மீது விநோதமான கோரியைக் கட்டுவித் ன்.

பெரோஜ்ஷாவின் ஆளுகை. கி.பி.1351,1388

இவனுக்குப்பின் அரசாண்ட பேரோஜ்ஷா நல் வர். இவர் அந்த மகா கொடியனுக்குப்பின் அர ளவந்தமையால், இவருடைய நற்குணங்கள் இன் ம் அதிக பிரகாசமாய் விளங்கின. இவர் முற்கா த்தில் ஆண்ட மகம்மதிய அரசர்கள் எல்லாரிலும் கவும் கண்ணியமான பெயர்பெற்றார். இவர் தமது னங்களின் க்ஷேமத்தைக் கருதி, தருமத்துக்கு வைத் சாலைகளையும், பாலங்களையும் கட்டி, குளங்களை வெட்டுவித்தார். இந்தியாதேசத்தில் முதல்முதல் வட்டப்பட்ட வாய்க்கால் இவர் உத்தரவின்பே ல் வெட்டப்பட்டது. இவர் மரித்தபிற்பாடு, இது யோகமின்றிப் பாழாய்க் கிடக்க, பின்பு ஒரு ம் ஆக்பர் செவ்வைப்படுத்தினார். பிற்காலத்தில் ங்கிலீஷ்காரர் அதைச் செப்பனிட்டிருக்கிறார் ர். இவர் தொண்ணூறுவயதில் இறந்தார்.

தாமர்லேன் படையெடுத்தது. கி. பி. 1398.

பத்து வருஷத்துக்குப்பின் பேரோஜ்ஷாவின் ரர்களில் ஒருவன் அரசாண்டகாலத்தில், கொ ய கிராதகனாகிய தாமர்லேன் இந்தியாவின்மீது டையெடுத்துவந்தான். அவனுக்கு இத்தேசம் எளி ல் கைவசமாயிற்று. அவன் டில்லிக்கு அணிவகுத் ச் செல்லுகையில், மிகவும் கொடிய காரியங்களைச் சய்தான். அவன் சென்ற பாதையெங்கும் பற்றி யரியும் கிராமங்களும், புகைந்தெரியும் வீடுகளும்

2. அதி.

அடையாளமாயிருந்தன. ஒரு தருணத்தில் மிகு யான ஜனங்களைச் சிறைபிடித்ததில் அவர்களை கூட இழுத்துக்கொண்டுபோவது தொந்தரவாயிரு ததினாலே, அவர்களுள் பதினைந்து வயதுக்குக் கீழ் பட்டவர்களைமாத்திரம் உயிரோடே வைத்து, மற் லட்சம்பேரை மகா கொடூரமாய்க் கொலைசெய் விடும்படி கட்டளையிட்டான். டில்லிபட்டணத் லுள்ளவர்கள் அவன் தங்களைக் காப்பாற்றுகிறதாய் சொன்ன வாக்குறுதியை நம்பி, கோட்டையை ஒ புவித்தார்கள். அப்படியிருந்தும், பயங்கரமா குரூரங்கள் செய்யப்பட்டன. தாமர்லேனுடை போர்ச்சேவகர்கள் தங்கள் வழக்கப்பிரகார கொள்ளையிடத் தொடங்கினார்கள். குடிகள் அ எதிர்க்க, எங்கும் சங்காரம் உண்டாகியது. தெரு கள்தோறும் பிணங்கள் குவிந்துகொண்டிருந்த பட்டணம் எங்கும் புலம்பலும் துக்கமும் அல லும் உண்டாயின.

தாமர்லேன் இந்தியாவை விட்டுப் போனபின்பு இத் தேசத்தின் ஸ்திதி.

தன்னை டில்லி சக்கரவர்த்தி என்று விளம்பரப் படுத்தி, தான் ஜயித்த நாடுகளைக் குடியில்லாமல் பாழ க்கிவிட்டு, அளவற்ற தனத்தைக் கொள்ளையிட்டு அநேகம்பேர்களை அடிமைகளாகப்பிடித்துக்கொண் டு, தாமர்லேன் தன் தேசத்துக்குத் திரும்பிச் செ ன்றான். பிற்பாடு அநேகவருஷம் வரையிலும் இந்திய எங்கும் ஓராளுகையுமில்லை. சக்கரவர்த்தியைச் சே ந்த நாடுகளெல்லாம் பிரிந்துபோயின. எந்நாட்டி லும் சுயாதீன அரசாட்சிகளை ஸ்தாபிக்க எத்தனித்து ஒரு கட்சிக்காரர் மற்றொரு கட்சிக்காரரோடு சண் டைசெய்துகொண்டார்கள். சக்கரவர்த்தி என்ற பெயருக்குமாத்திரம் ஒருவன் இருந்தும், அவனு டைய அதிகாரம் முந்திய ராஜ்யத்தில் வெகு சொற்பபாகத்தில் மாத்திரமே சென்றது. தாமர்லே

2. அதி.

பாபர்.

கு ஆரும் தலைமுறையில் அவன் சந்ததியாகிய
ர் அவனைப்போல் இந்தியாவின்மீது படை
டுத்து, டில்லியை மீட்டுக்கொண்டவரைக்கும்
யத்தில் சமாதானமும் அமரிக்கையும் கொஞ்
கூட உண்டாகவில்லை. இவன் தாமர்லேனைப்
ாலக் கொள்ளையிடுவதே தொழிலாகக் கொண்ட
ல்ல: இவன் இந்துநாட்டில் நூதனமான அர
ட்சியை ஸ்தாபிக்கவந்தான்.

பாபர் படையெடுத்துவந்தது. இ. பி. 1524.

அக்காலத்திலே இப்ரகிம்லோதி பெயருக்கு
திரம் சக்கரவர்த்தியாயிருந்தவன். அவனுடைய
ஜ்யபாரத்தில் அநேககலகங்கள் நடந்தன.
தக் கலகங்களிலொன்றில், பஞ்சாபின் அதிபதி
னவன் பாபருடைய உதவியைக் கோர, அவனும்
ந்தோஷத்துடன் ஒத்தாசைசெய்ய வந்தான். வட
ற்புறத்தில் அநேகம்தடவை சண்டைசெய்த
கு, அவன் டில்லியைநோக்கிச் செல்ல, அவ
டு போர்செய்ய இப்ரகீம் திரண்ட சேனையு
ர் எதிர்த்துவந்தான். பானிப்பட்டு என்னும் இட
ல் சண்டை நடந்தது. பாபருடைய சேனை
ற்பமானது; ஆனாலும் எந்தப் பக்ஷத்தார்களுக்
போர்செய்ய மனமில்லாதிருந்ததாகத் தோன்றி
. இரண்டு சேனாதிபதிகளும் தத்தம் பாளயங்க
ச் சுற்றிலும் அரண்செய்துகொண்டார்கள். இப்ரா
முதலில் சண்டைக்குத் தாக்கிவர, அவன் சேனை
ழுமையும் முறியடிக்கப்பட்டதுமன்றி, அவனும்
ால்லப்பட்டான். இந்த யுத்தத்தினாலே டில்லி
யும் தாமரலேனுடைய சந்ததியார் வசமாய்ப்
ானது; இவர்களுக்கு "மகா மூகலாயர்" என்
ம் பெயர் சாதாரணமாய் வழங்கிவருகின்றது.

பானிப்பட்டு சண்டை. 1526 எப்பிரல்மீ 21உ.

இவ்விதமாய் இந்தியாவை ஜயித்த பாபர் உல்
சகுணமுள்ளவன். மற்றவரோடு சிநேகமோ

பாபரின் குணங்கள்.

2. அதி.

யாய் இணங்கியிருப்பான். இவன் தனது சுயச
திரவரலாற்றைப்பற்றி இனியவொரு புத்தகமெழு
யிருக்கிறான். அது வாசிப்பவர்களுக்கு அவன
குணங்களை உள்ளபடியே விளங்கச்செய்யும். இதி
அவன் தனது குற்றங்களை மறைக்கவில்லை. என்

அவனுடைய சுய சரித்திரம்.

லும் அவன் எழுதிய சுயசரித்திரத்தைப் படிப்ப
கள், இதை எழுதியவன் எது உத்தமமோ, எது சத்
யமோ, எது அழகியதோ, அதையே நாடினவ
என்று அறியக்கூடும். ஆதலால் எக்காலத்திலு
எத்தேசத்திலும் அதைப் படிக்கின்றவர்கள் அவ
மேன்மையாகக் கொண்டாடுவார்கள்.

பாபர் டில்லியின் சக்கரவர்த்தியானது.

இவன் டில்லியில் ஐந்துவருஷமாத்திரமே
சாண்டான். அக்காலம் முழுமையும் கலகம் செ
வர்களை அடக்குவதே அவனுக்குத் தொழிலாயி
தது. துலுக்க அரசர்களைச் சீக்கிரத்தில் ஜ
தான்; ஆகிலும், இந்துக்களை அடக்குவது அதி
பிரயாசையாயிருந்தது.

ராஜபுத்திரர்.

கஜினிமாமூதும் மற்ற மகம்மதிய அரசரும் வ
போது இந்துக்கள் அநேகம்தடவை அவர்க
திடத்துடன் எதிர்த்ததை முன்னமே சொன்னே
இப்போது மூகலாய வமிசத்தார் சரித்திரத்தைச்
ல்லத்தொடங்கினதால், அப்படி அவர்களைத் தி
துடன் எதிர்த்தவர்கள் இன்னாரென்று சொல்ல
ண்டும். இந்தியாவின் வடமேற்குமாகாணங்கள
ராஜபுத்திரரென்பவர்கள் வஸித்துக்கொண்டிருந்த
கள். இவர்கள் இந்துக்களுள் வழங்கிய நாலு மு
கியமான ஜாதிகளில் இரண்டாவதுவகுப்பைச் சே
ந்தவர்கள்; மிகவும் சுவதந்திரர்களாயும் பராக்கி
சாலிகளாயுமிருந்தார்கள். அவர்களை மகம்மதி
ஒருபொழுதும் முற்றும் ஜயிக்கவில்லை. டில்

ர்கரவர்த்திகளில் சிலர் அவர்களை அன்பாய் நடத் 2. அதி.
னபடியினுலேதான் அவர்கள் ஜகலாய அதிகாரத்
க்குக் கீழ்ப்படிந்தார்கள்.

இவ்வகை வீரருடன் பாபர் அக்காலத்தில் போ சங்காவுடன் பாபர் போர்செய்தது.
ட நேரிட்டது. மேவார் அரசனுன சங்காவாலே சீக்கிரியுத்தம்.
-த்தப்பட்ட அநேகம் ராஜபுத்திரர்கள் அவனை 1527-ஸ்ல மார்ச்சுமீ 16௳.
திர்க்க ஆகிராவை நோக்கிச் சென்றார்கள். பயங்க
ான சண்டை நடந்தது. பாபருடைய சேனையின்
ந தண்டு முதலில் முறியடிக்கப்பட்டது; ஆனு
ம் ராஜபுத்திரர் துவக்கத்தில் மேற்கொண்ட
பாழுது ஊக்கத்தோடு தொடர்ந்தேற்றியாய்ப்
ார்செய்யாமற்போனதால், பாபர் தனது பாளை
த்தை அரண்செய்துகொண்டு, தன்னை அவர்கள்
படியும் எதிர்க்க இடமில்லாமல் காத்துக்கொண்
ன்; ஆனுலும் அவனுடைய படைச்சேவகர் முத
ல் தோற்றுப்போனதால் அநேகர் மனமுறிந்து
க, ராஜபுத்திரர் ஜயங்கொள்ளுவார்களென்று
ாற்றியது; பாபர்மாத்திரம் மனங்கலங்காமல்,
து சேனுதிபதிகளை அருகில் அழைத்து, அதைரி
படாமலும் பின்வாங்காமலும் இருங்களென்று
ற்றி, கீர்த்திப்பிரதாபத்தை நாடவேண்டுமென்று
ரியப்படுத்தினுன். அங்குள்ள எல்லோரும்யதார்
மாய் நடக்கிறேமென்றும், முன்வைத்த காலைப்
ன்வைக்காமல் போய் ஜயத்தையாவது கொள்
ாம்,இல்லாவிட்டால் ரணக்களத்தில் மடிந்தாவது
ாவோமென்றும் உறுதியாய் அவனுக்குச் சபதங்
பினுர்கள். பாபர் அவர்களைத் திரும்பவும் போர்க்
த்திற்கு நடத்த இப்படி மறுபடி உண்டான தை
ம் பலத்ததாயிருந்ததினுல், அவர்கள் ராஜபுத்
ளை முறியடித்துத் துரத்திவிட்டார்கள்.

2. அதி.

சாந்தேரி முற்றுகை 1528–ஷு ஜனுவரிமீ 28உ. ஆகிலும், பாபர் அரசாண்ட காலம்முழு ராஜபுத்திரர்களால் அதிக தொல்லையடைந்தா மாளவநாட்டிலுள்ள சாந்தேரி என்னும் கோ டையை அவன் முற்றுகைபோட்டுக்கொண்டி கும்பொழுது, பயங்கரமான ஒரு சங்கதி நடந்த என்னவெனில், ராஜபுத்திரர் தங்கள் ஸ்திரீக யும் பிள்ளைகளையும் முன்னதாகக் கொலைசெய் தங்களில் ஒரு போர்வீரனாவது மீதியாய் நில்லாம எல்லாரும் மடிகிறவரைக்கும் யுத்தஞ்செய்தார்க

பாபரின் மரணம். 1530–ஷு டிசம்பர்மீ 26உ. அவனுக்கு அயோத்தியா நாட்டிலும் மகதநா டிலும் உள்ள தமது சுய ஜாதியாராலும் சல்லியங் நேரிட்டன; ஆகிலும் அவன் மரணமடையும்போ முந்தின மகம்மதிய ராஜ்யம் ஏறக்குறைய மு மையும் அவனுடைய அதிகாரத்துக்கு உட்பட ருந்தது. மூடத்தனமாய் அவன் தான் இறந்தால் த பிரியபுத்திரனாகிய உமாயூனுடைய உயிர் காப்பா ப்படுமென்று நம்பித் தனது உயிரைக் கொடுத்து இ ந்தானென்று சொல்லுவார்கள். இது சரியல்ல, அ காக அவன் சில சடங்குகளை நிறைவேற்றியது உ மையே. அதினால் அவன் மனதிலுண்டான கவலை னால் அவன் மரணமடைந்தானென்று நினைக்கல

உமாயூன் என் பவன் பட்டத்துக்கு வந்தது. பாபர் இறந்தகாலத்தில், அவன் குடும்பத் சீரான நிலைமையில் இருக்கவில்லை. அவனுடை ராஜ்யத்தை அவனுடைய இரண்டு மூத்தபிள் கள் பங்கிட்டுக்கொண்டார்கள். காமிரான் என்ப னுக்குக் காபூல், காந்தார், பஞ்சாப் இந்த நாடு வந்தன; ஜேஷ்டகுமாரனான உமாயூனுக்குச் சக் வர்த்தி என்னும் பட்டம் ஆயிற்று. இந்த ஏற்பா டினால் உமாயூன் சிந்துநதிக்கு அப்பால் இருக்கு தேசத்திலிருந்து ஆட்களை வரவழைத்துக்கொண் தன்னுடைய தந்தையைப்போல் தனது சேனை அபிவிர்த்திசெய்வதற்கு இடமில்லாமற்போயிற்

உமாயூன் ராஜ்யபாரம் பண்ணின துவக்கத்தில் 2. அதி.
நகம் அமளிகள் உண்டாயின; அவைகளை அவன்
ண்டிய தீவரத்துடனும் உறுதியுடனும் அடக்
ட்டவில்லை. அவனுக்குள்ள சத்துருக்களில்
ர்ஷா என்பவர் மிகவும் பராக்கிரமமுள்ளவர். ஷேர்ஷா உமாயூனைச் சிங்காதனத்தைவிட்டு நீக்கினது. 1540-ஞ் மேமீ 16உ.
நப் பெயர்போனவர் இந்தியாவில் பிறந்த பட்டா
இவர் சௌரியத்தாலும் அதிக சாமர்த்தியத்தா
பேகாரில் உயர்ந்த பதவிக்கு வந்து, மிகவும்
லன்கொண்டு, தமது அரசனை எதிர்த்து, அவனைச்
காதனம்விட்டு நீக்கினர்.

இவர் உமாயூனுடைய ஆதிக்கத்தைப் பெற்ற
த தேசத்தை விருத்தியடையச் செய்யவேண்டு
ன்றும், ஜனங்களைச் சுகமாய் வாழச்செய்யவேண்
ன்றும் எண்ணி, அதற்காக மிகுந்த முயற்சி
தார். அவர் ஐந்துவருஷமாத்திரமே அரசாண்
அந்தச் சொற்பகாலத்தில் அவர் தேசத்துக்குச் அவர் தேசத்துக்குச் சௌக்கியம் உண்டாக ஆண்டது.
த நன்மைகள் அவருக்குமுன் அரசாண்டவர்
செய்த நன்மைகளைவிட அதிகம். சாகுபடியின்
ல் தீர்வை வாங்கும் நிபந்தனைகளைச் சீர்ப்படுத்
ர். ஜனங்களுக்கு அநியாயமான பணச்செல
தாமசமுமின்றி, முன்னிலும் நன்றாய் நியாயம்
க்கத்தக்க சட்டதிட்டங்களை ஏற்படுத்தினர்.
த்தனக்காரருக்கு வெகு உபயோகமான கால்
கள் முதலான வேலைகளைச் செய்வித்தார்.
ர் சொற்பகாலமே ஆண்டாலும், அதிக உப
கமான காரியங்களைச் செய்துவந்தமையால்,
ர் மரணத்தைக்குறித்து எல்லாரும் மிகவும் துக்
கொண்டாடினர்கள். அவர் பண்டல்கண்டு அவருடைய மரணம். 1545-ஞ் மேமீ 22உ.
னும் சீமையிலுள்ள ராஜபுத்திரரைச் சேர்ந்த
ன்ஜர் கோட்டையை முற்றுகைபோடுகையில்
ல்லப்பட்டார்.

2. அதி.

ராஜ்யத்தை உமாயூன் மீட்டுக்கொண்டது.

அவருக்குப்பின் அவருடைய மூத்தகுமார பட்டத்துக்கு வந்தான்; ஆனாலும், அக்குடும்பத்த செவ்வையாய் ஆளவில்லை. பின்பு, உமாயூன் தன ராஜ்யத்தை மீட்க எத்தனித்தபோது, இந்திய வில் அநேகம் கட்சிகள் உண்டாயிருந்ததுமன்ற சேனை ஆயுதப்பயிற்சியில்லாததாயும் ராஜ்ய மிகவும் சீர்குலைந்ததாயும் இருந்தமையால், அவ தனது கோரிக்கையை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற் ஒரு வருத்தமுமில்லாமலிருந்தது.

உமாயூன் இந்தியாவைவிட்டு ஓடிப்போனது. கி. பி. 1542-ஞு அக்டோபர்மீ 14உ.

இதற்கிடையில் உமாயூனுக்கு வெகு தொந்தர நேரிட்டது. ஷேர்ஷாவினால் தோற்கடிக்கப்பட் பின்பு பார்சுதேசத்துக்கு ஓடிப்போனான். அவன அவனுடைய பரிஜனங்களும் பாதையில் அலைச்ச னாலும் இளைப்பினாலும் மிகவும் தொய்ந்துபோன கள். இப்படி உமாயூன் நிலையில்லாமல் அலைந் திரிகிறகாலத்தில், அவனுக்குப் பிற்காலத்தில் இ தியாவை ஆளப்போகிற அக்பர் என்னும் குமா பிறந்தார்.

பார்சு தேசத்தரசன் இந்துதேசத்தை மீட்பதற்காக அவனுக்கு உதவிசெய்தது.

இவ்விதமாகத் தேசத்தைவிட்டுத் துரத்தப்பட் சக்கரவர்த்தி பார்சுதேசத்து அரசனிடத்தில் சே ந்து, அவ்வரசனது இஷ்டப்படி மதசம்பந்தமா அபிப்பிராயங்களை அநுசரித்தமையால், அவன் தோஷப்பட்டு இவனுக்குத் திரண்டசேனையை கொடுத்தான். அந்த உதவியால் உமாயூன் தன் டைய சகோதரனை காமிரானைக் காபூல், காந்த நாடுகளிலிருந்து துரத்திக் கடைசியில் ஷேர்ஷ வின் சந்ததியாரிடத்திலிருந்து தன் முந்தின ரா யத்தை மீட்டுக்கொண்டான்; ஆகிலும் ஒரு வருஷ துக்குப்பின் தற்செயலாய் விழுந்து அடிபட் அதனாலுண்டாகிய நோவினால் மரணமடைந்தா

1556-ஞு ஜனுவரிமீ.

அவனுடைய கீர்த்திப்பிரதாபமுற்ற புத்திரர் அ னுக்குப்பின் அரசடைந்தார்.

3—ம் அதிகாரம்.

மகா முகலாயர்.

ி. பி. 1556–ஞு முதல், 1744–ஞு வரைக்கும்.

அக்பர் சிங்காதனம் ஏறினபொழுது, மிகுந்த ாமையுண்டாகுமென்று தோன்றியது. தகப்பன் ந்தபோது அவர் சிறுவயதாயிருந்ததினுல், ராஜ் பேஹிராம் என்னும் பிரதான மந்திரியின் சாரணைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டது. அந்த மந்திரி ணவன் ராஜ்யத்தை மிகுந்த ஜாக்கிரதையோ சாமர்த்தியத்தோடும் ஆண்டான். இவன் தன் ஷ்டப்பிரகாரம் அரசாண்டும் நல்லறிவுள்ளவனு கொஞ்சங்குறைய எல்லாத்தேசத்தையும் தன்னர ட்சிக்கு உட்படுத்தினுன். அக்பருக்குத் தகுந்த துவந்து ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொண்டபோது ில் கலகம் இல்லாமல் சற்றேறக்குறைய அமைதி ்டாயிருந்தது. அவர் வெகுகாலம் அரசாண்டது றி அவருடைய அரசாட்சி மிகவும் உபயோக ள்ளதாயிருந்தது. அவர் தமது ஆளுகைக்குட் ட ஜனங்களின் நன்மையையும் க்ஷேமத்தையும் வும் நாடியிருந்தமையால், அவர் இந்தியாவில் சாண்ட மகம்மதிய அரசர்களெல்லோரிலுஞ் சிற வராஞர். மகம்மதியர் இத்தேசத்தில் அதிகாரஞ் லுத்திய காலமுழுவதிலும் இவர்நாளில் தேசத் து உண்டான சமாதான நிலையும், நீதியான ஆளு யும், சுகவாழ்வும் ஒருபொழுதும் உண்டாக லையென்னும் புகழ்ச்சி அவருக்குத் தகும். தமது

கி. பி. 1556. அக்பரின் நீடித்ததும் சிறந்ததுமான அரசாட்சி.

3. அதி. ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பல ஜாதிகளும் ஒருமித்
வாழவும், ஒவ்வொருவனும் மற்றவர்க்கு உதவியாய்
தன்தன் வேலைகளை நடப்பிக்கவும் செய்வது அ
மனதில் முக்கியமாய்க் கொண்ட கருத்து. இ
உபாயத்தால் தமக்கு முன்னிருந்தவர்கள் வெளி
தேசங்களிலிருந்து ஜனங்களைத் தங்கள் தண்டுகளி
சேர்த்துக்கொண்டதுபோல்ச் செய்யாமல், சுதே
ளடங்கிய ராணுவத்தைக்கொண்டு ராஜ்யத்தி
பலத்தை விருத்திசெய்தார். ராஜாங்கத்தில் உயர்
உத்தியோகங்களை இந்துக்களுக்குக் கொடுத்தா
அவர்களுக்கு இதுவரையிலும் போடப்பட்டிரு
அநேகம் அநியாயமான வரிகளை நீக்கினார். வே
ஷா உண்டாக்கியிருந்த தீர்வைக்குரிய நிபந்தனை
ளைச் சீர்திருத்தினார். நியாயவிசாரணையைப்பற்றி
சட்டங்களை உறுதிப்படுத்தினார். கொடூரமான த
டனைகளையெல்லாம் கூடாதென்று நீக்கினார். இ
விதவைகளைத் தங்கள் புருஷர்களோடு உடன்க
டையேறவொட்டாமல் தடுக்க மிகவும் முயன்ற
சகலவிதத்திலும் ஜனங்கள் அபிவிருத்தியடை
சுகமாய் வாழத் தேவையான ஸாதனங்களையெல்ல
தம்மால் இயன்றமட்டும் தேடினார். நீடிய மக
திய அரசர்வரிசையில் நமது கண்குளிரத்தக்கதா
விசேஷமொன்று இருக்கும்பக்ஷத்தில் அது அக்
அரசாக்ஷிதான்.

ஜிஹாங்கிர் பட்டமடைந்தது. 1605-ளு அக்டோபர் மீ 13௳.

இவருக்குப்பின் பட்டத்துக்கு வந்த இவர் கு
ரனான செலீம் என்பவன் "உலகஞ் ஜயித்தோன்
என்று அர்த்தங்கொள்ளும் ஜிஹாங்கிர் என்
பெயரைப் பெற்றவன். இவன் சோம்பலும் அஜ
கிரதையுமுள்ள அரசன். ஆனாலும் ராஜ்யத்
இவனுடைய தந்தை நல்ல சீரில் வைத்திருந்த
யால், இவன் அரசாட்சியில் பெரும்பாலும் சமா
னமே மேலிட்டிருந்தது.

3. அதி.

நூர்ஜிஹான் என்பவளைச் சக்கரவர்த்தி மணஞ்செய்தது. இ. பி. 1611.

ஜகஜ்ஜோதி" என்று அர்த்தங்கொள்ளும் நூர்ஜி
ன் என்னும் பெயர்கொண்ட நல்ல அழகும்
வியும் உள்ள பெண்ணை இந்தச் சக்கரவர்த்தி
வும் நேசித்த சரித்திரம் அவனுடைய ஆளுகை
வெகு முக்கியமானது. அவன் தகப்பனுடைய
காலத்திலேயே அவளிடத்தில் அன்புவைத்தி
நான். ஆனாலும், அவளை அவன் விவாகஞ் செய்து
ாள்வதற்கு அக்பர் சம்மதிக்கவில்லை. ஆகை
ல் அவளை உயர்ந்த அந்தஸ்துள்ள பிரபுவாகிய
வர் விவாகஞ் செய்துகொண்டார். ஆகிலும்,
லீம் சக்கரவர்த்தியானபிறகு தனது எண்ணத்
எவ்விதத்திலாகிலும் முடிக்கத் தீர்மானித்துக்
ாண்டு, அவளுடைய புருஷனைக் கொன்றுபோ
படி செய்து, அவளைத் தனது அந்தப்புரத்துக்கு
ழைப்பித்துக்கொண்டான். ஆனாலும் அவனு
டய ஆசை தணிந்ததினால் அவளைப் பின்பு அதிக
ன்போடே ஆதரிக்காமல் அங்கேயே அவளை
வத்துவிட்டான். ஆகிலும், அவள் அவனை மறுபடி
தன்பேரில் இஷ்டப்படும்படி உபாயஞ்செய்து
ாண்டாள். ஆகையால் அவளை அவன் பின்பு
ணஞ்செய்துகொண்டு அரசி என்னும் பட்டப்
யர் தரிப்பித்து மரணம்வரைக்கும் அவள் சொன்
படி ஆடினான்.

அவன் ராஜ்யபாரத்தின் முடிவில் உண்டான கலகம்.

ஜிஹாங்கிர் விருத்தாப்பியமானபொழுது அவன்
மாரரில் ஒருவனுடைய துஷ்டத்தனத்தாலும், அதி
ரம் செலுத்தவேண்டுமென்று நூர்ஜிஹானுக்கி
ந்த ஆசையாலும் உண்டான கலகங்களால் அவன்
ஞ்சலமடைந்தான். அரசியானவள், முகாபத்கான்
ன்னும் ஒரு பிரபுவை அவமானஞ்செய்ததினால்,
வன் கலகஞ்செய்தெழும்பி, ஜிஹாங்கிரைச் சிறை
ாகப் பிடித்தான். விடுதலையான சில நாளைக்குப்

3. அதி.

ஷாஜிஹான் பட்டமடைந்தது. கி. பி. 1627-ஞு அக்டோபர்மீ 28உ.

பின்பு ஜிஹாங்கிர் இறந்தான். அவனுக்கு வி
மாய்க் கலகஞ்செய்ததினால் அவனைப் பட்டத்தி
ந்து நீக்கவேண்டுமென்றிருந்த குமாரனான ஷ
ஹான் அவனுக்குப்பின் பட்டத்துக்கு வந்தான்

இந்த அரசன் அரசாண்டகாலத்தில் காபூலி
தக்ஷிணத்திலும் சண்டைகள் நடந்தன; ஆகி
இவ்விதமான சங்கதிகளைப்பார்க்கிலும் இ

தன் பிள்ளைகளை நடப்பித்த வகை.

தனது குமாரர்களை நடத்திய வகை விசேஷமான
டில்லிச் சக்கரவர்த்திகள் தங்கள் குடும்பத்தில் ஒ
ருக்கும் சமஸ்தானத்தில் உயர்ந்த அதிகாரம் கொ
மலிருப்பதே வழக்கம். என்றாலும் ஷாஜிஹான்
லில் இந்த வழக்கத்தை மாற்றினான். அவன் இப்ப
மாற்றினது அவனுக்கே கெடுதியாய்முடிந்த
அவன் தனது பிள்ளைகளை மிகவும் நம்பி, அ
களுக்குப் பொறுப்பான உத்தியோகங்களைக் கெ
டுத்து, தனது சேனைகளுக்கு அவர்களை அதிப
ளாக்கினான். இந்தப் பிள்ளைகள் தாரா, ஷுஜ

அவர்கள் குணங்கள்.

ஔரங்கஜீப், மோராத் என்பவர்களாம். அவர்க
எல்லாரும் வெவ்வேறான குணம் உடையவர்க
எப்படியெனில், தாரா கருவம் கொண்டவனு
முன்கோபியுமாம். ஷுஜா சிற்றின்பப்பிரிய
கடைசியவனான மோராத் ஒருவருக்கும் அடங்க
மூடன்; ஔரங்கஜீப் கவடும், எச்சரிக்கையும்,
திரமுமுள்ளவனாகி, எப்போதும் மேன்மை
நாடுகிறவனாயிருந்தான்.

ஷாஜிஹான் வியாதிப்பட்டது. அதிகாரத்துக்காக அவனுடைய பிள்ளைகள் சண்டைசெய்தது.

1657-ஞுத்தில் ஷாஜிஹான் வியாதிப்பட்
வெகு அபாயமான ஸ்திதியிலிருந்தமையால் தா
துரைத்தனகாரியங்களை நடத்தச் சக்தியில்லாம
தன்னுடைய மூத்தகுமாரனான தாராவுக்கு அ
அதிகாரத்தைக் கொடுத்தான். அவனுடைய மற்ற
குமாரர் உடனே அரசாட்சி தங்களுக்கும் வே

3. அதி.

இ. பி. 1657.

ன்று போராடித் தங்கள் மூத்தசகோதரனுக்கு ராதமாய் யுத்தம்பண்ண ஆரம்பித்தார்கள். வங் த்திலிருந்த ஷுஜா முதலில் சண்டைக்குப் பட்டுவந்தான்; ஆனாலும் யுத்தத்துக்கு எத்தனம் ணுகையில் ஷாஜிஹானுக்கு உடம்பு சொஸ்த , தாராவும் அதிகாரத்தை அவனிடத்தில் திரும்ப ுவித்துப்போட்டான்; ஷுஜா இதைக் கேள்வி ட்டும் நம்பாதவன்போல, டில்லிக்கு அருகே னையைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்தபொழுது, அவ ந் தாராவின் குமாரனான ஸாலிமான் முறிய துத் துரத்திவிட்டான்.

)ப்படியிருக்கையில், தக்ஷிணத்திலிருந்த ஔரங் பும், கூர்ஜரத்திலிருந்த மோராத்தும், சும்மா நக்கவில்லை. ஔரங்கஜீப் தனக்கு சிங்காதனம் வையில்லையென்றும், இனி பக்திமார்க்கத்தில் ஜீவகாலத்தைக்கழிக்கவேண்டுமென்றும் விரும் ாதாகவும், மோராத்தைத் தவிர மற்றச் சகோதரர் டமாளத் தகுந்தவர்களாகாமையால், தற்பொழி பநாடாமல் தான் மோராத்துக்கே உதவிசெய்வ கவும் பாசாங்குசெய்தான்.

ஔரங்கஜீபின் கபடம்.

மாராத் அவன் சொன்னதை நம்பி, அவனுடைய னையோடு சேரவந்தான். யஸ்வந்தசிங்குஎன்னும் ஜபுத்திரத் தலைவன் ஔரங்கஜீபை எதிர்த்துச் ண்டைசெய்வதற்காகத் தாராவினால் அனுப்பப் ட்டிருந்தான்; ஆனால், இவன் மோராத்தும் வந்து ர்ந்தால் இருவரையும் ஒருமிக்க ஜயித்துவிட மென்று நினைத்து, அவன் வந்து சேருகிறவரைக் ம் காத்திருந்தான். அவர்கள் இருவரையும் ஜயிக் லாமென்றிருந்த இவனையே அவர்கள் முற்றிலும் ரத்தியடித்தார்கள்.

யஸ்வந்த சிங்கை அவர்கள் தோற்கடித்தது. ஏபிரில்மீ.

3. அதி.

தாரா தோற்றது. இ. பி. 1658-ஞு ஜுன்மீ.

பின்பு அவ்வண்ணன் தம்பிமார் இருவரும் கூ
தாராவுடன் சண்டைசெய்ய வந்தார்கள். அவ
தனக்கே ஜயங்கிடைக்குமென்று வெகுவாய் நப
யிருந்தபடியால் தன் பிள்ளை சாலிமான் உதவிய
வருகிறவரையிலும் பொறுமல் போர்செய்யத்தொ
ங்கப் பயங்கரமான சண்டைநடந்தது; அரசகு
ரர் யுத்தம் மும்முரமாய் நடக்கும் இடத்தில் பிர
சித்திருந்தார்கள்; மோராத்தினுடைய அவுதாவி
பேரிலே அம்புமாரி பெய்தது. கலகஞ்செய்தவ
ளாகிய சகோதரரிருவருக்கும் தற்செயலாய் ே
ட்ட ஒரு சங்கதியால் ஜயம் உண்டாகியது. அ
எப்படியெனில், யுத்தத்தின் பெரும்பாகத்தில் தா
உட்காந்திருந்த யானையைவிட்டு என்னகாரண
தாலேயோ தாரா கீழே இறங்கினன். அவனுடை
சேனை அவனுடைய அவுதா வெறுமையாயிருக்க
கண்டு, சேனபதி மடிந்தானென்று எண்ணி, ப
மித்து உடனே வெருவி ஓடியது. ரணக்களத்தி
ஔரங்கஜீப் இன்னும் இருக்கையிலேதாலே
அவன் தன் மேலே தூசிபடிந்து ரத்தம் தாரைதார
யாய் வடிந்துவிழ மோராத்தினிடத்துக்கு ஓடி, ஜய
களிப்புக் கூறிச் சிங்காதனம் உமக்குக் கிடைத்
தென்று வாழ்த்தினன்.

ஔரங்கஜீப் தன்னைச் சக்கரவா த்தி என்று பிரசித் தப்படுத்தியது. இ. பி. 1658-ஞு ஆகஷ்டுமீ 20உ.

பின்பு அவர்கள் ஆக்ராவுக்குப் போய்ச் சேர்ந்த
அவர்களுடைய தந்தையாகிய ஷாஜிஹானைச் சிறை
பிடித்துக்கொண்டார்கள். இனி ரகசிய உபாயங்க
தேவையில்லையென்று கண்டு, ஔரங்கஜீப் ப
ரங்கமாய்ச் சக்கரவர்த்தி என்னும் பட்டத்தைத் தரி
துக்கொண்டு, மோராத்தைக் காவற்படுத்தி, துரை
தனத்தை வசப்படுத்திக்கொண்டான்.

ஆகிலும் அவனை எதிர்க்கத் திரண்ட சேனையோ
வந்துகொண்டிருந்த அண்ணனை ஷுஜாவுடன்

3. அதி.

கி. பி. 1659.

ன் போர்செய்ய வேண்டியதாயிருந்தது. வே
ரு பெருஞ்சண்டை நடந்தது; இதில் யஸ்வந்த
த என்னும் ராஜபுத்திரனுடைய துரோகத்தால்
ரங்கஜீப் தோல்வியடையும்படியாய் இருந்தது.
த யஸ்வந்தசிங்கை முன்பு இவன் தோற்கடித்
பிறகு மன்னித்திருந்தும், இவனுடைய பின்
ணிவகுப்பைத் துரோகமாய் வந்து தாக்கினன்;
லும் முடிவில் இவனுக்கே ஜயம் கிடைத்தது.
ருபக்கத்திலும் சேனை கலந்து யுத்தஞ்செய்கை
, ஔரங்கஜீபும் ஷுஜாவும் தத்தம் யானைமீது
று ஒருவனேடொருவனய்ச் சண்டைபண்ணி
கள். ஷுஜாவினுடைய சேனதிபதிகளில் ஒரு
r தனது பிரபுவுக்குமுன் ஓடி, தன்யானையை ஔ
கஜீபின் யானைமீதுதாக்கி, அதை முழங்காலிட்டு
ாயும்படி செய்தான். அப்போது ஔரங்கஜீப்
ழ இறங்கப்போக, "நில்லும், சிங்காதனத்தை
ட்டுக் கீழே இறங்கிப்போகலாமா?" என்று சொ
ி, அவனேடுவந்தவன் ஒருவன் தடுத்தான். அது
ட்டுச் சக்கரவர்த்தி இறங்காதிருந்தமையால் காப்
ற்றப்பட்டான். ஆனல் ஷுஜா அப்படி உறுதி
க நில்லாமல் தன் யானையைவிட்டு இறங்கினதி
லே தோல்வியடைந்தான். ஷுஜா சிலகாலம்
ரங்கஜீபுக்கு உபத்திரவம் செய்துவந்தும் கடை
ில் அவனல் துரத்தப்பட்டுத் தப்பித்து ஓடிப்
ாய், ஒரு ராஜாவினிடத்தில் அடைக்கலம் புக,
ந்த ராஜா அவனைக் கொலைசெய்துவிட்டான். இத
முன் கொஞ்சகாலம், அவனுடைய குமாரத்தி
ணிடத்தில் அன்புவைத்து அவளுக்காகத் தகப்
ன் பக்ஷத்தைக் கைவிட்ட ஔரங்கஜீபின் குமார
ன மகம்மது அவனுக்கு உதவிசெய்ய, அது
ண்டு ஔரங்கஜீப் அவனைத் தோல்வியடைவித்

ஔரங்கஜீபும் ஷுஜாவும் சண்டை செய்தது. 1657-ஆம் ஜனுவரி௴ 3௳.

3. அதி. துப்பிடித்து அவன் மரணம்வரையிலும் சிறை

கி. பி. 1658. வைத்தான்.

தாராவின் முடிவு. தாராவும் தன் தம்பிகையில் அகப்பட்டுக்கொ டான். அவன் தப்பித்து ஓடப்பார்த்தான்; ஆ அவனிடத்தில் இரண்டுதரம் உபகாரமடைந்தி துரோகியான ஒரு தலைவன் அவனைப் பிடி ஔரங்கஜீபினிடத்தில் ஒப்பித்தான். அவ சிறையில் வைத்துப் பின்பு கொலைசெய்து

ஷாஜிஹான் மரணமடைந்தது. கி. பி. 1666-ஞு டிசம்பர்மீ. டான். சிலநாளைக்குப்பிற்பாடு, சிங்காதனத்தி ந்து நீக்கப்பட்டிருந்த ஷாஜிஹான் மரணம் அ தான். ஔரங்கஜீப் யாதொரு எதிரியும் இல்லா பெரிய டில்லிராஜ்யத்திற்குச் சக்கரவர்த்தி ஆ

மகாராஷ்டிரர் எழும்பியது. இப்படியிருக்க, தக்ஷிணத்தில் நூதனமாக ஜாதியார் வெளிப்பட்டார்கள். இவர்கள் ப யைச் சுற்றும் உள்ள மலைநாட்டாராகிய மகார டிரர்கள். பல கோத்திரத்தாராகிய இவர்கள் த ளுக்குள் தோன்றின பெரிய தலைவனாலே ஒரு மையுள்ள சங்கமாக இணைக்கப்பட்டார்கள். ஷாவருஷம் அவர்கள் மேன்மேலும் பலத் கொண்டார்கள். இவர்களாலே ஔரங்கஜீபு அரசாண்டகாலமெல்லாம் முடிவில்லாத போர டமுண்டாயிருந்தது. இவர்கள் பலப்பட்டதில் தியாவை மகம்மதியரிடத்தினின்று மீட்டு, து தனத்தை இந்து அரசருக்குத் திருப்பிக்கொடுப் களென்று தோற்றியது.

அவர்கள் சண்டைசெய்யும் வகை. அவர்கள் மோகலாயர் சண்டைசெய்வதுபோ செய்யாமல், வேறுவகையாய் யுத்தம்பண்ணு கள். அவர்களுடைய படைகளில் அதிக சுருசு பும் வேகமுமுள்ள குதிரைவீரர்கள் விசேஷி இருந்தார்கள். இவர்கள் அணிவகுத்து ஒழுங் நின்று யுத்தஞ்செய்யாமல் கிராமங்கள்தோறும் ெ

3. அதி.

ாயடித்துக்கொண்டே வேகமாகச் செல்லுவார்
தங்களை யாராகிலும் எதிர்க்கவந்தால், தனித்
யாய்ப் பிரிந்து ஓடி, பிற்பாடு இன்னொரு இடத்
முன்போல ஒன்றாய்க் கூடிக்கொள்வார்கள்;
களைத் துரத்தச் சத்துருக்கள் சிதறித் தொடர்ந்து
ம்போது, அவர்களைத் தனித்தனியாய் எதிர்த்து
ர்களுடைய சாமானைக் காத்திருக்கும் சேவகர்
மேல் விழுந்தடிப்பார்கள். இவையெல்லாம் பார்
ம்பொழுது அவர்களைப் பலமும் யுத்தப்பிரியமு
ள ஒரு தேசத்தாரின் சேனையென்று எண்ணு
, ஒரேதலைவனைச் சேர்ந்து கொள்ளையாடவே
மென்கிற ஒரேநோக்கங்கொண்டு திரிந்த பல
ளர்கூட்டங்கள் என்றே சொல்லவேண்டும்.

சிவாஜி.

மேற்சொல்லிய மகாராஷ்டிர தலைவனுக்குச்
ஜி என்று பேர். அவன் முதலில் கொஞ்சங்
ஞ்சமாய்க் கொள்ளையடித்து, பின்பு பெருங்
ள்ளைகளில் தலையிட்டு உயர்ந்த நிலைமைக்கு வந்
ர். நாள்வட்டத்தில் எதையும் தாங்கத்தக்க திட
ன கூட்டத்தாரைச் சேர்த்துக்கொண்டு, நாளுக்கு
பலமடைந்து, தன் சுயதேசத்திலுள்ள மலைக்
ட்டைகளை ஒன்றொன்றாய்ப் பிடித்துக்கொ
, கடைசியில் ஒரு பெரிய சீமைக்கு அதிபதி
, ஔரங்கஜீப் பயப்படும்படியான எதிரியா
ன்.

அவனுடைய தந்திரோபாயத்தையும் கபடத்தையும் காட்டிய ஒரு உதாரணம்.

அவன் தேசத்துக்கு அருகில் இருந்த விஜயபுர
ாத்தனத்தார் அவனை ஜயிக்கவும், அவனுடைய
ம் விர்த்தியடையவொட்டாமல் தடுக்கவும் எத்
த்தார்கள். அவர்கள் அவனோடு சண்டைக்கு
ுப்பிய சேனையை அவன் வென்றுவிட்டது எப்
யென்றால், தான் பயப்பட்டுக் கீழ்ப்படியச் சித்
யிருப்பதுபோலப் பாவித்து, எதிரி சேனாபதி
டு சமாதானம் பேசவேண்டுமென்றும், அதற்

3. அதி.

காக இருதிறத்தாரும் யாதொரு ஆயுதமுமின்றி ஒ சேவகனோடுமாத்திரம் வந்து ரகசியமாய்க் கூ பேசவேண்டுமென்றும் சொல்லியனுப்பினான். ற்கு எதிரி ஒப்புக்கொண்டு, ஆயுதமின்றி வந்தா சிவாஜிமாத்திரம் தன் தலைப்பாவின் கீழ் சிரா நெடும் அங்கிக்குள் இலேசான பின்னற்கவச பூண்டு, மிருகத்தின் நகம்போன்ற சிறிய ஆ மொன்று தன் இடதுகையிலும், வலதுகைக் கவ துக்குள்ளாகக் கைவாளும் வைத்துக்கொண்டு ே னான். துலுக்கச் சேனைத்தலைவன் கிட்ட வ போது, மகாராஷ்டிரன் பயப்படுவதாகப் பாசாங் செய்ய, அவன் இவனைத் தழுவவந்தான். அப்பெ ழுது சிவாஜி ஆயுதம்பூண்ட தன் நகங்களாலே அ னைப் பிடித்துத் தன் கைவாளால் குத்திக் கொன் போட்டான். பின்பு அவன் சேனையானது ச டை நடக்குமென்று கனவிலும் நினையாதிரு எதிரியின் சேனைமேலே பாய்ந்து அதை முறிய த்துவிட்டது.

சிவாஜி வெகு சீக்கிரத்தில் விர்த்தியடைந்தது. கி. பி. 1664.

இவ்வகையான துரோகத்தாலும், கபடத்தாலு அவனது ராஜ்யம் விர்த்தியடைந்தது. அவனுடை சேனை பெருகிவர, அச்சேனையை நடத்திக்கொ டுபோய்த் தக்ஷிணமுழுவதும் கொள்ளையாடினா

ஜூலை 6உ. 1664-ம்வருஷத்தில் அரசதிகாரத்தை அடைந்து,1674- வருஷத்தில் தன்னை மகாராஷ்டிர மகாராஜன் என் மிகுந்த கோலத்தோடு முடிசூட்டிக்கொண்டான்.

ஔரங்கஜீப் தட்சிணத்தில் நடத்திய யுத்தங்கள்.

இவன் மரணமடைந்தபிறகு, மகாராஷ்டிர டைய அதிகாரத்தை இவனுடைய குமாரனும் பின் பட்டத்துக்கு வந்தவர்களும் நிலைநிறுத்தினார்கள் ஔரங்கஜீப் இனித்தான் ஆண்ட காலமெல்லாம் நூதனமாய் எழும்பிய இச்சத்துருக்களோடு சண்டை

3. அதி.

வதே தொழிலாய்ப் போயிற்று. அச்சக்கரவர்த்தி யபுரம், கோலகொண்டை நாடுகளின் ராஜாக் ராடும் போர்செய்தான். கோலகொண்டை ாவை அவன் கோட்டையிலே எழுமாசம் றுகைபோட்டும் அந்த ராஜா வெகு சாமர்த் ந்தோடு தன்னுடைய கோட்டையைக் காத்துக் ண்டான்.

அவன் என்னசெய்தாலும் மகாராஷ்டிரர்கள் னுக்கு இணங்கவில்லை. அநேகவருஷகாலம் ன் தக்ஷிணத்திலேயே இருந்து அவர்களோடு டைசெய்துகொண்டிருந்தான். ஒரு பக்கத்தில் பட்டால் மற்றொரு பக்கத்தில் அவர்கள் வந்து ம்புவார்கள். சக்கரவர்த்தியின் சேனை பெரி தால், அது அவர்களைத் துரத்திப்பிடிக்க வேக ச் செல்லமாட்டாது.

ஔரங்கஜீப் ராஜபுத்திரர்களை விவேகத் தாழ்ச்சியாய் நடத்தினது.

அவன் ராஜ்யத்தின் மற்ற இடங்களிலும் அமளி உண்டாயின. அவன் மகம்மதுமதத்தில் அதிக தியுள்ளவனுகையால், தான் அநுசரித்த மதத் ப் பரவச்செய்ய மிகுதியான விருப்பங்கொண்டி தான். ஆனால் பலவந்தமாய் மற்றவர்களைத் தங்கள் க்கத்துக்கு உட்படுத்தவேண்டும் என்கிற மகம் யருடைய மதக்கோட்பாடானது ஒருவருக்காகி பிரியமில்லாததாயிருந்தது. அக்பர் முதலாக லியில் ஆண்ட எல்லாச் சக்கரவர்த்திகளும் ராஜ திரர்களை அன்பாயும், கண்யமாயும் நடத்திவந் கள். ஔரங்கஜீப் மாத்திரம் மதவெறிகொண்டு ர்களை உபத்திரவப்படுத்தி, அவர்கள் மகம்மது த்தை அநுசரிக்கும்படி பலவந்தம் செய்தது றி, அவர்கள் அப்படிச் செய்யாதபக்ஷத்தில், அக் யுக்தியாய்த் தள்ளியிருந்த வரியைச் செலுத்த ண்டுமென்று கட்டாயம்பண்ணினுன். ராஜ

3. அதி.

புத்திரர்கள் இந்த மதியீனமும் அநியாயமுமான க
யங்களைப் பொறுக்கமாட்டாமல் மூர்க்கங்கொண்
கலகம் செய்தார்கள். அவன் உயிரோடிருக்கிறவ
யில் ராஜபுத்திரர்கள் அவனுக்கு மறுபடியும் கீழ்
படிந்து நடக்கவில்லை. அவனுக்குப்பின் பட்ட
கட்டிக்கொண்ட அரசர்களுக்கு இடர்வந்துற்ற
லத்திலும், யுத்தங்களிலும் உதவிசெய்ய மனமில்
மல், அவர்களை அந்த ராஜபுத்திரர்கள் கைவிட்ட
சக்கரவர்த்தி ராஜ்யம் சீக்கிரத்திலே குலைந்துபோ
தற்கு ஒரு எதுவாயிருந்தது.

ஔரங்கஜீப் மரணமடைந்தது. கி. பி. 1707-ஆ பிப்ரவரி மீ 21உ.

சண்டை பலமாய் நடந்துகொண்டும் அம
மிருந்துமிருக்கையில், ஔரங்கஜீப் மரணமடை
தான். ராஜ்யம் அவன் உயிரோடிருந்தபோதே தா
வடையத்தொடங்கியிருந்தது. அவன் இறந்தபிற
பட்டம் ஆளவந்தவர்கள் பேதையரும் மதியீன
மாய் அத்துணை பெரிய ராஜ்யத்தை அடக்
யாளச் சாமர்த்தியமில்லாதவர்களாய் இருந்தின
ராஜ்யம் அதிவேகமாய் அழியும்படி நேரிட்ட
பார்சுதேசத்தரசனுன நாதிர்ஷா படையெடுத்
வந்ததால், டில்லிராஜ்யம் இன்னும் விரைவா
அழிவதற்குக் காரணமாயிற்று. அவன் பை
யெடுத்துவந்தபோது செய்த பயங்கரமும் குரூர
மான காரியங்கள் தாமர்லேன் செய்தவற்றிற்கு
பெரும்பான்மை ஒத்தவைகளாயிருந்தன.

நாதிர்ஷா படையெடுத்தது. 1738-ஆ நவம்பர்மீ.

கஜினிகிட்ட ஒளித்துக்கொண்ட ஆப்கானிய
சிலரை டில்லிச்சக்கரவர்த்தி தன்னிடத்தில் ஒப்
விக்காமற்போனதற்காக அவன் மீது கோப
கொண்டு, நாதிர்ஷா படையெடுத்து டில்லிக்
வந்து, தனக்கு விரோதமாய் அனுப்பப்பட்ட சே
னையை ஜயித்து, டில்லிப்பட்டணத்தைக் கை
பற்றினன். இரண்டுநாள்வரைக்கும் ஒரு கலகமு
இல்லாமல் அமைதியாயிருந்தது. மூன்றும்நா

3. அதி.

கி. பி. 1739.

-வில் நாதிர்ஷா இறந்துபோனதாகச் சமாசார
-ண்டாக ஜனங்கள் அவனுடைய சேனையின்மே
விழக் கொலையும் குரூர கிருத்தியங்களும் உண்
-யின. மறுநாள் காலமே பார்சியருடைய பிணம்
-க்கிற எந்த வீதியிலும் குடிகள் எல்லாரையும்
-ாலைசெய்யவேண்டுமென்று நாதிர்ஷா கட்டளை
-டுக்கொண்டு குதிரையின்மீது தெருவுதெரு
-யத் திரிந்துகொண்டிருந்தான். அந்தக் கட்ட
-ப்படி ஏறக்குறைய முப்பதினுயிரம்பேர் கொல்
-பட்டார்கள். இப்படிக் கொடிய சங்காரத்தி
லே திருப்தியடைந்தவனாய் அளவற்ற தனத்தை
-ரிக்கொண்டு நாதிர்ஷா திரும்பிச் சென்றான்.

டில்லியில் நடந்த கொலை. 1739ஆ பிப்ரவரிமீ 13உ.

இதற்குப் பிற்பாடு சக்கரவர்த்தி ராஜ்யம் முற்றும்
குலைந்துபோயிற்று. தக்ஷிணம் நிஜாம் என்னும்
-லவனுடைய ஆளுகையில் இருந்தது; அவன்
-தமாய்க் கீழ்ப்படியாமல் சுயாதீனனாகிவிட்டான்.
-ங்காளத்தை மற்றொருவன் பிடித்துக்கொண்
-ன். அயோத்தியை வேறொருவன் கைப்பற்றி
-ன். பதினாறுவது நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில்
-தனமாய் எழும்பியிருந்த சீக்குஜாதியார் பஞ்சாப்
-ன்னும் பெரிய நாட்டைக் கைவசமாக்கிக்கொண்
-ர்கள். மகாராஷ்டிரர்கள் மேன்மேலும் பலமடை
-கொண்டு வந்தார்கள். அவர்களுடைய ராஜா
-யீனனாயும் அதிகாரமற்றவனாயுமிருந்து, அரம
-யைவிட்டு வெளியில் புறப்படாமல் காவலில்
-வக்கப்பட்டிருந்தும், சமஸ்தானத்தின் முக்கிய
-திகாரிகளாகிய பூனாவில் இருந்த பேஷ்வா என்
-ம் மந்திரியும், நாகபூரிலிருந்த சேனைத்தலைவ
-ம் இந்தச் சூரரான ஜாதியாரின் பலத்தைக் குறை
-மல் காப்பாற்றினார்கள்.

முகலாய ராஜ்யபாரம் அழிந்தது.

இக்காலத்தில் தோன்றிய வேறு ஒரு ராஜாங்கத்
-ர் நாள்வட்டத்தில் மகம்மதியர்; மகாராஷ்டிரர்,

இங்கிலீஷ் அதிகாரம் உற்பத்தியானது.

3. அதி. சீக்கர் முதலான யாவரையும் ஜயித்து ஆளும்ப
வந்தார்கள். பதினேழாம் நூற்றுண்டில் மேற்கி
வெகு தொலையிலுள்ள ஒரு தீவிலிருந்து சில விய
பாரிகள் வந்து, இந்தியாவில் பலஇடங்களிலே நி
பெற்ருர்கள். முதலில் தாங்கள் உத்தேசித்துவ
காரியமாகிய வியாபாரத்தைமாத்திரம் நடத்திக்கெ
ண்டுவந்தார்கள். கடைசியில் கத்தி எடுத்து யுத்த
செய்யத் தீரா அவசரம் நேரிட, நாளாவட்டத்தி
ஒரு பெரிய ராஜ்யத்தைச் சம்பாதித்து, மற்ற தேச
களையும் ஒவ்வொன்ருகக் கைவசமாக்கிக்கொண்
கடைசியாய் தேசமுழுமையும் அவர்கள் சொந்தமா
கிக்கொண்டார்கள்.

மகம்மதிய அரசர்களுடைய அதிகாரத்தில் இந்தியா இருந்தபோது அதன் ஸ்திதி.

இத்தேசத்தில் மகம்மதிய அரசர்கள் அரசாண்
காலத்தில் நடந்த முக்கியமான காரியங்களைக்குறி
துச் சொன்னேம். சில காலத்தில் நடந்த வர்த்
மானங்களைக்குறித்து ஆலோசிக்கும்போது, மிகவு
நடுக்கம் உண்டாகும். மற்றக் காலங்களில் அரச
தனவந்தராயிருந்ததும் அல்லாமல், தேசத்தாரும் க்ஷே
மமாய் இருந்தார்கள். பெரோஜ்ஷா, ஷேர்ஷா, அ
பர் இவர்கள்தவிர மற்ற யாரும் குடிகளுக்கு க்ஷே
மம் உண்டாகவேண்டுமென்று கருதவில்லை. மாமூ
முதல், ஔரங்கஜீப்வரைக்கும் அரசாண்ட மகம்
தியருடைய ராஜாக்கள் காலத்திலெல்லாம் கொ
மையான ராஜாக்கள் செய்த குரூரங்களினுலு
இடைவிடாமல் ஜனங்களுக்குள் உண்டான க
கங்களினுலும், தாறுமாறுகளினுலும், சட்டதிட்ட
களை அநுசரியாத துஷ்ட அதிகாரிகள் செய்த அ
தங்களினுலும் வியாகுலப்பட்ட இந்தியாவில், க
டாந்தகாரத்தினல் மூடப்பட்ட வானத்தில் இங்
மங்கும் சொற்ப நக்ஷத்திர ஒளியிருக்கிறதுபோ
சிலவேளை சொற்ப க்ஷேமமுண்டாயிற்று.

4—ம் அதிகாரம்.

இந்தியாவில் ஐரோப்பியர் முதல்முதல் வந்த வர்த்தமானம்.

கி. பி. 1744-ஆ வரைக்கும்.

இந்தியாவுக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும் இருந்த சம்பந்தம்.

கிழக்குத்தேசங்களில் இங்கிலாண்டு தேசத்தா
டய அதிகாரம் விர்த்தியடைந்த வரலாற்றை
ரிக்குமுன்னே, முற்காலத்திலே இந்தியாவுக்
ஐரோப்பாவுக்கும் உண்டாயிருந்த சம்பந்தத்
த் தெரியப்படுத்துவது பிரயோஜனகரமாம். மே
சொல்லியிருக்கிறபடி, இத்தேசமானது பூர்வத்
வியாபாரத்திலும் ஐசுவரியத்திலும் மிகவும்
பெற்றதாயிருந்தது; மேலும் அதன் சரக்குகள்
ரப்பாவில் மிகவும் பிரியமாய்க் கொள்ளப்பட்டு
ன. என்றாலும், கிரேக்கர் முதலாவது, இரண்
து நூற்றாண்டுகளில் இரண்டொருவிசை இந்
வுக்குக் கப்பல்யாத்திரை செய்துவந்ததேதவிர,
எக்காலத்திலாவது ஐரோப்பாவிலிருந்து வியா
கள் இந்தியாவுக்கு நேராய் வந்ததாக எந்தச்
திரத்தாலும் தெரியவரவில்லை. இந்தியாவின்
குகளை மத்திய ஆசியாவின் பூமிமார்க்கமாய்
பாரிகள் கொண்டுபோய் மெடிடிரேனியன்
யோரங்களிலுள்ள துறைமுகப் பட்டணங்க
சேர்ப்பார்கள். சிலவேளை, அரபி வியாபாரி
பார்சுக்குடாக்கடலுக்கும், செங்கடல் என்னும்
பிக்குடாக்கடலுக்கும் சரக்குகளைக் கொண்டு
ய்ச்சேர்க்க, அங்கிருந்து வியாபாரிகளின் கூட்
ார் இஜிப்ட் நாட்டிலும், ஸிரியா நாட்டிலு
ள துறைமுகங்களுக்குக் கொண்டுபோவார்கள்.

4. அதி. அங்கே அச்சரக்குகளை ஐரோப்பாவின் வியாப
கள் கொள்ளுவார்கள். *மத்தியகாலங்களில் இ
வியாபாரத்தை நடத்தியவர்கள் ஐரோப்பாவில் மு
கியமாய் ஜினெவா, வெனிசு என்னும் பெரிய கு
யரசு நாடுகளில் இருந்தவர்களாம். இந்த இல
முள்ள வியாபாரத்தினாலே அந்த இரண்டு குடிய
நாடுகளும் மிகுந்த தனத்தையும் பலத்தையும் பெ
றன.

துணிந்து கப்பல் யாத்திரை செய்த காலம்.

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் கடைசியிலே, ஐரோ
பாவில் எங்கும் ஜனங்களுக்குள் ஊக்கமும் துணி
ரமுமான காரியங்களில் பிரவேசிக்கவேண்டுமெ
னும் ஆவல் உண்டாகியது. இவ்வகையான பிர
தனங்களால், போர்டியூகல், ஸ்பேன் ராஜாங்க
ளுக்கு முதலில் பலன் கிடைத்தது. அத்தேச
ளின் மாலுமிகள் அநேகர் போய், ஐரோப்பியர் அ
வரையிலும் பார்த்திராத தேசங்களைக் கண்டுபி
தார்கள்.

கேப் அவ் குட் ஹோப்பைக் கண்டுபிடித்தது.
கி. பி. 1487-ஞு.

போர்டியூகல் தேசத்தார் ஆபிரிக்காகண்டத்தி
மேற்புறக் கடலோரங்களிலுள்ள நாடுகளைப்
சோதனை செய்துவர, ஒவ்வொரு கப்பல் ய
திரையிலும், அந்த விஸ்தீரணமான கண்டத்தி
தன்மையை அவர்கள் மேன்மேலும் அதிக தி
டமாய் அறிந்துகொண்டார்கள். கடைசியில்
சிறிய கப்பற்கூட்டத்துக்குத் தலைவனாயிருந்த போ
டியூகல் தேசத்தானாகிய பார்த்தலோமியூ டிய
என்பவன் அந்தக் கண்டத்தின் பிரசித்தமான தெ
முனைவரையிலுஞ்சென்று அதைச் சுற்றிப்போ
னான். அந்த முனையின் கிட்ட அவன் வரும்போ
கடல் அதிக கொந்தளிப்பு எடுத்தமையால் அ

* கி. பி. 900-ஞுத்துக்கு முற்பட்ட காலம் பூர்வகாலம் என்றும், அது
15-ம் நூற்றாண்டுவரைக்கும் மத்தியகாலம் என்றும், பின்காலம் நூதன
என்றும் சொல்வார்கள்.

ஊக்குப் "புசல்முனை" என்று பேர்வைத்தான். 4. அதி.
லும் இப்படி அந்த முனையைக் கண்டுபிடித்த
, இந்தியாவுக்குச் சென்று நல்லலாபம் சம்பா
லாம் என்னும் கோரிக்கை தனக்கு உண்டா
தைப்பற்றிப் போர்ட்டியூகல் தேசத்து அரசன் சந்
ஷமடைந்து, அந்த முனைக்கு அப்பேரை மாற்றி,
போது அதற்கு உண்டாயிருக்கிற "கேப் அவ்
ஹோப்" அல்லது "நன்னம்பிக்கை முனை"
னும் அர்த்தங்கொள்ளும் இன்பமான பேரை
டான்.

தற்காலத்துக்குச் சித்தியின்மை.

பார்ட்டியூகல் தேசத்தார் இம்முனையைக் கண்டு
த்ததினால் உடனே அவர்களுக்கு ஒரு பிரயோ
மும் இல்லை; இந்தியாவுக்கு அவ்வழியாகப்
கலாமென்று எண்ணப்பட்டிருந்த அப்பாதை
உபயோகப்படுத்திக்கொள்வதற்குத் தகுந்த
திரை சித்தமாவதற்குப் பத்துவருஷஞ்சென்றது.

இப்படியிருக்கையில், அவர்களுக்கு அடுத்த
த்தாரும் போட்டிக்காரருமாகிய ஸ்பேன் தேசத்
அவர்கள் செய்துவந்ததிலும் அதிக துணிவான
ல்யாத்திரை செய்துமுடித்தார்கள். அவர்களில்
கூட்டத்தார் கிரிஸ்டோபர் கொலம்பஸ் என்ப
ல் நடத்தப்பட்டு, புதிய உலகமென்னப்பட்ட
புற அர்த்தகோளத்திலுள்ள தீவுகளைக் கண்டு
த்தார்கள். அவர்கள் கண்டுபிடித்த தேசங்களை
யாவில் ஒரு பாகம் என்று முதலில் நினைத்து,
ர்கள் இத்தேசத்துக்கு அத்தீவுகளின் வழியாக
ய் வரலாமென்று முதலில் நம்பியிருந்தார்கள்.
விதமாய் மேல்திசையிலுள்ள தீவுகளைக் கண்டு
ந்த முக்கியமான சங்கதியினால், ஐரோப்பாவில்
நம் அதற்கு முன்னே சிலநாளாய் உண்டாகிக்
ண்டிருந்த துணிவுள்ள கப்பல்யாத்திரை செய்ய

அமெரிக்கா கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. கி.பி. 1492-ஞு.

4. அதி. — இ. பி. 1492.

வேண்டும் என்கிற வாஞ்சையானது மிகவும் பெ
கியது. ஸ்பானியதேசத்தார் அமெரிக்க சீமைகளை
பரிசோதித்துக்கொண்டு வருகையில், போர்டியுக
தேசத்தார் தங்களுடைய யுக்திசாலியான அரச
கிய இம்மானுவேல் என்பவனுடைய கட்டளை
படி கிழக்குத்திசையில் நூதனமான தேசங்களை
கண்டுபிடிக்க முயற்சிசெய்தார்கள்.

கேப் அவ் குட் ஹோப்பைச் சுற்றி இந்தியாவுக்குமுதற் கப்பல் யாத்திரை செய்தது. இ. பி. 1497-ஆ.

1497-ஆ ஜூலைமாசத்தின் தொடக்கத்திலே இ
தியாவின் கடற்கரையோரத்துக்குக் கேப் அவ் கு
ஹோப்பைச் சுற்றிச் செல்லும்படியாக உத்த
பெற்றுக்கொண்டு, மிகவும் தேறின கப்பல் தலை
ஞகிய வாஸ்கோடிகாமா என்பவன் மூன்று க
லுக்கு அதிபதியாக, லிஸ்பன் நகரத்திலிருந்து க
லோட்டிவந்தான். வாஸ்கோடிகாமாவும் அவ
டன் வந்தவர்களும் கப்பல்யாத்திரை செய்து, ஆ
ரிக்காவில் அநேக இடங்களைப் பார்த்துக்கொண்
பதினொரு மாசத்துக்குப்பிறகு மலையாள சமுத்தி
கரையிலே கள்ளிக்கோட்டையில் இறங்கினார்க
அங்கே அவன் *"தம்பிரான்" என்றழைக்கப்பட
அந்நாட்டு அரசனோடு சகவாசம்பண்ணப் பிரய
னஞ்செய்தான். அந்த அரசன் முதலில் அவனை
தயவாய் நடப்பிக்க மனதுள்ளவனாயிருந்தும், ம
மதிய வர்த்தகர் போர்டியூகல் தேசத்தாரை விரோ
கும்படி அவனுக்குப் போதனைசெய்தார்கள். வா
கொடிகாமாவைக்கூட அந்த அரசனுடைய உ
யோகஸ்தர்களில் ஒருவன் சிறையில் வைத்தா
ஆனால் அவன் சீக்கிரத்தில் விடுதலையாகி அவனு
குச் சாதாரணமாய் அநுகூலமாக இருந்த குடி
ணக்காரர்களிடத்தில் சரக்கை விற்பனைசெய்
விட்டு, போர்டியூகலுக்குப் புறப்பட்டுப்போன

* தம்பிரான் என்பது ஸாமொரீன் என்பதாகத் திரிந்து.

படி அவன் கப்பல்யாத்திரை செய்துகொண்டு, 4. அதி.
படி சுதேசத்தில் சேர, இரண்டு வருஷம் இரண்
தம் சென்றன. மொகலாய ராஜ்யத்தை ஸ்தா
வனுன பாபர் தனது சுதேசத்திலே சிங்காதன
ின காலத்திலும், மகம்மதியரின் அதிகாரம்
ர் இந்தியாவில் வியாபித்ததற்கு முன்னும் இந்த
கியமான கப்பல்யாத்திரையானது செய்யப்பட்

ாஸ்கோடிகாமா ஐரோப்பாவுக்குத் திரும்பி
பிறகு, போர்டியூகல் தேசத்து அரசன் அவனு
விசேஷ மரியாதையும், வெகுமதியும் செய்
. அவ்வளவு க்ஷேமமாய் ஆரம்பஞ்செய்யப்
— சம்பந்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்திவர முன்பு
ப்பியதிலும் அதிக பலமான பிரயத்தனங்களு
மற்ருெரு கப்பற்கூட்டம் ஆயத்தம்பண்ணப்
—து. இந்தக் கப்பற்கூட்டத்துக்கு அதிபதி
ச் சென்ற காபிரால் ஆபிரிக்காவின் மேற்குக்
அணுகாமலிருப்பதற்காக மேற்கு நோக்கிக்
ல்களை நடத்தப் புசலினுல் அடித்துக்கொண்டு
கப்பட்டு, அங்கே பிரசில் என்னும் நாட்டைக்
டுபிடித்தான். அது பிற்காலத்தில் போர்டியூக
த வெகு அருமையான காணியாட்சியாகியது.
னயும் கள்ளிக்கோட்டையின் தம்பிரான் முத
தயவாக நடத்தி, அப்பட்டணத்துக்குச் சமீபத்
ஒரு வர்த்தகசாலையைக் கட்டிக்கொள்ள அவ
து உத்தரவுகொடுத்தான்; ஆனுலும் போர்டியூ
தேசத்தாருடைய துர்நடத்தையாலும் மகம்மதிய
பாரிகளுடைய பகையினுலும் முன்னதைவிட
விரோதஞ்செய்யப்பட்டது. புதிதாய் ஸ்தா
ப்பட்ட வர்த்தகசாலை இடித்துவிடப்பட்டது.
ரால் அப்பட்டணத்திலும், அதன் கப்பல்களி

காபிராலினுடைய கப்பல் யாத்திரை. அவன் சமரீனுடன் சண்டைசெய்தது. இ. பி. 1500.

4. அதி.

இ. பி. 1500.

லும் ஒரு பங்கை நாசஞ்செய்து பழிதீர்த்
கொண்டு, கோச்சிக்குப் புறப்பட்டுச் சென்ற
அவ்விடத்து அரசன் தம்பிரானுக்குக் கீழ்ப்பட்ட
ஞகிலும், உள்ளபடி அவனுக்கு விரோதியாயி
தான். காபிரால் கொச்சித்துறையில் தனது கப்ப
களில் சரக்கேற்றிக்கொண்டு போர்ட்டியூகலுக்
திரும்பிப்போய், இத்தேசத்தார் தனக்குச் செ
விரோதத்தையும் பகையையும் தன்னரசனுக்கு அ
க்கைசெய்தான்.

வாஸ்கொடிகாமாவின் இரண்டாம் யாத்திரை.

இம்மானுவேல் அரசன் கிழக்குத்தேசத்தில் த
க்கு ஒரு ராஜாங்கத்தை ஸ்தாபிக்க ஆசைகொண்
அதுவரையிலும் இந்தியாவுக்குப் போய்வந்த
விட, அதிக பலமுள்ள பெரிய கப்பற்படைவ
ஆயத்தஞ்செய்து, நெடுநாள் கப்பல்யாத்திரைசெய்
தேறின மாலுமியான வாஸ்கொடிகாமாவை மு
கிய அதிகாரியாக நியமித்தான்.

போர்ட்டியூகலுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இருந்த சம்பந்தம்.

இதுமுதலாகச் சிலவேளை வியாபாரத்தின் பொ
ருட்டாகவும், சிலவேளை யுத்தம் நடத்திவரும்படி
கவும் போர்ட்டியூகலிலிருந்து இந்தியாவுக்கு அடிக்க
கப்பற்சேனைகள் அனுப்பப்பட்டுவந்தன. வியா
ரத்துக்குச் சாதாரணமாய்க் கோச்சி, கன்னனூ
துறைமுகங்களுக்குப் போனார்கள். கோச்சி ராஜா
வுக்கு விரோதமாக இரண்டுதரம் படையெடுத்
வந்த ஸாமோரீனை ஜயிக்கத்தக்கதாக இவர்க
உதவிசெய்ததினாலே போர்ட்டியூகல் படைச்சேவ
ருடைய சிறிய தண்டின் தைரியத்தாலே ஸாமோ
ரீன் தோல்வியடைந்தான்.

ஆல்பான்ஸோ ஆல்பியூகர்க்.

இ. பி. 1510.

கொஞ்சக்காலத்துக்குமுன்னே இந்தியாவுக்கு அ
தியக்ஷனாக நியமிக்கப்பட்டிருந்த ஆல்பான்ஸோ
ஆல்பியூகர்க் என்பவன் போர்ட்டியூகல் தேசத்த
அடைந்திருந்த ராஜ்யங்களுக்கு 1510-ம் வருஷத்தி

கியமான அதிகாரத்தைப் பெற்றான். அவன் அ 4. அதி.
புள்ளவனும், சாகசத்தையும், பெருமையையும் நா இ. பி. 1510.
வனுமாம். அவன் வெகுநாளாய் தேசங்களை ஜயி
ஆளவேண்டுமென்று செய்துகொண்டிருந்த ஏற்
களை நிறைவேற்றத் துவக்கினான். போர்டியூகல்
த்தாரின் கப்பல்கள் எல்லாம் நிற்கிறதற்கு ஏற்ற
மாகவும், அவர்கள் ராஜ்யத்துக்கு ராஜதானியாக
ருக்கும்படி அபாயமில்லாத ஒரு அரணான துறை
த்தைப் பிடித்துக்கொள்வது அவன் முக்கிய
க் கொண்ட கருத்து. முதலில் அவன் கள்ளிக்
ட்டையைக் கைப்பற்ற எத்தனிக்க, அங்கிருந்த
ள் அவனை வெகு சேதப்படுத்தி அடித்துத் துர பிப்ரவரிமீ 25௳.
பிட்டார்கள். பின்பு கோவா என்னும் இடத்
அதின் அரசன் இவனுக்கு யாதொரு தீங்குஞ்
யாமலிருக்க, அவன் அப்புறம் போயிருக்கிற
ணம்பார்த்துக் கைப்பற்றிக்கொண்டான். அது
ற்கு கடற்கரையோரத்தில் நடுமையத்திலிருந்
மயால் அவனுடைய நோக்கத்திற்கு மிகவும்
சந்ததாயிருந்தது. இப்படி அவன் வசமான
நக் கோவா கிழக்குத் தேசங்களில் போர்டியூகல்
யத்திற்கு நெடுங்காலம் ராஜதானியாக இருந்த
ன்றி, இந்நாள்வரையிலும் அத்தேசத்தார்வசமா
ய் இருக்கின்றது.

பின்பு அவன் மலாயாவிலிருக்கும் மலாகா போர்டியூகல் தே
யும், பார்சுக்குடாக்கடலிலுள்ள ஆர்மஸ் சத்தாரின் ராஜ்யம்.
வயும் பிடித்துக்கொண்டான். அவை இரண்
வியாபாரகாரியங்களுக்கு வெகு தகுதியான
ங்கள்; 1515-ம் ஆண்டில் அவன் இறந்தபோது,
ர்டியூகல் தேசத்தாருக்குக் கீழ்த்திசையில் உண்
ன ராஜ்யம் பூரணமான விஸ்தாரத்தைப் பெற்
ந்தது. இந்தியாவில் அத்தேசத்தாருக்கு உண்
5

4. அதி.

டாயிருந்த வர்த்தகசாலைகளும், கோட்டைகளு
அநேகமல்ல; ஆகிலும், அவர்களுடைய கப்ப
ளுக்கு இந்துசமுத்திரம் வசமாயிருந்ததுமன்றி, இ
தியாவிலிருந்து சரக்குகளை ஐரோப்பாவுக்குத் த
களே ஏற்றி அனுப்புகிறதென்று கட்டுப்பாடு ப
ணியிருந்தார்கள்.

இந்தியாவில் உலாந்தாக்காரர் செய்த வியாபாரம்.

பதினாறாவது நூற்றாண்டின் கடைசியில், உல
தாக்காரர் வாசனைத் திரவியத்தீவுகள் என்று செ
ருள்படும் "ஸ்பைஸ் ஐலண்ட்ஸ்" என்பவற்றிலு
இந்தியாவிலும் நடக்கும் வியாபாரத்தில்பிரவேசி
கத்தொடங்கினார்கள். இவர்களும் போர்டியூகல்
சத்தாரைப்போலவே வியாபாரத்துக்கு மிகவும் மு
க்கியமான இடங்களில் வர்த்தகசாலைகளைக் கட்டி
கொண்டு, அவர்களுக்கு மிகவும் பலமான போ
டிக்காரரானார்கள்; இவர்களும், பின்னும் சில
ட்டிக்காரரும் இத்தேசத்திலே வரத் தலைப்பட்
பிறகு, போர்டியூகல் தேசத்தாருக்கு அதிகாரமு
இலாபமும் வரவரக் குறைந்துபோயின. உல
தாக்காரர் முக்கியமாய் இந்தியாவைச்சார்ந்த ப
தீவுகளில் வியாபாரம் நடத்திவந்தார்கள்; அவர்க
ஜாவாதீவின் வடகரையோரத்தில், படேவி
என்னும் பட்டணத்தைக் கட்டி, அதைக் கிழக்கு
தேசங்களிலே தங்களுக்குள்ள காணியாட்சிக்
ராஜதானியாக்கினார்கள். ஆகிலும், பின்பு அவ
கள் இந்தியாவில் நாகபட்டணம், பழவேற்கா
சின்சுரா முதலான இடங்களை ஏற்படுத்தி
கொண்டார்கள்.

இந்தியாவில் இங்கிலாண்டு தேசத்தார் செய்த வியாபாரம்.
கி. பி. 1600.

உலாந்தாக்காரர் போர்டியூகல் தேசத்தாருக்கு
போட்டிக்காரர் ஆனகாலத்தில் இங்கிலாண்டு தே
தாரும் அந்த லாபமுள்ள வியாபாரத்தில் தாங்களு
பங்கிட்டுக்கொள்ள முதலில் முயற்சிசெய்தார்க

கள் வியாபாரம் செய்வதற்கு நேரான வழியைக் டுபிடிக்கவேண்டுமென்று முன்னமே பிரயத் ப்பட்டிருந்தார்கள்; ஆனாலும் அது பயன்படா ாறும், உலாந்தாக்காரரும் போர்டியூகல் தேசத் ம் அநுசரித்த மார்க்கத்தையே அநுசரித்தால் தங்கள் காரியம் முடியுமென்றும் உடனே டுகொண்டார்கள். லண்டன் பட்டணத்து தகர்களில் சிலர் இதற்காகப் பதினாரும்நூற் ாடின் கடைசிவருஷத்தில் ஒரு பங்குகூடி க்த இந்தியாவில் வியாபாரஞ்செய்யும் கவர் ம் வியாபாரக்கூட்டத்தாரும்” என்னும் பெய கி. பி. 1600-ம் ஞுத்தில் சார்ட்டர் என்னும் காரப்பத்திரிகையைப் பெற்றூர்கள். எலிசபேத் பவள் இங்கிலாண்டுக்கு அரசியாகவும், அக்பர் பிக்குச் சக்கரவர்த்தியாகவும் இருக்கும் காலத் இவ்விதமாக ஈஸ்ட் இண்டியா கம்பேனி இந்தப் பலத்த வியாபாரக்கூட்டம் ஏற்பட்

4. அதி.

கி. பி. 1600.

டிசம்பர்மீ 31உ.

ங்கிலாண்டு தேசத்தாரும், உலாந்தாக்காரரும், ர்டியூகல் தேசத்தாரும் அநேக வருஷகாலமாய் க்கடி ஒருவரோடொருவர் யுத்தம்செய்துகொ இருந்தார்கள். இந்த மூன்று தேசத்தாரும் யாவில் பகையில்லாமலே நன்றாய் முயற்சிசெ லாபத்தோடு வியாபாரம் நடத்தத் தகுதியான களிருக்க, அதை யோசியாமல் அவர்கள் இழிவாய்ப் போட்டியும் பகையும் செய்து ார்கள். அவர்களுக்குள் கப்பற்கொள்ளை சாதா ாய் நடந்ததுமன்றி, அவர்கள் ஒருவனையொரு அடிக்கடி வெகு குரூரமாய் நடத்தினார்கள். டி அவர்கள் பொருமைப்பட்டுவந்ததற்கு அம் நாவில் செய்த பெருங்கொலை மிகவும் விசன

மூன்றுதேசத்தாரும் போராட்டஞ் செய்துவந்தது.

4. அதி. கரமான திருஷ்டாந்தமாம். இங்கிலாண்டு தே
திலும், உலாந்தாதேசத்திலும் உண்டாயிருந்த ஈஸ்
இண்டியா கம்பேனிகள் தங்கள் தேசத்து வர்த்த
கள் சமாதானமாயும் சிநேகமாயும் வர்த்தகம் நட
வேண்டியதென்று முன்னாடி உடன்படிக்கை செ

அம்பாய்நாவில் நடந்த பெருங்கொலை. இ. பி. 1623.

துகொண்டிருக்க, அதை எண்ணாமல் அம்பாய்
வில் உலாந்தாக்காரர் வைத்திருந்த காப்புச்சே
யானது அங்கிருந்த சில இங்கிலீஷ்காரரை
அவர்களை அநுசரித்திருந்தவர்களையும் யாதெ
நிமித்தமுமின்றிக் கொலைசெய்துவிட்டது.

இங்கிலாண்டு வியாபாரிகளுக்குள்ளே நடந்த போட்டி.

இங்கிலாண்டு தேசத்து ஈஸ்ட் இண்டியா கம்
னியார் பிறதேசத்து எதிரியோடு போராடினது
லாமல், தங்கள் சொந்தத் தேசத்தாரோடும் போர
நேரிட்டது. சில்லறை வியாபாரிகள் அவர்க
டைய வியாபாரங்களுக்கு இடையூறாக உத்தர
லாமல் வியாபாரஞ் செய்யவந்தார்கள். அன்றி
பதினேழாவது நூற்றாண்டின் கடைசியில் அவ
ளுக்கு இந்தியாவில் இருந்த காணியாட்சிகளி
இங்கிலாண்டிலும் அவர்கள் தங்கள் காரியங்க
செவ்வையாய் நடத்தாமற்போனதால், லண்
பட்டணத்திலுள்ள சில வியாபாரிகள் எதிரான
பெனி ஒன்றை ஏற்படுத்த இடம் உண்டாகி
இவ்விரண்டு கட்சிகளில் ஒரு கட்சிக்காரர் ம
கட்சிக்காரரைக் கலைத்துவிடவும், தங்களு
கம்பெனிக்காகவே இந்தியாவில் பூரணமான
தியத்தை உண்டாக்கத்தக்க அதிகாரப்பத்திரி
யை இங்கிலீஷ் துரைத்தனத்தாரிடத்தில் சம்பா
கவும் ஊக்கத்தோடே முயற்சிசெய்தார்கள்.

1702-ஆ ஜுலைமீ 22உ.

அவமானமான சண்டைகள் 1702-ம் ஆ வரைக்
நடந்தன. அவ்வருஷத்தில் இரண்டு கட்சியா
அச்சண்டைகளினால் தங்கள் இருவருக்கும் செ

டாயிற்றென்று கண்டுகொண்டு, ஒருவரோ 4. அதி.
ருவர் ஐக்கியமான ஏற்பாடு பண்ணிக்கொ 1708-ஆ செப்
, அதுமுதல் ஐக்கியமான கிழக்கு இந்தியக் டம்பர் 29உ.
டத்தார் என்று கருத்தாகும் யூனைடேட் ஈஸ்ட்
டியா கம்பேனி என்னும் வியாபாரசங்கத்தை
டுத்திக்கொண்டார்கள். அவர்களுக்குள்ள கல
ம் சச்சரவும் 1708-ம் வருஷத்தில் முற்றும் நீங்
போயின.

யாபாரம் நடத்துவதற்கு முதற்பணம் போட்ட ஒருமைப்பட்ட
ளிகளின் கூட்டமே அந்தக் கம்பெனி கிழக்கு இந்தியாவி
. இவர்களுக்குள் இருபத்துநான்கு பெய ன் கூட்டத்தார்.
அந்தக் கம்பெனியாருடைய காரியங்களை கி.பி. 1702 முதல்
துவதற்கும், அவர்களுடைய வியாபார வேலை 1858-ஆ வரைக்
ன்பேரில் மேல்விசாரணை செய்துகொள்ளுவ கும்.
ம் "டைரெக்டர்கள்" என்னும் அதிகாரிகளாக
த்தார்கள். நாள்வட்டத்தில் சற்றே மாறியிருந்
இந்த ஏற்பாடுகள் 1858-ம் ஆத்தில் இத்தேசத்
ஆளுகை அரசாட்சியின் வசத்தில் ஒப்புவிக்
டுமளவும் நடந்துவந்தன.

ப்படி ஒருமைப்பட்ட சங்கத்தார் இந்தியா தே
ல் உண்டான வியாபாரத்தையே முக்கியமாய்க்
ரித்துக்கொண்டுவந்தார்கள். இங்கிலீஷ்காரர்
லில் முக்கியமாய் வாசனைத் திரவியத்தீவுகளில்
பாரம் நடத்திவருகையில், மேலே சொல்லிய
லாந்தாக்காரர்களுக்கும், அவர்களுக்கும் அங்
ண்டைநேரிட்டுக்கொண்டேயிருந்தது; ஆனால்
கள் அவ்விடத்து வியாப்பாரத்தை மிகவும் சுறு
புள்ள தங்கள் போட்டிக்காரர்களாகிய உலாந்
ரருக்கு விட்டுவிட்டு, இந்துஸ்தானத்திலே பல
ங்களில் வியாபாரச்சாலைகளை ஏற்படுத்திக்கொ
ார்கள். 1639-ம் ஆவரைக்கும் வியாபாரக்காரி

4. அதி. யங்களுக்கு உதவியாக மாளிகைகளைமாத்திர
கட்டிக்கொண்டு அவைகளில் இருந்தார்கள்;
மதிராசு—சென்னபட்டணம். போது சென்னை என்னப்படும் பட்டணத்தில்
கி. பி. 1639. திரகிரி ராஜாவின் உத்தரவின்பேரில் ஒருகோட்
யைக் கட்டிக்கொண்டார்கள். இதற்குச் சில
முன்னதாக நெல்லூருக்குத் தெற்கே முப்பது
தூரத்தில் ஆறுமுகம், அல்லது தியாகராஜபட்டன
என்னும் இடத்தில் அவர்கள் ஒரு வர்த்தகசா
யைக் கட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள்; ஆனாலும்
வியாபாரத்துக்கு அநுகூலமான இடமல்லவெ
அதை விட்டுவிட்டார்கள்.

பம்பாய். கி. பி. 1662. பம்பாய்த் தீவு 1662-ம் வருஷத்தில் இங்கிலா
அரசனான இரண்டாவது சார்ல்ஸ் போர்டியு
தேசத்து ராஜகுமாரத்தியான கத்தரீனா என்பவ
கலியாணஞ் செய்துகொண்டபொழுது, அந்த ர
குமாரத்திக்குப் பரிசமாக அவனுக்கு வந்தது. இ
குச் சில வருஷம் சென்றபிறகு வருஷாவரு
அரசனுக்குச் சில பணத்தொகை செலுத்துவ
கி. பி. 1668. று உடன்படிக்கை பெற்றுக்கொண்டு, அந்தத் தீ
அவன் கம்பெனியாருக்கு ஒப்புக்கொடுத்தான்.

ஸேண்ட் டேவிட் கோட்டை. புதுச்சேரிக்குத் தெற்கே பதினாறு மைல் தெ
விலும், கூடலூருக்குச் சமீபத்திலுமிருக்கிற
னும் பட்டணத்தில் ஸேண்டு டேவிட் என்
கோட்டை கட்டப்பட்டது. அப்பட்டணத்
கம்பெனியார் விலைக்கு வாங்கிக் கொஞ்சக்கா
துக்குள்ளாகக் கிழக்குக் கடற்கரையோரத்தில்
களுக்கு முக்கியமான இடமாக்கினார்கள்.

கல்கத்தா. கி. பி. 1700. அவர்கள் கல்கத்தா என்னும் இடத்தில் கொ
நிலம்வாங்கி 1700-ம் வருஷத்தில் போர்ட்டு வில்
என்னும் கோட்டையைக் கட்டிக்கொண்டார்
சில நாளைக்குப்பின் இங்கிலீஷ்கார வைத்திய

மில்டன் என்பவன் அப்போது அரசாண்டு 4. அதி.
ண்டிருந்த சக்கரவர்த்திக்கு வைத்தியஞ்செய்து இ. பி. 1700.
ஸ்தப்படுத்தினதால், கல்கத்தாவையும், மதிரா
யும் சுற்றி அதிக நிலம் சம்பாதித்துக்கொள்ளும்
இங்கிலீஷ்காரருக்கு உத்தரவாகியது.

ஸ்ட் இண்டியா கம்பெனியாருக்கு இப்போது (இந்தியாவில் பிராஞ்சுக்காரர் நிலையான இடங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டது.)
ிரு போட்டிக்காரர் உண்டானார்கள்; உலாந்
காரரோடும், போர்டியூகல் தேசத்தாரோடும் செ
சண்டைகளைவிட பலமான சண்டைகளை இங்
ீஷ்காரர்கள் பிற்காலத்தில் அவர்களோடு செய்ய
ிட்டது. 17-வது நூற்றாண்டின் நடுவில் இங்
ாண்டு தேசத்தாரையும், உலாந்தாக்காரரையும்
்த்துப் பிராஞ்சுக்காரர் தாங்களும் ஒரு ஈஸ்ட்
ண்டியா கம்பெனி ஏற்படுத்திக்கொண்டு, சூரத்
ஒரு வர்த்தகசாலையைக் கட்ட எத்தனித்தார்
. அவர்களுக்கு அங்கே ஒன்றும் பலிக்கவில்லை.
ிலும், பின்பு அவர்கள் புதுச்சேரியை அதைச் இ. பி. 1674-ஞ் ஏப்பிரல்மீ.
றிலும் விஸ்தாரமான தேசத்தோடு கைப்பற்றிக்
ாண்டு, அங்கே நிலையாய் வீடுகள், கோட்டை
தலானவைகளைக் கட்டிக்கொண்டார்கள். அது
ாஞ்சக்காலத்திற்குள் விர்த்தியடைந்தது. மேற்
் சமுத்திரத்தில் உள்ள மாசியும், கல்கத்தாவுக்கு
ருகிலிருக்கும் சந்திரநகரும் இந்தப் புதுச்சேரிக்
் கீழ்ப்பட்டிருந்தன. பிராஞ்சுக்காரரும் இங்கி
ஷ்காரரும் போட்டிசெய்துகொண்டே வருகை
ல், கடைசியில் இங்கிலீஷ்காரரே ஜயங்கொ
டு இந்தக் கிழக்குத்தேசத்தில் பிரபலமான ராஜ்
த்தை ஸ்தாபித்தார்கள். அடியில் வரும் அதிகா
ங்களில் முக்கியமாய் அதன் வரலாறு கூறலாகும்.

5—ம் அதிகாரம்.

இந்தியாவில் இங்கிலீஷ் அதிகாரம் தோன்றியது.

கி. பி. 1744–ஸு முதல், 1753–ஸு வரைக்கு

இந்தியாவில் இங்கிலீஷ்காரர் ஜயம்பெ அரசாட்சியை எற்படுத்திய சரித்திரத்தை இப்பே சொல்லப்போகிறோம். தங்களுக்கு அதிபிரியமா ஜநநபூமியை விட்டு வெகு தொலையான இத்தே துக்கு வந்த கொஞ்சம் பெயர் இவ்விடத்தில் ம ஐசுவரியமும் விஸ்தாரமும் மேன்மையும் பொ திய ராஜ்யத்தை அதற்குச் சம்பாதித்து, அதற் கீர்த்தியும் பூசியதையும் வரும்படியாயும், தாங் புதியதாய்ச் சம்பாதித்த நாடுகளின் குடிகளுக் நன்மையுஞ் சௌக்கியமுமுண்டாகும்படியா அவைகளைச் சாமர்த்தியத்தோடும் நீதியோடும் ஆ டவகையைக் காட்டும் இந்த யதார்த்தமான சரித் மானது புலவர்பாடிய எந்தக் கதையைப்பார்க்கிலு மனதுக்கு அதிக மகிழ்ச்சியைத் தரும்.

இங்கிலண்டுக்கும் பிராஞ்சுக்கும் நடந்த யுத்தம்.

1744–ம் ஸுத்தில் இங்கிலாண்டு தேசத்தாருக்கு பிராஞ்சுதேசத்தாருக்கும் சண்டையுண்டாக, அ விரு தேசத்தாருக்கும் அநேகம் செழிப்புள்ள கா யாட்சிகள் உண்டாயிருந்த இந்தியாவிலும் அ ஞலே கொஞ்சநாளுக்குள்ளே போருண்டாயிற்ற

டியூப்ளே.

அக்காலத்தில் இந்தியாவில் பிராஞ்சுக்காரர் அ கமாயிருந்தார்கள். அவர்களுடைய முக்கிய பட் ணம் புதுச்சேரி. அவர்களுடைய அதிகாரி வெ புத்திசாலியும் ஆதிக்கத்தை நாடுகிறவனுமான டியூ

5. அதி.

கி. பி. 1744.

என்பவன்; அவன் இத்தேசத்து ராஜ்யங்களுக்
நடக்கும் உடன்படிக்கைகளையும் சற்பனைகளை
நடத்துவதில் மிகவும் சமர்த்தனென்று தெரியவந்
இந்தியாவின் படைச்சேவகர்களை ஐரோப்பிய
ணுவ அதிகாரிகளைக்கொண்டு நடத்தினால்,
ர்கள் ஐரோப்பாவின் படைச்சேவகருக்குச்
ரியத்தில் கொஞ்சங்குறைய சமானமாயிருப்
கள் என்று முதலில் கண்டுபிடித்தவன் அவன்
. சுதேச பிரபுக்கள் ஒருவரையொருவர்
ராதித்துச் சண்டைசெய்து பிரிவினையாயிருப்
னால் அவர்களைத் தன் தேச அதிகாரத்துக்கு
லசாய்க் கீழ்ப்படுத்தலாமென்று முதலில் அவ
குத் தோன்றியது. இந்தியாவை ஜயிக்கவேண்
மன்பது அவனுடைய முதன்மையான கருத்து;
தக் கருத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள அவன்
க்கு உண்டான முழுச் சக்தியோடே பிரயாசப்
டான்.

இந்தியாவிலிருந்த இங்கிலீஷ்காரர்.

இங்கிலீஷ்காரருக்கு அப்போது அத்தன்மையான
வனில்லை. இருந்த இங்கிலீஷ்காரரும் கொஞ்
தான். அவர்களும் வியாபாரகாரியங்களில் படிந்
ர்களாயிருந்தார்களே தவிர, யுத்தவிஷயங்களைக்
னித்ததில்லை; ஆகிலும் அவர்கள் டியூப்ளே அநு
த்த உபாயத்தை அநுசரித்து, சுதேச படைச்
வகர்களைத் தங்கள் ஊழியத்தில் அமர்த்தி, இங்கி
ஷ் ராணுவ அதிகாரிகளைக்கொண்டு அவர்களை
நத்தில் பழக்குவித்தார்கள். முதலில் இந்தப்
டைச்சேவகர்களுடைய தொகை கொஞ்சந்தான்;
கிலும் இந்தியாவில் இங்கிலீஷ்காரரின் அதிகா
் பெருகிவர, அதுவும் பெருகியது. சிப்பாய்கள்
பரும்பாலும் இங்கிலீஷ்காரர் பட்சத்தில் வெகு

5. அதி.

விசுவாசமும் தைரியமுமுள்ளவர்களாய் நின்று ச
டை செய்துகொண்டுவந்தார்கள்.

லாபோர்டநே சென்னபட்டணத்தை எதிர்த்தது. 1746.

ஐரோப்பாவில் இங்கிலீஷ்காரருக்கும், பிர
ஞ்சுக்காரருக்கும் யுத்தம் தொடங்கினவுடனே,
பல்களைச் சேர்த்துக்கொண்டுபோய் அப்போது
னாடகத்தில் இங்கிலீஷ்காரருடைய முக்கிய ஸ்தா
மாகிய போர்ட் ஸேண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டைய
எதிர்க்கும்படி போர்போன், மோரிஸ்தீவுக
ஆளும் அதிகாரியாயிருந்த லாபோர்ட்நேக்குப் பி
ஞ்சு துரைத்தனத்தார் உத்தரவுகொடுத்தார்கள்.

சென்னபட்டணம் பிடிபட்டது. செப்டம்பர் 10உ.

அந்த அதிகாரி உடனே அந்தக் கோட்டையி
கிட்டக் கப்பற் கூட்டத்தோடு வந்து சேர்ந்தா
இங்கிலீஷ்காரர் ஐந்துநாள்வரையிலும் தங்க
கோட்டையை எதிரி கைப்பற்றாமலிருக்கும்ப
காப்பாற்றிக்கொண்டிருந்து, பின்பு சென்னபட்
ணத்தையும் அதின் கோட்டையையும் எதிரிக்கு
கீழ்ப்படுத்திவிட்டார்கள். அவர்கள் சொற்பமா
மீட்கும் பொருளைக் கொடுத்தால், அவற்றை மறுப
கொடுத்துவிடுகிறதாய் லாபோர்டே அவர்களுக்
வாக்குத்தத்தம் செய்தான்; ஆகிலும் அந்தச் சேனா
பதி இப்படி வெற்றிபெறுவது கண்டு பொறாமை
கொண்ட டியூப்ளேக்கு இந்த வாக்குத்தத்தம் சரி
படவில்லை: ஆகையால், அவன் இங்கிலீஷ்கார
ரைப் புதுச்சேரிக்குச் சிறைபிடித்துக்கொண்
போய், அங்கு அவர்களை அதர்மமாய் நடத்தின
அவனுக்கு அபகீர்த்தியை உண்டுபண்ணிற்று.

போர்ட்ஸெண்ட் டேவிட் என்னும் கோட்டையை எதிர்த்தது. 1746 டிசம்பர்மீ. 1749 மார்ச்சுமீ.

டியூப்ளே பின்பு போர்ட்ஸேண்ட் டேவிட் என்
னும் கோட்டையைப் பிடித்துக்கொள்ள எத்தன
பட்டான். அதைக் கைப்பற்றினால் கர்னாடக
முழுவதும் அவன் சுவாதீனமாயிருக்கும். தன் சத்து
ருக்களுக்கு விரோதமாய்த் தன்னோடு சிநேகக்கட்டு

செய்யும்படி கர்னாடக நபாபுக்குப் போதனை 5. அதி.
து, அவனுடைய உதவியைக் கேட்டுக்கொண்
. இப்படி இருக்கையில், இங்கிலாண்டிலி
சேனையோடுகூடப் பலமான கப்பற்படை
வந்துசேர்ந்தது; உடனே பிராஞ்சுக்காரர்
ன்ட் டேவிட் கோட்டையின் முற்றுகையை
விட்டுப் புதுச்சேரி வந்து சேர அவர்கள்
ானா முற்றுகைபோட்டதுபோக, அவர்களே
க முற்றுகைபோடப்பட்டார்கள்.

னல் இங்கிலீஷ்காரர் இப்போது பலத்த கட் தஞ்சாவூரில் நடந்த சண்டை. 1749 மார்ச்சுமீ.
ாரராயிருந்தும், அப்புதுச்சேரி பட்டணத்தைப்
துக்கொள்ள அவர்களுக்குப் பலம் போதாது;
யால் அவர்கள் பிராஞ்சுக்காரரோடு போர்
துகொண்டிருந்ததை விட்டுவிட்டு அடுத்த பக்
ச் சீமையாகிய தஞ்சாவூரில் நடந்துகொண்டி
சிறு சண்டையில் சேர்ந்துகொண்டார்கள்.
ாவூர் சமஸ்தானத்தின் சிங்காதனத்திலிருந்து
சகோதரனால் நீக்கப்பட்ட ஒரு அரசன் தன்
பத்தை மறுபடி மீட்டுக்கொள்ளும்படி இங்கி
காரரர் உதவிசெய்தால், அவர்களுடைய உத
நக் கைம்மாறாகத் தேவிகோட்டையைக் கொ
றேனென்று சந்திபேசினான். அதற்கு அவர்
சம்மதித்துத் தஞ்சாவூர்க்கோட்டையை எதிர்க்க
தேசத்தர்களடங்கிய ஒரு சிறு சேனையை அனுப்
ர்கள்; ஆகிலும் அங்கு ஆண்டுகொண்டிருந்த
ன் தன் சகோதரனுக்கு அவர்கள் உதவிசெய்
லிருக்கவேண்டுமென்னும் உடன்படிக்கை
துகொண்டு, தேவிகோட்டையையும், அதைச்
முள்ள நாட்டையும் அவர்களுக்கு விட்டபடி
, அவர்கள் சமாதானப்பட்டுப்போய்த் தங்க

5. அதி. ஊச் சரணமென்றடைந்தவனைக் கைவிட, இத
அவர்களுக்கு வெகு அபகீர்த்தி உண்டாகியது.

ஐரோப்பாவில் சமாதானம் உண்டாகியும், இந்தியாவில் யுத்தம் நடந்தது.

இதன் இடையில் ஐரோப்பாவில் பிராஞ்சுக்காரருக்கும் இங்கிலீஷ்காரருக்கும் சமாதானம் உண்டாகியது; ஆகிலும் இந்தியாவில் யுத்தம் நிற்கவில் இந்த இருதேசத்தாரையும் சேர்ந்த மனுஷர் யதார்த்தமாய் யுத்தங்களில் முக்கிய கட்சிக்கார வெளிப்படக்கூடாமலிருந்தது. அவர்களுக்கு வர் மற்றொருவருடைய சேனையை எதிர்க்கவா ஒருவர் மற்றொருவருடைய பட்டணத்தை மு கைபோடவாவது சரிப்படவில்லை; ஆகைய அவர்கள் பகிரங்கமாய்ச் சண்டைசெய்துகொ டிருந்த சுதேச அரசர்களோடு முறையே க பிரதிகட்சியாய்ச் சேர்ந்துகொண்டு, ஒருவ ஒருவர் முன்போலவே போர்செய்துவந்தார்கள்.

தென் இந்தியாவில் காரியங்களிருந்த நிலைமை.

அடியிற் காண்கிற சங்கதிகள் செவ்வையா தெரிவதற்காகத் தென் இந்தியாவில் காரியங் இன்ன ஸ்திதியிலிருந்தன என்பதை முன்ன விவரிக்கவேண்டியது. நாம் சொல்லிவருகிற சங் கள் நடந்தகாலத்தில் இந்தியாவின் தென்பாகத் இரண்டு பெரிய அரசாங்கங்கள் இருந்தன. முத வதும் பெரியதுமான அரசாங்கத்தின் அரசன் நிஜா என்பவன்; அவனுடைய ராஜதானி ஐதராபா அவன் பூர்வத்தில் டில்லிச்சக்கரவர்த்திக்கு உண் யாய்க் கீழ்ப்படிந்திருந்தவன். இப்பொழுது பெ ருக்குமாத்திரம் கீழ்ப்படிந்து உண்மையில் சுயாதீ னாக ஆண்டான். மற்றொரு ராஜாங்கத்தின் அதிப கர்நாடக நபாபு. அவனுடைய ராஜதானி ஆற்கா அவன் நிஜாமுக்கு அடங்கினவனாய் ஆண்டவன்.

ந்தக்காலத்தில் இந்த இரண்டு ராஜ்யங்களை 5. அதி.
டுவந்த அதிபதிகள் இறந்துபோனார்கள். ஐத ஐதராபாத்துக்காகவும் ஆற்காட்டுக்காகவும் நடந்தசண்டைகள். 1748.
ாத்தில் மாஜி நிஜாமின் குமாரனாகிய நாஜர்
ந என்பவன் பட்டத்துக்கு வந்தான். ஆற்காட்
ஆன்வார் உத்தீன் என்ற பிரபு அரசபட்டத்
அடைந்தான். அவ்விருவர்களுக்கும் போட்டிக்
ர்கள் தோன்றினார்கள். நாஜர்ஜங்குக்கு அவன்
ாதரன் குமாரனான மர்ஜாபாஜங்கு என்பவன்
ரியாகத் தோன்றினான். ஆன்வார் உத்தீனுக்கு
ரியாக முந்தி ஆண்டிருந்த ஒரு தலைவனுடைய
மகனாகிய சந்தாசாகிப் ஏற்பட்டான். இந்த
ர்க்கட்சிக்காரர்கள் இருவரும் தங்கள் சேனைகளை
ாருய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு, பிராஞ்சுக்காரரோடு
நகக் கட்டுப்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கோரி
கள்.—இதற்குப் பிராஞ்சுக்காரர் மிகுந்த சந்தோ
ஷத்தோடே சம்மதித்தார்கள். டியூப்ளே கோரிய
இதுதான். அவன் உடனே அவர்களுக்கு உத
ாக 400 பிராஞ்சுபடைச் சேவகர்களையும், 2000 1749-ஜூலைமீ 23உ.
ேதச சிப்பாய்களையும் அனுப்பினான். அம்பூ
ல் சண்டை நடந்தது. மேற்சொன்ன எதிர்க்கட்
க்காரருக்கே ஜயம் கிடைத்தது; ஆன்வார் உத்
ன் கொல்லப்பட்டான். அவனுடைய பிள்ளை
கிய மகம்மது ஆலி என்பவன் மிகுந்த சேனை
ாடே திரிசிராப்பள்ளிக்கு ஓடிப்போனான். பிரா
சுக்காரருக்கு இந்தியாவில் தளகர்த்தர்களாய் வந்த
ர்களுக்குள் மிகவும் பராக்கிரமசாலியும் ஊக்க
ள்ளவனுமான புஸி என்பவனால் அவர்கள் நடத்
ப்பட்டு, பலவிசை ஜயங்கொண்டு மர்ஜாபாஜங்கு
ன்பவனுக்குப் பட்டங்கட்டினார்கள்; ஆகிலும்,
கிய நிஜாம் அவன் பெற்ற ஜயத்தின் பலனை நெடு
ாள் அநுபவிக்கவில்லை. அவன் தனது சொந்தத்

5. அதி.

டிசம்பர்மீ 5௳ 1750-ஓ.

தேசத்தில் நேரிட்ட ஒரு கலகத்தை அடக்க முய
செய்துகொண்டிருக்கையில், ஒரு யுத்தத்திலே கெ
லப்பட்டான். புசி என்பவன் அவனுக்குப் பதில
நாஜர்ஜங்குக்குத் தம்பியாகிய சலாபத்ஜங்கு
னும் தலைவனை ராஜாவாக ஏற்படுத்தினான். சந்
சாகிபும் தான் கோரிய அதிகாரத்தை அடைந்தா

டியூப்ளே யின் மகிழ்ச்சியும், ஜயமும்.

இதுதான் டியூப்ளேக்கு ஜயகாலம். நி
மும் கர்நாடக நபாபும் அவனால் நிலைபெற்றார்க
அவனுக்கு தேன் இந்தியாவின் பிரபு என்
பட்டம் உண்டாயிற்று. சிறந்த மரியாதைகளு
பட்டப்பேர்களும் அவன் பெற்றான். அவனுடை
கோரிக்கைகளெல்லாம் நிறைவேறுவதாகத் தோ
றின; அவனுக்கு ஆநந்தம் மிகுந்த காலத்தில் தன
குப் பிரதானமான வெற்றியுண்டான இடத்தி
அருகில் ஒரு ஸ்தம்பம் நாட்டி, அதில் தனது கீர்
யை விளங்கச்செய்யும் சாஸனங்களை வெட்டுவி
வேண்டுமென்று கருதினான். மேலும் டியூப்
யின் ஜயப்பட்டணம் என்னும் ஒரு பட்டணத்
அதைச் சுற்றிலும் கட்டுவித்தான்.

இங்கிலீஷ்காரருடைய அஜாக்கிரதை.

இங்கிலீஷ்காரர் பிரதிகட்சியிலே சேர்ந்தார்க
ஆனாலும் பிராஞ்சுக்காரர் அவர்களுடைய சிநே
தர்களுக்கு விசேஷமான உதவிசெய்துவருகையி
இங்கிலீஷ்காரர் தங்கள் கட்சிக்காரருக்குச் செ
வையாய்ச் சகாயம்பண்ணவில்லை. இன்னும் அவ
கள் கர்னடக நபாபு என்று பாவித்திருந்த மகம்ம
அலிக்கு உதவியாகக் கொஞ்சம் சேனையை அனுப்
யிருந்தும், அவர்களுடைய உதவி பயன்படவில்லை
அந்த நபாபுக்கு திரிசிராப்பள்ளியில் நிர்ப்பந்தமா
ருக்கும்படி அது முற்றுகைபோடப்பட்டது. பி
ஞ்சுக்காரர் எங்கும் வெற்றிபெறுவதைக் கண்டு, அ
தப் பட்டணத்தை எதிரிக்கு விட்டுவிட்டுத் தன

கிதர்களைக் கைவிட்டு, அவர்களுடைய பகைவ கூடிக்கொள்ள அவன் எத்தனித்திருக்கையில், றுடைய அபிப்பிராயம் முற்றும் மாறுவதற் வான ஒரு விசேஷம் நேரிட்டது.

5. அதி.

தென்னவெனில், தேவனும்பட்டணக் கோட் டிலிருந்த ஒரு சிறியவரான சேனுபதி இத்தரு ிலே கர்னுடகத்தின் ராஜதானியாகிய ஆற்காட் எதிர்க்கவேண்டுமென்று இங்கிலீஷ் ஆலோச சங்கத்தாருக்குத் தெரியப்படுத்தினுர். இப்ப செய்வதால் தனது ராஜதானிக்கு அபாயம் ட்டது என்று கேள்விப்பட்ட உடனே சந்தா றுபு நிச்சயமாய்த் திரிசிராப்பள்ளியை விட்டு ிக போய்விடுவானுகையால், திரிசிராப்பள்ளி முற்றுகை எடுபட்டுப்போகுமென்று அவன் சொன்னுன். இந்த யோசனை நல்லதென்று லாசனைச் சங்கத்தார் ஒத்துக்கொண்டு, அந்தக் பத்தை நடப்பிக்கும்படி யோசனைசொன்னவ ிக உத்தரவுகொடுத்தார்கள்.

ஆற்காட்டை எதிர்க்கவேணுமெ ன்று யோசித்தல்.

ந்தச் சிறியவரான இராணுவ அதிகாரியின் ராபர்ட் க்ளைவ். இவருடைய மிகுதியான ியத்தினுலும், விவேகத்தோடே கூடிய சாமர்த் ந்தினுலுமே முக்கியமாய் இந்தியாவில் இங்கி ஆகாரருடைய அதிகாரம் நிலைத்திருக்கிறது. ர் அதிக தைரியமும் ஆண்மையுமுள்ளவர். ர் சுபாவமாய் மகா கோபமும் அகங்காரமு ளவர். அப்படியிருந்தும், அவர் மகா சூட்சும ா புத்தியும், யுக்தியும், முன்யோசனையும் உள்ள முதலில் அவர் இந்தியாவுக்குச் சிவில் உத்தி கஸ்தராக அனுப்பப்பட்டார்; ஆனுல் அந்தத் ழில் அவருடைய குணத்துக்குப் பொருந்தா யால், அதைவிட்டு ராணுவத்தில் சேர்ந்துகொண்

ராபர்ட் க்ளைவ்.

5. அதி. டார். பின்பு அவருடைய செளரியத்தினு
துணிவினாலும் யுத்தம் செய்வதே தமக்குத் தகு
தொழில் என்று சீக்கிரத்தில் தெரியக்காட்டினார்

க்ளைவ் ஆற்காட்டின்மீது படையெடுத்துப் போனது. 1751–ஞு ஆகஷ்டுமீ 26௳.

1751–ம் ௵ ஆகஸ்டு ௴ 26௳ 200 இங்கிலீஷ்கா
ரும், 300 சிப்பாய்களும் அடங்கிய சிறிய சே
யைக் கூட்டிக்கொண்டு அவர் சென்னபட்ட
த்தை விட்டுப் புறப்பட்டார். அவர் அதிவேகத்தே
ஆற்காட்டுக்கு அணிவகுத்துச் செல்லுகையி
வானமெங்கும் புசலும் மின்னலும் இடிமுழக்க
மாக மழையானது பிரவாகமாய்ப் பொழிந்துகொ
டிருந்தும், அதைச் சற்றேனும் பாராமல், தமது சி
சேனையை நடத்திக்கொண்டு, ஆற்காட்டிலிரு
பூர்வமான கோட்டைக்கு வந்து சேர்ந்தார். அ
உள்ளே நுழைகிறதற்குள்ளாகவே சத்துருக்
கோட்டையை விட்டு ஓடிப்போனார்கள். உட
அந்தக் கோட்டையின் மதில்களைச் செவ்வையா
பலப்படுத்தத் தொடங்கினார். இடிந்துபோயிரு
அலங்கங்களைப் பழுதுபார்த்து, முற்றுகையைத் த
கத்தக்கதாகப் புதுப்பித்தார். மேலும் இன்னு
கோட்டைக்குள்ளிருந்த குடிகளைப் பயப்பட
ண்டாமென்று தைரியஞ்சொல்லி அமர்த்தி
கோட்டைக்குள்ளே பத்திரஞ்செய்துவைத்திரு
சொத்துக்களை ஒருவரும் தொடக்கூடாதென்
கண்டிப்பான உத்தரவுகொடுத்தார். அவர் அ
கடி கோட்டையிலிருந்து வெளியே வந்து, தாங்க
விட்டுப்போன கோட்டையைச் சுற்றிலும் இ
னும் பதுங்கியிருந்த சத்துருச்சேனைகளின்மே
விழுந்து துரத்தினார். இந்தச் சண்டைகளிலெல்
லாம் அவருக்கு ஜயம் உண்டாகியது; ஆகிலு
பெரிய முற்றுகை உண்டாகும் என்று அவர் எதி

5. அதி.

தமையால், அதற்குத் தகுந்தபடி கோட்டை துரிதமாய்ப் பலப்படுத்த முயற்சிசெய்தார்.

இ. பி. 1751. சந்தாசாஹேபு ஒரு சேனையை ஆற்காட்டுக்கு அனுப்பியது. செப்டம்பர் மீ 23௳:

வர் சத்துருக்களுடைய வரவை நீடித்து எதிர் துக்கொண்டிருக்கும்படியாய் நேரிடவில்லை. கோட்டையைப் பிடித்துக்கொண்டார் என் மாசாரம் திரிசிராப்பள்ளியில் சந்தாசாஹேபு உடனே தெரியவந்தது. அந்நேரமே ஒரு பல தண்டைத் தன்னுடைய பெரும்படையிலிருந் ரித்து ஆற்காட்டுக்கு ஒத்தாசையாக அனுப்பி தான். அதில் பிராஞ்சுக்காரர் 150 பேர் தார்கள். அது சீக்கிரத்தில் பெருகி 10,000 அடங்கியதாயிற்று. அப்படையை நடத்திக் ண்டுவந்தவன் நபாபின் குமாரனாகிய ராஜா ஹேபு.

இங்கிலீஷ்காரருடைய சிறு சேனையின் வீரியம்.

ந்தப் படை வருகிறதற்குள்ளாகக் கோட்டைக் இருந்தவர்களில் அநேகர் இறந்துபோனதினு 120 இங்கிலீஷ்காரரும், 200 சிப்பாய்களுமாத் இருந்தார்கள். இவ்வளவு கொஞ்சம்பேர் இருந் ம், மிகுந்த தைரியங்கொண்டு என்னவந்தா வரட்டுமென்று நிர்ப்பயமாய் சத்துருக்கள் தாக்குவதற்கு எதிர்பாத்துக்கொண்டிருந்தார் 50 நாள்வரையில் கோட்டை முற்றுகைபோ பட்டது. அந்த பெரிய சத்துருவின் படையா உறுதியாய் முற்றுகைபோட்டு நாளுக்கு நாள் ட்டையை இடித்துக்கொண்டுவந்தது. இப்படிச் ருக்கள் வெளியே நின்று யுத்தஞ்செய்கிற து, உள்ளிருந்த சிறிய வீர சேனையானது பசியி லயும் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது; ஆகி அவர்களுக்குண்டான பசி, முதலான சங்கடம் றுபாயம் இதெல்லாம்கூடி அவர்கள் அதிக ஐக் ந்துடன் சேர்ந்து ஒன்ருய் நின்று யுத்தஞ்செய்

5. அதி.

கி.பி. 1751.

சிப்பாய்களுடைய உதாரகுணம்.

வதற்கு ஏதுவாயின. சிப்பாய்கள் சாப்பாடில்ல சோர்ந்துபோயிருந்தார்கள்; ஆகிலும் அவர்கள் ளுடைய இளைய சேனைத்தலைவன் கிட்டவந்து, க்கிற அரிசியையெல்லாம் எங்கள் தோழர இங்கிலீஷ்ப் படைச்சேவகருக்குக் கொடுப்டே அதை வடிக்கிற கஞ்சித்தண்ணீர்மாத்திரம் ளுக்குப் போதுமென்று சொன்னார்கள்.

அவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தமான உதவி.

சென்னபட்டணத்திலிருந்து சேனைகள் சக துக்கு வரும்படி பிரயத்தனப்பட்டார்கள்; ஆகி அந்தப் பிரயத்தனம் வீணாயிற்று. இப்படியிருக் யில் சமீபத்தில் உதவி கிடைத்தது. கர்னடக எ யிலே ஆற்காட்டுக்குச் சமீபமாக மோராரி என்ற ஒரு மராடிப்பாளையக்காரன் தன் சேனைே வந்து இறங்கியிருந்தான். இவன் துவக்கத் இங்லீஷ்காரராயாவது பிராஞ்சுக்காரராயா சேர்ந்துகொள்ளலாமென்று இருமனமுள்ளவ ருந்தான். இவன் இங்கிலீஷ்காரர் கோட்டைக் ளிருந்து வீரமாய் நிர்வகிக்கிறதைக் கண்டு, அவ பட்சம் மனஞ்சாய்ந்ததினால், க்ளைவ் அவனை ஒ சை கேட்டவுடனே, இங்கிலீஷ்காரர் ஒத்தா யில்லாமலே நிர்வகிக்கத்தக்க வீரரென்று காண் தினால் அவர்கள்பட்சமே உற்சாகமாய்ச் சேரு தாகச் சொன்னான்.

கோட்டையைத் தாக்கியது.

நவம்பர்மீ 14உ.

இந்த விசேஷம் ராஜாசாஹேபுக்குத் தெரியவ போது, அவன் யாதொரு காலதாமசமும் பண்ண கூடாதென்று நினைத்து கோட்டையில் அடைபட் வர்களைக் கடைசிவிசையாய் எச்சரித்து "கோட்டை யை ஒப்பித்துவிடுங்கள்" என்பதாய்க் கேட்டு எ சத்தினாலும், நயத்தினாலும், பயத்தினாலும், நிந் யினாலும், தன்னாலானமட்டும் பிரயத்தனஞ்செய்த அவனுடைய கருத்து எவ்வளவேனும் சித்தியா

பாணதினாலே, கடைசியாய்க் கோட்டையில் 5. அதி.
ரு பிடிக்கிறதென்று தீர்மானம்பண்ணினான். கி. பி. 1751.
வன் தெரிந்துகொண்ட சமயம் மகம்மதியரு
உற்சவங்களில் விசேஷமாகிய மொஹரம்
ைகைதான். அதில் அவனுடைய சிப்பாய்கள்
ைவை யுண்டு பித்தவெறிகொண்டும், அக்காலத்
நாபகத்துக்கு வரத்தக்க துக்ககரமான விசே
ளை நினைவுகூர்ந்து, மதப்பிராந்திகொண்டு
ரும் சமயத்தில் இடிவுகளின் வழியாய்க்
டையின்மேல் வந்து விழும்படியாய் அவர்க
ஏவினான்.

ாரியங்கள் இப்படி நடக்குமென்கிறதாய்க் க்ளைவ் ஜயம
எதிர்நோக்கியிருந்ததினாலே, சத்துருக்கள் டைந்தது.
டையைச் சுற்றி எவ்விடத்தில் வந்தாலும், நவம்பர்மீ 15உ.
ரயெல்லாம் அபஜயப்பட்டு ஓடவேண்டிய
று. சண்டைசெய்த இடத்தில்தானே அவர்க
சிலர் காயம்பட்டவர்களும் சிலர் இறந்துபோ
ுமாக 400பேர்வரையிலும் விழுந்தார்கள். ஆகி
சத்துருக்கள் அன்று அந்திநேரம் நாலுமணி
இரவில் நடுச்சாமம்வரையில் இங்கும் அங்
இலக்கில்லாமல் சுட்டுக்கொண்டிருந்து பின்பு
துபோனார்கள். விடிந்து சூரியோதயமான
அந்த ஆற்காட்டுக் கோட்டையைச் சுற்றி
நாள் வளைந்துகொண்டிருந்த சேனையானது
ப்போயிற்று.

ந்த வெற்றி உண்டானவுடனே சென்னபட் ஆரணியிலே
ந்திலிருந்து க்ளைவுக்கு உதவிவந்து சேர்ந்தது. நடந்த சண்டை.
ப் பலத்தினாலே அவர் சத்துருக்களைப் பின்தொ க்ளைவ் திரும்பிவ
ந, ஆரணிக்கு அருகில் ராஜாசாஹேபுடைய ந்தது.
ாயை முற்றிலும் தோற்கடித்துப்போட்டார்.
அப்படி அங்கே அடைந்த ஜயத்தினாலே

5. அதி.

இ. ப. 1751.

அநேகம் நன்மைகள் உண்டாயின. எப்படி னில், பிராஞ்சுக்காரராலே போர்த்தொழில் பய றுவிக்கப்பட்டிருந்த 600 சிப்பாய்கள் இவருடை தண்டிலே சேர்ந்துகொண்டதுமல்லாமல், சத்து களுடைய பொக்கிஷமும் இவர் கையிலே சிக் கொண்டது. பின்னும் அவர் திரும்புங்காலை ஒரு பிராஞ்சுக்காரருடைய தாணையத்தால் காக் பட்டிருந்த காஞ்சிபுரத்தின் தேவாலயத்தைப் பி துக்கொண்டு, ஸேண்ட் டேவிட் கோட்டையை போய்ச்சேர்ந்தார். அவர் கருத்தெல்லாம் நிறை றியது. திரிசிராப்பள்ளியிலே போடப்பட்ட மு றுகையானது வரவரப் பலம் குறைந்துகொண்டு தது. சத்துருக்களுக்கு உணவுமுதலானவைகளு சுருக்கமாயின. ஆக இந்த வகையில் மகம்மது அ தானே சாதாரணமாய்க் கர்நாடக நபாப்பாக அங் கரிக்கப்பட்டான்.

ராஜாசாஹேபு மறுபடியும் தோல்விபடைந்தது.

ஏறக்குறைய மூன்றுமாசத்துக்குப்பின்பு ராஜா ஹேபு என்பவன் பெரிய சேனையை நடத்திக்கொ ண்டு ஸேண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையின்மேல் தான். அந்தச் சேனையில் 400 பேர் பிராஞ்சுக்கார இருந்தார்கள். சென்னபட்டணத்துக்குத் திரும் வந்திருந்த க்ளைவ் இதைக் கேள்விப்பட்டு அந் சேனையை எதிர்த்துப்போன இடத்தில், அத தலைவன் நின்று யுத்தஞ்செய்யாமல் க்ளைவ் என்கி பெயரினால் பயமடைந்தாற்போல் ஓட்டம்பிடி தான்; ஆகிலும் க்ளைவ் சத்துருக்களைப் பி தொடர்ந்து கவர்ப்பாக்கம் என்ற ஊரினரு பிடித்து முறியடித்து அநேகரைக் கொன்று இவ்வாறு முடிந்த இந்த யுத்தத்துக்குப்பிற்பா ராஜாசாஹேபுடைய தண்டுகள் சிதறிப்போக, அ னுக்குத் துணையாக வந்திருந்த பிராஞ்சுக்காரரு

5. அதி.

-சேரி போய்ச் சேர்ந்தார்கள். க்ளைவ் ஜய
றய் ஸேண்டு டேவிட் கோட்டைக்குத் திரும் 1752-ஆ பிப்ர
ாலையில், டியூப்ளே கட்டிவைத்திருந்த நகரத் வரிமீ.
அருகே போய், வீரக்குறிப்பாகிய அதைக்
டு, இத்தேசத்து ஜனங்கள் ஆடம்பரமான கோ
ளை நாடும் மனமுடையவர்களானதால், அஞ்சு
ற்கு எதுவாயிருக்குமென்று யுத்தியாயூகித்து,
ரத் தகர்க்கும்படிக்கு உடனே கட்டளையிட்
.

ரிசிராப்பள்ளியானது இன்னம் முற்றுகை போ திரிசிராப்பள்
பட்டது கண்டு, அந்தக் கோட்டைக்கு முன் ளிக்கு ஒத்தாசை
த சகாயத்திலும் அதிகமான சகாயம் செய்து அனுப்பியது.
க்கவேண்டுமென்றெண்ணி, க்ளைவைத் தானே இ. பி. 1752-ஆ
விடத்திற்கு அனுப்புகிறதென்று கவர்ன்மெண் மார்ச்சுமீ 17உ.
தீர்மானம்பண்ணியிருக்க, இதற்குள்ளாகக்
வுக்கு முன்னாலிருந்த தளகர்த்தனாகிய மேஜர்
ரன்ஸ் இங்கிலாண்டிலிருந்து திரும்பிவந்தமை
, அவனே க்ளைவுடைய ஸ்தானத்தில் ஏற்ப
ப்பட்டான். க்ளைவ் அவனுக்கு உதவியாக
ண்டாம் தளகர்த்தராய்க் கூடப்போனார்.

ப்படியே அவர்கள் திரிசிராப்பள்ளிக்குப் போ போகிற மார்க்கத்
ற்குமுன்னமே மகம்மது ஆலிக்கு ஒத்தாசை தில் புதிய துணைப்
மைசூரிலிருந்துவந்த 14,000 காலாட்களும், படைகள் சேர்ந்து
ராஷ்டிரர் அனுப்பிவைத்திருந்த 6,000 காலாட் கொண்டது.
ம் தஞ்சாவூரினின்று வந்த வேறு படைகளுட
வந்துசேர்ந்தார்கள்.

ப்படிக்குப் பலமும் வெற்றியும் பொருந்திய இ. பி. 1752-ஆ
கிலீஷ்காரர் எதிர்த்துவர, அவர்களைச் சந்திக்க ஜுன்மீ 3உ.
மில்லாமல் பிராஞ்சுக்காரர் திரிசிராப்ப ஸ்ரீரங்கத்தில் ஒளி
கு அருகிலிருக்கிற ஸ்ரீரங்கத்திற்குப் போய், அவ் த்த பிராஞ்சுக்காரர்
த்திலிருந்த அரணான இரண்டு கோவில்களில் கீழ்ப்படிந்தது.

5. அதி.

கி. பி. 1752.

ஒளித்துக்கொள்ள அவர்களை அங்கே இங்கிலீ காரரும் அவர்களுக்குத் துணையாக வந்தவர்க வளைந்து முற்றுகை போட்டார்கள். அப்பொழு புதுச்சேரியிலிருந்த பிராஞ்சுக்காரர் அவர்க குச் சகாயஞ்செய்யும்படி பல பிரயத்தனங்கள் செ தும், அவைகளெல்லாம் க்ளைவினுடைய தாங் முயற்சியினாலே தவறிப்போயின. உள்ளிருந்த பி ஞ்சுக்காரரும் கொஞ்சநாள் தைரியமாய் நின்று வகித்தாலும், கடைசியில் கோட்டையை ஒ வித்தார்கள்.

சந்தாசாஹேப்கொலையுண்டது. ஜுன்மீ 3௳.

இதற்கிடையில் சந்தாசாஹேபை அவனுடை சேனையும் கைவிட்டு ஓடிப்போக, தனக்கு உத யாயிருந்த பிராஞ்சுக்காரர் இங்கிலீஷ்காரருக் கீழ்ப்படிவதற்குச் சற்றுமுன்னே அவன் தஞ்சா னின்று வந்த படைத்தலைவனிடம் தன்னுயிருக் அபாயமில்லையென்கிற உறுதிவாக்கின்பேரில் த னை ஒப்புவித்தான்; ஆகிலும், அந்தப் படைத்த வன் மனதிலாராய்ந்து, அந்த உதவியற்ற ஏழை சாஹேபைக் கொலைசெய்துபோட்டான். இதற் அவனை இங்கிலீஷ் தளகர்த்தன் கொஞ்சமாகிலு கடிந்துகொள்ளாமல் விட்டுவிட்டானென்பது மி வும் பரிதாபமான சங்கதி.

திரிசிராப்பள்ளியை இங்கிலீஷ்காரர் பிடித்துக்கொண்டது.

இரண்டு வருஷம்வரையில் இடைவிடாது யு களமாயிருந்த திரிசிராப்பள்ளியானது இப்பொழு இங்கிலீஷ்காரர் வசமாக அவர்கள் தங்கள் சி கிதனாகிய மகம்மதுஅலிக்காக அதை வைத்துக்கொ ண்டிருந்தார்கள். லாரேன்ஸ் துரையும் அவ்விட திலே போதுமான பாளயத்தை வைத்துவிட் ஸேண்ட் டேவிட் கோட்டையை நோக்கிச் செ ன்றான். சென்ற மார்க்கத்தில் செஞ்சிகோட்டை மகம்மது ஆலியின் அதிகாரத்துக்குட்படுத்தும்ப

5. அதி.

அதைப் பிடிக்கப் பிரயத்தனம்பண்ணியும் க்கவில்லை; ஆகிலும், புதுச்சேரிக்கும் தேவ பட்டணத்தின் கோட்டைக்கும் இடையில் ருக்தச் சமீபத்தில் பிராஞ்சுக்காரருடைய சே யக் கண்டு அதை வீரியமாய் முறியடித்தார். ன் இடையில் சென்னபட்டணத்துக்குக் கிட்ட கிற செங்கற்பட்டுக் கோட்டையையும் கோ கோட்டையையும் பிடிக்கும்படிக்குக் க்ளைவ் ப்பப்பட்டிருந்தார். அவருடைய தண்டில் தவர்கள் பெரும்பாலும் அப்போதுதான் சீமை ந்துவந்த புது மனுஷர்களாயிருந்தும், க்ளைவ் ன அதிக பராக்கிரமமுள்ள சேனாபதியென் மிகுந்த சாமர்த்தியமுள்ள அதிகாரியென்றும் டுவதற்கு அது நல்ல சமயமாயிருந்தது. ஏனெ ல், அப்பேர்ப்பட்ட புது மனுஷர்களைக்கொ ம் தமக்குக் கற்பிக்கப்பட்டிருந்த காரியத்தைச் துமுடித்தார். இதற்குக் கொஞ்சக்காலத்துக் பிறகு சிலநாளாய்ச் சரீரத்துக்குச் சௌக்கி லாதிருந்ததினால் அதைச் சொஸ்தப்படுத்திக் ள்வதற்கு க்ளைவ் சீமைக்குத் திரும்பிப்போ

பாகூரில் நடந்த சண்டை. ஆகஸ்டுமீ 9௨.

கி. பி. 1752. செங்கற்பட்டையும்கோவளக்கோட்டையையும் க்ளைவ் பிடித்தது. சப்தம்பர்மீ 19௨. ஆக்டோபர்மீ 31௨.

ட்டுவருஷத்துக்குமுன் அவர் சீமையிலிருந்து பொழுது சோழமண்டலமிருந்த நிலைமையா அவர் இப்பொழுது சீமைக்குத்திரும்புங்காலத் மிகவும் மாறிப்போயிற்று. அப்பொழுது பிராஞ் ாரருடைய பலம் நாளடைவில் விருத்தியாகிக் ண்டுவந்தது. இப்பொழுது அது விரைவாய் அழி கொண்டே வந்தது. அப்பொழுது டியூப்ளே உபாயங்களெல்லாம் அநுகூலமாய்க்கொண்டு ன. இப்பொழுதோ அவைகளெல்லாம் முற்றும் துப்போயின. அப்பொழுது இங்கிலீஷ்காரர்

கர்நாடக சீமையில் இங்கிலீஷ்காரர் இருந்த நிலை.

5. அதி. கள் தங்கள் ஏற்றுமதி இறக்குமதிக்குரிய கண
வழக்குகளின்பேரில் முற்றும் நாட்டமுடைய
யிருந்தார்கள். இப்பொழுதோ அவர்கள் கர்ந
சீமைக்கு அதிபதிகளாகி, யுத்தத்தில் தாங்கள் க
டிய சௌரியத்தாலும், துன்பத்தில் தங்களுக்கிரு
உறுதியினாலும், கொஞ்சக்காலத்திற்குள்ளாகத் த
ளுக்குக் கிடைத்த பெரிய அரசாட்சிக்குத் தாங்க
தகுந்தவர்களென்று காட்டினார்கள்.

6-ம் அதிகாரம்.

இருட்டறை: உடனே நடந்த சிட்சை.

கி. 1753-ஞ முதல், 1757-ஞ வரையில்.

லாவ் போனபிற்பாடு தென் இந்தியாவில் சண்
கள் நடந்துகொண்டுவந்தும், அவைகளை இங்கி
காரராவது பிராஞ்சுக்காரராவது ஊக்கம்வை
டத்தினதில்லை. திரிசிராப்பள்ளியானது
லீஷ்காரர் வசமாயிருந்தும், அது அவர்கள்
தில் இருக்கக்கூடாதென்று அவர்களுக்கு ஒத்
சயாக வந்திருந்தவர்கள் சொல்லி ஆட்சே
, மல்லாடிக்கொண்டிருக்க, கடைசியில் அக்கு
னல் அநேக சுதேசத்தலைவர் இங்கிலீஷ்கார
கவிட்டுப் பிராஞ்சுக்காரர் பட்சமானார்கள்.

ாஞ்சநாளுக்குள்ளே இங்கிலீஷ்காரர் பிராஞ்
சத்தாரோடே சமாதானமானார்கள். எப்படி
ரில், டியூப்ளே நடப்பித்துக்கொண்டுவந்த
ங்களெல்லாம் பிராஞ்சு துரைத்தனத்தாருக்
சம்மதமில்லை; அதனால் ஒருகால் வெற்றி
றுக் கீர்த்தியடைந்துகொண்டும், ஒருகால் அப
பட்டு அவமானமடைந்துகொண்டும் வந்த
ாகிய இந்தியாவினின்று அவனை அவர்கள் வர
த்துக்கொள்ள, அவனும் சுதேசத்துக்குத் திரும்
பானவிடத்தில் துன்பப்படுத்தப்பட்டு அவ
த்தோடு இறந்தான். இங்கிலீஷ்காரரோடே
ான உடன்படிக்கை செய்வதற்குக் கோடேயூ
ஒரு கம்மிஷனரை அனுப்பினார்கள். நெடு

பிராஞ்சுக்காரரோடே செய்த உடன்படிக்கை. 1754-ஞ டிசம்பர்மீ 31உ.

6. அதி. நாள் இந்தியாவிலிருந்து பழகின இங்கிலீ
படைத்தலைவர்களுக்குத் தாங்கள் தீர்மானித்
கொள்ளப்போன சங்கதிகள் மகா முக்கியம
வைகளென்று நன்றாய்த் தெரியும். புதிதாய்
அந்தப் பிராஞ்சுக்காரனுக்குத் தெரியாது. ஆத
அவர்கள் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கை
அடங்கிய ஏற்பாடுகள் இங்கிலீஷ்காரருக்கே
கூலமாயிருந்தன.

இப்படியாக, இவ்விடத்திலும் ஐரோப்பாவி
பிராஞ்சுக்காரருக்கும் இங்கிலீஷ்காரருக்கும்
தானமிருந்தும், கொஞ்சநாளையில் சண்டை
இடமுண்டென்று இங்கிலீஷ் துரைத்தனத்தார்
த்து, தாங்கள் இத்தேசத்தில் அடைந்த நாடுகளை
காக்கும்படியான பிரயத்தனங்களைச் சண்டை ந
இந்தியாவுக்கு க்ளைவ் திரும்பியது. கி. பி. 1755-ஆ அக்டோபர்மீ. குமுன்பே தேடவேண்டுமென்று எண்ணி,
வே எந்த அபாயத்துக்கும் ஏற்ற மனுஷர் எ
சொல்லி, அவனை ஸேண்டு டேவிட் கோட்
குப் பெரிய துரையாக அனுப்பினார்கள். அ
யும் அவர் ராஜசேனையில் லேப்டினேண்ட் கர்
என்னும் ஆதிக்கத்துக்கு நியமிக்கப்பட்டார்.

அவர் பம்பாயில் இறங்கிவந்த துவக்கத்தில்
தேசத்துக்கு மேற்கே இருக்கிற கடல்களில் கப்
கொள்ளையிடுகிறது நெடுங்காலம் தொழிலாயி
மகாராஷ்டிரத் திருடரினத்தை அழித்து நிர்மூ
பண்ணினார். அதுதான் அவர் முதல் செய்த காரி
கேரியா இடிபட்டது. கி. பி. 1756-ஆ பெப்ருவரிமீ 13உ. கேரியா என்கிறது அவர்களுக்கு ஒரு அரணிப்ப
கோட்டை. அதை அவர் சமுத்திரத்தினின்
தரையினின்றும் தாக்கி இடித்துப்போட்டு, அத
தற்கொண்டு அந்தச் சமுத்திரத் திருடர்களுடை
பலனை அற்றுப்போகப்பண்ணினார்.

ஆகிலும் இதைப்பார்க்கிலும் அவர் அதிக மு
யமான பிரயத்தனங்களைச் செய்யவேண்டிய

து. அவர் ஸேண்டு டேவிட் கோட்டையில் ப் சேர்ந்தவுடனே, இரத்தங் கொதிக்கத்தக்க : சில செய்திகள் பங்காளத்திலிருந்து வந்தன. னவெனில், கல்கத்தா கோட்டையைப் பங்கா நு நபாபானவன் பிடித்துக்கொண்டான். அதில் றயான இங்கிலீஷ்காரர் வெகு இழிவாய் வதை பட்டார்கள். இதைக்கேட்டு தென் இந்தியா ருந்த இங்கிலீஷ்காரரெல்லாரும் பழிவாங்கும் டமுடையவர்களாய் இருந்தார்கள்.

6. அதி.

இ. பி. 1756.

பங்காளத்திலிருந்துவந்த துக்கமான செய்தி.

ந்தியாவுக்கு வடகிழக்கிலிருக்கிற பங்காளம், லா, பேகார் என்ற மூன்று நாடுகளையும் ஆலி ந்திகான் என்ற பலமான ஒரு அரசனானவன் நாள் ஆண்டுகொண்டுவந்தான். இவன் மற்ற களையாண்ட ராஜாக்கள், நபாபுகள் இவர்க போல, டில்லிச்சக்கரவர்த்திக்கு ஆரம்பத்தில் ப்பட்டவனுயிருந்தும், பின்பு கீழ்ப்பட்டவனெ ற பெயரே அல்லாமல் உள்ளபடி சுயாதீனமான சனுயிருந்தான். அவன் 1756-ம் ஸூ எப்பிரல்மீ ல் இறந்தான்.

ஆலிவர்த்திகான்.

இவனுக்குப்பின் இவன் பேரனுகிய சுராஜா ளலா பட்டத்திற்கு வந்தான். அவன் மிகவும் ரனும், தற்பொழிவையே நாடுகிறவனுமாயிருந் ன். சிறுபிராயமுதல் இங்கிலீஷ்காரரை அதிக ப் பகைத்தவன். அவன் பட்டாபிஷேகம் ற்றவுடனே அந்தப் பகையைக் காட்டத்தொ கினன். இங்கிலீஷ்காரருக்கும் பிராஞ்சுக்கார தும் யுத்தமுண்டாகிறதற்கு ஏதுவாயிருந்ததைக் கத்தாவில் இருந்த இங்கிலீஷ்கார வியா ரிகள் ஏற்கனவே அறிந்துகொண்டு, போர்ட் லியம் கோட்டையின் மதில்களைப் புதுப்பித்து ந்தார்கள். நபாபுக்கு இது பிரியமில்லாதிருந்ததி

சுராஜா தெளலாவின் குணங்களும் நடக்கையும்.

6. அதி. — கி. மு. 1756.

ஞலே, மராமத்து வேலையை நிறுத்தவேண்டுமெ
கட்டளையிட்டான். அந்தக் கட்டளையில் இ
லீஷ்காரர் நிற்கவில்லை. இதனுலேயும் இங்கிலீ
காரரிடத்தில் அடைக்கலம் பெற்றிருந்த தன்
யாகிய ஒருவனை அவர்கள் ஒப்புவிக்காததிஞலே
மிகுந்த ஆக்கிரகங்கொண்டு, தன் சேனை
திரட்டிக்கொண்டு கல்கத்தாவுக்கு விரோதமாய்
தான்.

முற்றுகையைத் தாங்சத்தக்க எத்தனங்கள் அ
கோட்டையிலே இல்லை. மதில்கள் இடிந்துகி
தன. உள்ளே இருந்த சேனை சொற்பமானது. அ
களுடைய ஆயுதங்களும் துருப்பிடித்தவைக
போருக்குத் தகுதியற்றவைகளுமாயிருந்தன. எ

கல்கத்தாக் கோட்டையை முற்றுகை போட்டது. ஜுன்மீ 18உ முதல் 20உ மட்டும்.

றுலும், இங்கிலீஷ்காரர் மூன்றுநாள்வரையில்
வாகம்பண்ணியும், அதற்குமேல் சத்துருக்களுடை
பெரும்படையை எதிர்க்கிறதற்குத் தங்கள
இயலாதென்று எண்ணி எதிர்க்கவேண்டியகா
நெருங்கி வரவர தைரியத்தைக் கைவிட்டார்க
அவர்களுடைய கவர்னரும் சேஞதிபதியும்
றும் அநேகரும் சேர்ந்துகொண்டு, படவுமார்
மாய்ப் போய் ஆற்றிலே நின்ற கப்பல்களில் ஏ
தப்பிஞர்கள். 190 பேர்வரையில் ஓடாமல் கோ
டைக்குள்ளேதானே இருந்துகொண்டு சிவில் உ
யோகஸ்தஞகிய ஹால்வேல் துரையைத் த
ளுக்கு அதிபதியாகத் தெரிந்துகொண்டு நிர்வா
பண்ணிப்பார்த்தும், மூன்ரும்நாளிலே கோட்
பிடிபட்டது. நபாபினுடைய குரூரமான சே
கள் கோட்டைக்குள் நுழைந்து கொள்ளையாடுவ
கருத்தாய் எங்கும் நிரம்பி இருந்தன. நபாபு
உடனே கோட்டையிற் பிரவேசித்து, சிறையா
பேர்களையெல்லாம் தன் முன்னே நிறுத்தும்ப

6. அதி.

இ. மு. 1756.

டளையிட்டு, கோட்டையில் இருக்கிறதென்று
ா நம்பியிருந்த பொக்கிஷம் எவ்விடத்திலிருக்கி
தன்று வெகு ஆசையுடன் அவர்களிடத்தில்
ாரித்தான். பின்னும் அவர்களிடத்தில் அவன்
பயாய்ப் பேசினதுமல்லாமல், அவர்களுடைய
ருக்கு யாதொரு அபாயமுமில்லையென்று வாக்
தி சொல்லி அவர்களைச் சேவகர்வசமாய் ஒப்பித்
ர். அக்கோட்டைக்குள்ளே 20 அடிச் சதுர
ா ஒரு இருண்ட கட்டடம் தனியே இருந்தது.
ிற் பிரதானமாய்ச் சிறைகளைக் கொண்டுபோய்
டைத்துவைக்கிறதுண்டு. அந்த இருட்டறைக்
ளே இங்கிலீஷ்கார சிறைகளான 146 பேரை
ஒருமிக்க அடைத்தார்கள். அவர்களைக் காத்துக்
ாண்டிருந்த சேவகர்கள் அவர்களை நடத்திக்
ாண்டுபோகிறபோது, அந்த நிர்ப்பாக்கியமான
ருஷர் நபாப் சொல்லியிருந்த உறுதிவசனத்தினு
தங்களை அவ்வாறு அடைப்பார்களென்று சுத்த
ப் நம்பாமலிருந்தார்கள்; ஆகிலும் அவர்கள் சந்
கம் சீக்கிரத்தில் நீங்கிப்போயிற்று. அவர்களெல்
ரையும் அந்தச் சிறிய அறையிலே போட்டு
ருங்கக் கதவைச் சாத்திப் பூட்டிவிட்டார்கள்.

இரவெல்லாம் அவர்கள் அதிற்றானே இருக்க
ண்டியதாய் இருந்தது. அதையறிந்து கலங்கி மன
ந்து, அதினின்று அப்புறப்படுவதற்காகத் தங்க
லான சரீரபலத்தையெல்லாமுபயோகித்தார்கள். இருட்டறை. 1756—ஜூன் மீ 20உ.
வல் நின்ற சேவகரைப்பார்த்துக் கெஞ்சினார்கள்,
றினார்கள், வெகுமானம் தருகிறோமென்பதாய்ச்
ான்னார்கள். அவர்கள் என்னென்ன சொல்லிக்
தியும், அவர்களைக் காத்துநின்றவர்கள் மௌனஞ்
தித்து, இருப்புப்பாளங்கள்கொண்டு அடைத்த
ன்னல்களின் இடுக்குவழியாய்த் தீவட்டி வெளிச்

6. அதி.

கி. பி. 1756.

சம் கொண்டுவந்து பார்த்து, உள்ளே கிடந்தவர் பட்ட அவஸ்தையைக் கண்டு நகைத்தார்கள். த ளுடைய வருத்தத்தை நபாபுக்கு அறிவிக்கவே டுமென்று அவர்கள் கெஞ்ச, நபாப் நித்திரைசெ றார், எழுப்பக்கூடாதென்று இவர்கள் சொன் கள். அது நடுவேனிற்காலமாயிருந்தபடியினா உஷ்ணம் அதிகரித்திருந்தது. அதனாலே தீராத த மெடுக்க அவர்கள் தண்ணீர் வேண்டுமென்று கெ சினார்கள். கொண்டுவந்த தண்ணீர் கொஞ்சமாயி ந்ததுந்தவிர, அதை வாங்கும்படி ஒருவர்மேலொ வர் விழுந்து கைநீட்டினபோது தண்ணீர் ஊற்று டுபோய்விட்டது. சேவகர்களும் மறுபடி ஜ கொண்டுவருகிறதில்லையென்று சொல்லிவிட்ட கள்.

சிறைப்பட்டவர்கள் பட்டபாடுகள்.

இராமுழுதும் அவர்களுடைய வருத்தம் அதிக தது. அவர்கள் கெஞ்சவும், சபதங்கூறவும், மன் வும் அந்தச் சத்தந்தவிர வேறொன்றும் அந்த அ யில் கேட்கப்படவில்லை. ஒருவரையொருவர் மி த்துப் பிரமையினால் ஒன்றுந்தெரியாமல் ஒருவ டொருவர் சண்டைசெய்தார்கள். இதெல்லாம் வர அடங்கிப்போயிற்று. உஷ்ணத்தினாலும் தாக னாலும் வருந்திய அவர்கள் கடைசியில் அந்த அ ருப்பான இருட்டறையிலே ஒருவரொருவர விழுந்து மடிந்தார்கள். விடிந்து கதவைத்திற பார்க்கிறபொழுது, 23 பேர்மாத்திரம் உயிரோடி தார்கள். அவர்களும் குற்றுயிராய் நடக்கிறதற் கூட பலனற்றிருந்தார்கள்.

ஒட்டோலக்கத்துடன் நபாபு தன் நகருக்கு மீண்டது.

இக்குரூரங்கள் நபாபுக்குத் தெரியாதிருந்து அவைகளை அவன் கேட்டபோதாகிலும் இப்ப அவர்களை வதைத்த கொலைபாதகரின்பேரில் க பித்துக்கொள்ளவுமில்லை, மடிந்தவர்களுக்காக

ரபப்படவுமில்லை. இக்காரியங்கள் நடந்த 6. அதி.
பு நபாபும் தான் செய்த இப்புகழ்ச்சியான
பங்களினால் மகிழ்ச்சியடைந்து தன்னுடைய
த செய்கைகளைப் புகழ்ந்துகொண்டு தான்
டந்த வீரியமான ஜயத்துக்கேற்ற ஒட்டோலக்
டனே தன்னுடைய ராஜதானியிற்போய்ச்
ந்தான்.

கிலும் இதற்கெல்லாம் கொஞ்சநாளையிலே பழி
கப்பட்டது. எப்படியென்றால், இந்தத் துக்க
செய்திகள் சென்னபட்டணத்துக்கு எட்டிய
னே, ஒரு சேனையானது எத்தனமாகி அக்டோ
16உயில் துறையில் தங்கியிருந்த ஆட்மிரல்
சனுடைய படைக்கப்பல்களில் ஏறிக்கொண்டு
பிற்று. அவ்வளவு தீவிரமாய்ச் சேர்த்தனுப்பப்
அச்சேனைக்குக் க்ளைவே முகாமையாயிருந்
காற்று அவர்களுக்குச் சார்பாயிராததினாலே,
கள் பங்காளத்துக்குப் போய்ச்சேர டிசம்
வரையிற் சென்றது.

பழிவாங்குபவன் சமீபித்தது.

கிலும் க்ளைவ் கரையிறங்கினவுடனே துரித
ச் சேனையை நடத்திக்கொண்டு சென்ற மார்க்
ல் அநேகம் கோட்டைகளைப் பிடித்து, நபாபி
டய தண்டுகளை முறியடித்துப்போட்டு, கல்கத்
வைத் திரும்பவும் வசப்படுத்திக்கொண்டு ஹூக்
பட்டணத்தையும் அதன் கோட்டையையும்
த்துக்கொண்டார். இந்த நடைவடிக்கைகளைக்
ட சுராஜாதௌலா முறிபட்டு ஓடிவந்த
ஏயைப்பார்க்கிலும் அதிகமான சேனையைத்
டிக்கொண்டு தானே யுத்தம்செய்கிறதென்று
ந்துவர, அச்சேனையையும் க்ளைவ் முறியடித்து,
களைக் கொன்றுவிட்டார்.

க்ளைவ் கல்கத்தாவைத்திரும்பவும் வசப்படுத்திக்கொண்டது.
ஜனுவரிமீ 2௨.

6. அதி.

கி. பி. 1757.

சமாதான உடன்படிக்கை செய்தது.

பெப்ருவரிமீ 9உ.

இங்கிலீஷ்காரர் இவ்வளவு தீவிரமாய்த் தே
க்ளைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறதை நபாபானவன் பா
துப் பயந்து, சமாதான உடன்படிக்கையை மிகு
ஆவலாய்க் கோர, க்ளைவுக்கு அதிற் கொஞ்சம
லும் சம்மதமில்லாதிருந்தும், பிராஞ்சுதேசத்துக்
இங்கிலாண்டுக்தும் அக்காலத்திலுண்டாயிரு
சண்டையினிமித்தம் சம்மதித்தார். ஏனென்
அவர் நபாபோடே சமாதானமாகாவிட்டால், பி
ஞ்சுக்காரர் தனித்து யுத்தஞ்செய்யாமல் நபாப
தவியடைந்து அதிக பலத்துடனே இங்கிலீஷ்
ை எதிர்ப்பதற்கு ஏதுவாயிருக்கும். ஆகைய
இங்கிலீஷ்காரருக்குப் பங்காளத்திலுள்ள கா
யாட்சிகளெல்லாம் திரும்பக் கிடைக்கிறதென்
அவர்கள் சரக்குகள் நபாபினுடைய சீமையில்
வையில்லாமல் போகிறதென்றும், அவர்கள் கல்
தாவை அரண்செய்துகொள்ளுகிறதென்றும் ஏ
டுகள் அடங்கிய ஒரு சமாதான உடன்படிக்
செய்யப்பட்டது.

சந்திரநகர் பிடிபட்டது.

மார்ச்சுமீ 23உ.

க்ளைவ் இதற்குமேலே பிராஞ்சுக்காரரை எதி
கிறதென்கிற கருத்தாயிருந்தார். மேலே சொ
படி பிராஞ்சுக்காரருக்குக் கல்கத்தாவுக்கு வ
சே கொஞ்சந்தூரத்தில் சந்திரநகர் என்றொரு
ரியபட்டணம் இருந்தது. அந்த நகரை முற்று
போடுகிறதற்காகக் க்ளைவ் நபாபினிடத்தில்
தரவு கேட்டபொழுது, அவன் அரைமனதாய்ச்
மதித்தான். அதன்மேல் கப்பல்களையும் சேனை
யும் ஆற்றின்மீது க்ளைவ் நடத்திக்கொண்டுபோ
சந்திரநகரை முற்றுகைபோடக் கோட்டையிலு
வர்கள் கொஞ்சநேரம் வலுத்த போராட்டஞ்செ
பின்பு அதை விட்டுவிட்டார்கள்.

6. அதி.

கி. பி. 1757.
நபாபுக்கு விரோதமான சப்பனை.

ந்த ஜயத்தினாலே இங்கிலீஷ்காரர் பங்கா
ல் முன்னிருந்ததிலும் அதிகமாய்ப் பலத்துக்
ண்டார்கள். இது நபாபுக்கு மிகவும் விசனமா
தது. தன்னோடே நூதனமாய் நேச உடன்ப
கைசெய்த இங்கிலீஷ்காரரால் தனக்கு மிகுந்த
யம் நேரிடுமென்றும், அவர்கள் தன் சீமையிலி
மளவும் தனக்குச் சமாதானம் இல்லையென்றும்
துகொண்டான். இதனால் தானே கோரின
ான உடன்படிக்கையை மீறிப்போடவும்,
வெகுவாய் அஞ்சிக்கொண்டிருந்த இங்கிலீஷ்
ாத் தன் சீமையைவிட்டுத் துரத்தவும் தகுதி
சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். இந்த
ணத்தினாலே அவனுடைய நடக்கை மிகவும்
தமாகியது. ஒருநாள் இங்கிலீஷ்காரரோடே
த சிநேகம்பாராட்டுவான்; மறுநாள் அவர்க
விரோதமாய் யுத்தஞ்செய்யும்படி தக்ஷிணத்
இருக்கும் பிராஞ்சுக்கார சேனாபதியின் ஒத்தா
ய நாடுவான்; ஒருநாள் க்ளைவ் எழுதிய நிருபங்
மிகவும் அலட்சியம்பண்ணி எறிவான்; மறு
மிகுந்த ஸ்துதிகள் அடங்கிய உத்தரவு எழுதி
புவான்; ஒருநாள் இங்கிலீஷ் ரெசிடெண்
வாட்சுதுரையை வெய்து, பயங்கரமான
செய்து வதைப்பேன் என்பான். மறுநாள்
னத்தனதரண்மனைக்கு அழைத்துவரச்சொல்லி,
த உபசாரங்கள் செய்து, கண்ணியமான சால்
ளைப் போர்ப்பான். இந்த விபரீதமான நடக்
னாலேயும் அவன் குடிகளுக்கு அடிக்கடி நடத்
அவமரியாதையினாலேயும் எல்லாப் பிரஜை
அவனை உள்ளத்தில் வெறுக்கவும், அவனைப்
த்தினின்று தள்ளிவிட்டு, அவனுடைய சேனை
குத் தளகர்த்தனாகிய மீர் மகம்மத் ஜாப்பியர்

6. அதி.

கி. பி. 1757.

கான் பாகதூர் என்கிறவனை அவனுக்குப் பதிலா நபாப் ஆக்குகிறதென்று அவனுடைய பிரதான உ தியோகஸ்தர்கள் சர்ப்பனைசெய்யவும் எதுவாயிற் இந்தச் சர்ப்பனை யோசனையானது க்ளைவுக்கும் க கத்தாவிலிருந்த ஆலோசனைச் சங்கத்தலைவர்களு கும் வெளிப்படுத்தப்பட்டதில், அந்த ஆலோசனை சங்கத்தார் இதில் பாத்தியப்படுகிறதில்லையென் சொல்லியும், க்ளைவ் அவர்களுக்குச் சொன்ன ந தினலே அவர்கள் மீர் ஜாப்பியநுடைய பட் தைச் சார்ந்துகொண்டு, இந்த விஷயத்தில் அவ டே காகிதமூலமாய்க் கலந்துபேசுகிறதற்கு உ பட்டார்கள்.

அமிச்சண்டனுடைய துர்நடத்தை.

இங்கிலீஷ்காரரும் கலந்துகொண்ட இந்தச் யோசனையானது நாளுக்குநாள் அவர்களுக்கு கூலமாய் முடிந்துகொண்டே வந்தது. ஆகிலும் முடிவாகிற சமயத்தில் அமிச்சண்டன் என்ற பிர மான ஒரு இந்து வியாபாரியினலே முற்றிலும் அ தமாகிறதற்கு எதுவாயிற்று. இவனும் அதில் கை டிருந்தும், நபாபு அவனை நம்பிக்கைக்குரிய மனு னென்று எண்ணியிருந்ததால், மிகுந்த தன ஆ கொண்ட அவன், இந்த விசேஷத்தில் ஒரு உபா செய்து, தனக்கு இன்னம் ஆஸ்தி சம்பாதிக்கவே டுமென்கிற விருப்பங்கொண்டு, முப்பதுலட் ரூபாய்க்குக் கடன் சீட்டு எழுதிக்கொடுக்கவே டும்; இல்லாவிட்டால், இந்தச் சர்ப்பனையை புக்கு அறிவித்துப்போடுவேன் என்று க்ளைவுக் சொன்னன்.

அவனை க்ளைவ் இழிவாய் ஏமாற்றியது.

இதைக் கேட்டு, கல்கத்தாவில் இருந்த ஆலோ னைச்சங்கத்தார் மனமிடைந்தார்கள்; ஆகிலும் அ தந்திரியான லோபியைக் க்ளைவ் தன்னுடைய ந்த யுக்தியினல் ஏமாற்றிப்போட்டார். அவனுன

6. அதி.

இ. ப. 1757.

தைக்கு இணங்கினாற்போலக் கடன்பத்திரம்
க்கொடுக்கிறதில் இரண்டு பத்திரங்களை உண்
கி, வெள்ளைக் காகிதத்தில் எழுதப்பட்ட சரி
பத்திரத்தில் அமிச்சண்டனுடைய பெயரைக்
டாமல், சிவப்புக் காகிதத்தில் எழுதப்பட்ட
ப்பத்திரத்தில்மாத்திரம் அவன் கேட்டதெல்
கண்டெழுதித் தரலாமென்று அந்த ஆலோச
சங்கத்தாருக்கு க்ளைவ் யுக்திசொல்ல, அவர்
உடன்பட்டு அப்படியே எழுதிக்கொடுத்தார்
அவர்களுக்குள் ஆட்மிரல் வாட்ஸன்மாத்திரம்
ாரியத்தில் கையிடுகிறதில்லையென்று சொல்
போட்டான். இதனால் யாதொரு தடையுமிராத
்குக் க்ளைவ் பண்ணின அக்கிரமம் எதென்றால்
ஆட்மிரலினுடைய நாமத்தை அவரே கள்ளத்
ாய் அந்தக் காகிதங்களில் எழுதினார். ஆக
வகையில் அந்தக் கள்ளப்பத்திரத்தை அமிச்
டனுக்கு வாசித்துக் காட்டினதின்மேல், அவனு
ப பேராசை தணிந்துபோக அவனும் சும்மா
்துவிட்டான்: ஆனாலும் அமிச்சண்டனுடைய
காட்டியிராத உண்மையான பத்திரத்தில்மாத்
சர்ப்பனைக்காரராகிய இவர்கள் கைநாட்டியி
ார்கள்.

இதனிடையில் நபாபுக்கு எதோ சம்சயங்கள்
டாயிருக்கிறதென்று கேள்விப்பட்டு, க்ளைவ்
வும்' சிநேகமேயான ஒரு நிருபத்தை அவ
கு எழுதியனுப்பினார். அப்படி இருந்தும், கல
க்கு எதுவான சகல எத்தனமும் துரிதமாய் ஆக
ண்டுமென்று வாட்ஸ் துரையினிடத்தில் சொல்லி
த்தார். மீர்ஜாப்பியர் இச்சற்பனையில் அரை
சாயிருக்கிறதுபோலக் காட்டியதினாலே, க்ளைவ்
சலமடைந்து காரியத்தை உடனே நிறைவேற்று

மூர்ஷடபாதக்குச் செல்லுதல்.

6. அதி. — கி. பி. 1757.

கிறதென்று நபாபினுடைய கோட்டைக்கு நேரா இராணுவத்தை நடத்தினார்.

யுத்தங்கூறுதல்.

போகும் வழியில் சூராஜாதௌலாவுக்கு ஒ காகிதம் எழுதி, அதில் அவன் பிராஞ்சுக்காரருடை உதவியைத் தேடினதினாலே விசுவாச காதகனெ றும், இக்காரியங்களை ராஜதானிக்கு வந்து அவ டைய நியாயசபையில் முக்கியமானவர்களிடத்தி அறிவிக்கிறதற்காக இங்கிலீஷ்காரர் புறப்பட் வழியிலிருக்கிறார்களென்றும் சொன்னார். இந்நிரு உள்ளபடி அவனை யுத்தத்துக்கு அழைக்கிறதாயி தது. நபாபும் காகிதத்தின் நோக்கத்தைக் கிரகித் கொண்டு, தன் சேனைகளைத் திரட்டிக்கொண் வருகிற இங்கிலீஷ்காரருக்கு எதிராகவந்தான்.

இங்கிலீஷ் சேனையின் தொகையும், நிலையும்.

இதற்குள்ளாகக் கிளைவும் சந்திரநகரத்தை விட் 900 இங்கிலீஷ் போர்ச்சேவகரோடும், 2100 சி பாய்களோடும், 8 பீரங்கிகளுடனேயும் புறப்பட் சத்துருவை எதிர்த்து வரும்பொழுது, வர அவர் மனம் சற்றே தளம்பியது. எதினாலேயெனி மீர் ஜாப்பியரிடத்திலிருந்து செய்தியொன்றும் வில்லை; அவருடைய நிலைமை அபாயமாயிருந்த சத்துருக்களுடைய சீமையில் சொற்பசேனையோ இருந்தார்; சத்துருக்களுடைய திரண்ட ராஜ வங்களுக்கு முன்னே அவருடைய தண்டு ஓ துரும்புபோல் இருந்தது; பின்னும், இத்தருண தில் அந்தச் சத்துருக்களை ஜயிக்காமற்போனா வங்காளத்தில்மாத்திரமல்ல, இந்துதேச முழுவ லும் இங்கிலீஷ்காரருக்கு இருந்த அதிகாரம் முற் லும் அழிந்துபோவதற்கு எதுவாகும்; அவர் ஒ ஆற்றுக்கு அருகே பாளையமிறங்கியிருந்தபடியி லே, இதைத் தாண்டிப்போனால் அப்புறம் பி னிட்டு ஓடிவருவதற்கு அவருக்கு இடமில்லை

6. அதி.

யெல்லாம் யோசித்து அவர் ஒரு யுத்தசங்கம்
ஆற்றைக் கடந்து சண்டை தொடுக்கலா
இருந்த இடத்தில்தானே இருக்கலாமோ
று ஆலோசனைகேட்டார்.

டனே சண்டைதொடுக்கிறது நல்லதல்ல
பதே கூடிவந்தவர்களில் பலர் சொன்ன
ாசனை. அதுவே அவருக்கும் தாத்பரியமாயி
; ஆகிலும் சங்கமுடிந்தபிறகு, அவர் தனியே
ாஞ்சோலைக்குப் போய் அங்கே ஒரு மணிநேர
து, இக்காரியத்தைக்குறித்துத் தீரவே யோசித்த
மல், என்ன நேரிட்டாலும் உடனே துணிந்து
ந்செய்கிறதென்று தீர்மானம்பண்ணிக்கொண்
க்ளைவுக்கு இருந்த மனத்தளர்ச்சி இவ்வித
நீங்க அவர் தனக்கு இயல்பான தைரியத்தைத்
பவும் அடைந்தார். அவர் பாளையத்துக்குத்
பி நாளையதினம் யுத்தம், அதற்கு எத்தனப்ப
ள் என்று உத்தரவுகொடுத்தார்.

க்ளைவ் மறுபடியும் தைரியமடைந்தது.

நநாள் பிரயாணத்துக்குமேல் பிளாசி என்ற
ுத்துக்கருகே சத்துருக்கள் இறங்கியிருக்கிற
ாயத்துக்குக் கண்ணெட்டிய தூரத்தில் வந்தார்.
ருக்களுடைய ராணுவம் மிகவும் ஏராளமாயி
து; அதில் 50,000 மனுஷருக்குக் குறைவில்
ல் இருந்தார்கள். அவர்களில் 15,000 பேர்
ாவீரர்; பின்னும் ஒரு பிராஞ்சுக்காரனாலே
காணிக்கப்பட்ட 40 பீரங்கிகளும் இருந்தன.
்களுக்கு ஏறக்குறைய இரண்டுமைல் தூரத்தில்
மாந்தோப்பிலே க்ளைவுடைய சிறிய சேனை
ங்கிற்று. அன்று ராத்திரியெல்லாம் சத்துருக்
டைய பாளையத்திலிருந்து தாரை, கொம்பு
லான கீதவாத்தியங்களின் ஓசையும், அவர்கள்

பிளாசியில் இறங்கின இராணுவம்.

6. அதி. பெரும் படையினுடைய அரவமும் இவர்களுக்கு
கேட்டுக்கொண்டிருந்தன.

இ. பி. 1757.
பிளாசியில் நடந்த சண்டை.
1757–ஆ ஜுன்மீ 23உ.

சூரியோதயத்தில் நபாபின் சேனைகள் சண்
யைத் தொடங்கிப் பீரங்கி தீர்த்தார்கள். இங்கிலீ
காரர் மாந்தோப்பிலே ஒரு மண்மேடு மறைவிலி
தபடியினாலே அவர்களுக்குள் யாதொரு சேத
உண்டாகவில்லை. தாங்களும் தங்களுக்கு இரு
சொற்பப் பீரங்கிகளைக்கொண்டு செவ்வைய
இலக்குவைத்துச் சுட்டதில், சத்துருக்களிடத்
அதிக சேதம் நேரிட்டது. இப்படி உருமம்வ
யில் நடந்துகொண்டிருக்கிறபோது ஒரு பெரும
பெய்து சத்துருக்களுடைய மருந்து முதலான யு
சாமான்களையெல்லாம் நாசமாக்கியது.

சத்துரு பின்வாங்கினது.

மழை ஒய்ந்தபிறகு சாயந்தரம் இரண்டுமணிவ
யில் பீரங்கிகள் இருபக்கத்திலும் சுடப்பட்ட
அதற்குமேல் சத்துருக்கள் பின்வாங்கிப்போகி
கள் என்கிற சந்தோஷமான சமாசாரம் இங்கிலீ
காரருக்கு வந்து எட்டியது. அதெப்படியென்று
நபாபினுடைய பிரதானிகளில் ஒருவன் பீரங்
குண்டுபட்டுச்செத்ததினாலே நபாபானவன்பயந்
துரோகிகளான அவன் மந்திரிகள் சொன்ன ஆ
சனையைக் கேட்டு, தன் சேனைகளைப் பின்வாங்
படிக் கட்டளையிட்டான். கொஞ்சநேரவளை
அவனுடைய சேனைகள் வெகு ஒழுங்காய்ப் பி
வாங்கிப் புடைபெயர்ந்தன.

ஜயம்.

ஆகிலும் க்ளைவ் மாஞ்சோலையை விட்டுப் பு
பட்டு, அன்று பகல் பிராஞ்சுக்காரருக்குச் சார்பி
மாயிருந்ததும், தமது பீரங்கிகளை ஏற்றிவைத்
சுடுவதற்குத் தகுதியாயிருந்ததுமான ஒரு நீர் வற்
குளத்துக்குள் இறங்கினார். அங்கிருந்து மூர்
மாய்ச் சென்று, சத்துருக்கள் பின்வாங்கிப்போ

ண்டிருந்த அரணுன பாளையத்தைத் தாக்கினர். 6. அதி.
ல் அவர் முற்றிலும் வெற்றிபெற்றார். பின் இ. பி. 1757.
கிய சத்துருக்கள் முழுமையும் அபஜயப்பட்டு
தொடங்கினர்கள். பலவகையான காட்டு
ஷர்சேர்ந்த அச்சத்துருவின் ஏராளமான ராணு
ர்கள் சிதறுண்டு ஓடலானர்கள்.

வ்விதமாய் ஜயங்கொண்ட க்ளைவ் சத்துருக் க்ளைவ் மீர் ஜாப்பியை ஆதரித்தது.
ஆறுமைல்வரையில் விடாது துரத்தி, அவ்வி
ல் இராத்தங்கினர். அங்கே மீர் ஜாப்பியர்
, அவர் அடைந்த ஜயத்துக்காக வாழ்த்தும்
நட்டு அவரைக் கண்டுகொண்டான். இவன்
ச் சண்டையில் கலவாமலும் உபயகட்சிக
நம் சார்பாயிராமலுமிருந்ததேதவிர, மற்றப்ப
 யாதொரு உதவியை க்ளைவுக்குச் செய்தி
மயினலே அவர் தன்னை எவ்விதமாய் ஆதரிப்
ரவென்று ஐயமுடையவனுயிருந்தான். ஆகி
 அவர் இவனைச் சிநேகமுறையாய் ஏற்றுக்
ண்டு, பேகார், ஒரிஸா, வங்காள சீமைகளின்
பென்னும் பட்டத்தை அவனுக்குக் கொடுத்து,
னிடத்தில் சாந்தமாயும் பட்சமாயும் பேசினர்.

அவர்கள் இருவருமாக மூர்ஷடாபாத் என்ற புதுநபாபுக்கு மகுடாபிஷேகமானது. ஜுன்மீ 29உ.
தானிக்குப் போய், நபாபினுடைய பொக்கி
ஷதைக் கைப்பற்றினர்கள். பின்னும் ஜனங்கள்
த் தங்களுக்கு அமைந்து நடக்கிறதென்று பிர
ணம் வாங்கினர்கள். அதற்குப்பின்பு, அந்நக
 மிகுந்த ஆடம்பரத்துடனே மீர் ஜாப்பிய
 மகுடாபிஷேகமாகியது. அதைப் பார்க்கும்
 வந்திருந்த ஏராளமான ஜனங்கள் எல்லாப்பக்
ம் சூழ்ந்திருக்க, இங்கிலீஷ் வீரராகிய க்ளைவ்
ருக்குக் கைலாகுகொடுத்து, சிங்காசனத்தில்
தினர்.

6. அதி.

கி. பி. 1757.

உடன்படிக்கை பத்திரத்தை வாசித்தது.

இது ஆனவுடனே இந்தக் கலகத்தில் சம்ப பட்டிருந்த முக்கியமான மனுஷர் போய், திர வந்தனும் செல்வாக்குடையவனுமாகிய ஒரு இ வினுடைய வீட்டிலே கூடி, இக்கலகத்தைப் உண்டாயிருந்த ஏற்பாடுகளை வாசித்து, இங்கில் காரருக்கு என்ன வெகுமதி கொடுக்கலாமெ ஆலோசனைபண்ணினார்கள்.

முடிவான ஏற்பாடுகள்.

சூராஜதௌலாவின் அரண்மனையில் இரு பொக்கிஷமானது அவர்கள் உத்தேசித்திருந்த கைக்கு வரவில்லை. இதனால் மீர் ஜாப்பியர் த கொடுக்கச் சம்மதித்திருந்த தொகையில் உட அரைவாசி தந்து, மூன்றுவருஷக் கெடுவில் பாதியையும் தருகிறதாகச் சொன்னான். இங்கிலீ வீரருக்கெல்லாம் உதாரமான வெகுமதிகளைக் டுத்தான். இங்கிலீஷ்காரர் முன் பெற்றிருந்த சு தந்திரியங்களையெல்லாம் அடைகிறதென்றும், கத்தாவுக்குத் தெற்கில் கல்பி வரையிலுள்ள மங்களை அநுபவிக்கிறதென்றும், அவர்களுடை சரக்குகள் நபாபினுடைய சீமை வழியாய்ப் போ றபோது தீர்வையில்லாது போகிறதென்றும் ஏ டுத்தப்பட்டது.

அமிச்சண்டனுடைய மரணம்.

மேலே சொன்னபடி திரவியத்தைப்பற்றி ஆ சிப்பதற்குப் போனவர்களோடேகூட அமிச்ச டனும் தன் கடன்பத்திரத் தொகையைக் கொ பார்களென்கிற முழு நம்பிக்கையோடே போன போனவிடத்தில், தன் கையில் இருந்த பத்தி துக்கு முற்றும் விரோதமான வேறொரு பத்தி தை வாசிக்கக்கேட்டுத் திடுக்கிட்டான். அப்ப திடுக்கிட்டுக்கொண்டிருக்கிறபோது, அவ கையில் இருக்கிற சிவப்புப்பத்திரம் அபத்தமெ றும், அவனுக்குச் செல்லவேண்டியது ஒன்றுமில்

றும் சொன்னார்கள். உடனே அவனுக்கு 6. அதி.
சை உண்டாயிற்று. அது தெளிந்தும் அவ இ. பி, 1757.
அப்போது உண்டான திகைப்பினால் மனம்
ந்து கலங்கிப்போய்ச் சாகிற நாள்வரையில்
தயாயிருந்தான். அப்படியிருந்து கொஞ்சநா
ல் இறந்துபோனான். அவனுக்காகப் புலம்பு
பில்லை, அவனை மதிப்பாருமில்லை.

சங்கதிகளில் சம்பந்தப்பட்ட வேறொருவனு சுராஜதௌலா கொலையுண்டது. குலைமீ 2௨.
முடிவையும் நாம் இங்ஙனம் சொல்வோம்.
ஜதௌலா என்கிறவன் பிளாசியில் நடந்த
டையில் தன் ராணுவத்தைப் பின்வாங்கும்படி
ளையிட்டவுடனே யுத்தகளத்தினின்று ஓடி,
டாபாத்தில் தன் அரண்மனைக்குப் போன
தில், மீர் ஜாப்பியர் பட்டணத்தில் பிரவே
னென்று கேட்டு, உடனே மறுவேஷம்
தன்னுடைய ஊழியக்காரரில் இரண்டுபே
த்திரம் கூட்டிக்கொண்டு தன் ராஜதானியைவி
ராத்திரியிலே ஓடினான். அப்படி ஓடுகையில்,
ருஷத்துக்கு முன்னே அவனுடைய கட்டளை
லே குரூரமாய் அங்கஹீனனாக்கப்பட்டிருந்த
ன் அவனைக் கண்டு உடனே பின்கட்டாய்க்
, ஜயசீலனான எதிரியாகிய புது நபாபுக்கு
னே கொண்டுவந்து விட்டான். அவனைக்
ல்வதற்கு மீர் ஜாப்பியருக்கு மனதில்லாதிருந்
அவனுடைய புத்திரனும் பட்டத்துக்குச்
ரவாளியுமான மீரான் அந்த சுராஜதௌலா
போலே குரூரசிந்தையுள்ளவனாயிருந்தமை
அந்த அழிந்த ஏழை அரசனைத் தன் வசத்தில்
வேண்டுமென்று தன் தகப்பனைக் கேட்டுக்
ண்டான். அவனும் அப்படிச் சம்மதிக்க அந்தத்
பாக்கியனான அரசனை அரண்மனையில் ஆளரவ

6. அதி.

கி. பி. 1757.

ஜயவீரர் கல்கத்தாவுக்குத் திரும்பியது.

மில்லாத ஒரு மூலையில் நடுராத்திரியில் இரக்க
லாமல் கொன்றுபோட்டார்கள்.

மீர் ஜாப்பியரும் க்ளைவும் காரியங்களெ
லாம் ஒழுங்குபடுத்திக்கொண்டபிறகு, க்ளை
தமது சிறிய தண்டுடனேகூடக் கல்கத்தா
வந்து சேர்ந்தார். இறந்துபோன நபாபானவன்
வருஷத்துக்குமுன்னே கல்கத்தா நகரைவி
ஜயவீரனைத் தனது சகல வெற்றி விருதுக
னேயும், தன் நகருக்குப்போயிருந்த மார்க்கமா
அந்த நதிவழியாகவே இப்பொழுது ஆகாய
கும் கொடிகள் பறக்கவும், நாற்றிசையிலும் கீத
தியங்கள் முழங்கவும், போற்கப்பற் படகுகள்
காரமாய்ப் புடை சூழ்ந்துவரவும், பொக்கிஷங்க
ஏற்றிய நூறு கப்பல்களோடுகூடக் க்ளைவ் ஜய
ராய்த் திரும்பிவந்தார்.

7—ம் அதிகாரம்.

ர்நாடகத்தில் ஆகிய ஜயங்கள், வங்காளத்தில் மீர் ஜாப்பியர் செய்த இரண்டகம்.

). பி. 1756-ஆ முதல், 1760-ஆ வரையில்.

க்ளைவும் அவருடைய தண்டும் வங்காளத்தில் ஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறகாலத்தில் சோழ ாடலத்திலிருந்த இங்கிலீஷ்சேனை சும்மாவிருக்க லை. மேலே சொல்லப்பட்ட சமாதான உடன் க்கை ஏற்படுத்தப்பட்டபின்பு, கொஞ்சக்காலம் ாயில் தேசமெல்லாம் அமரிக்கையாயிருந்தது; லும்,பிராஞ்சுதேசத்துக்கும் இங்கிலாண்டுக்கும் ராதங்கள் உண்டானவுடனே இத்தேசத்திலும் மாகிய புசல் அதி மும்முரமாக எழுந்து பரம் து.

ர்நாடக சீமையானது எதிர்ப்பார் இல்லாமல் ம்மது ஆலியினுடைய கையாட்சியில் இருந் ஆகிலும் அதை ஆளுகிறது அவனுக்கு இலேசா ந்ததுமில்லை. அதில் அவனுக்கு அமைச்சலுண் இருந்ததுமில்லை. பல கலகங்கள் உண்டாகவே வகளை அடக்க அவனுக்குத் திறமில்லை. அவ டைய சகோதரர்கூட அவன் அதிகாரத்தை அலட் ம்பண்ணினார்கள். இங்கிலீஷ்காரர் அவனுக்கு ாசையாக நின்று அவனை நபாபாக ஏற்படுத்தி ந்தமையால் அவனுடைய சத்துருக்களையெல் எதிர்த்து அவனைக் காப்பாற்றுவது தங்களுக்கு சியமான காரியமென்றெண்ணினார்கள். திரிசி

கி. பி. 1757. படைகள் திருநெல்வேலிக்கும் நெல்லூருக்கும் அனுப்பப்பட்டது.

7. அதி.

இ. பி. 1757.

ராப்பள்ளியைப் பிராஞ்சுக்காரர் முற்றுகைபோ
டுக்கொண்டிருந்த தருணத்தில், மைசூர் ராஜா ஒ
தாசைசெய்து விடுவித்தபடியினலே, அது தனக்கா
வேண்டுமென்று வாதாடினன். இப்படி நியாயமி
லாமல் வழக்காடினவர்கள் யாரும் அந்தக் கோ
டையைக் கைப்பற்ருதபடிக்கு, அதை இங்கிலீ
காரர் காவல்செய்தார்கள். பின்னும் மதுரை, தி
நெல்வேலிகளிலுள்ள பாளையப்பட்டுகளும் குப்
காட்டு மனுஷரும் நபாபினுடைய அதிகாரத்
வம்பாய் எதிர்த்துவந்தபடியினலே, அதை நிலைநா
டும்பொருட்டு இங்கிலீஷ் ராணுவங்கள் அனு
பப்பட்டன. இப்பேர்ப்பட்ட முகாந்தரத்தினலே
நெல்லூருக்கும் ஒரு ராணுவம் அனுப்பப்பட்டு
அவ்விடத்தில் இங்கிலீஷ்காரர்போய்க் கோட்
யைத் தாக்கினதில் அபஜயப்பட்டார்கள்.

காப்டின்காலியாட் திரிசிராப்பள்ளியை விடுவித்தது.
1757மேமீ26உ.

இப்படி இங்கிலீஷ்காரர் யுத்தமுயற்சியாய் நா
பக்கங்களிலும் சிதறியிருக்கிறது நல்ல சமயமென்
எண்ணி, பிராஞ்சுக்காரர் திரிசிராப்பள்ளியை
து தாக்கினர்கள். இதைக் கேட்டவுடனே, மது
யில் இருந்த படைக்குத் தளகர்த்தனை காப்டி
காலியாட், குறுக்குவழியாகத் தீவிரமாய் வந்து சத்
ருக்களுக்குத் தெரியாது கோட்டைக்குள் நுழை
தன்னுடைய முயற்சியினலும் தீவிரத்தினலு
அவர்களுடைய எண்ணங்களையெல்லாம் அழித்
அவர்களையும் புதுச்சேரிக்குத் திரும்பி ஓடும்ப
செய்தான்.

பிராஞ்சிலிருந்து படை வருதல்.
இ. பி. 1758.
எப்பிரல்மீ28உ.

இப்படி அவர்கள் அபஜயப்பட்டு ஓடியதி
பின் கொஞ்சநாள்வரையில், இருதிறத்தாரும் ஒ
றும் நடத்தாமல் சும்மாவிருந்தபோது, பிராஞ்சு
சத்திலிருந்து சகல எத்தனங்களோடும் கூடிய வீ
களை ஏற்றிக்கொண்டு சில கப்பல்கள் புதுச்சேரி

வந்து சேர்ந்தன. இக்கப்பல்களில் இருந்த ளையை நடத்தினவன் கௌண்டி லாலி என்ற துரை. அவன் ஐர்லாண்டு சீமையானுயிருந் பிராஞ்சு சக்கரவர்த்தியின் ராணுவத்தில் ந்துகொண்டான். அவன் முன்கோபி; துர்க்கு ர; தன் கூட்டாளிகளின்மேல் மிகுந்த காய்மகா டையவன்; இந்துதேசத்தவர்களுடைய குணங் அறியாதவன். இதனால் தன் மனுஷர்காட்டிய ாகத்தையாவது இந்துக்களின் குணவிசேஷங் யாவது சரியாய்நடத்த அவனுக்குத் தெரிய லை.

7. அதி.

இ. ப. 1758.

வன் சண்டைசெய்ய ஆரம்பித்த வகையைப் க்கும்போது, அவனுடைய முயற்சிகளெல்லாம் கூடி வரும்போலத் தோன்றியது. அவன் கரை ங்கின அன்று சாயங்காலம் ஸேண்ட் டேவிட் ட்டையைத் தாக்கப் படையை அனுப்பினான். கோட்டையைக் காக்கிறதற்கு நல்ல காவல் லை. அதனால் கொஞ்சநேரம் போராடிக் கோட் யைப் பிடித்துக்கொண்டான்.* இந்த ஜயத்தி அவனும் ஆனந்தமடைந்து இந்துதேசத்தி ந்து இங்கிலீஷ்காரரையெல்லாம் முற்றும் துரத் டக்கிறவரையில் நிற்கிறதேயில்லையென்ற சபதத் டே புதுச்சேரிபோய்ச் சேர்ந்தான்.

ஸெண்ட்டேவிட் கோட்டையைப் பிடித்தது. ஜுன்மீ 2உ.

தில் அவன் கொண்டிருந்த மிகுந்த அவாவினால் காரியங்களை முன்பின் ஆலோசியாமல் பதறிச் தான். என்னவெனில், நிஜாம் சீமையில் வெற் ாடைந்துகொண்டுவந்த புசி என்பவனை வர ழத்தான். இவனைக் கண்ணியமாய் நடத்தாததி ல இவனே அவனுக்குச் சத்துருவானான். பின்

லாலி விவேகத் தாழ்ச்சியாய்ச் செய்த காரியங்கள்.

* இந்தக் கோட்டை முன்பு மகா முக்கியமாயிருந்தும், பிராஞ்சுக்காரர் அதை பின்பு மறுபடியும் கட்டப்படவில்லை. இதற்குப்பின்பு அதைக்குறித்துக் கத்தகுந்த சங்கதி ஒன்றுமில்லை.

7. அதி. னும் அவன் நடத்தின மற்ற காரியங்களெல்
அவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள் அவனை வெறு
தற்கு ஏதுவாயின.

அவன் தஞ்சாவூர்ச் சீமையில் படையெடுத்தது.
ஜுன்மீ 18உ முதல், ஆகஸ்டுமீ 18உ மட்டும்.

அவன் யுத்தத்தை நடத்துவதற்குப் போந்த தி
யம் இல்லாமையினால் தஞ்சாவூர் ராஜாவின் ச
தானத்தில் மிகுந்த கொள்ளையிடலாமென்றெ
ணிப் படையெடுத்துப்போனான். அக்காரியம்
திக்கவில்லை. அவனுடைய சேனைகள் குடிஜ
களைக் குரூரமாய் நடத்தும்படி அவன் இடங்கெ
த்ததினாலே அவர்கள் அவனைத் துரத்தியடித்த
தன் சேனைக்கு உணவுமுதலாகிய சாமான் கி
காமலும் தான் நினைத்துவந்த பொக்கிஷம் ஒ
மில்லாமலும் முறிபட்டு ஓடவேண்டியதாயிற்று

ஸெண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை முற்றுகைபோடப்பட்டது.
1758 டிசம்பர்மீ 12உ முதல், 1759 பெப்ருவரிமீ 17உமட்டும்.

புதுச்சேரியில் சில பெரிய மனுஷரிடத்
கொஞ்சம் பணம் பெற்றுக்கொண்டு சென்ன
டணத்தை முற்றுகைபோட வந்தான். அவனு
அவனோடு வந்த 2,700 பிராஞ்சுக்காரரும், 4,
சிப்பாய்களும் டிசம்பர்மீ 12உயில் வந்து சேர்
முத்தியாலுபேட்டையில் பாளையமிறங்கினார்
இரண்டு மாசம்வரையில் ஸெண்ட் ஜார்ஜ் கோ
டையை முற்றுகைபோட்டான். அதுவரையி
கர்னல் லாரேன்ஸ் என்பவனும், கவர்னராயிரு
பிக்கட் என்னும் துரையும் வீரியமாய் நின்று கோ
டையைக் காத்தார்கள். டிசம்பர்மீ 14உயில் இ
கிலீஷ்காரர் முத்தியாலுபேட்டையில் இருந்த பி
ஞ்சுக்காரர்மேல் மூர்க்கமாய் விழுந்தடிக்கப்பா
தார்கள்; ஆகிலும், சத்துருக்கள் அதை முன்
அறிந்து, எத்தனப்பட்டிருந்ததினாலே அவர்
உபாயம் சித்திக்கவில்லை. அன்றியும் அவ்வே
யில் புசி அவர்களை ஜாடையாய் விட்டுவிடா
போனால், அவர்களுடைய தண்டு ஸெண்ட் ஜா

7. அதி.

ட்டையைப் பத்திரமாய் வந்து சேரவும்மாட்
; ஆகிலும் பிராஞ்சுக்கார ராணுவத்துக்குள்
ய கலகமும் விரோதமும் உண்டாகிவிட்டதி
ல, முற்றுகையைச் செம்மையாய்ப் போடுகிற
அவர்களுக்குக் கூடாமற்போயிற்று. அதனு
இரண்டாம்மாசமுடிவில் இங்கிலீஷ்காரர்
க்கப்பல்கள் சென்னபட்டணத்துத் துறை
த்திலே காணப்பட்ட.படியினாலும் அந்தப் பிரா
காரர் புதுச்சேரிக்குத் திரும்பிவிடவேண்டி
பிற்று.

முற்றுகைக்குப்பின் சங்கதிகள்.

ற்றுகை நீங்கினபின்பு கர்னல் லாரேன்ஸ்
ஞ்செய்ய ஆரம்பித்துக்கொண்டான். ஆனால்
ஞ்சக்காலத்துக்குள் அவன் தன் அதிகாரத்தை
டு நீங்கினான். சிறுசிறு சண்டைகள் அநேகம்
தன. அநேகம் கோட்டைகளைப் பிடிக்கிறதும்
க்கிறதுமாயிருந்தது; ஆகிலும், குறிக்கத்தக்க
சஷம் ஒன்றும் நடக்கவில்லை.

கர்நெல் கூட் வந்தது. அக்டோபர் மீ 27உ.

றுவருஷம் அக்டோபர்மீத்தில் இங்கிலாண்டி
ந்து கர்நெல் கூட் என்பவன் ஏராளமான படை
டே வந்து, தனது முந்தின நோக்கத்தின்படி
நத்தாவுக்குப் போகாமல் சென்னபட்டணத்
இருந்துவிட்டு அங்கே தளகர்த்தன் ஆனான்.
வுடனே தனக்கு வசதியாயிருந்த கோட்டை
ய வந்தவாசியைப் பிடிக்கிறதற்கு எத்தனித்து, நவம்பர் 30உ.
ஞ்சநேரம் போராடிக் கைப்பற்றினான். அதிலே
சிறிய பாளையத்தை வைத்துவிட்டுச் சமீபத்தில்
க்கிற கருங்குழிக்கோட்டையையும் கைப்பற்றும் டிசம்பர்மீ 10உ.
ப் போனான். இவன் இப்படி முயற்சியாயிருக்
பில், லாலி காஞ்சீபுரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு,
நவாசிக்குத் தீவிரமாய் வந்து அதைத் திரும்
கட்டிக்கொள்ளும்படி பார்த்தான். என்றாலும்

7. அதி.
இ. பி. 1759.

அவன் உடனே கோட்டையைத் தாக்காமல் அ
முற்றுகைபோடும்படிக்கான பிரயத்தினங்களைம
திரம்செய்தான். இதன் இடையில் இங்கிலீஷ்கா
சேனையானது திரும்பிவந்து கோட்டையைக் க
துக்கொண்டது.

வந்தவாசியில் நடந்தசண்டை.
1760–ளு ஜனுவரிமீ 22௳.

இதற்குமேல் மூர்க்கமான ஒரு சண்டை ந
தது. அதில் பிராஞ்சுக்காரர் முற்றிலும் தோற்
போனார்கள். சண்டையின் ஆரம்பத்தில் லாலி
னவன் தன்னுடைய பீரங்கிக்குண்டுகள் போய
ததினாலே இங்கிலீஷ்காரருடைய ராணுவத்
ஒரு பகுதியானது தத்தளிக்கிறதென்று நினைத்
கொண்டு, தன்னுடைய குதிரை ராணுவத்
விட்டு இங்கிலீஷ் சேனையைக் கலங்கடிக்கிறத
நல்ல சமயமென்றெண்ணி, அந்தக் குதிரை ரா
வத்திற்குமுன்னே தானே நின்றுகொண்டு இங்கி
ஷ்காரரைத் தாக்கும்படி கட்டளையிட்டா
ஆனால் அவர்கள் மாட்டோமென்றார்கள். நி
இடத்திலேதானே அந்த ராணுவத்தில் முகா
யாயிருந்த ஒவ்வொரு தளகர்த்தனையும் அவனுடை
உத்தியோகத்திலிருந்து தள்ளிப்போட்டதுந்த
இவர்கள் வராதேபோனாலும் நீங்களாகிலும் வா
கள் என்று அத்தளகர்த்தர்களின் கீழிருந்த போ
சேவகரைப்பார்த்து மன்றாடினான். அவன் மன்
டுக்கு இணங்கி அவர்கள் கொஞ்சந்தூரம் போ
தற்குள்ளே இங்கிலீஷ்காரர் சுட்ட இரண்டெ
குண்டுகள் அவர்கள்பேரில் சீறிக்கொண்டு மே
அவர்கள் உடனே நிலைகுலைந்து அதிதீவிரம
ஓடிப்போய்விட்டார்கள். இப்படி அவர்கள்
னைக் கைவிட்டுப்போக, லாலி தன்னுடைய பத
களோடே சேர்ந்துகொண்டு, அவர்களை நடத்தி
தில் அவர்களும் தைரியமாயும் ஒழுங்காயும் சண்

ய அவனைத் தொடர்ந்துவந்தார்கள். தொகையி அவர்கள் அதிகமானபடியினலே அவர்களுக்கு ரே நின்ற இங்கிலீஷ்காரருடைய முன்னணியா பின்வாங்கிற்று; ஆகிலும், இருபுறத்திலும் ந்த இங்கிலீஷ் சேனைகள் வந்து வளைந்துகொண் னலே வெகு கொடூரமான போராட்டம் உண் யது. இருபக்கத்துப் போர்ச்சேவகர்களும் நங்கிக் கைகலந்து ஒருவரையொருவர் சனியனு குத்தினர்கள். சிப்பாய்களெல்லாரும் தூரம் ய் நின்றுகொண்டு, இந்தக் கடும்போரை ஐரோப் ர்தாமே செய்துகொள்ளும்படி விட்டார்கள். ஞ்சநேரத்திற்குப்பின்பு பிராஞ்சுக்காரர் தெறி டு ஓடினர்கள்; ஓடவேண்டாமென்று அவர் சேனபதிகள் மன்றாடினர்கள். ஓடுகிறவர்களைச் சைசெய்வோமென்று உறுக்கினர்கள். தாங்க தைரியமாய் நின்று அவர்களைத் தைரியப்படுத் பார்த்தார்கள். யாதொருவகையிலும் அவர்களை ந்தக்கூடாமலிருந்தது. புசிகூட அவர்களை நிறுத் படிக்குத் தன் குதிரையை விட்டுக் குதித்து, றுகொண்டு மூர்க்கமாய்ச் சண்டைசெய்தான். வும் சித்திக்கவில்லை; அவனும் சிறையாகப் பிடி டுப்போகவே இங்கிலீஷ்காரர் முழு வெற்றி டந்தார்கள்.

7. அதி.

இ. பி. 1760.

ந்தவாசியில் நடந்தசண்டைக்குப்பின்பு இங்கி ஷ்காரர் ஓரிடத்திலாகிலும் அபஜயப்படாமல் பப்பைய எத்திக்கிலும் தங்கள் ஆளுகையை பித்தார்கள். சத்துருக்களுடைய கோட்டைகளை வொன்றாய்ப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். ஆத மறுவருஷம் மேமாசத்தில் பிராஞ்சுக்காரர் ற்றுப் புதுச்சேரிக்கு ஓடிவிட, அதையும் இங் ஷ்காரர் போய் முற்றுகைபோட்டார்கள். லாலி

புதுச்சேரி யை முற்றுகைபோட்டுப் பிடித்தது. 1761-ஆ ஜனுவரிமீ 16உ.

7. அதி.

கி. பி. 1761.

யானவன் இங்கிலீஷ்காரரைத் துரத்திவிட்டுத் த
கோட்டையைக் காப்பாற்றும்படிக்குக் கடைசி
சையாய், உயிரை எண்ணுமலும் சண்டைசெய்தா
ஆகிலும், அவன் தோல்வியடைந்ததினாலே ஜனுவ
மாசம்வரையில் இங்கிலீஷ்காரர் கோட்டை
வாங்காமல் முற்றுகைபோட்டு மதில்களையெல்லா
இடித்துவிட்டுக் கோட்டையைப் பிடித்துக்கொ
டார்கள்.

வடசர்க்காரில் அடைந்த ஜயங்கள். 1758-௵ அக்டோபர்௴ 20௳ முதல், 1759-௵ மே 12௳ வரைக்கும்.

இதன் இடையில் தண்டூரிலிருந்து கஞ்சம்வ
யிலுள்ள கரைதுறை சீமையாகிய வட சர்க்காருக்கு
கர்நேல் போர்ட் க்ளைவினால் அனுப்பப்பட்டி
தான். பிராஞ்சுக்காரர் நிஜாமுக்கு ஒத்தாசைசெய்
அவனைப் பட்டத்தில் ஏற்படுத்தினமையினால்
லேசொன்ன சீமையை அவன் பிராஞ்சுக்கார
துக் கொடுத்திருந்தான். அங்கிருந்த பிராஞ்சுச்
னைகளைப் புசி விட்டுப்போனபிற்பாடு அதற்
கான்பிளான் என்ற ஒரு துரை முகாமையாயி
தான். ஆகிலும், இவனுக்குப் புசிக்கு இருந்த சாம
தியங்களொன்றுமில்லை. ராஜமகேந்திரத்துக்கு மு
பதுமைலுக்கு அப்பால் பெத்தபூருக்கு அடு
தூண்டூர் என்ற ஒரு ஊரிலே அவன் முற்றிலு
முறியடிக்கப்பட்டான். மசூலிபட்டணத்திலிரு
பிராஞ்சுக்காரர் ஏழுமாதம் முற்றுகை போடப்பட்
ஏப்ரல்மாதம் 7௳ தங்களைச் சிறைகளாக ஒப்பித்த
கள். இதனால் நிஜாமிடத்தில் பிராஞ்சுக்காரருக்
இருந்த செல்வாக்குப் போனதுந்தவிர, மசூலிப
ட்டணத்துக்குச் சமீபத்தில் விசாலமான ஒரு நாடு இ
கிலீஷ்காரருக்கு விடப்பட்டது.

தண்டேர் யுத்தம். டிசம்பர்௴ 3௳.

இங்கிலீஷ்காரர் பிராஞ்சுக்காரரைமுற்றிலும் ஜயித்தது. 761-௵ ஏப்ரல்௴ 5௳.

இந்துதேசத்தில் இக்காலத்தில் பிராஞ்சுக்கா
ருக்கு இருந்த காணியாட்சியெல்லாம் கூடித் தியாக
கிஞ்சி என்ற இரண்டு மலைக்கோட்டைகள்மாத்தி
தான். இவைகளையாகிலும் அவர்கள் நெடுநா
வைத்து ஆண்டதுமில்லை. 1761-௵ ஏப்ரல் மா

பிராஞ்சுக்காரர் சேனைக்கு இந்துதேசத்தில் தம் ஒரு இருப்பிடமுமில்லை.

7. அதி.

இ. ப. 1761.

லாலியின் முடிவு.

[பு]துச்சேரி பிடிபட்டதற்குப்பின்பு லாலி ஐரோ[ப்பா]வுக்குத் திரும்பிப்போனான். போன இடத்தில் [இந்]துதேசத்தில் அவனுக்குண்டான தவறுகளுக்கா[க] பிராஞ்சு நியாயசபையார் முன்பாக விசாரணை [செ]ய்யப்பட, துரைத்தனத்திற்குத் துரோகஞ்செய் அநியாயமாய்ப் பணஞ்சம்பாதித்தலென்னும் [இர]ண்டு குற்றங்கள் அவன்பேரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்[டன]. ஆதலால் வெகு இழிவாய் ஜனங்களுக்குமுன் தூக்குப்போடப்பட்டான்.

ஷாஷடா பேகாரில் படையெடுத்தது.

[இ]னி வங்காளத்தில் நடந்த வர்த்தமானங்களைச் [சொ]ல்லுவோம்: என்னவெனில், மீர் ஜாப்பியர் [சி]மாசனத்துக்கு வந்த கொஞ்சநாளையில் நடந்த [கா]ரியங்களைப் பார்க்கையில், அவனைப் பட்டத் ஏற்படுத்தினவர்களுடைய உதவியில்லாமல் [த]ன இருந்துகொண்டு ஆளுகிறதற்கு அவனுக்குச் [சக்]தியில்லையென்று நன்றாய்த் தோன்றியது. டில் சக்கரவர்த்தியின் மூத்தகுமாரன் ஒரு சேனை[யை]த் திரட்டிக்கொண்டு அவனை எதிர்க்கவந்தான். [அடு]த்த சீமை நபாபுகள் அநேகர் அவனுக்கு ஒத்தா[சை]யாக வந்தார்கள். அவர்களில் அயோத்தியா [ந]ாயாகிய சுஜா தௌலா என்கிறவன் மிகுந்த [பல]முள்ளவன். மீர் ஜாப்பியர் தனக்கு விரோத[மா]ய் நடந்த இந்தப் பிரயத்தனங்களினால் மிக [அ]ஞ்சி உடனே இங்கிலீஷ்காரருடைய உதவியை [நா]டினான். க்ளைவும் அவனை நபாபாக ஏற்படுத்தி[யிரு]ந்தமையினால் அவனுக்கு உடனே ஒத்தாசை [செ]ய்து காப்பாற்றவேண்டுமென்றெண்ணி, தம்மி[டத்]தில் இருந்த அந்தச் சிறிய தண்டிலும் ஒரு பகு[தியை]யக் கர்நேல் போர்ட் என்பவனுடனேகூட

7. அதி. கி. பி. 1758.

வட சர்க்காருக்கு அனுப்பிவிட்டிருந்ததினால் அ
மெலிந்திருந்தும், அது உடனே நபாபுடைய சே
யைப் போய்க் கலந்துகொள்ளவேண்டுமென்று க
ட்டளையிட்டார்.

அவன் பட்னா வை முற்றுகை போட்டது.

சக்கரவர்த்தியின் குமாரனாகிய ஷாஆலம் எ
கிறவன் பட்னா என்கிற கோட்டையை க்ளைவ் வ
கிறதற்குமுன்னே முற்றுகைபோட்டான். ஆ
லும் க்ளைவ் கோட்டைக்குள்ளிருந்த சேனைக்
முகாமையாயிருந்த இந்து வீரனாகிய ராம நா
யணனுக்கு ஒரு நிருபம் எழுதி: "சாகிறவரையி
போராடுங்கள்: நானும் சண்டையிலே புறங்காட்
ஓடாத சில வீரர்களுடனே துணைக்கு வருகிறேன்
என்று தைரியஞ்சொன்னார்.

க்ளைவ் வருகிற செய்திகேட்டு அவன் ஓடியது.

ஆகிலும், அப்படி வீரியமாய் எதிர்த்துக்கொ
டிருக்கும்படியான அவசியமில்லை. க்ளைவ் வ
கிறாரென்கிற சமாசாரத்தினாலேயே சத்துருக்க
அதிர்ந்து கலங்கிப்போனார்கள். மீர் ஜாப்பியருக்
அவ்வளவு திகில் உண்டாக்கிக்கொண்டிருந்த அ
தனை ஏராளமான ராணுவமும் ஒரு நொடியி
சுத்தமாய்க் கலைந்து ஓடலாயிற்று. இதனா
நபாபும் ஆனந்த பூரிப்படைந்து கல்கத்தாவுக்
தெற்கே இருக்கிற கிராமங்களின்பேரில் இங்கி
ஷ்காரர் தனக்குச் செலுத்திக்கொண்டுவந்த வரிக
எல்லாவற்றையும் க்ளைவ் சொந்தத்தில் அநுபவ
துக்கொள்ளுகிறதென்று இனமாக விட்டுவி
ட்டான்.

நபாப் துரோகஞ்செய்தல்.

அவனுடைய நன்றியறிவு நெடுநாள் இருக
வில்லை. தன்னை நபாபாக ஏற்படுத்தினவர்கள் த
னுடைய சீமையிலிருக்கிறவரையில் தனக்கு க்ஷே
மில்லையென்று எண்ணினான். ஆகையால் அவ
இங்கிலீஷ்காரரை வங்காளத்தினின்று துரத்திவி

7. அதி.

கி. பி. 1759.

கான ஒத்தாசையை வேறே தேசத்தவர்களிடத் தேடிக்கொண்டிருந்தான்.

ங்கிலீஷ்காரரை எதிர்த்து ஜயிப்பது சுதேச ர்களில் யாராலும் ஆகாதென்றும், பிராஞ்சுக்கா து வட இந்தியாவில் சேனையில்லாதிருந்தமை யும், தென் இந்தியாவில் அவர்களுக்கு இருந்த னயானது சொற்பமாயிருந்தமையாலும் அவர்க தனக்கு ஆன சகாயம் செய்யமாட்டார்களெ அவன் அறிந்து, இந்த முட்டுப்பாட்டில் சந்திர க்கு வடக்கே இரண்டுமைல் தூரத்திலும், கல் ாவுக்கு இருபதுமைல் தூரத்திலும் உலாந்தாக் ந்து நாம் முன் சொன்னபிரகாரம் சின்சூரம் ெருரு குடியிருப்பிருந்தமையால், அவர்களிடத் உதவிதேடினன். அவர்களும் தங்கள் சீமையார் கிலாண்டில் இங்கிலீஷ்காரரோடு விரோதப்ப ிருந்தும் இவனுக்கு ஒத்தாசைசெய்யச் சம்மதி வேண்டிய தளங்களுக்குத் தங்கள் காணியாட் ளுக்கெல்லாம் பிரதான நகரமாகிய பத்தேவியா து எழுதி, ஏழு போர்க்கப்பல்களை வரவழைத் கள். 1,500 பதாதிகளடங்கிய அக்கப்பல்கள் லி நதித்துவாரத்தில் வந்து சேர்ந்தன.

சகாயத்தை அவன் உலாந்தாக் காரரிடத்தில் தேடியது.

ிக்கப்பல்களின் வரவை மீர் ஜாப்பியர் கேள் பட்டபொழுது, மிகவும் பயந்தவனைப் பாசாங் சய்தான். ஆகிலும், அவன் வஞ்சனைகள் கிளைவு த் தெரியவந்தபடியினலே, அவன் அந்த உலாந் கப்பல்களை ஆற்றில் ஏறி ஓடிவரவிடாமல் தடு வேண்டுமென்று தீர்மானித்து, கல்கத்தாவின் ிகளை அரண்செய்துகொண்டிருந்த தாணவில் ந்த தமது கோட்டையைப் பத்திரப்படுத்தி தைக் காக்க மிகவும் ஆயத்தமாயிருக்கையில் இங் ீஷ் போர்க்கப்பல் தலைவன் தைரியத்துடன்

அவர்கள் கப்பல்களை முறியடித்தது.

1759-லுநவம்பர் 24உ.

7. அதி.

கி. பி. 1759.

அவைகளைத் தாக்கிச் சின்சுராத்துக்கு அவைகளை போகவிடாமல் வந்தவழியே திரும்பி ஓடும்ப செய்தான்.

இதற்குமுன் அக்கப்பல்களில் இருந்த ராணு மானது தரைவழியாகவாகிலும் சின்சுராத்துக்கு போய்ச் சேரலாமென்று கரையிறங்கியிருந்தார்க வட சர்க்காரிலுள்ள தளத்துக்குக் கர்த்தனாயிரு தைவிட்டு, கொஞ்சக்காலத்திற்குமுன் திரும்பி திருந்த கர்நேல் போர்ட் என்பவன் இவர்க

கர்நெல்போர்ட் நிலவழியாவந்த அவர்கள் சேனையை முறியடித்தது.

எதிர்க்கும்படிக்கு ஒரு சிறிய சேனையுடன் அனு பப்பட்டான். அவன் அவர்கள் ஒருநாள் சாயங் லம் ஒரு ஸ்தலத்தில் பாளையமிறங்கி இருக்க, அ அவர்களை எதிர்த்துத் தோற்கடிப்பதற்கு ஏற்ற வச யாயிருந்தும், தன் தேசத்துக்கும் அவர்கள் தேசத்து கும் யாதொரு விரோதமில்லாமையினாலே, அப் டிச்செய்ய மனமில்லாமல் உடனே க்ளைவுக்கு ஒ கடிதமெழுதித் தனக்கிருக்கிற நல்ல வசதியை அ வித்துத் தான் என்னபிரகாரம் நடந்துகொள்வ ன்று கேட்டான். இந்த அவசரகாரியத்தைப்பற்றி காகிதம் க்ளைவினிடத்தில் வருகிறபொழுது அ கடிதாசி விளையாடிக்கொண்டிருந்தபோதிலு அதை விட்டு எழுந்திராமலும், தாம் ஆடிக்கொ டிருந்த ஆட்டத்தைக் குலையாமலும், இருந்தவாக் லே அக்கடுதாசியின் பின்புறத்தில், "பிரியமுள் போர்ட்: உடனே சண்டைசெய்! ஆலோசனை சங்கத்தவர்களுடைய உத்தரவை நாளைக்கு அனு புவேன்" என்று எழுதியனுப்பினார்.

சின்சுராவின் அருகில் நடந்த சண்டை.

நவம்பர் 26௳.

க்ளைவினுடைய தீர்மானத்துக்கொத்த தீவிரமா வே கர்நேல் போர்டும் அந்த உத்தரவு தன்னிட தில் வந்து சேர்ந்தவுடனே போய், அவர்களை எதி துச் சங்கரித்துத் துரத்த, அவர்களிற் சிலர்மாத்திர

ி சின்சுரம் சேர்ந்து தாங்கள் பட்டபாடுகளை 7. அதி.
வித்தார்கள். அவன் அந்த யுத்தமானவுடனே, இ. பி. 1759.
ர்களைத் தொடர்ந்துகொண்டே அந்தக் கோட்
யை நோக்கிச் செல்லுகையில், அக்கோட்டை அவர்கள் சமாதா
ருந்த உலாந்தாக்காரர் முறிபட்டுத் தப்பியோ னஞ்செய்துகொண்டது.
ந்திருந்த தங்கள் மனுஷர் சொல்லிய வரலாற்றி டிசம்பர்மீ 3வ.
ல மனம் தளர்ந்து, தாங்களே வலியப் பகை
டிக்கொண்ட சத்துருக்களாகிய ஊக்கமும் சே
ப்பலமுமுடைய இங்கிலீஷ்காரருக்கு அஞ்சித்
கள் செய்த காரியம் தப்பிதமென்று ஒத்துக்
ண்டு, கொஞ்சக்காலம் நிலைத்திருந்த இந்த யுத்த
் இங்கிலீஷ்காரர்களுக்கு நேரிட்ட செலவுக
கொடுத்துவிடுவதற்குச் சம்மதித்து, தங்களை
ளித்துக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று கேட்க,
ர்கள் விண்ணப்பமும் அங்கீகாரமாயிற்று. இப்
யாக மீர் ஜாப்பியர் தனக்கு அதிக அநுகூல
மென்று எண்ணியிருந்த உலாந்தாக்காரரின்
ற்சியானது தவறி, அவர்களுக்கே தோல்வியும்,
ட்கமுமாய் முடிந்தது. நபாபு பாராட்டிய நன்றி
லாமையும் வஞ்சகமும் மன்னிக்கப்பட்டன.

அன்றியும் இப்படி ஊக்கத்துடன் வங்காளநாட் 1760-ஆ பெப்ருவரிமீ 25வ.
இங்கிலீஷ்காரருடைய ஆளுகையைத் திடனாய் கிளைவ் இரண்டாமுறை இங்கிலாண்டுக்குப் போனது.
டியதைக் காத்துவந்த கிளைவானவர் மூன்று
த்திற்குப்பின், தமது ஜநநதேசம் சேர்ந்து எல்
ாலும் கனம்பெற்றுக் கீர்த்தியும் வெகுமதியும்
டைந்தவராய் விளங்கினர்.

8—ம் அதிகாரம்.

வங்காளத்தில் நடந்த விகற்பங்கள், போர்கள், துன்பங்க

கி. பி. 1760–௵ முதல், 1767–௵ வரைக்குப்

க்ளைவ் வங்காளநாட்டைவிட்டுப் போனவ
னே, எத்திசையிலும் நின்று துன்பங்களுண்டாயி
கொஞ்சநாளைக்குமுன் ஷா ஆலம் என்ற பெய
டன் டில்லிக்குச் சக்கரவர்த்தியாயிருந்த ஷாஷ
மறுபடியும் படையெடுத்துவந்தான். ராஜ்யத்துக்
முதல்மந்திரியாகக் கொஞ்சநாளைக்குமுன் தா
நியமித்திருந்த சுஜா தௌலா என்ற பலமுடை
அயோத்தியா அரசனானவனும் அவனுக்குச் ச
பாய் வந்தான். இவர்களிருவரும் சேர்ந்து பெரு
சேனையைத் திரட்டிக்கொண்டு பட்னாவை நோ
வந்தார்கள். அக்கோட்டையிலுள்ள ராணு
திற்குக் க்ளைவினால் மிகவும் மெச்சிக்கொள்
பட்ட வீரனாகிய ராமநாராயணனே முகாமை
யிருந்தான். ராமநாராயணனும் இங்கிலீஷ
ரை ஒத்தாசைக்கு இராணுவம் அனுப்பும்படி எ
திக்கேட்டான்; ஆகிலும் அவ்விராணுவம் வ
சேருமுன்னமே சக்கரவர்த்தி சேனையோடு பே
கலந்து அபஜயப்பட்டுப்போனான்.

ராம நாராயணன் தோல்வியடைந்தது.

கொஞ்சநாளுக்குமுன் கர்நாடகத்திலிருந்துவ
பங்காள ராணுவத்திற்குத் தளகர்த்தனாயிரு
கர்நேல் காலியாட் என்பவன் இக்காரியங்களை
கேள்விப்பட்டவுடனே கல்கத்தாவினின்று அ
தீவிரமாய்ப் புறப்பட்டு, மீரான் என்னும் தலைவனு

சக்கரவர்த்தியையும் அவனுக்கு ஒத்தாசைக்கு வந்த படைகளையும் தோற்கடித்தது. கி. பி. 1760. பெப்ருவரி௴ 22௳

தப்பட்ட மீர் ஜாப்பியநுடைய சேனையை கலந்துகொண்டு, பட்னுவைச் சத்துருக்கள் நகிழ்ந்தோடும்படி துரத்தினுன். சக்கரவர்த்தி வன் அதிதீவிரமாய்த் தனது சேனையை நடத் காண்டு மூர்ஷடாபாத்து நோக்கிச் சென்றுன். லும் காலியாட் என்னும் சேனுதிபதி அவனை மல் தொடர்ந்து, அவன் அந்த ராஜதானியை றகை போடவிடாமல் தடுத்து, அவனேடு இன் ந சண்டைசெய்யும்படி எத்தனித்தான். அவன் ் சண்டை கலப்பதற்கு மனமில்லாதவனுய்த் பிவந்து, பட்னுவை மறுபடியும் முற்றுகை ட்டான். காலியாட் என்னும் தளகர்த்தன் சத் ்களைத் துரத்திக்கொண்டுபோன அவசரத்தில், ல் ஒரு சொற்ப தாணையத்தைமாத்திரம் வைத்து டுப் போயிருந்தான்.

பட்னுவை வீரியமாய்த் தாங்கினது.

கிலும், அந்தக் கோட்டையைப் புல்லர்ட்டன் னும் ஒரு ரணவைத்தியன் வீரியமாகக் காவல் து, இருமுறையும் தாக்கிவந்த சத்துருக்களைத் துக் கோட்டையைக் காத்துக்கொண்டிருக்கை மூர்ஷடாபாத்திலிருந்து காப்டின் நாக்ஸ் என் ன் தன் மனிதர்களுக்குத் தைரியமுண்டாகும் கடும் வெயிலையும் பாராமல் 13 தினத்துக்குள் வந்து உதவிசெய்தான்.

பட்னுவின் மருகே நடந்த சண்டை.

)தனிடையில், அடுத்த பட்டணமாகிய பூரினு பிரதிதுரையாயிருந்தவன் 12,000 மனுஷர்களு ஒரு படையைச் சேர்த்துக்கொண்டு சக்கரவர்த் த ஒத்தாசையாக வந்தான். அந்த இரண்டுபடை ம் சேரவிடாதபடித் தடுக்கவேண்டுமென்று காப் நாக்ஸ் தீர்மானித்துக்கொண்டு, அவ்விருதண்டு ம் பட்னுவின் அருகே வருகிறசமயத்தில் கங்கை யைத் தாண்டி, 200 இங்கிலீஷ்காரரும் சில

8. அதி.

இ. பி. 1760.

சிப்பாய்களும் கூடிய சேனைப்பலத்தினாலே சே
டைக்குள்ளிருந்தவர்கள் இந்தச் சண்டை எவ்
முடியுமோவென்று ஆவலாய்க் காத்துக்கொண்
க்க, அப்பட்டணத்தின் மதில்களின் ஓரத்திற்
சத்துரு சேனையைத் தோற்கடித்தான்.

இந்தச் சண்டையானவுடனே கர்நெல் க
யாட் என்பவனும் வந்து தோல்வியடைந்த சே
யைத் துரத்துகிறதில் கூடிக்கொண்டான். ஆகி
அவர்கள் துரத்திக்கொண்டு போகும்பொழுது,
யும் மின்னலுங்கூடிய கொடும் புசலுண்டான
அவர்கள் நிற்கவேண்டியதாயிற்று. அத்தருணத்
மீரான் என்ற தலைவன் தன் கூடாரத்துக்குள்
கதைசொல்லக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில்,
விழுந்து மரித்தான்.

மீரான் மரித்தது. ஜுலைமீ 2உ.

நபாபின் சேனைகள் செய்த கலகம்.

நபாபின் சேனைக்குத் தலைவன் இல்லாமல்
னதால் அச்சேனையை நடத்துகிறது கடினமாயி
தது. அதனால் கர்நெல் காலியாட் திரும்பிவிட
ண்டியதாயிற்று. அவன் வந்து பட்னாவில்தா
இருக்க, மீரானுடைய சேனைகள் தங்களுக்கு
நாளாய்ச் செல்லவேண்டியிருந்த சம்பளத்தைப்
ற்றுக்கொள்வதற்காக மூர்ஷடாபாத்துக்குப் போ
கள். இரண்டொரு வருஷங்களாய் மீரானே தே
தை ஆண்டுகொண்டுவந்திருந்தான். அவன் மரி
பின்பு, மிகவும் விருத்தனாய் விதனப்பட்டுக்கொ
டிருந்த மீர் ஜாப்பியர் தன்னுடைய சேனைகள்
சம்பளத்தையாவது, இங்கிலீஷ்காரத் துணைப்ப
களுக்குரிய செலவையாவது கொடுப்பதற்கு எ
தவனாயிருந்தான்.

மீயர் காசிமுடைய யுத்தியஸ்தம்.

அவனுடைய சேனையானது கலகஞ்செய்யத் தொ
டங்கி அரண்மனையைச் சூழ்ந்துகொண்டு, ந
ணைக்கொல்லும்படி எத்தனம்பண்ணினதில், அவ

கனுகிய மீயர் காசிம் என்பவன் தன் சொந்தத் யத்தினின்று அவர்களுக்குச் செல்லவேண்டிய கையில் கொஞ்சம் தந்து சமாதானப்படுத்தி . அவ்வேளையில் இங்கிலீஷ்காரருக்கும் திர ம் வெகு அவசரமாய் வேண்டியிருந்தது. 8: அதி. — இ. பி. 1760.

ாரியங்கள் இந்த ஸ்திதியில் நெடுநாளைக்கு இருக் டாதென்று எல்லோருக்குந் தெளிவாயிற்று. கவர்னர் கல்கத்தாவில் வந்திறங்கியிருந்தார். ப் தன்னுடைய சேனைக்குச் செல்லவேண்டிய வையையெல்லாம் கொடுக்கவில்லையென்றும், னைப் பட்டத்தில் ஸ்தாபித்ததற்காக இங்கிலீஷ் ருக்குத் தான் கொடுக்கச் சம்மதித்திருந்த தொ யையும் செலுத்தவில்லையென்றும் அவருக்குத் யவந்தது: ஆகையால் வான்சிட்டார்ட் என்ற ரை ஆலோசனைச் சங்கத்தவர்கள் சம்மதியோ மீர் ஜாப்பியரைத் தள்ளவும், அவனுக்குப் பதி மீர் காசிமை வங்காள நபாபாக்கவும் தீர்மா தார். வங்காளத்தில் புதுகவர்னர் வந்தது. 1760–ஞ் ஜூலை மீ.

760–ம் ஞு அக்டோபர்மீ துவக்கத்தில், வான் ார்ட் துரை இந்நோக்கமாக, மூர்ஷடாபாத்துக் போக, மீர் ஜாப்பியரும் இங்கிலீஷ் கவர்னரு ய ஏற்பாடுகளிற் பிரியமில்லாமல் தன் பட்டத் விட்டுவிடத் தீர்மானித்தான். கவர்னர் அவனு ய ராஜிநாமாவை அங்கீகரித்து அவனுக்குப் பதி மீர்காசீம்கானை நபாபாக ஏற்படுத்த, அவனும் னை நபாபாக்கினதற்காக இங்கிலீஷ்காரருக்குப் ந்வான், சிட்டக்காங், மிட்னபூர் என்ற மூன்று களையும் விடச் சம்மதித்தான். மீர்ஜாப்பியரைப் பட்டத்தினின்று தள்ளினது. அக்டோர்மீ 16௳. மீர்காசீம் செய்த உடன்படிக்கை. செப்டம்பர் 27௳.

இதற்குப்பிற்பாடு, கர்நெல் காலியாட்டுக்குப் பு தளகர்த்தனாக வந்திருந்த மேஜர் கர்னக் ஷா ம் எதிர்த்துச் செய்த ஒரே சண்டையில் அவ கயாவில் சக்கரவர்த்தி தோற்றது: 1761–ஞ் ஜனுவரிமீ 15௳.

8. அதி. — கி. பி. 1760.

னைத் தோற்கடித்து, தாம் சொல்லிய நிபந்தனை ஒத்துக்கொண்டு மீர்காசீமை அரசனாக அங்கீ துச் சமாதான உடன்படிக்கை செய்துகொடு படி அவனைப் பலவந்தம்பண்ணினார்.

புது நபாபாகி ய மீர்காசீம்.

ஆகிலும் இதோடே வங்காளத்தில் யுத்தம் மு வில்லை. இங்கிலீஷ்காரர் சொன்னபடி ஆடுவ மீர்காசீம் ஒரு பொம்மை நபாபல்ல. அவன் வும் சாமர்த்தியவந்தனும், சிறந்த தாளாண்மையு வீரனுமாயிருந்தான். அவன் தானிருந்த ஸ்திதி திட்டமாய்ப் பார்த்து நிதானிக்கையில், தனது சீ யில் இங்கிலீஷ்காரர் இருக்குமளவும் தனது மன படி துரைத்தனம்பண்ணுவது கூடாதென்பது னுக்குத் தெளிவாயிற்று: ஆகையினால், அவன் த சீமையைச் செம்மைப்படுத்தவும்; வெறுமை யிருந்த பொக்கிஷசாலையை நிரப்பிக்கொள்ள வேண்டிய பிரயத்தனங்களை ஜாக்கிரதைய கையாடிக்கொண்டு சேனைப்பலமுடைய இங் ஷ்காரரின் தகாதாக்களை நிராகரிப்பதற்குத் உபாயங்களைத் தந்திரமாய்ச் செய்யவும் தொட னான். அவனுடைய சேவகத்தில் மிகுந்த சாமர்த் வந்தனாகிய ஒரு ஆர்மினிய சேனாபதி இரு அவனுடைய ராணுவத்திற்கெல்லாம் போர்த் ழில் பயிற்றுவித்துத் தேர்ச்சியுண்டாக்கிவந்தா அன்றியும் அவன் மூர்ஷடாபாத்தை விட்டுவிட் சற்று மேற்கே கங்கைக்கரையடுத்திருந்ததான ம கிர் நகரத்தை ராஜதானியாக்கிக்கொண்டான்.

வங்காள நாட் டின் நிலைமை.

இங்கிலீஷ்காரருக்கு இக்காலத்தில் விவேகத்த ச்சியினாலும்; ஆளுகைதோஷத்தினாலும் நா சையிலும் துன்பங்கள் நேரிடலாயின. எப் யெனில், வங்காளச் சீமையானது மிகவும் பரித மான நிலைமையில் இருந்தது. அங்கிருந்த இ

8. அதி.

வங்காள நாட்டின் நிலைமை.
1761-ஆ.

ந்காரர் சுத்த பண ஆசைக்காரராய் ஜனங்க
து வருத்தமுண்டுபண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள்.
னால் இவர்களுடைய கெட்டமாதிரியைப் பின்
ி அவர்கள் ஊழியத்தில் இருந்த சுதேசிகளும்
துகொள்ளத் தொடங்கினதுமன்றி, மற்றவர்க
சூதாய் அவர்களுடைய பெயரைத் தங்களுக்கு
த்துக்கொண்டு அவர்களுடைய அதிகாரத்தை
தினார்கள். இப்பொழுது இந்தியாவில் இருக்
இங்கிலீஷ்காரருடைய குணமும் நடக்கையும்
படியல்லாமல் மாறியிருப்பது வெகு நலமாயி
றது. இக்காலத்தில் இந்தியாவை ஆளுகைசெய்
இங்கிலீஷ் துரைத்தனத்தார் தங்கள் பிறவித்
த்தை மிகுந்த அன்போடே நினைத்திருந்தும்,
தேசத்து ஜனங்களுக்கு க்ஷேமமும் நன்மையும்
டாகவேண்டும் என்று அதிக விருப்பத்துடன்
றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இராமநாராயணனுக்கு மீர்காசிம் நடத்திய கொடுமை.

ங்கிலீஷ்காரர் செய்த முதற் பிரயத்தனமானது
வகத்தாழ்ச்சியும், அக்கிரமுமாயிருந்ததுமன்றி,
னால் அவர்களுக்கு நேரிட்ட சங்கடங்களுக்கு
லாயிருந்தது. மீர் காசிமுக்கு அவசரமான
வு நேரிட, அதற்குத் தன்னிடத்தில் தகுந்த
க்கிஷமில்லாமையினால், மிகுந்த ஐசுவரியவா
ன்று எண்ணப்பட்டிருந்த பட்னாவைக் காத்த
ம வீரனாகிய இராமநாராயணனைக் கொள்ளை
ப்பதற்கு இங்கிலீஷ்காரரிடத்தில் உத்தரவுகேட்
ன். இந்த இராமநாராயணன் தனது துரைத்தனத்
க்குறித்து வரவு செலவு கணக்குகளை நபாபுக்கு
வளையிலும் அனுப்புவிக்காமல்போனது அக்
ள்ளைக்கு முகாந்தரமாய் இருந்தது. வான்சிட்டர்ட்
ா கர்நேல் கூட், மேஜர் கர்நாக் என்ற இவ்வி
டு போர்வீரருடைய ஆலோசனையைக் கேளா

8. அதி. மல் அவர்களைப் பட்னுவை விட்டு வரும்படி
தரவு செய்து, அக்கோட்டையிலிருந்து தங்கள்
னைகளை விலகிக்கொள்ளக் கற்பித்து, இராமந
யணனை அந்தக் கொடுங்கோலனுடைய வசத்
விட்டமையால், அந்தப் பாபி முந்தி அவன்
டைக் கொள்ளையாடி, பின்பு அவனையும் வருத்
கொன்றுபோட்டான்.

இங்கிலீஷ்காரர் வெறுக்கப்பட்டது.

இங்கிலீஷ்காரர் இவ்வாறு நடந்துகொண்ட
ஞல், அவர்களைச் சகல சுதேசப்பிரபுக்களும்
றுத்து, இங்கிலீஷ்காரர்மேல் வைத்திருந்த நம்
கையை கொஞ்சநாள் விட்டுவிட்டார்கள். நபா
வெளிப்படையாய்ச் சண்டைசெய்யத் தொடங்
பொழுது, அநேகர் அவன் பட்சமாகிவிட்டார்க
இங்கிலீஷ்காரர்மேல் சுதேசிகள் மனதில் வெ
புண்டாயிருப்பதை அறிந்துகொண்டதினு
அவன் தான் யோசித்திருந்த காலத்திற்கு முன்
னே தனது எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துவத
ஆரம்பித்தான்.

நபாபோடு நேரிட்ட வழக்குகள். 1762–ஸு.

சச்சரவுக்கு ஏதுவான ஓர் சந்தர்ப்பமும் கொ
நாளிலே நேரிட்டது. எப்படியெனில், அ
வழக்குகள் வங்காளத்தில் உண்டாயின. கம்பே
உத்தியோகஸ்தர்கள் கொஞ்சக்காலமாய் உள்நா
வியாபாரத்தில் பிரவேசித்து, தங்கள் சரக்குகள்
யில்லாமல் வரவேணுமென்று கட்டாயம்பண்
நபாபு இனிமேல் இருபட்சத்தாரும் ஒரேவிதமா
தீர்வை செலுத்துவதென்று நியாயமாய் உத்தரவு
தான். பின்பு நூற்றுக்கு ஒன்பதுவீதமாய் ஏற்பட்
ஒரு சொற்ப தீர்வையை இங்கிலீஷ் வர்த்தகர்
கொடுக்கமாட்டோமென்று சொன்னதின்பே
ஆயத்துறை தீர்வையை முற்றும் எடுத்துப்போ
டான். இது கல்கத்தாவில் உள்ள ஆலோசனைச்

ருக்குப் பிரியப்படாமலிருந்தது. ஆனால் பட் 8. அதி.
ல் அவர்களுடைய முக்கிய காரியஸ்தனாயிருந்த இ.பி. 1762.
லீஸ் துரை துணிவுடன் அந்த நகரத்தை உடனே
ந்துக்கொண்டதினால் கலகம் சீக்கிரமாய் நேரிட்
பட்னாவை இங்கிலீஷ்காரர் பிடித்துக்கொண் பட்னாவைத் திரும்பப் பிடித்துக்கொள்ளுதல்.
த மீர்காசிம் கேட்டபோது, மூண்ட கோ
காஞ்சமல்ல. அல்லாமலும் அந்நகர் மறுநாளில் 1763-ஆ. ஜூன்மீ 24-ம் 25-மீ.
ம்பப் பிடிக்கப்பட்ட செய்தியைக் கேட்டும்
னுடைய கோபம் தணியவில்லை. பழிவாங்கும்
டமுடையவனாய் அம்மியாத் என்ற ஒரு
ல் உத்தியோகஸ்தன் நபாபுக்குத் தானாதிபதி
அனுப்பப்பட்டு, கல்கத்தாவுக்குத் திரும்புகை
அவனை நடுவழியிலே சற்பனையாய்க் கொன்
.

வனை எதிர்க்கிறதற்கு ஒரு இங்கிலீஷ் ராணுவ மீர் ஜாப்பியரைத் திரும்பவும் நாபாபாக்கல்.
து உடனே வந்தது. இங்கிலீஷ் சங்கத்தாரும், குலைமீ 10உ.
னொருதரம் மீர் ஜாப்பியனை நாபாபாக்கினால்
ளுக்கு அதிக அநுகூலமுண்டாகுமென்று
ணினார்கள். எழுபது வயதுக்கு அதிகப்பட்டுக்
ரிக்குனிந்து, பிணிக்கிடமாகிச் சுத்த நிர்ப்பலனா
ந்த அந்த விருத்தனும் நபாப் என்கிற வெறும்
டத்தை மறுபடியும் பெற்றான்.

இரண்டு மூன்று சண்டைகள் நடந்தபின் கேரியாவில் நடந்த சண்டை.
ரியாவில் அணிவகுத்துச் சண்டைசெய்தார்கள். 1763-ஆ. ஆகஸ்டுமீ 2உ.
ம் இங்கிலீஷ்காரருடையதாகினும், அப்பொ
நடந்த கடுமையான போருக்கு ஒப்பாய் அதற்
ன் இந்தியாவில் நடந்ததேயில்லை. ஐரோப்
தேசாந்தரியாகிய சும்ரு என்பவனொருவன்
கிலீஷ்காரருடைய மாதிரியில் பயிற்றுவிக்கப்
டு, அவர்களைப்போல் உடுப்பு முதலானவைக
ந் தரித்த ஒரு எதிரிச்சேனையை நடத்திவந்து,

8. அதி. — கி. பி. 1763.

சண்டையில் மிருந்த வீரியத்தைக் காட்டி, அஞ்
மல் தன் படையை இங்கிலீஷ் சேனையின் முன்
ணியில் மோதினதில் இங்கிலீஷ் சேனையான
அணிகுலைந்து இரண்டு பீரங்கிகளை இழந்துபோ
அதை முன்னும் பின்னும் சூழ்ந்துவந்து தாக்கின
ஆகிலும் அது தைரியம் கலங்காமலிருந்ததின
ஜயம் கிடைத்தது. சத்துருவின் பிரயத்தனங்களெ
சப்டம்பர்மீ 5வ. லாம் வீணாக, அவன் மாங்கீருக்குச் சமீபத்திலிரு
தன் அரணான பாளையங்களுக்குப் போய்ச் சே
வேண்டியதாயிற்று. சீக்கிரத்தில் இங்கிலீஷ்கா
அவைகளுக்குள் புகுந்து அவைகளையெல்லாம் பி
த்துக்கொள்ள, மீர் காசிம் பட்னாவுக்கு ஓடிப்போ
னான்.

மாங்கீர் பிடிபட்டது. அக்டோபர்மீ 1வ.

இதற்குப்பின்பு மாங்கீர் நகரத்தையும் இங்கிலீ
காரர்கள் பிடித்துக்கொண்டார்கள். தனது உறை
பிடிபட்டதென்று மீர் காசிம் கேள்விபட்டபோ
கோபப்பிராந்தனாகி, இனி இங்கிலீஷ்காரர்
தொரு யுத்தமுயற்சி செய்தால், பட்னாவிலிருக்கு
இங்கிலீஷ்காரரை வெட்டிப்போடுவேனென்
அவர்களுடைய தளகர்த்தனுக்குத்தெரிவித்தான். அ
கிருந்த இங்கிலீஷ்காரரில் பிரதானமானவர்களாகி
எல்லீஸ், ஹே என்ற இரண்டு சிவில் உத்தியோகஸ்
கள் என்னவந்தாலும் வரட்டும், உடனே யுத்தத்து
குப் புறப்படவேண்டுமென்று அந்தத் தளகர்த்தனை
வருந்திக் கேட்டார்கள். அப்படியே இங்கிலீஷ்கா
ரர் புறப்பட்டார்கள். மீர் காசிமும் தான் சொன்ன
சொல்லைச் சரியாய் நிறைவேற்றி, அவ்விடத்தி
ருந்த ஒவ்வொரு இங்கிலீஷ்காரனையும் கொலைசெ
ய்யும்படி கட்டளையிட்டான். அவனுடைய உ
தரவை நிறைவேற்றச் சும்ரூவும் சில சிப்பாய்களு
தவிர, மற்றவர்களுக்கு மனம் வரவில்லை.

ஃலீஸ் துரையையும், அவன் கூட்டாளிகளை ஒரு ராத்திரியில் விருந்துக்கு அழைத்து, அந்த து பரிமாறியிருந்த அறையில், அவர்கள் நுழை ல்தானே, அவர்கள்மேலே விழுந்து எல்லீஸ் யைக் கொல்ல, மற்றவர்கள் விருந்துமேசை வைத்திருந்த பீங்கான், புட்டி, கத்தி, முள் வகளை எடுத்துக்கொண்டு வீசி வெகுமூர்க்கமாய் ளைக் காத்ததில், சும்நுவினுடைய சிப்பாய்கள் டின்மேலே ஏறிக்கொண்டு சுட்டு, ஒருவனொரு ப் ஒருவன்தவிர யாவரையும் கொன்றுபோட் கள். இந்தச் சண்டாளர்கள் ஒரு பச்சைப் கனையுங்கூடக் கொலைசெய்தார்கள்.

8. அதி.

இ. ம. 1763. பட்னுவில் நடந்த சங்காரம். அக்டோபர்மீ 3வ.

ந்தக் குரூரமான செய்கைக்குப்பின்பு இங்கி காரர் சீக்கிரத்திலே பட்னு நகரைப் பிடித்தார் அப்பொழுது மீர் காசிம் அயோத்திக்கு ஓடி . அங்கே டில்லியின் சக்கரவர்த்தியும் அடைக் பெற்றிருந்தான். சுஜா தௌலா அவனை தய ஆதரித்தான்.

பட்னுவை இங்கிலீஷ்காரர் மறுபடியும் பிடித்துக்கொண்டது. நவம்பர் 6வ.

று வருஷத்தில் இந்த மூன்று அரசருடைய னுவங்களும் கூடி இங்கிலீஷ்காரநுக்கு விரோ ப் வந்தன. பட்னுவின் மதில் அருகில் மேஜர் ரக் என்பவன் ராணுவங்களை வைத்துக் ண்டு, சத்துருக்களுடைய வரவு எதிர்பார்த்தி ான். சண்டையுண்டாக மூன்று அரசரும் தெறி டு அயோத்தியை நோக்கி ஓடினார்கள்.

சிநேக சம்பந்திகள் தோல்வியடைந்தது. 1764-ளு மேமீ 13வ.

ந்தச் சண்டைக்குப்பின்பு இங்கிலீஷ்காரச் னக்கு ஒரு பெரிய அபாயம் நேரிட்டது. எப்ப யனில், சேனையிலிருந்த சிப்பாய்கள் மாமூ க் கொடுபட்ட சம்பளத்திலும் அதிகம் கொடுக் வண்டுமென்று ஆரவாரமான கலகம் செய்தார் . மேஜர் கர்னக் என்பவனுக்குப் பின்பு தளகர்த்

சிப்பாய்களுக்குள் உண்டான கலகம்.

8. அதி.

கி. பி. 1764.

தனுய் வந்திருந்த மேஜர் எக்ட்டர் முன்ரோ எ
வன் அதை அடக்குவதற்குக் கொடுமையான
னங்களைக் கையாடவேண்டியதாயிற்று. கலக
ரரில் முதன்மையானவர்கள் 24 பேர் வாயில்
கிவாயில் வைக்கப்பட்டார்கள். கலகம் உட
அமர்ந்துபோயிற்று.

பக்சாரில் நடந்த சண்டை; சக்கரவர்த்தி இங்கிலீஷ்காரருக்கு வணங்கியது. அக்டோபர் மீ 23உ.

இவ்வாறு விரைவும் உறுதியுமாய்க் கலகத்
அடக்கித் தன்னுடைய சேனையை ஒழுங்குபடுத்
பின்பு, மேஜர் முன்ரோ பகைவரைத் தொட
துபோய், பக்சாரில் சண்டை தொடுத்தான்.
றுமணிநேரம் சண்டை நடந்தபின்பு, அம்மூவர்
த்திய சேனை துரத்தப்பட்டுப்போகச் சக்கர
தியானவன் தான் தொடுத்தகாரியம் சித்திப்பது
மாகக் கூடாதென்று கண்டு, இங்கிலீஷ் தளக
னுக்குக் கீழ்ப்படிந்துபோனுன்.

சுஜா தௌலா தோல்வியடைந்தது. 1765 மேமீ 3உ.

ஆகிலும் சுஜாதௌலாவுக்கு இன்னமும் சே
யிருந்ததுமன்றி சமீபத்திலிருந்த ஒரு மகாராஷ்
தலைவனேடும் சிநேகக்கட்டுப்பாடு செய்திருந்தா
இங்கிலீஷ்காரர் அவனுக்கு விரோதமாய்ச் செ
அவனுடைய ராஜ்யத்தில்தானே லக்நோ, அலகப
என்ற இரண்டு பட்டணங்களைப் பிடித்துக் கடை
யில் கோரா என்னும் ஸ்தலத்திலே அவனுடை
தண்டுகளை முற்றிலும் முறியடித்து ஜயம்பெ
ரூர்கள். இந்த யுத்தத்திற்குப்பின்பு சுஜா தௌ
மறுபடியும் இங்கிலீஷ் தளகர்த்தனுகி வந்திரு
ஜெனரல் கர்னக் என்பவனுக்கு உட்பட்டா
இவ்வாருக, இங்கிலீஷ்காரருக்கு வட இந்தியாவி
இதற்குமுன் இல்லாத பகையும் இடைஞ்சலு
பாராட்டிவந்த இரண்டு பெரிய சத்துருக்கள் இக்
லத்தில் அவர்கள் பாளையத்தில் சிறையானூர்கள்.

இதற்குமுன்னே சீமையிலிருந்துவந்து மேற்படி ங்கிடைத்த தினத்திலே கரையிறங்கின க்ளோவ் ்கிலீஷ்காரருடைய பாளயத்தைநோக்கிவந்தார். 'காள நாட்டைப்பற்றிப் பயங்கரமான சமாசா கள் சீமைக்கு எட்டியிருந்தன. அங்கே நூதன ப்த் தங்கள் கையாட்சியில் ஏறியிருந்த சீமை டுவதற்கு ஏதுவாயிருக்கும் இங்கிலீஷ்காரரு ுய துர்நடக்கைகளைப்பற்றியும், அதற்கு வெளி றத்திலிருந்துண்டாகுமென்று தோன்றிய அபா கௗைப்பற்றியும் அடிக்கடி சீமைக்குச் செய்தி ாயிருந்தது. டிரெக்ட்டரான கோர்ட்டாரும் மத் துரைத்தனத்தாரும் இவ்வாறு உண்டாவ கு ஏதுவாயிருந்த தீமைகளை உடனே தடுப்பதற் ; தகுந்த எத்தனங்களைக் கையாடவேண்டு ன்று கண்டார்கள். தாங்கள் இந்தியாவில் நூத ாயடைந்த காணியாட்சிகளை இழந்துபோவோ ன்று பயந்தார்கள். இச்சந்தர்ப்பத்தில் தாங்கள் ியதாய்ச் சம்பாதித்த காணியாட்சிகளை ரட்சிப் ு க்ளோவினுல்மாத்திரம் ஆகத்தக்கதென்று நிச்ச ்தார்கள். இக்காரணங்களினுலே தமது வீரத் வத்திற்காகப் பீர் என்னும் பட்டத்தை அடைந்தி ்த க்ளோவ் என்பவரை வங்காளநாட்டிற்கு கவர் ாக்கி அவரை அந்நாட்டிலுள்ள கலகங்களையெல் ம் அடக்கிச் சமாதானப்படுத்தி ஒழுங்காக்கும்படி ்விடத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று கேட்டுக் ாண்டார்கள்.

8. அதி.

இ. ப. 1765. க்ளோவ் திரும்பியது. மேமீ 3உ.

அப்படியே க்ளோவ் என்னும் பிரபு யாத்திரை ய்து சென்னபட்டணத்திற்கு வருங்கால், பகை ் தோல்வியடைந்துபோகச் சக்கரவர்த்தி இங்கி ஷ்காரர் வசமாயிருப்பதும்,இங்கிலீஷ்காரச் சிப் ய்கள் கலகத்தைவிட்டுக் கீழ்ப்பட்டிருப்பதும்,

க்ளோவ் பிரபுவின் தீர்மானம்.

8. அதி.

கி. பி. 1765.

மீர் ஜாப்பியர் மரணமடைந்து போனதுமான இ செய்திகளைக் கேள்விப்பட்டு, இங்கிலீஷ்கார(தேசத்தை ஆளும்படி பாத்தியப்படவேண்டி காலம் சீக்கிரத்தில் வருமென்று தாம் எதிர்நோக்கி கொண்டிருந்தபடியே, வந்துவிட்டதென்று நி யித்துக்கொண்டார்.

வங்காள நாட்டின்அரசாட்சி இங்கிலீஷ் காரருக்கு ஆனது. ஆகஸ்டுமீ 12உ.

தாம் கல்கத்தாவுக்கு வந்து சேர்ந்தவுடனே அல பாத்துக்குப் புறப்பட்டுப்போக, 1765-ம் வரு ஆக டுமீ 12உயில் சக்கரவர்த்தியும் இங்கிலீஷ்கா நுக்கு ஒரு தானசாசனம்செய்து, அதில் வங்காள ஒரிஸ்ஸா, பேஹார் இம்மூன்று நாடுகளின் வரு ணங்களையெல்லாம் ஈஸ்டிண்டியா கம்பெனியா(அநுபவித்துக்கொள்ளுகிறதென்றும், இந்தியாவி மற்றப் பாகங்களில் அவர்கள் ஜயித்த நாடுக யெல்லாம் தாங்களே கட்டியாளுகிறதென்றும் க டெழுதிக்கொடுத்தான். இனி நாபாப் என்று ஒ வன் பேருக்கு இருந்தபோதிலும் உள்ளபடி அ சாட்சியானது இங்கிலீஷ்காரருடையதாயிற்று.

சிவில் உத்தியோகத்தில் உண்டான திருத்தங்கள்.

இப்படி ராஜ்யத்தில் ஆளுகையை மாற்றினபின் தமது ஜனங்களுக்குள்ளே காரியங்களைச் சீர்திருத் வதென்கிற அதிக வருத்தமான வேலையை மே போட்டுக்கொண்டார். சிவில் உத்தியோகஸ்தர் ளுடைய சம்பளம் இதுவரையிலும் சொற்பமாயிரு ந்தமையால், அதை அதிகமாக்கினார். அதனால் அவ கள் இனிச் சுதேசப் பிரபுக்கள் கையில் வெகும ணங்களைப் பெறுமலிருக்கும்படி நேரிட்டது. அவ கள் சொந்த வியாபாரம் செய்வதில் கம்பெனியா(டைய ஆதாயத்திலும் நன்மையிலும் தங்களதை அ கமாய் விரும்புவார்களாகையால், இனி அவர்க அப்படிச் சுய வியாபாரஞ்செய்வது கூடாதெ றும் கற்பித்து, இதுமுதல் அவர்கள் வியாபாரிகளு

8. அதி.

இ. பி. 1766.

தகருமாயிராமல், விஸ்தாரமான தேசத்தை ஆளும் ரகளும் அதிபதிகளுமாயிருப்பதற்குரிய மேன் மையையும் ஆதிக்கத்தையும் கருதவேண்டுமென்று ித்தார்.

சேனையிலுண்டான கலகம். 1766-ஆ.

வ்வாறு சிவில் உத்தியோகத்தில் திருத்தஞ் செய்த பு, சேனைகளின் காரியங்களைக் கவனிக்கத் டங்கினார். சேனையில் இருக்கும் போர்ச்சேவ ்கும் தலைவருக்கும் இனிமேல் எவ்விடத்திலும் ாலத்திலும் இரட்டிப்புப் பத்தா இல்லை, யுத்த த்தில்மாத்திரமுண்டு என்கிற கட்டளையை ஏற்ப ினார். இக்கட்டளையானது கலகத்துக்கு இட ற்று. 200 படைத்தலைவர் ராசிநாமாக் கொடுத்து டார்கள்; ஆகிலும் இதனாலே க்ளைவ் மனந்தள ல் அவர்களுக்குப் பதிலாகச் சென்னபட்டணத் ன்று சிலரை அழைத்துவைத்து, தமது தளரா தியினாலும் தைரியத்தினாலும் அக்கலகத்தை .க்கினார். அவ்வளவு சாமர்த்தியமும் மனவுறு மில்லாத மனுஷன் அக்கலகத்தை அடக்கிக் ாள்வதரிது. இவ்வாறு தாம் கற்பிக்கப்பட்டுவந்த லையை நிறைவேற்றிப்போட்டபின்பு, சீமைக் திரும்பிப்போனார். பின்பு யாருடைய நன்மைக் ; இந்துதேச அரசாட்சியைச் சம்பாதித்துவைத்தா ், அவர்களாலே மரணபரியந்தம் பலவகையான ாபங்கள் அடைந்தார்.

க்ளைவ் சீமைக்குத் திரும்பியது. 1767-ஆ ஜனுவரிமீ

க்ளைவின் குணங்களும் செய்கைகளும்.

இதுவே ராபர்ட் க்ளைவினுடைய சரித்திரம். ர் நல்லவராகாவிட்டாலும், பெரியவரென்றும், லான காரியங்களைச் செய்தவரென்றும் சொல்ல ம். அவர் இங்கிலாண்டுக்குச் சம்பாதித்துவைத்த மையானது அதற்குட்பட்ட சிறந்த காணியாட்சி ிலொன்று. இச்சீமையைக் கட்டியாளவேண்டு ன்பது டியூப்ளே என்பவன் ஆசித்தகாரியம்,

8. அதி. இவரே நிறைவேற்றிக்கொண்டவர். இவர் கா
தில் மேல்திசையில் நெடுந்தூரத்தில் உள்ள ஓர்
தீவின் செங்கோலின் முன்னே மன்னர் மகுட
பதிகளெல்லாம் தாழ்ந்து இறைஞ்சித் தங்கள் கிரீட
களைத் திரும்ப வாங்கினார்கள். அப்பொழு
செழிப்பும் வளப்பமும் தங்கிய பல நாடுகள் அ
வின் அதிகாரத்திற்கு இணங்கினதுமல்லாமல்,
காலத்தில் இன்னும் அதிக செல்வமும் மேன்மை
பொருந்திய சீமைகளுடனே சேர்ந்து விருத்தி
யின.

9—ம் அதிகாரம்.

ஐதர் ஆலியோடு நடந்த முதற்சண்டை.

. பி. 1766–ஆு முதல், 1769–ஆு வரையில்.

மைசூர் ராஜ்யம்.

பிறகு தேன் இந்தியாவில் சமாதானம் நெடுநாள் க்கவில்லை. எப்படியெனில், பிராஞ்சுக்காரர் கப்பட்டிருந்தும், நூதனமான சத்துருக்கள் ரூ திசையில் உண்டானார்கள். தென் இந்தி ின் மத்தியில் மைசூர் என்று செல்வம்பொருந் விஸ்தாரமான ஒரு தேசம் உண்டு. அது அநே தலைமுறைகளாக இந்து ராஜாக்களால் ஆளப் -து; ஆகிலும், மேலே சொன்ன சங்கதிகள் கும் காலத்தில் மைசூர் அரசாட்சியானது மாறி ந்தது.

ஐதர் ஆலியின் த ணிகரங்கள்.

766–ல் அது இந்தியாவில் இங்கிலீஷ்காரருக்கு டாயிருந்த பகைஞரில் அதிக தைரியசாலியும் ர்த்தியவந்தனுமாயிருந்த ஐதர் ஆலி கான்பகதர் வனுடைய ஆளுகையில் இருந்தது. இவன் காலத்தில் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு துணி ா காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தான். என் ம் இவன் அஞ்சாத தைரியத்தினாலும், முழுப் டுருட்டுகளினாலும் மிகுந்த பலமடைந்து, பேர் றவனாகி, தனக்கு உண்மையான அநேகம் திரு ளைச் சேர்த்துக்கொண்டு, தன் அரசனுக்குவிரோ ய்க் கலகஞ்செய்து, அவனை மேற்கொண்டு, தன் ிய அரசனாக்கிக்கொண்டான். இப்படி மைசூ தான் ஆசித்திருந்த காரியங்களெல்லாம் கைகூ

9. அதி.

இ. பி. 1766.

டினபின், அடுத்த சீமைகளிலும் அவன் படை
டுத்து, நாற்றிசைகளிலும் வெற்றியடைந்தா
அநேக நாடுகள் ஒன்றொன்றாக அவன் கையாட
யில் ஏற, அவன் ஆளுகையிலே பலமான
துலுக்க ராஜ்யம் அமைந்தது.

இங்கிலீஷ்காரர் ஐதர் ஆலிக்கு விரோதமாக நிஜாமோடும் மகாராஷ்டிரர்களோடும் செய்துகொண்ட நேசக்கட்டுப்பாடு. நவம்பர் 12௳.

இப்படியிருக்கும் காலத்தில் அவனுடைய
விருத்தியை அடக்கும்படி, இங்கிலீஷ்காரர் நி
மோடும் மகாராஷ்டிரரோடும் உடன்படிக்கை செ
தார்கள். அப்போது நிஜாம் ஆலி என்பவன் ஐத
பாத்தை ஆண்டுகொண்டிருந்தான். அதில் புசி எ
பவன் ஏற்படுத்தியிருந்த தன்னுடைய சகோதர
கிய சலாபாத்சிங்கு என்பவனைத் தள்ளிப்போட்
தானே பட்டந்தரித்துக்கொண்டான். அவனுக்
இப்பொழுது இங்கிலீஷ்காரர் ஆதரவாகிச் சேனை
சகாயம் வேண்டியபோதெல்லாம் தருவோமென
சொன்ன உறுதியின்பேரில் அவர்களுக்குத் துண்
தவிர வட சர்க்கார் முழுமையும் கொடுத்திருந்தா

கர்நாடகத்தின் ஸ்திதி.

மகம்மது ஆலி என்பவன் இன்னம் கர்நாட
சீமைக்கு நபாபாயிருந்தான். அவன் ஆளுகை இங்
கிலீஷ்காரரின் அதிகாரத்தினால் நிலைத்திருந்து
அவன் சென்னபட்டணத்திற்கு அருகில் அவ
ளுக்குத் தானம்பண்ணியிருந்த ஒரு சிறுநாடுதவ
மற்றத் தனது சீமையெல்லாம் தானே ஆண்டுகொ
டிருந்தான்.

நிஜாமும் மகாராஷ்டிரர்களும் செய்த இரண்டகம்.

இந்த அரசரும் மகாராஷ்டிரரும் இங்கிலீஷ்க
ரோடு நேசக்கட்டுப்பாடு செய்தவர்கள். இதன்மே
மகாராஷ்டிரர் ஐதரோடே சண்டைக்கு ஆரம்ப
செய்து, அவன் தேசத்தில் படையெடுத்துப்போ
கள்; ஆகிலும் அவன் கட்டின லஞ்சத்தினாலே த
கள் செய்திருந்த கட்டுப்பாடுகளையெல்லாம் கு
த்து, அவனுடைய சீமையைவிட்டுப் போய்வி

9. அதி.

கள். அவர்கள் கொள்ளையினுலாவது, மற்ற வகையினுலாவது வரும் திரவியத்தையல்லா வேறொன்றையும் நாடினவர்களல்ல. பின்பு கிலீஷ்காரநும், நிஜாம் சேனைகளும் கூடி மை மத்தியில் வந்தார்கள். வரவே ஐதர் நிஜாமுக்கும் ங்கட்ட, இவனும் முழுதுரோகத்துடன், அவ டைய பட்சமாகிவிட்டான்.

கர்னெல் ஸ்மித் திரும்பி வந்துவிட்டது.

ப்படி அவர்கள் இரண்டகம் செய்து பிரிந்து னதினுலே, இங்கிலீஷ்காரரை நடத்திவந்த நல் ஸ்மித் திரும்பிவிடவேண்டியதாயிற்று. ன் தன் எல்லைக்குத் திரும்பிவர, அநுதினமும் ருக்களுடைய திரளான குதிரைப்படைகள் னுக்கு அதிக இடைஞ்சல் உண்டாக்கி, னை நாலுபக்கமும் வந்து வளைந்துகொண்டு, ன் சேனையின் ஊண்முதலிய வஸ்துக்களைக் ள்ளையாடி, அவனுடைய தண்டினின்று யாராகி சிதறினுல் அவர்களைச் சிறையாக்கின. இவ் அவர்கள் செய்துவந்த இடுக்கண்களினுலும் இருந்த மரண அபாயத்தினுலும், அவன் மனம் ாது தான் வந்த சீமைகளை அறியாதிருந்தும், வகளின் வழியாய் ஒழுங்காயும் வீரத்துவமாயும் ம்பிவந்தான்.

சங்கம்மாவில் நடந்த சண்டை. 1767-ஞ செப்டெம்பர்மீ 3உ.

ங்கம்மாவில் சத்துருக்கள் அவனை எதிர்த்து ஜயப்பட்டுப்போனுர்கள். இந்தச் சண்டைக் பின்பு அவன் திரும்பிக்கொண்டு வருகிற க்கத்தில் திருவண்ணுமலையில் வந்து சேர்ந்தவி ால், அவன் சேனைக்கு உணவுக்குரிய பதார்த் ள் தேவையாயிருந்தும், அவ்விடத்தில் அவை ச் சேகரிப்பதற்குக் கூடவில்லை. இதை அறிந்து இங்கிலீஷ்காரர் உணவில்லாமல் அசக்தியும் ச்சியுமுடையவர்களாய் இருப்பார்களென்றெ

9. அதி.

கி. பி. 1767.

ண்ணி, மறுபடியும் சண்டைக்கு அணுகிவந்தா ஆகிலும் தற்செயலாய் அரிசி கொட்டியிருந்த களஞ்சியம் தெரியவந்ததினால், அதின் ஆதரவு ண்டு அநேக வாரங்களாய் அவர்களுக்கில்லாதிரு தைரியத்தோடு சண்டைசெய்யத் தயாராயிருந் கள்.

திருவண்ணா மலையில் நடந்த சண்டை. செப்டெம்பர்மீ 26உ.

திருவண்ணாமலைக்கு முன்னால் உள்ள வெளிய இரண்டு சேனைகளும் அணிவகுக்கப்பட்டன. இ கிலீஷ்காரரின் முன்பக்கத்தின் நெடுக விஸ் மான நிலம் சதவலாயிருந்தமையால் அவர்கள் அ வழியாய்ப் போவார்களென்றும், அவர்கள் அ டிக்குப் போகும்பொழுது அவர்களைக் கலங்கடி லாமென்றும் ஐதர் எண்ணியிருந்தான். ஆகிலு கர்நேல் ஸ்மித் அந்தச் சதவலுக்கு ஒரு பக்கத் ஒரு சிறு குன்று இருப்பதை அறிந்து தனது சே யை அதின் மறைவாய்ச் செல்லவும் திடீரெ சத்துருக்களின் விலாவணியைத் தாக்கவும் கற் தான். இப்படிச் சேனைகள் போவதை ஐதர் கண் அவர்கள் பின்னிடைந்துபோகிறார்களாக்குமெ றெண்ணி, அவர்களை எதிர்த்துத் தடுப்பதற்காக தக் குன்றுக்கு எதிர்ப்பக்கமாய் வந்தான். சடிதிய இரண்டு சேனைகளும் எதிர்த்துக்கொள்ளலாயிற் ஐதருடைய பீரங்கிப்படை இன்னம் வரவில் இங்கிலீஷ்காரருடையது தயாராயிருந்ததுமன் அதைச் செம்மையாயும் உபயோகப்படுத்தினார்க அவர்கள் சரமாரியாய்த் தொடுத்த குண்டுகளான சத்துருக்களுடைய பதாதி பீரங்கிப்படைகளுக் முன்னாக வந்துநின்ற குதிரைப்படைகளைச் சின் பின்னமாக அடித்து, மூலைமூலைக்குத் துரத்தி தில் இங்கிலீஷ்காரருடைய பதாதிகளும் கலங் யாதொரு பலமுமில்லாத எதிரிப் பதாதிகளை

தி முறியடித்து வெற்றிபெற்றார்கள். இவர்கள் 9. அதி.
னை மூர்க்கத்தில் துலுக்கர் எதிர்நிற்கக்கூடா இ. மு. 1767.
ப்பக்கத்திலும் ஓடி முறிந்தார்கள்.

ணிகள்கூட யுத்தகளத்தில் வந்திருந்தார்கள். நிஜாம் தோல்வி யடைந்து, தன் குற்றத்தை உணர்ந்தது.
முக்கு ஜயங்கிடைக்குமென்றெண்ணி அதைப்
க்கும்படி ஸ்திரீகளும் யானைகளின்மேல் ஏறிக்
ண்டு பின்னணியில் வந்து நின்றார்கள். ஓடுவ
ஆரம்பிக்கையில், யானைகளை யுத்தகளத்தி
று அப்புறப்படுத்தும்படிக்கு உத்தரவு உண்
ற்று. அந்த யானைகளில் இருந்த ஒரு மாதான
தன் எஜமானனுடைய கொடிக்குமுன்னேதன்
ன போவது வழக்கமில்லையென்று சொன்னாள்:
கயினாலே இங்கிலீஷ்காரருடைய குண்டுகள்
பொழிவதுபோலப் பொழிந்தும், தங்களு
ய கொடிகள் அப்புறப்படுகிறவரையில் அந்த
னகள் அங்கேயே நின்றன. இந்த யுத்தத்திலும்
கிலீஷ்காரர் ஜயித்ததைக்கண்டு நிஜாம் தான் நிஜாம் திரும்பவும் இங்கிலீஷ்காரரோடு சேர்ந்துகொண்டது.
படியும் இங்கிலீஷ்காரர் பட்சமாவதற்குக்
ரினான். அவனுடைய கோரிக்கையும் கொஞ்
ாலத்திற்குப்பின்பு அவனுக்கு அளிக்கப்பட் 1768–ஞு பெப்ருவரிமீ 23உ.
. அடுத்த பெப்ருவரிமாதத்தில் அவனுடன் ஒரு
ன்படிக்கையுஞ் செய்யப்பட்டது.

தென் இடையில் ஐதர் ஆலி தன்னுடைய பிரிய டிப்பு சென்னபட்டணத்துக்கருகே செய்த கொள்ளை.
ள மகன் டிப்புவைச் சென்னபட்டணத்திற்த
ாமையான தேசங்களில் படையெடுக்கும்படி
குதிரை ராணுவம் தந்தனுப்பினான். இவனும்
க்குக் கற்பிக்கப்பட்டபடி, வீடுவீடாய் நுழைந்து
ப்பட்டதெல்லாவற்றையும் கொளுத்திக் கொள்
ாடி, நிர்மூலம்பண்ணிக்கொண்டு, ஸேண்டு
ர்ஜ் கோட்டையின் வாசல்மட்டும் வந்தான்.
கையில் தன் தகப்பன் தோல்வியடைந்தா

9. அதி.

னென்று கேட்டுத் திரும்பிவந்து பெருஞ்சே
யோடே சேர்ந்துகொண்டான்.

அம்பூர் வீரமாய்க் காக்கப்பட்டது. 1767–ஞு நவம்பர்மீ 10வ முதல், டிசம்பர்மீ 7வ வரைக்கும்.

கர்நேல் ஸ்மித் என்பவனுடைய சேனையான
சிறுகியிருந்தமையாலும், தண்டுக்குரிய போஜ
சாமக்கிரிகள் தட்டுப்பட்டாதிருந்தமையாலும், அவ
திருவண்ணுமலையில் செலித்த ஜயத்தினுல் உ
னே பயனடைவதற்கு எதுவில்லை. ஐதரும் இங்
லீஷ்காரர் வசமாயிருந்த சில சிறு கோட்டை
ளைப் பிடித்ததின்பேரில் வேலூரை அடுத்த பலமா
மலைக்கோட்டையாகிய அம்பூர்க் கோட்டை
முற்றுகைபோட்டான். சில ஐரோப்பியர்களு
சென்னபட்டணத்து பத்தாவது சுதேச பதாதி
பட்டாளத்தில் 500 சிப்பாய்களும் அடங்கிய (
னையைக்கொண்டு, கால்வர்ட் என்ற ஒரு இங்
லீஷ் தலைவன் அக்கோட்டையைக் காவல்செ
தான்.

காப்டின் கால்வர்டின் வீரியமான நடக்கை.

அக்கோட்டையைப் பிடிக்கும்படிக்கு ஐ
பண்ணுத பிரயத்தனமெல்லாம் பண்ணினுன். சபு
யாய்ப் பிடிப்பதற்காவது, கோட்டையைத் தாக்கு
தற்காவது கொஞ்சமும் இடமில்லாமையினு
காப்டின் கால்வர்ட்டை "கோட்டையைக் கா
நீங்கள் ஒரு சூரன் எவ்வளவு முயற்சிசெய்யக்கூ
மோ அவ்வளவுஞ் செய்தீர்; இனி அதை விட்டுவி
லாம்" என்று போதிக்கத் தொடங்கினுன். "எ
வீரியத்தைக் காட்டுவதற்கு எனக்கு ஐதர் இன்ன
இடங்கொடுக்கவில்லை" என்று இவன் பதில் செ
லியனுப்பினுன். இதின்பேரில் அவனுக்குப் பரி
னம் கொடுப்பதற்கு எத்தனித்து, கோட்டையை
திறந்துவிட்டால், தன்னுலியன்ற உதவியெல்லா
செய்து போந்ததிரவியமும், தனது சரிபாதிச் சே
யின்மீது ஆதிபத்தியமும் தருவேனென்று சொல்

தான். அந்தச் செய்தி கொண்டுவந்தவனை நோ 9. அதி.
: "உன் எஜமானனை இனிமேல் தன்னுடைய ஓ. ப. 1767.
ர்களின் பிராணனை வீணுகச் சேதப்படுத்தவேண்
மென்று சொல். இனி இப்படிப்பட்ட செய்
ளை எவனுகிலும் கொண்டுவருவானேயாகில்,
னைத் தூக்கிலே போட்டுக் கொல்லாமற்போ
் நான் ஜீவித்திருக்கிறது பொய்" என்று உறுதி
ச் சொன்னுன். 26 நாள்வரையில் இந்த வீரன்
று நிர்வாகஞ்செய்தான். கர்நேல் ஸ்மித் வந்த
ழுதும் அம்பூரில் இன்னம் இங்கிலீஷ்காரர்
டி நின்று பறப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்
ர். இந்த வீரியத்துக்கு வெகுமதியாகச் சென்ன
ட்டணத்துப் பத்தாவது சுதேச பதாதிப் பட்டா
தினுடைய கொடிகளில் அம்பூர் என்ற பெயர்
னம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

ந்த உபயோகமில்லா முற்றுகைக்குப்பின்பு, ஐதர் மேல்கரை நாடுகளுக்குப் போய்விட்டது.
ர் கர்நேல் ஸ்மித்தோடே அம்பூருக்குச் சமீபத்
சண்டை கலந்து, அபஜயமானதினுல் இங்கி
ஷ்காரரைக் கர்நாடகத்தில் மனம்போனபடி
யும்படிக்கு விட்டுவிட்டு, மேல்கரை சீமைக
குப் போய்விட்டான்.

தர் போனபின்பு அவனுடைய தேசத்திலேயே மைசூர் சீமையில் படையெடுத்தது. 1768.
ய்ச் சண்டைசெய்கிறதென்று சென்னபட்டண
த் துரைத்தனத்தார் தீர்மானம்பண்ணினுர்கள்.
ர்களுடைய நோக்கம் அநுகூலமாவதற்கு இர
துறைகள் இருந்தன. ஒன்றில் மைசூர் மேட்
தேசங்களுக்குக் கீழே வாணியம்பாடி, திண்
கல், பாலக்காடு இம்மூன்று ஊர்களுக்கு இடை
முக்கோணவடிவாயிருக்கிற மலைச்சீமையில்
டயெடுக்கவேண்டியது: ஒன்றில், மைசூருக்கே
ய், போகிற மார்க்கத்தில் அந்த ராஜ்யத்தில்

9. அதி.

இ. ப. 1768.

இரண்டாவது ராஜதானியாகிய பெங்களூரை முற்
கைபோடுவது. இந்த இரண்டு துறைகளில் ஏதா
தொன்று பிடித்து நடத்தவேண்டியிருக்க, இரண்
துறைகளையும் அடுத்து யுத்தமுயற்சி செய்கிறதென்
விவேகத்தாழ்ச்சியாய்த் தீர்மானம்பண்ணினார்க
முதலில் குறித்த காரியத்தை நடத்தும்படிக்கு
கர்நேல் ஊட் என்பவன் அனுப்பப்பட்டு, அ
யெல்லாம் யாதொரு தடையுமின்றிப் பிடித்து
கொண்டு அதில் இங்குமங்கும் இருந்த கோட்டை
களையும் கைவசமாக்கினாலும், அவைகளில் சொற்ப
மான தானையங்களைமாத்திரம் வைத்துப்போட்டு
திரும்பினதில், மைசூருக்குச் சேனையை நடத்தி
கொண்டுபோயிருந்த கர்நேல் ஸ்மித் சென்னப
டணத்துச் சங்கத்தாருடைய வெறுப்பை அடை
வரவழைக்கப்பட்டதினால் அவனுக்குப் பதில
சண்டை செய்யும்படி அனுப்பப்பட்டான்.

ஐதர் திரும்பி இங்கிலீஷ்கார ரைச் சில இடங் களில் ஜயித்தது.

இப்படி இருக்கையில், ஐதர் பம்பாய்க்கு
போய் மேல்பக்கத்தில் கரையிறங்கின சில இங்கி
லீஷ்காரரைத் தாக்க, அவர்களும் தங்கள் பெ
ருக்கு வெகு அபகீர்த்தியாக ஓடிப்போனார்க
அதன்மேல், அவன் கிழக்கே திரும்பித் தனது
துருக்களை எதிர்த்துக் கொஞ்சநாள்வரையில் அ
கள் யுத்தத்திற்குப் போயிருந்த இரண்டு திசைக
லும் வெற்றியடைந்தான். மைசூரில் முக்கியம
முகம்மது ஆலியின் சேனைகளைத் தாக்கிக் கொ
சம் ஜயம்பெற்று மலைநாட்டில் இருந்திறங்
கோயம்புத்தூர் பாராமகல் சேலம் இந்த நா
ளில் இங்கிலீஷ்காரருக்குத் தெரிந்திராத கணவா
கள் வழியாய் வந்து, அந்நாடுகளிலிருந்த நல்ல
ணில்லாத ஒவ்வொரு கோட்டையையும் மீட்டு
கொண்டான்.

இக்காரியங்களினாலே சென்னபட்டணத்துத் 9. அதி.
ாத்தனத்தார் சமாதான உடன்படிக்கை செய்வ சமாதான உடன்
த விருப்பமுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள்; ஆகிலும் படிக்கை.
ர் நியாயமாயும் சுலபமாயும் சொன்ன நிபந்த 1769-ஆ
களை அங்கீகரிப்பதற்கு அவர்களுக்கு மனமில் ஏப்பிரல்மீ 4உ.
மையினாலே அந்தச் சமாதான உடன்படிக்கை
றவேறுகிறதற்கு ஏதுவில்லாமலிருந்தது. இங்கி
ஷகாரச் சேனையை நடத்திக்கொண்டு கர்நேல்
ித் என்பவன் அவனை எதிர்த்து, இன்னமும்
ாடைசெய்வதற்கு எத்தனித்தான். ஆனால், ஐதர்
நெல் ஸ்மித் என்பவனோடு நின்று சண்டைசெய்
ற்கு மனமில்லை என்று தாராளமாய்ச் சொல்லி,
ிகிலீஷ்காரச் சேனையை விலக்கித் தன் குதிரை
னுவத்துடன் தீவிரமாய்ச் சென்னபட்டணத்
துச் சென்று, ஸேண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டைக்கு
ன்வந்து, சமாதான நாட்டமாய் வந்ததாகத் துரைத்
த்தாருக்கு அறிவித்தான். அப்பால் துரைத்தனத்
நம் அவன் சொன்ன நிபந்தனைகளையே அங்கி
க்க உபயகட்சிகளும் யுத்தகாலத்தில் பிடித்துக்
ாண்ட ஊர்களைத் திரும்ப விட்டுவிடுகிறதென்
, இனிப் பிறரோடே யுத்தங்கள் நடக்கும் காலத்
ஒருவருக்கொருவர் சகாயம்பண்ணிக்கொள்ளு
தென்றும் ஒரு உடன்படிக்கை செய்யப்பட்டது.
வுடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகள் நிலைவரமா
ிற்பாடு, ஐதருடைய சீமையில் மகாராஷ்டிரர்
வந்தேறுவதற்கு எதுவாயிருந்தமையால்,
தைக் காத்துக்கொள்ளும்பொருட்டுப் புறப்பட்
போனான்.

10-ம் அதிகாரம்.

இந்திய அரசாட்சியில் உண்டான விகற்பங்கள், மகாராஷ்டிரரோடு நடந்த சண்டை.

கி. பி. 1767-ளு முதல், 1780-ளு வரையில்

இனி வங்காளநாட்டில் நடந்த காரியங்களை சொல்வோம். க்ளைவானவர் அதினின்று போன பின்பு, அது மறுபடியும் அலங்கோலமாகிவிட்டது. அவர் ஏற்படுத்தின புது ஒழுங்குகளைச் செவ்மையாய் நிறைவேற்றாமல், உத்தியோகஸ்தர் சொந்தத்தில் வியாபாரம் செய்தும் சுதேசிகளைத்தாமே பணத்தண்டல் செய்யும்படி விட்டும் வந்ததினாலே உண்டாகவேண்டிய வருமானங்கள் வெகுவாய் குறைந்துவிட்டன.

இங்கிலாண்டில் உண்டான அதிருப்தி.

இந்தப் பிசகுகளினாலே உண்டான தீமைகள் இங்கிலாண்டில் தெரியவந்தன. ஈஸ்ட் இண்டிய கம்பெனி முதலாளிகளுக்குத் தாங்கள் கோரிக்கொண்ட லாபம் போய்ச் சேரவில்லை. அதனால் அவர்களுடைய அதிருப்தியானது கடைசியில் மிகவும் அதிகரித்ததனால் இதுவரையிலும் சுதந்திரமாயிருந்த இத்தேசத்தையும் அதின் அரசாட்சியையுங் குறித்து இங்கிலீஷ் பார்லிமெண்டார் இனி கவனிக்கும்படியாய் நேரிட்டது.

கம்பெனியார்களே காரிய தரிசிகளாகி விட்டது.
1772-ளு மேமீ 14உ.

இப்படியிருக்கையில், 1772-ளுத்தின் துவக்கத்தில் வங்காளதேசத்துக் கவர்னராக நியமிக்கப்பட்ட வாரன் ஏஸ்டிங்ஸ் துரையானவர் டிரெக்டர் என்னும் கோர்ட்டாருடைய அநுமதியின்பேரில்

ாத்தன நெறியை முற்றிலும் மாற்றவேண்டு ன்று தீர்மானித்தார் இங்கிலீஷ்காரர் தாமே ாத்தண்டல் செய்வதற்கு ஏற்பட்டார்கள். இப் ., ஏழுவருஷமாய் வங்காளநாடு இங்கிலீஷ்கா டைய ஆட்சியிலிருந்தும், இப்பொழுதுதான் ர்களே சகலவிதத்திலும் அந்நாட்டுக்குப் பூரண ப் அதிபதிகளானார்கள். 10. அதி.

ஜ. ம. 1772.

க்காலத்தில் வாரன் ஏஸ்டிங்ஸ் என்பவருடைய ாத்தனத்தில் நெடுநாளாய் இந்துதேசத்து ஜனங் க்கு இல்லாத சமாதான வாழ்வானது பெருகின ன்றி பாக்கியமும் ஐசுவரியமும் அமைதியும் ழித்திருந்த கம்பெனியாருடைய தேசத்தில் பிற சங்களினின்று அநேகர் வந்து குடியேறி வாழ்ந் கள்.

வங்காளத்தில் இருந்த சமாதானவாழ்வும் நல்லாளுகையும்.

ாரியங்கள் இப்படியிருக்கையில், பிரிட்டிஷ் ர்லிமெண்டார் என்னும் துரைத்தனத்தார், இந்தி வின் ராஜ்ய விஷயங்களெல்லாம் இதுமுதல் காளத்துக் கவர்னராலே நடத்தப்படவேண் து; அவரை இனி கவர்னர் ஜெனரல் (சிரே தேசாதிபதி) என்று சொல்லவேண்டியது; ருக்கு நான்கு மந்திராலோசனைக்காரர் இருக்க ண்டியது; கல்கத்தாவில் ஒரு நியாயசபை நூத ாய் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டியது; சுதேசிகளில் ரிடத்திலுமிருந்து இங்கிலீஷ்காரர் வெகுமதிய ந்துகொள்ளக்கூடாதென்று விவரமான நிபந்த கள் அடங்கிய ஒரு சட்டத்தை ஏற்படுத்தினார் . இதற்கு ரெகியுலேடிங் ஆக்ட், அல்லது ப்படுத்தும் சட்டமென்று பேர். இச்சட்டத்தின் நியமிக்கப்பட்ட, முதல் கவர்னர் ஜெனரல் ரன் ஏஸ்டிங்ஸ் என்பவர். முதல் ஆலோசனைச் கத்தார் பார்வெல், பிரான்ஸிஸ், கர்நேல் கிளே

சீர்ப்படுத்தும் சட்டம் என்று அர்த்தங்கொள்ளும் ரேகியுலேடிங் ஆக்ட்.

1773–ஞு குலை மீ 1௳.

10. அதி. வரிங், கர்நேல் மன்ஸான் ஆகிய நால்வர். பா
வேல் துரைமாத்திரம் அந்தச் சட்டம் ஏற்பட்ட
லத்தில் இந்தியாவில் இருந்தவன், மற்ற மூவரு
இங்கிலாண்டிலிருந்து அனுப்பப்பட்டார்கள்.

புதிதாய் ஏற்படுத்தப்பட்ட சிரேஷ்ட மந்திராலோசனைச்சபை. 1774–ளு அக்டோபர்மீ 20உ.

மேற்சொன்ன மந்திராலோசனைச் சங்கம் அமை
தவுடனே அதற்குமுன் கொண்டுவரப்பட்ட வி
யங்களிலெல்லாம் அவர்களுக்குள் சச்சரவுண்ட
யிற்று. இங்கிலாண்டினின்று புதிதாய் வந்த மூன்
ஆலோசனைக்காரரும் கவர்னர் ஜெனரலைச் சுத்த
பகையாய்ப் பகைத்து, எந்தவிஷயத்திலும் அவரு
குக் குறுக்கிட்டார்கள். பார்வேல் துரைமாத்திர
எப்பொழுதும் அவர் பட்சமாயிருந்தவன். இ
வாறு, கல்கத்தாவில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அந்த ம
திராலோசனைச் சங்கத்தில் இரண்டு கட்சிகள் உ
டாயின. கவர்னர் ஜெனரலுக்கு எதிர்கட்சியான
பெரிதாயிருந்ததினால், கொஞ்சக்காலவரையில் அ
ருடைய அதிகாரமாவது சொல்லாவது செல்லுவ
அரிதாயிருந்தது.

ரோகில்லர் ஜாதிகளைத் துரத்தியது. 1775–ளு ஏப்ரல்மீ 23உ.

அச்சச்சரவின் ஆரம்பம் எப்படியென்றால், அயே
த்தியின் நபாபாகிய சுஜா தௌலா என்பவ
தனது நகரத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ள ரோகில்கண்
என்னும் நாட்டிலிருந்து அந்நாட்டை ஜயித்தவ
ளும், தனக்கு மிகவுந் தொந்தரவு செய்துகொண்
ருந்தவர்களுமாகிய ஆப்கானியரைத் துரத்தும்ப
ஒத்தாசைசெய்யவேண்டுமென்று ஏஸ்டிங்ஸை
கேட்க, இவரும் அவன் கேட்டபடிக்கு இ
விஷயத்தில் அவனுக்கு ஒத்தாசை செய்வதற்
அநியாயமாய்ச் சம்மதித்து, கர்நேல் சாம்பிய
வசமாய் ஓர் சேனையை ரோகில்கண்டுக்கு அனு
பினர். அந்தக் கர்நேலும் அவர்களை உடே
ஒரு சண்டையில் ஜயிக்க, அவர்கள் ஊனை

ர்னரானவர் சுஜாதௌலாவுக்குக் கொடுத்தார். 10. அதி.
ன் அந்த ஊராரை மிகுந்த கொடுமையோடு கி. பி. 1775.
த்தினுன்.

ஸதயெல்லாம் செய்வதற்கு ஏஸ்டிங்ஸ் கம்பேனி கோரா, அலகபாத் என்ற நாடுகளைப் பற்றி உண்டான ஒழுங்குகள்.
நடைய பேரால் நபாபிடத்தில் திரவியம் பெற்
ந்ததுமன்றி, அவன் இன்னம் 50 லட்சம் ரூபாய் 1775-ஹு
டுத்துத் தனக்கு அருகாமையிலிருந்த காசி ரா மேயீ 21உ.
வாகிய சைத்சிங் என்ற ஒரு சிற்றரசை ஆதரிக்
து என்ற நிபந்தனையின்மேல், டில்லிச் சக்கரவர்
க்குமுன் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததும் அவனுக்கு
ராஷ்டிரர்களாலுண்டான வருத்தங்களை நீக்கி
நவதற்கு திராணியில்லாதிருந்ததுமான கோரா,
கபாத் என்ற நாடுகளை அந்த நபாபுக்குக் கொடு
நந்தார். இந்த ஏற்பாட்டை ஆலோசனைச் சங்
ல் மிச்சமானவர்கள் கூடி மாற்றிவிட்டார்கள்.
ாதௌலா 1775-ஹு பிப்ருவரிமீ த்தில் மரித்த
பேரில், அவனுக்குப் பதிலாகப் பட்டத்துக்கு
த அவனுடைய குமாரனோடு புது ஏற்பாடு பண்
ப்பட்டது. இதனுல் இவன் தனக்கு காசி அர
ப்பற்றி வழக்கில்லையென்று ஒப்புக்கொண்டு,
ாரா, அலகபாத் என்னும் நாடுகளைப் பெற்றுன்.
ன்றாலும் அக்காலத்தில் நடந்த சங்கதிகளில் நன்கோமார் [நந்திகுமாரன்.] அவனுடைய சற்பனைகள்.
ா நன்கோமார் என்பவனுடைய விருத்தாந்தந்
முக்கியமானது. இவன் கல்கத்தாவில் பிறந்த
ாமணன். அவன் மிகுந்த ஐசுவரியமுள்ளவனு
ந்தும் கொடியகாரியங்களைச் செய்துகொண்டு
தான். கவர்னர் ஜெனரலைத் தான் பகைத்தது
றி, ஆலோசனைச் சங்கத்தில் பெரும்பாகம்
ளை விரோதித்து, எதிலும் அவரை மனமடிவிக்
சங்கதியை அறிந்துகொண்டதினுல், அவருக்கு
சம் வாங்குகிற வழக்கமுண்டென்றும், சின்ன

10. அதி.

இ. பி. 1757.

நபாபுக்குக் காவலாளியாய் நியமிக்கப்பட்டிரு வளாகிய மீர் ஜாப்பியர் மனைவிகளில் ஒருத் யிடத்தினின்று லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறரென்று சொல்லி, ஒரு பிராது கொடுத்தான். இப்பிரா வந்தவுடனே பிரான்ஸிஸ் துரையும் அவனுடை பட்சத்தாரும் மகிழ்ச்சியடைந்து, நன்கோமா டைய பிராதைத் தாங்கி, அவனுக்கு மிகுந்த உப ரங்கள் செய்து, தங்கள் மேலதிகாரியை நிய விரோதமாய் விசாரணைசெய்யத் தொடங்கினார்க

அவன் விசாரணை செய்யப்பட்டுத் தூக் குண்டது.

1775–ஆ ஆகஸ்டுமீ 5உ.

ஆகிலும், இக்காரியங்கள் நடந்தேறுகிறகால தில் நன்கோமார் அநேக வருஷங்களுக்குமு பிறப்பித்திருந்த கள்ளப்பத்திரத்தின் சம்பந்தமாக திடீரென்று அவன்மேல் ஒரு பிராது உண்டாகி நூதனமாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நியாயசபையார் மு பாகக் கொண்டுவந்து நிறுத்தப்பட்டான். அ கள் அவனை விசாரணைசெய்து, பிராது ரூபகார னதினால் அவனைத் தூக்கிப்போட்டார்கள். சீ யெல்லாம் கொல்லென்று போய்விட்டது. ந கோமார் என்பவன் பிராமணனாயும் உயர்ந்த வம் தில் பிறந்தவனாயுமிருந்ததுபற்றி அவனை வெகுவா எண்ணியிருந்தார்கள். அவனைத் தூக்கிப்போட் சமயத்தில் வேடிக்கைபார்க்க வந்தவர்கள் அநேக ஆயிரம் ஜனங்கள். இப்படியாக மிகுந்த அதிர்ச் உண்டாயிருந்ததேதவிர, அவனை விடுவிக்கும்பெ ருட்டு ஒருவரும் துணியவில்லை. அவன் சாகவே கவர்னர் ஜெனரல்மேலே தொடுக்கப்பட்ட அநிய யமான விசாரணையும் நின்றது.

ஏஸ்டிங்ஸ் துரைக்கு ஆலோச னைச் சங்கத்தில் செ ல்வாக்கு உண்டாகி யது.

இதோடே சச்சரவுகள் முடிந்துபோகவில்லை ஆகிலும் கொஞ்சநாளில் கர்நேல் க்ளேவரிங் துரை யும், கர்நேல் மன்சான் துரையும் இறந்துபோ ஆலோசனைச் சங்கத்தில் மிச்சமானவர்கள் கவர்ன

னால் சார்பாகவே, அவர் நாளடைவில் அதிக காரம் அடைந்துகொண்டார். 10. அதி. இ. பி. 1775.

வைகள் நடக்கிறகாலத்தில் நாம் இதற்குமுன் ம் சொல்லாதிருந்த ஒரு சீமையில் சில முக்கிய காரியங்கள் நடந்தேறிவந்தன. மற்றத் திசை லெல்லாம் யுத்தமும் குழப்பமுமாயிருக்கையில், பாய்த் துரைத்தனத்தார்மாத்திரம் அவைகளில் ல் அமரிக்கையாயிருந்தார்கள்; ஆகிலும், யுத்தங் ல் உண்டாகும் தீமைகளை அநுபவிப்பதற்கு ர்கள் முறையும் இப்பொழுது வந்தது. பம் நகருக்கு அருகில் சில இடங்களும், முக்கிய சால்சேத் என்னும் தீவும் வியாபாரத்திற்கு யான இடங்களாயிருந்தமையால், பம்பாய்த் ரத்தனத்தார் கொஞ்சக்காலமாக அவைகளை படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று பேராசை ண்டிருந்தார்கள். அத்தீவைச் சில வருஷங் க்குமுன் மகாராஷ்டிரர் போர்ட்டியூகல் தேசத் டத்திலிருந்து பிடித்திருந்தார்கள்.

பம்பாய் நாட்டின் ஸ்திதி.

க்காலத்தில் பம்பாய்த் துரைத்தனத்தார் தங்க சுற்றிலும் இருந்த மகாராஷ்டிர சிற்றரசர்களில் தேசத்தில் முக்கிய அதிகாரத்தைச் செலுத்திவந்த ஷவாவின் பட்டத்தைக்குறித்து வழக்குகள் டாக, அவ்வழக்குகளைக்கொண்டு தாங்கள் ணிக்கொண்டிருந்த எண்ணங்களை நிறைவேற் தற்கு எத்தனித்து, மகாராஷ்டிரர்கள் ஒருவரோ ருவர் சச்சரவுசெய்துகொண்டிருக்கிற நல்ல த்தில் சால்சேத் என்னும் தீவைப் போர்ட்டியூ தேசத்தார் திருப்பிக்கொள்ளும்படி எத்தனித்த ால், அவைகளை அவர்கள் பிடிக்காமலிருக்கும் பாய் அவைகளைத் தாங்களே வசப்படுத்திக்கொ ற்கு ஒரு சிறு தண்டை அனுப்பி, உடனே

மகாராஷ்டிரர்களுக்குள் உண்டான பிரிவினைகள்.

12

10. அதி.

பைஷவா என்னும் ஆதிக்கத்திற்காகப் போராடி
அச்சிற்றரசரில் ஒருவனுகிய ரகோபா அல்லது
துநாதராவு என்பவனோடே கலந்துபேசி அந்
தீவையும் பம்பாய்க்குச் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள நா
ளையும் அவன் கொடுக்கிறதாயிருந்தால், அவ
டைய சத்துருக்களையெல்லாம் ஜயிக்கும்படி
னுக்கு ஒத்தாசை செய்கிறதென்று உடன்படிக்
பண்ணினுர்கள்.

பூரண்டர்ச் சமாதான உடன்படிக்கை. 1776 - ஞு மார்ச்சமீ 1உ.

இவ்வுடன்படிக்கையானதின்பேரில் அவனு
ஒத்தாசையாக ஒரு சேனையையும் அனுப்பினுர்க
ஆனுல் அக்காலத்தில் இந்துதேசத்தில் சிரேஷ்
அதிகாரம் பொருந்தியிருந்த வங்காளத் துரைத்த
தார் குறுக்கிட்டு, அப்படிச் செய்யக்கூடாதெ
தடுத்து, யுத்தத்திற்குப் போயிருந்த சேனையை
னே திரும்பிவரக் கட்டளையிட்டு, வங்காளத்
நந்து கர்நேல் அப்டன் என்ற தளகர்த்தனை அனுப்

அவ்வுடன்படிக்கை புதுப்பிக்கப்பட்டது. 1776-ஞுமேமீ 22உ.

இக்காரியங்களைப்பற்றி ரகோபாவின் எதிரிகளே
கலந்து பேசும்படி கட்டளையிட்டார்கள். அ
எதிரிகளும் இங்கிலீஷ்காரர் ரகோபாவுக்கு ஒ
சைசெய்யாதிருந்தால் சால்சேத் முதலான அ
தீவுகளை அவர்களுக்கு தானம்பண்ணச் சம்ம
தார்கள்.

மகாராஷ்டிரர்கள் சண்டைக்கு ஆரம்பம்பண்ணியது.

இதற்குப்பின் கொஞ்சக்காலம்வரையில் மக
ஷ்டிரர்கள் சும்மாவிருந்தார்கள். அதற்கு அப்பு
இங்கிலீஷ்காரருக்கே சர்ப்பனைசெய்துகொ
ருக்கிறதாகத் தெரியவந்தது. எப்படியென்
பிரான்சுக்கும் இங்கிலாண்டுக்கும் சண்டை
ஆரம்பமான சில குறிப்புகள் உண்டாக, மகார
டிரர் சீமையில் பிரதான பட்டணமாகிய பூனு
ஒரு பிரான்சு தளகர்த்தனிருந்து மகாராஷ்டிர

ர்களுக்குப் போர்த்தொழில் பயிற்றுவிக்கிற 10. அதி.
ந்தி கல்கத்தாவுக்கு எட்டிற்று.

இ. பி. 1776.

டனே ஹேஸ்டிங்ஸ் ஒரு சேனையை வங்கா திலிருந்து பம்பாய்க்குக் குறுக்குவழியாய் வப்பி, பம்பாயிலிருந்து வேறொரு தண்டு இத டே கூடிக்கொள்வதற்கு அனுப்பும்படியாகப் பாயித் துரைத்தனத்தாருக்கு உத்தரவுசெய்தார். 5 உத்தரவு அட்டியில்லாமல் நடத்தப்பட்டது. ாயிரம் போர்ச்சேவகரை நடத்திக்கொண்டு ்நெல் எஜர்ட்டன் என்பவன் போனான். இவன் ாதிப்பட்டுப்போய்த் தனது ஆதிக்கத்தை விட்டு . அவனுக்குப் பதிலாக கர்நெல் காக்பரன் நிய கப்பட்டான். பின்னும் எதிரிகளோடு கலந்து சவதற்கு இரண்டு சிவில் உத்தியோகஸ்தரும் னயோடே போனார்கள். ஒருவர் தீர்மானிக்க ண்டியதற்கு இருவகையான உத்தியோகஸ்தரை ுப்பியது மிக விவேகத்தாழ்ச்சியான காரியம்.

மகாராஷ்டிரர்களை எதிர்க்கச்செய்த பிரயத்தனம்.

ம்பாய் ராணுவமானது பூனாவை நோக்கிச் ன்றது. ரகோபா என்பவனும் மறுபடியும் இங் ஷ் துரைத்தனத்தாரோடு சிநேகக் கட்டுப்பாடு ருந்தி இந்த ராணுவத்தைச் சார்ந்துகொண் ன்; ஆகிலும், தான் சொன்னபடிக்குத் தானொரு ராஷ்டிரச் சேனையைக் கொண்டுவரவில்லை. கிலீஷ்காரருக்கு நல்ல வாய்ப்பு உண்டானதின் ில் தன் சேனைவந்து கூடிக்கொள்ளுமென்று ன்னான். இவன் இப்படிச் சொன்னதில் தான் ணியிருந்த காரியம் நிறைவேறவில்லை. இங்கி த் தளகர்த்தர்கள் அஞ்சினார்கள். எதிரிகளும் எதி இருந்தார்கள். என்றாலும் அத்தளகர்த்தர்கள் முறிந்து எதிரிகளுடைய பலத்தைப் பரீக்ஷிக் ல் புறங்காட்டி ஓடினார்கள்.

பூனாவுக்குச் சென்றது.

10. அதி. மகாரார்ஷ்டிரர்களுக்குக் குதிரைப்பலம் மிகு
ருந்தமையால், அக்குதிரைப்படைகள், பின்னிடை
துபோகும் இவர்கள் சேனையை அடிக்கடி சூழவர்
போஜன சாமக்கிரிகள் சேகரிப்பதற்கு விடாம
சோர்வினாலும் வியாதியினாலும் ராணுவத்தை
தொடர்ந்துபோக மாட்டாதவர்களையெல்ல
கொன்றார்கள். இங்கிலீஷ்காரர் எதிர்த்துநிற்ப
குத் தலைப்பட்டால் ஓடிப்போய்க் கொஞ்சந்து
தில் நின்றுகொள்வார்கள். இங்கிலீஷ்காரர் பி
ணத்துக்கு எத்தனித்தால் உடனே அவர்களை வ
சூழ்ந்துகொள்வதற்கு ஆரம்பிப்பார்கள்.

அவர்கள் பின்னிடைந்தோடியது. 1779-ஞு ஜனுவரிமீ 11உ.

வர்காமில் நடந்த ஏற்பாடு. ஜனுவரிமீ 13உ.

இவ்வண்ணம் இங்கிலீஷ்காரர் அவமானத்
டே பின்னிட்டுத் தாறுமாறாக ஓடிவந்தார்கள்.
ண்டு நாளுக்குப்பின்பு அவர்கள் நின்று எதிரி
டே சமாதானம் பொருந்தி, தாங்கள் விரும்பின
களையெல்லாம் விட்டுவிடுகிறதென்கிற ஏற்ப
டின்பேரில் யாதொரு அபாயமுமில்லாமல்
பாய்க்குப் புறப்பட்டு வந்தார்கள். இரண்டு இ
லீஷ்காரரை மகாராஷ்டிரருடைய ராணுவத்
கிரிவைத்தார்கள். ரகோபா என்பவன் தன
எவ்வளவு அநுகூலம் கிடைக்கக்கூடுமோ,
வளவு தேடிக்கொண்டு தன் எதிரிகளிலொ
னுக்கு வணங்கிப்போனான்.

வங்காளத்தினின்று வந்த ராணுவம் வழியில் செய்த தாமதம்.

இதனிடையில் வங்காளத்து ராணுவம் வ
செய்த நன்மை ஒன்றும் இல்லை. அதின் தளக
னாகிய கர்நேல் லெஸ்லி என்பவன் வழியி
மிகுந்த தாமதஞ்செய்து தனக்கு யாதொரு கா
மில்லாதிருந்த சில சிற்றரசர்களுடைய வழக்கி
தலையிட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

வனே உடனே ஹேஸ்டிங்ஸ் வரவழைத்து, 10. அதி.
ன் ஸ்தானத்தில் தைரியமும் ஆண்மையுமு அவ்விராணுவத்திற்குக் கர்நெல்
ய தளகர்த்தனுகிய காட்டார்ட் என்னும் துரை காட்டார்ட் த
ஸ்தாபித்தார். இந்தத் தளகர்த்தன் நியமனமான லைமையானது.
னே தீவிரமாகப் பிரயாணம்பண்ணிப் போகிற 1778 டிசம்பர்மீ
க்கத்தில் பம்பாய் ராணுவத்திலிருந்து இவனுக் 3உ.
பலவகையான செய்திகள் அனுப்பப்பட்டன.
னோடு போயிருந்த சிவில் உத்தியோகஸ்தர்களி
கினின்று ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான கட்ட
ள் வந்தன; ஆகிலும் அவன் அப்படி வந்த செய்
ளயாவது கட்டளைகளையாவது எண்ணமல் பிர
ணம்பண்ணிக்கொண்டு சூரத்துக்குப்போனன். அவன் சூரத்தில் சேர்ந்தது.
ராஷ்டிரரின் குதிரைப்படைகள் அவனை அடிக் 1779–ஞு
பயமுறுத்திக்கொண்டுவந்தன; ஆகிலும், அவர் பெப்ருவரிமீ.
அவன் நடத்திய போர்த்தொழிலில் தீர்ந்த சிறு
னயை எதிர்ப்பதற்குத் துணியவில்லை.

வன் சூரத்தையடைந்தபின் ஒருவருஷம்வரை பிற்பாடு அவன் அடைந்த ஜயங்கள்.
எதிரிகளோடு சமாதான நிபந்தனைகளை ஏற்படுத் 1780–ஞு.
பிரயத்தனஞ்செய்துகொண்டிருந்து யுத்தத்திற்கு
ம்பம்பண்ணவில்லை. 1780–ம்ஞு ஜனுவரிமீத்
சண்டைக்கு ஆரம்பித்து, பெப்ருவரிமீ 15உ
தபாத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு, அடுத்த ஏப்பி
ாதத்தில் மகாராஷ்டிரரின் சேனையைத் தோற்
த்தான்.

மல் சீமையில் கர்நேல் காட்டார்ட் என்பவன்
முயற்சியாயிருக்குங்காலத்தில், ஆக்ரா சீமை
ஓர் நாடாகிய கோகத் நாட்டின் ராணு என்ற
னுக்குச் சார்பாகவும், சாமானிய எதிரிக்கு
ராதமாகவும் சண்டை நடத்துவதற்கென்று
ன் ஹேஸ்டிங்ஸ் துரை காப்டின் பாப்பாம்
பவனை ஒரு சிறு தண்டு தந்தனுப்பினன். இக்க
த்திற்கு இவனைவிட உத்தமனும் தைரியசாலியு
ா தளகர்த்தன் இல்லை. காப்டின் பாப்பாம்

10. அதி.

கி. பி. 1780. லாகார் பிடிபட்டது. எப்பிரல்மீ 21௳.

முதல்முதல் லாகார் கோட்டையை முற்று
போட்டான். அக்கோட்டை வெகு வீரியமா
காக்கப்பட்டது. பயங்கரமாயும் தாக்கப்பட்ட
அதைத் தாக்கினவர்களில் நூற்றிருபத்தைந்து பே
வரையில் இறந்தார்கள்; ஆகிலும், அவர்கள் சோ
டையாமல் தைரியமாய்த் தாக்கினதினால் கோட்
யானது கடைசியில் பிடிபட்டது

காளியூரைத் தாக்கிப் பிடித்துக்கொண்டது. 1780-ஞு ஆகஸ்டுமீ 3௳.

இதின்மேல் காப்டின் பாப்பாம் காளியூ
தாக்கினான். இதன் கோட்டை உயர்ந்த ம
பாறையில் கட்டப்பட்டு, வீரத்துவம்பொருந்
திரண்ட தாணையத்தால் காக்கப்பட்டிருந்தமை
னால், இங்கிலீஷ்காரர் கூட அதைப் பிடிப்
அரிதென்று ஜனங்கள் எண்ணிக்கொண்டிருந்
கள். 1780-ம்ஞு ஆகஸ்டுமீ 3௳ வைகறையே அ
இங்கிலீஷ்காரர் சூழ்ந்துகொண்டு, நூலேணி
யாய்ச் செங்குத்து நிலையான பாறைகளை ஏறி,
ரென்று கோட்டையில் நுழைந்து, சொற்பப்
ணலயத்தோடே அந்தப் பேர்போன துருக்கத்
பிடித்துக்கொண்டார்கள்.

இன்னம் கொஞ்சநாள்வரையில்மாத்திரம் சண்
நடந்துகொண்டிருந்தது. வேறே இடத்தில் மி
பெரியதான யுத்தம் உண்டானதால், வாரன் வே
டிங்ஸ் துரை அதின்மீது முற்றும் சிந்தையை
டவும், தனக்குண்டாயிருந்த பொக்கசமெல்ல
செலவழிக்கவும் ஏதுவாயிற்று.

சால்பாய் சமாதான உடன்படிக்கை. 1782-ஞுமேமீ 17௳.

மகாராஷ்டிரர்களோடு கொஞ்சக்காலம் பேசி
தின்பேரில் சமாதானமாயிற்று. 1782-ம்ஞு மேமா
தில் ஒரு உடன்படிக்கை செய்யப்பட்டது. அ
பேரில் பூரண்டர் உடன்படிக்கைக்குப்பின்பு இ
கிலீஷ்காரர் பிடித்துக்கொண்ட அவர்கள் நா
ளில் பெரும்பாகம் திரும்ப விட்டுவிட்டார்கள்.

11–ம் அதிகாரம்.

கர்நாடகத்தில் ஐதர் படையெடுத்தது.

கி. பி. 1780–ஆு முதல், 1784–ஆு வரையில்.

சென்னபட்டணமானது இப்பொழுது மிகுந்த பாயத்தில் இருந்தது. ஐதர் ஆலி ஆயிரம் பதின ரமான போர்வீரரோடே கர்னாடக சீமையிலே டையெடுத்து வருகிறதற்கு ஆரம்பித்தான். இதற் கன்றே அவன் அநேகநாள்வரையில் விஸ்தாரமான சனையைச் சேகரம்பண்ணிக்கொண்டு, தனக்குச் ார்பாக நிஜாமையும் மகாராஷ்டிரரையும் வரவ ழைத்து, சீமையின் நாலு மூலைகளினின்றும் துணி ள்ள வீரர்களைத் திரட்டிக்கொண்டிருந்த செய்தி ந்துதேசமெங்கும் பரவியிருந்தது; ஆனாலும் சென்னபட்டணத்துத் துரைத்தனத்தாருக்கு இது தெரியாமல் போய்விட்டது. சத்துருவை எதிர்ப்ப ற்குப் போர்த்தொழிலில் பயின்ற சேனைகள் ஆயத் மாகவுமில்லை. சேனைகளுக்குரிய தளவாடங்களும் சகரமாகவுமில்லை. இவைகள் எல்லாவற்றைப் ார்க்க மிகவும் கெடுதியான சங்கதி என்னவென் ால், வங்காளநாட்டிலே கொஞ்சநாளுக்குமுன் ாக நடந்ததுபோல, ஆலோசனைச் சங்கத்தார்களி லயும் பிரிவினைகளும் வெட்கமான மாச்சரியங்க நம் உண்டாகியுமிருந்தன. (சென்னபட்டணத்திலிருந்த கிர்விசாரம்.)

ஐதர் வந்து அரைவட்டவடிவாய் சென்னபட்ட ணத்தைச் சுற்றியிருந்த கிராமங்களைக் கொளுத்தின கையானது மண்டியெழுந்து ஸேண்ட் தாமஸ் (கர்நாடகத்தின்மீது படையெடுத்தல். 1780 ஜுலை.)

6. அதி.

கி. பி. 1780.

மலையிலிருந்து காணப்படுமெனவும், அவனுடை சேனையானது போர்ட்டு நோவோவைக் கொள்ளை யாடினவரையிலும், காஞ்சிபுரம் அவனுடைய வ மாயிற்றென்று செய்தி வருந்தனிலும், ஐதர் இப்ப வருவானென்று சென்னபட்டணத்தார் எண்ணு ருந்தார்கள்.

துரைத்தனத்தார் செய்த பிரயத்தனங் கள்.

இதன்மேல் அவர்கள் விழிப்படைந்தார்கள். தி வியத்திற்காக வங்காளத்திற்கு எழுதியனுப்பின கள். சத்துரு விட்டுவிட்ட காஞ்சிபுரத்திற்கு ஸ ஹெக்டர் மன்ரோவசமாய் ஒரு சேனையை அனுப் னார்கள். தங்களுக்கும் நிஜாம் ஆலிக்கும் பெரி வழக்கிலிருந்த குண்டூரிலிருந்த ஒரு சேனையை நட தின கர்னெல் பேலியையும் திரும்ப வரவழைத்தா கள்.

கர்னெல் பேலி யின் தளம் திரும்பி யது.

அவனும் காஞ்சிபுரத்தில் வந்த ஸர் ஹெக்டர் மன் ரோவைச் சேர்ந்துகொள்ளும்பொருட்டு உடனே திரும்பிவந்தான். இவன் வரவைத் தடுப்பதற்கு ஐத யோசனைபண்ணி, அவன் மன்ரோவோடு கூடு தற்கு முன்னமே தானே அவனைத் தாக்கும்படி எத் னம் செய்தான். ஸர் ஹெக்டர் மன்ரோ ஆயிர வீரர்களை கர்னெல் பிளேட்சர் வசமாய்க் கர்னெ பேலிக்கு உதவியாக அனுப்பினான். இவனுக்கு இருந்த வேவாட்களெல்லாம் ஐதரிடத்தில் சம்பளம் பெற்றவர்களானதால், கர்னெல் பிளேட்சரை ம ருட்டமாய்க் கொண்டுபோய் விடும்படி பார்த்தும், அவன் நினைத்தகாரியத்தை விக்கினமின்றி நிறை வேற்றிக்கொண்டான்.

கர்னெல் பே லினுடைய தோல் வி.

செப்தெம்பர்மீ 10உ.

கர்னெல்பேலி என்பவன் ஸர் ஹெக்டர் மன்ரோ வுடைய பாளயத்திற்கு ஒன்பது மைல் தூரத்தில் இருந்தான். அவன் அதிகாலையில் எழுந்து பயண துக்கு எத்தனிக்கையில் சில நாட்களுக்குமுன் வழி

11. அதி.

ஞ. ப. 1780.

ல் தன்னைத் தொந்தரைசெய்துகொண்டுவந்த டிப்
வின் சேனையானது வந்து வளைந்துகொண்டது.
வனுடைய சேனையினின்று சில பீரங்கிகள் இங்
லீஷ்காரர்களுடைய சிறிய சேனையைப் பார்த்துச்
டப்பட்டன. அந்தப் பீரங்கிகளைப் போய்ப்
டிக்கும்படிக்கு உத்தரவானதில் அவைகளை வீரி
மாய்ப் போய்ப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். என்
லும், கணக்கில்லாத எதிரிகளின் அசுவப்படை
னது வந்து வளைந்துகொண்டமையினால், அவர்
ள் தங்கள் சேனைக்கு வெறுமனே திரும்பிவிட
வண்டியதாயிற்று. இந்த அசுவப்படையானது
தர் ராணுவத்தில் முன்படையாயிருந்து, அவனு
டைய பீரங்கிச்சேனையையும் பதாதிகளையும் மறைத்
க்கொள்வதற்கென்று அனுப்பப்பட்டிருந்தது.
வைகள் இரண்டும் சமீபித்தவுடனே அக்குதிரை
ரர் அப்புறம் விலகிக்கொள்ள, இங்கிலீஷ்காரர்
மல் ஐம்பது பீரங்கிகள் குண்டுகள் சொரிந்தன.
வர்களும் எதிர்க்குண்டுகள் பிரயோகித்தார்கள்;
கிலும், அவர்களிடத்தில் இருந்த பீரங்கிகள் சொற்
ம். மருந்தும் குண்டும் சீக்கிரத்தில் செலவாகிவி
டன. மருந்து இருந்த இரண்டு பீப்பாய்கள் வெ
த்தன. இதுவரையிலும் தைரியமாய்ச் சண்டை
செய்த சிப்பாய்களுக்குள்ளே கலக்கமும் பிரமை
ம் உண்டாயின. இங்கிலிஷ் போர்ச்சேவகர்கள்
முன்சென்று தாக்கும்படி நாட்டமாய் "எங்களை
டத்தும், எங்களை நடத்தும்" என்று கர்நேல் பேலி
யை நோக்கிக் கத்தினார்கள். அவர்களை அவன்
டத்த மனமில்லாமல் என்ன செய்வதென்று தெரி
யாமல் திகைப்படைந்து, உழைப்பினால் அசந்து
போய், கையிலே சமாதானக்கொடி பிடித்துக்கொ
ண்டு, தன்னுடைய சேனைகளுக்கு முன்னாலே ஓடி,

11. அதி.

கி. பி. 1780.

அவர்களை எதிரிக்கு வணங்கிப்போகும்படி கட்டளையிட்டான். ஐதர் படையாட்கள் ஐயப்பிரா தர்களாகி, அந்தச் சிறுசேனையில் பாய்ந்து, மிகவு லச்சைக்கிடமான கொடுமைகளைச் செய்து, ஏற குறைய எல்லாரையும் சங்கரித்தார்கள்.

ஸர் ஹெக்டர் மன்ரோ பின்வாங்கியது.

இவ்விசேஷங்களை ஸர் ஹெக்டர் மன்ரோ கேள்விப்பட்டு சென்னபட்டணத்திற்குத் திரும்பிச் சீக்கிரமாய்ப் பிரயாணம்பண்ணும்பொருட்டு தன்னிடத்திலிருந்த பீரங்கிகளையும் போட்டுவிட்டு, ஐதர் மனம்போனபடி செய்துகொள்ளும்படி இடங்கொடுத்துப் புறப்பட்டுப்போனான். ஐதரும் வந்து ஆர்க்காட்டையும் இன்னும் சில கோட்டைகளையும் பிடித்துக்கொண்டு வேலூரையும் முற்றுகைபோட்டான்.

வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் செய்த முயற்சிகள்.

அதைக் கேட்டு சென்னபட்டணத்தில் எல்லாரும் திகிலடைந்தார்கள். வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் இக்காரியங்களைக் கேட்டபோது விரைவும் விவேகமுமான பிரயத்தனங்கள் செய்து, வங்காளத்தில் முக்கிய தளகர்த்தராயிருந்த ஸர் ஐர் கூட் என்பவர் வசமாய்ச் சென்னபட்டணத்திற்கு 52 நாளையில் உதவிச்சேனைகள் அனுப்பி, வங்காளத்திலிருந்து வேறொருபடையை அவ்விடத்திற்குத் தரைவழியாய்ப் போகும்படி கட்டளையிட்டு, தமக்கு அநுகூலமாயிருந்த இடத்திலெங்கும் திரவியம் சேகரஞ்செய்து, சாமர்த்தியமற்ற கவர்னரைத் தள்ளிப்போட்டு, மகாராஷ்டிரர்களோடு சிநேகக் கட்டுப்பாடு செய்து, நேரிடுவதற்கிருந்த அபாயத்தை எதிர்த்துச் செய்வதற்கு அவரால் என்னென்ன பிரயத்தனங்கள் ஆகுமோ அவையெல்லாம் செய்தார்.

ஸர் ஐர் கூட் சென்னபட்டணத்துக்கு வருதல்.

ஸர் ஐர் கூட் சென்னபட்டணம் வந்து சேர்ந்தவுடனே சண்டை தொடுக்கவில்லை. ஏனெனில்

வர் வந்தபோது, இருந்த சேனையெல்லாம் போது 11. அதி.
ன ஸாமகிரிகளும் தகுந்த உடுப்புமுதலான நவம்பர்மீ 5௳.
வகளும் இல்லாமலிருந்தபடியால், நல்லவேலைக்
் தகுந்திருக்கும்படி அவைகளை முந்தி ஒழுங்கு
ுத்தவேண்டியதாயிற்று. மறுவருஷம் ஜனுவரிமீ
டல் சத்துருக்களை எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்வதற்கு
ரம்பித்தார். முதல்முதல் ஐதர் முற்றுகையை இன்
ம் தாக்கிக்கொண்டிருந்த பட்டணங்களைப்போய்
ுதாசைசெய்து விடுவிக்கும்படி எத்தனித்தார்.
ம் ஆதிகாலத்தில் ஒரு வெற்றிபெற்ற இடமாகிய
ந்தவாசியையும் சேங்கற்பட்டையும் காப்பதற்
் சேனை அனுப்பினர். வந்தவாசி கோட்டையை
நம்ம துஅலியால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அதிகாரியினி
த்தில் நம்பி விடுவதற்குக் கூடாமல், லேப்டினே
ட் பிளிண்ட் என்பவன் அக்கோட்டையைக் கா
ல் செய்யும்படி அனுப்பப்பட்டிருந்தான். அவன்
வகு வீரியத்துடனே அதைக் காப்புச்செய்தான்.
ர் ஐதர்கூட் பிராஞ்சுக்காரர் மீட்டுக்கொள்ளும்
ு பிரயத்தனஞ்செய்த புதுச்சேரிக்குச் சென்றார்.
தன்பின்பு கூடலூருக்குப்போய், அங்கே எதிர்த்
த் தாம் செய்யும்படியான எத்தனம்பண்ணுது
காஞ்சக்காலம் இருந்தார். ஜூன் மாதத்தில் கூடலூ
ுக்கு முப்பது மைல் தூரத்திலுள்ள அரணிப்பான
லயஸ்தலமாகிய சிதம்பரத்தைப் பிடிக்கும்படி சிதம்பரத்தில் தோல்வி.
யற்சிசெய்தார்; ஆகிலும், அவ்விஷயத்திற்காக 1781–ல
னுப்பப்பட்டுப்போன சேனையானது மிகுந்த ஜுன்மீ 18௳.
ராணலயத்தோடே முறிந்தோடிவந்தது.

பிறதேசங்களில் யுத்தமுயற்சியாயிருந்தமையினால் ஐதர் அலியின் சேனைப் பெயர்சிகள்.
நடுநாள்வரையில் ஐதர் இங்கிலீஷ்காரர் சேனை
ய நெருங்கவில்லை. அம்பூர், தியாகர் முதலான
ல கோட்டைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு, ராஜதானி

11. அதி.

இ. பி. 1781.

தவிர, தஞ்சாவூர் சமஸ்தானத்தையெல்லாம் கீழ்ப
படுத்தியிருந்தான். சிதம்பரத்தில் இங்கிலீஷ்கார
அடைந்த தோல்வியைக் கேட்டதனால், இங்கிலீஷ்
ராணுவத்தாரின் பாளயங்களை நெருங்குவதற்கு
திடங்கொண்டு, கூடலூருக்குத் தீவிரமாய் வந்து
அக்கோட்டைக்கு எதிரே பலமான அரண்செய
தான். ஸர் ஐர் கூட் இவனோடு சண்டைசெய்வதற்கு
வெகுநாள் ஆசையாயிருந்தார். அவர் விருப்பப்ப
செய்வதற்கு இது நல்ல சமயமாயிற்று. ஐதரும் இது
வரையில் இங்கிலீஷ்காரரோடே சண்டைசெய்ய
மல் விலகிக்கொண்டிருந்தபோதிலும், அவர்களோடு
ஒரு கை பார்ப்பதற்கு அதிக தாகமுடையவனு
யிருந்தான்.

ஸர் ஐர் கூட் செய்த எத்தனங்கள்.

ஜயமானது தமக்கே ஆகுமென்று ஸர் ஐர் கூட்
முழு நம்பிக்கையுடையவராகியும், ஒருவேளை அப
ஜயம் ஆனாலும் ஆகுமென்று அதற்குரிய உபாயங்
களையும் விவேகமாய் எத்தனம்பண்ணினார். அப
படி ஓடுவதற்கு நேரிடும் காலத்தில் சமுத்திரக்கரை
யைச் சுளுவாய் விட்டுவிடுவதற்கு இசைவாய்க்
கரையோரத்திற்றானே இங்கிலீஷ் சேனையை இருத்
தினார்.

போர்ட்டோ நோவாவில் நடந்த சண்டை. 1781-ஆ ஜூலை 1உ.

1781ம்-ஆ ஜூலை 1உ காலையில் ஏழுமணிக்கு
இங்கிலீஷ் ராணுவமானது பாளயத்தை விட்டு
அணிவகுத்து ஐதருடைய பாளயங் காண்கிறவரை
யிலும் முன்சென்றது. ஐதருடைய பாளயமானது
கூடலூருக்குப் போகிற மார்க்கத்தில் குறுக்கே இர
ண்டுபிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அதின் இடது
அணிவகுப்பு நானூறு ஐந்நூறு கஜங்களுக்கு எட்
டச் சமுத்திரக்கரைக்கு நேரோட்டமாயிருந்த மண
ற்குவியல்கள்மேலும், வலது அணிவகுப்பு அதற்கப்
பால் கொஞ்சந்தூரம் உள்நாட்டில் சில மேடுகள்

லும் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. அதுவுமன்றி, அங் 11. அதி.
ஒரு வெளி இருக்க, அதின் வழியாய் இங்கி இ. ம. 1781.
ஷ்காரர் வந்து எதிர்ப்பார்களென்று ஐதர் எண்
க்கொண்டதனால், அந்த வெளியை நோக்கி
ன்கு பக்கத்திலுமிருந்து பீரங்கிகள் சுடும்படிக்
தன் சேனை நிறுத்தப்பட்ட ஒழுங்கில் அநேக
ங்கிச் சுவரெடுப்புகள் எடுப்பித்திருந்தான்.

இங்கிலீஷ் தளகர்த்தரானவர் ஒருமணிநேரம்வரை சுற்றிப்பார்த்தல்.
ம் எதிரிகளுடைய சேனைநிலையை நன்றாய்க்
கித்து அறிந்துகொள்ளும்படி பிரயாசப்பட்டார்.
ன் இடையில் எதிரிகள் இவர்களை நோக்கி,
ண்டொரு வெடிகள் தீர்த்துக்கொண்டிருந்தார்
r. அவர்களுக்கு எதிர்வெடி ஒன்றாகிலும் தீர
ண்டாமென்று கட்டளையிட்டார். அவரும் தாம்
ய்யவேண்டிய ஒழுங்குகளை மனதில் தீர்மானித்
க்கொண்டார். ஐதர் தன்னுடைய பீரங்கிகளை
ல்லாம் ஒருமிக்கச் சுடவும், இங்கிலீஷ் சேனை
ல் குழப்பமுண்டானால் தன்னுடைய குதிரைப்
டையை விட்டுத் தாக்கி மடக்கவும் அநுகூல
யிருக்கத்தக்கதாக அந்த இங்கிலீஷ் சேனை முன்
ல் இருக்கும் வெளியில் நேரே வருவதாயிருக்கு
மன்று காத்திருக்கிறான் என்பதைத் தெரிந்து
காண்டு, இங்கிலீஷ் தளகர்த்தர் தமது சேனைகளை
ரண்டு வரிசையாய் வகுத்து, அவனுடைய வலது
சனையை நோக்கித் திருப்பி, சமுத்திரத்திற்கும்
ணற்கரைகளுக்கும் இடையே நடத்தினார்.

ஐதரும் தனது சேனையின் நிலையை உடனே மாற் தாக்குதல்.
றினான். இங்கிலீஷ்காரருடைய சேனையின் முதல்
ரிசையானது மணற்கரையில் இருந்த ஒருதிறப்பில்
திரிகளை எதிர்த்தது. அந்தச் சேனையானது மும்
ரமான எதிரிகள் பீரங்கிக்குண்டுகளையும் தாங்கிக்

11. அதி.
கி. பி. 1781.

கொண்டு, தான் விட்டுவந்த மணற்கரைகளை இரண்டாவது வரிசைபோய்ப் பிடிக்கிறவரையில், தைரியமாய்ப் பொறுத்திருந்தது. தளகர்த்தரும் தம் மனிதர்களைப் பொறுமையாயிருக்கவும், அவர்கள் தோட்டாக்களைச் சமயம் வாய்க்கிறவரையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கவும் புத்திசொல்லிக்கொண்டு ராணுவ வரிசைகளுக்கு நெடுகக் குதிரையின்மீது சவாரி செய்துகொண்டிருந்தார். இப்படியிருக்கையில் துணைச் சேனாதிபதி ஒருவன் ஓடிவந்து, மணற்கரைகள் பிடிபட்டனவென்று சொல்லவே, பீரங்கிகளைத் திரும்படி பீரங்கிப் பட்டாளத்திற்கு உத்தரவாயிற்று. பீரங்கிகள் குண்டுகளை எறியத் தீவிரமாகச் சத்துருக்களும் அத்திசையினின்று ஓடலானார்கள்.

ஜயம்.

இதன் இடையில் இரண்டாவது வரிசை வீரர் மணற்கரையில் வலிய போராட்டஞ்செய்து, ஜயமாக எதிரிகளைத் துரத்தியடித்து, தாங்கள் விரும்பின ஸ்தானத்தைக் கவர்ந்துகொண்டார்கள். கொஞ்சநேரத்திற்குள்ளாக ஐதருடைய ராணுவமெல்லாம் பின்வாங்கிப் புடைபெயரலாயிற்று.

ஐதர் பயப்படுதல்.

இருபட்சத்தாரும் நின்று சண்டைசெய்கிறதை ஐதர் அருகில் இருந்த ஒரு குன்றின்மீது உட்கார்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். தனது படைகள் பின்வாங்குகிறதென்று அவனுடைய மனுஷர் சொன்னபோது, அதை அவன் நம்பாமல் அந்தச் செய்தி சொல்லவந்த மனுஷரை மூர்க்கமாய் வைது தூஷித்து, இருந்த இடத்தை விட்டு அசையாமல் இருக்கையில், உண்மையான ஊழியன் ஒருவன் வந்து, அவன் பாதங்களைப் பிடித்து, பாப்பாச்சிக்குள் திணித்து, அவனை ஒரு குதிரையின்மேல் தூக்கி வைத்ததின்பேரில், அவன் யுத்தகளத்தினின்று விரைவாய் ஓடுவதற்கு ஆரம்பித்தான்.

இதில் இங்கிலீஷ்காரருக்கு உண்டான ஜயம் 11. அதி.
:வும் முக்கியமானது. எப்படியென்றால், இங்கி
ஷ்காரரென்ற பெயருக்கு இனி மறுபடியும் முன்
ாலத் திகிலடையவும், கர்நேல் பேலி அடைந்த
ஜயத்தினால் இந்துதேசத்தவர்களுடைய மன
உண்டாயிருந்த இழிவான எண்ணங்களை நீக்க
தேசத்தையெல்லாம் ஜயித்தாளவேணுமென்று
ர் கொண்டிருந்த பேராசைகளையெல்லாம் குலைக்
ும் இது காரணமாயிற்று.

இ. பி. 1781.
ஜயத்தினால் ஆகிய பலன்.

இச்செய்தி போகும்போது, டிப்பு வந்தவாசி
மீட்கும்படிக்கு எத்தனம்பண்ணிக்கொண்டி
தான். அதைக் கேட்ட உடனே திரும்பி, தன்
ப்பனுடைய ராணுவத்தைச் சேர்ந்துகொண்
ன். ஐதரும் அப்போது வங்காளத்திலிருந்து
ஐர் கூட்டுக்கு ஒத்தாசையாக வந்த படையைத்
த்துப்போடவேணுமென்ற கருத்துடனே ஆற்
ட்டுக்குத் திரும்பியிருந்தான். ஸர் ஐர் கூட் ஐதரு
ய பாளயத்தை அணுகாமல், தமது காரியத்தை
டித்துக்கொள்ளத்தக்கதாக, இத்தளத்தை நடத்திய
நேல் பீர்ஸ் இதுவரையிலும் எந்தச் சேனையும்
ாயறியாத பழவேற்காட்டு ஏரிக்குக் கீழ்ப்பக்கத்
ிருந்த மார்க்கமாகப் போனான்.

வங்காளத்தினின்று வந்த சேனை கூடிக்கொண்டது.
ஆகஸ்டுமீ 2உ.

ல்கத்தாவிலிருந்து வந்த இந்தச் சேனையை நடத்
கொண்டுவந்த அந்தத் தளகர்த்தன் அக்காலத்தில்
ாருய் அறியப்படாதிருந்த நாடுகள் வழியாய்ப்
யாணம்பண்ணி, அந்நாட்டு ஜனங்கள் அவனுக்
சத்துருக்களாவதற்கு அனாமனமுள்ளவர்களா
ருந்தும், அவர்களை வெகு விவேகமாயும், சாமர்த்
மாயும் சமாதானப்படுத்திக்கொண்டுவந்தான்.

வங்காளத்தினின்று கர்நெல் பீர்ஸ் வந்தது.

இந்தச் சேனை வந்து சேர்ந்தவுடனே ஸர் ஐர் கூட்
ந்காடு, வேலூர் இவைகளை நோக்கிப் புறப்பட்
ர். அவரைத் தடுப்பதற்கு ஐதருடைய சேனைகள்

போலீலூரில் நடந்த இரண்டாம் சண்டை.
ஆகஸ்டுமீ 27உ.

11. அதி.

இ. பி. 1781.

மறுபடியும் நெருங்கின. ஒரு வருஷத்திற்கு மு
னே கர்நேல் பேலியினுடைய படையாட்கள் அ
வளவு கோரமாய்ச் சங்கரிக்கப்பட்ட ஸ்தலத்தி
ஒரு சண்டை மறுபடியும் உண்டாயிற்று. அவ
ளுடைய எலும்புகளும் இன்னம் தரையிலே
றுண்டுகிடந்தன. அவ்வாறு வீண்சங்காரம் செ
இரக்கமில்லாக் கொடியரோடு சண்டைசெய்வ
கு நெருங்கின இங்கிலீஷ்காரர் தங்கள் தேசத்
ருடைய சாவைப்பற்றிய பரிதாபமான அடை
ளங்களைக் கண்ணுரப் பார்த்துக்கொண்டேபோ
கள். இச்சண்டையில் ஜயமானது சந்தேகம
விட்டது. ஜயம் யாருக்கும் கிடைக்கவில்
யென்று ஐதர் பாராட்டினன். இங்கிலீஷ்கா
முற்றிலும் ஜயமடையாதிருந்தும், சத்துருக்கள
பின்வாங்கும்படி தாக்கிப் போர்க்களத்திலே
ராணுவம் இறங்கினர்கள்.

சொளிங்கரில் நடந்த சண்டை.

செப்டெம்பர்மீ 27௳.

ஆகிலும், செப்டெம்பர்மீ 27௳யில் வேலூ
குச் சமீபமாயிருக்கிற சோளிங்கரில் வேறொ
சண்டை நடந்தது. இது ஐதருக்குத் தெரியாம
சடிதியாய்த் தொடுக்கப்பட்டது. அவன் கொ
நேரம்வரையில் நின்று சமாளித்தும், கடைசி
தனக்குத் தோல்வி உண்டானதென்று கண்டு, தன
படையைப் பின்வாங்கும்படி கட்டளையிட்டா
அவர்கள் அப்படிப் பின்வாங்குகிற தருணத்தி
தன்னுடைய பீரங்கிப்படையானது அபாயமில்
மல் பின்வாங்கிக்கொள்ளும்படியாகத் தனது கு
ரைப்பட்டாளத்திற்கு அடிக்கடி இங்கிலீஷ் சேனை
யைத் தாக்கக் கட்டளையிட்டான். ஒவ்வொரு வி
யும் அவர்கள் துரத்தியடிக்கப்பட்டார்கள். இச்ச
டையில் எதிரிகளில் ஏறக்குறைய 5000பேர் ம
தார்கள். இங்கிலீஷ்காரரிடத்தில் நூற்றுக்குமே
பிராணலயம் இல்லை.

11. அதி.

இச்சண்டையில் சென்னபட்டணத்து இருப வது பதாதி பட்டாளத்தார் முக்கிய வீரியம் ராட்டினதின்பொருட்டு, அவர்கள் வீரியத்திற்கு ாபகமாக இந்நாள்வரையில் அவர்கள் கொடியில் ாளிங்கர் என்கிற பெயர் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இ. ம. 1782. 20-ம் சுதேச பட்டாளம்.

சத்துருக்களால் அடைபட்டு, பஞ்சத்தினால் மிக ம் வருத்தமுற்றிருந்த வேலூரை இச்சண்டையின ் ஸர் ஐர் கூட் விடுவித்தார். இது நடந்தவுடனே வர் சென்னபட்டணத்திற்குத் திரும்பி, அதனரு ல் தம்முடைய சேனையை நிறுத்தி மழைக்கால ல்லாம் அங்கே இருந்தார். வேலூர் விடுவிக்கப்பட்டது.

இச்சண்டை நடந்துவருங்காலத்தில் சீமையில் ங்கிலீஷ்காரருக்கும், உலாந்தாக்காரருக்கும் யுத் ் உண்டாயிற்று. உலாந்தாக்காரருக்கு இந்தியா ல் இருந்த காணியாட்சிகளெல்லாம் இங்கிலீஷ்கா ாலே பிடிபட்டன. சதுரங்கபட்டணமும், பழ வற்காடும் தடையில்லாமல் பிடிபடலாயின. நாக ட்டணத்தைக் கப்பற்படையும் ஸர் ஹெக்டர் மன் ாவினால் நடத்தப்பட்டுத் தரைவழியாய் வந்த ந சிறிய சேனையும் கொஞ்சநேரந் தாக்கி பிடித்துக் காண்டன. நாகபட்டணம் பிடிபட்டது. நவம்பர்மீ 12உ.

ஐதரோடு மறுபடியும் சண்டையானது மறு வரு ப்பிறப்பில் ஆரம்பித்தது. ஐதர் முதல் முதல் கூட ரைப் பிடித்துக்கொண்டான். அதின்பின் வந்த ாசியை முற்றுகைபோட்டான். ஆகிலும், அதை ர் ஐர் கூட் நாலாம்விசையாக விடுவித்தார். இத நக் கொஞ்சநாளுக்குப்பின் அவர் சென்னபட்ட ாத்திற்குப் போய்விட்டார். வியாதியின் காரண ய் அவர் சேனை சிறுகலாயிற்று. அவருக்கும் ணி மேலாயிற்று. அவர் சென்னபட்டணம் சர்ந்தவுடனே தாம் மிகவும் நேசித்த அந்தப் படை ஐதரோடு சண்டை மறுபடியும் ஆரம்பித்தது. 1782-ஆ ஜனுவரிமீ.

11. அதி.

கி. பி. 1782.

களை இனிக் கூடுவதற்கு இடமில்லாமல் விட்டு போனார். ஸர் ஐர் கூட் போனபின்பு, நெடுநா வரையில் சிப்பாய்கள் அவருடைய நாமத்தை மிகுந்த அன்போடும், கனத்தோடும் நினைத்துக்கொண்டார்கள். இதுவே அவ்வீரருடைய மகிமைக்கு போந்த திருட்டாந்தம்.

கர்நெல் பிராத்வேய்ட் தோல்வி.

பெப்ருவரிமீ 16உ முதல், 18உ மட்டும்.

உலாந்தாக்காரரிடத்தினின்று நாகபட்டணத்தை பிடித்துக்கொண்டபின்பு, அதைப் பிடிக்கப்போயிருந்த சேனைகளில் ஒரு பாகம் கர்நேல் பிராத்வேய்ட் என்பவனால் நடத்தப்பட்டு, தஞ்சாவூர் சமஸ்தானத்திற்குப் போய், சத்துருவுக்கு விரோதமாக அநுகூலமான முயற்சிகள் செய்துகொண்டிருந்தது; ஆகிலும், அந்த முயற்சி பரிதாபமாய் முடிந்தது; எப்படியெனில், ஒருநாள் கர்நேல் பிராத்வேய்ட் ஈராயிரம் ஆள்களோடுமாத்திரம் ஒரு வெளியில் பாளையமிறங்கியிருந்தான். அங்கே அவனுடைய பகைவர்கள் ஏராளமான சேனையோடு கொஞ்சந்தூரத்திலிருந்ததாக அவனுடைய வேவாள்கள் சொல்லியிருந்தார்கள். இந்த வேவாள்கள் வழக்கம்போலே டிப்புவிடத்தில் சம்பளம் பெற்ற துரோகிகள். இது தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தும், கர்நேல் பிராத்வேய்ட் தான் இறங்கியிருந்த இடத்தைவிட்டு அசைய மனமில்லாமல் யாதொரு அபாயமுமில்லையென்று கவலையற்றிருக்கையில், மைசூராருடைய ஏராளமான சேனை வந்து வளைந்துகொண்டது. அவனோடு இருந்த சிறு சேனையானது இரண்டுநாள்பரியந்தம் நின்று, சௌரியமாய்ச் சமாளித்தது. அவர்கள் சதுரநிலையாயிருந்துகொண்டு, அந்நிலைமையைக் கலைக்கும்படிப் பகைவர் செய்த சகல முயற்சிகளும் வியர்த்தமாகும்படித் தடுத்தார்கள்; ஆகிலும், கடைசியில் பகைவருடைய தொகை அதிகமாயிருந்தமை

11. அதி.

கி. பி. 1782.

றல், அவர்களுக்கு ஜயங்கிடைத்தது. அவர்கள் க்கமாய்ப் பாய்ந்து இங்கிலீஷ்காரர்களை மேற் ண்டார்கள். இதில் அதிக வீரியம் பாராட்டின கள் பிராஞ்சுக்காரர். இதேமாதிரியான ஸ்திதியில் நெல் பேலி போம்பாக்கத்திலிருக்கும்பொழுது ன் சேனையில் செய்ததுபோலவே, சிறியவனெ ும் பெரியவனென்றும் பாராமல் கண்மூடிக் லைசெய்வார்கள். ஆகிலும் பிராஞ்சுக்காரரு ய முயற்சியினால் கொடுமையான சங்காரம் த்தப்பட்டது. இவர்களுடைய குணத்துக்கும் தக் கொடியருடைய குணத்துக்கும் இருக்கிற தியாசம் இதில் மிக விளங்கிற்று.

மேல்கரையில் நடந்தவர்த்தமானங்கள்.

திது நடந்தகாலத்தில் மேல்கரையில் இரண்டு ஷமளவாய் ஐதருடைய சேனைகளின் தாக்குவர ல்லாவற்றையும் மேன்மையாய் எதிர்த்துத் தாங் கொண்டிருந்த தலைச்சேரியில் இருந்த இங்கிலீ காரருக்கும் நாயர்களுக்கும் சகாயமாகப் போயி த மேஜர் ஆபிங்டன் என்பவன் பகைவரை ந்த சேதத்துடன் துரத்தியடித்தான்.

பனியேனி யுத்தம். 1782-ஆ நவம்பர்மீ 19உ.

ஐதர் தன்னுடைய சேனைகள் முறியடிக்கப்பட்ட வென்று கேள்விப்பட்டவுடனே அவர்களுக்குச் யமாகத் தன்னுடைய குமாரனை அனுப்பினான். பு போய் மேல்கரையைச் சேரும்பொழுது மேஜர் பிங்டனுக்கு ஒத்தாசையாகச் சில படைகளோடு ாய், அச்சேனைக்குத் தளகர்த்தனாயிருந்த கர்நேல் ம்பர்ஸ்டோன் என்பவன் பாலக்காட்டை முற் கை போடுவதற்குப் போய்க்கொண்டிருந்தான். பு கிட்டவர இங்கிலீஷ்காரர் பனியேனிக்குத் ரும்பிப்போனார்கள். அவ்விடத்தில் இங்கிலீஷ்கா பாளையத்தை டிப்பு தாக்கி, மிகுந்த பிராணல தோடே தோல்வியடைந்தான்.

11. அதி.

கி. பி. 1782. ஐதர் மரணம். டிசம்பர்மீ 7௳.

டிப்பு இல்லாதவேளையில் ஐதர் ஆலி சித்தூர் மரணமடைந்தான். ஐதருடைய சேனையில் மு யமான உத்தியோகஸ்தர்கள் உடனே அவனுக் செய்தி அனுப்பி, அவன் வருகிறவரையில் த ளால் கூடியமட்டும் இச்சங்கதி இரண்டாம்பே குத் தெரியாமல் மூடிவைக்கும்படி பார்த்தார்க சகல காரியங்களும் வழக்கம்போலவே நட கொண்டுவந்தன. ஐதருடைய பிரேதம் சுகந்த லத்தால் பதமிடப்பட்டது. யுத்தத்திற்குச் சே போகும்போதெல்லாம், அதை ஒரு மூடுபல்லக்கி வைத்து, சுல்தான் வியாதியாயிருக்கிறனென் சொல்லிக்கொண்டுபோனர்கள்; ஆகிலும், அது ர யமாயிருக்கக்கூடாமல் ஒரு கலகம் ஆரம்பம அக்கலகம் உடனே நிறுத்தப்பட்டது.

ஜெனரல் ஸ்டியூவார்ட் செய்த தாமதம்.

ஐதருடைய மரணம் எப்படியோ சென்னை து தனத்தாருக்குத் தெரியவந்தது. அந்தச் சங்கதிை தொடர்ந்து பயனடையும்படிக்குத் தங்கள் தளக தனுகிய ஜெனரல் ஸ்டியூவார்ட்டைத் துரிதப்ப தினர்கள். அவன் அப்படிப் போகாமல் தாமத செய்து அநுகூலமான நற்சமயத்தை விருதாவா போக்கடித்தான்.

கூடலூர் முற்றுகை போடப்பட்டது. ஜுன்மீ 7௳ 25௳ வரையிலும்.

இந்த யுத்தங்களிலெல்லாம், பிராஞ்சுசேனைக ஐதருக்கு ஒத்தாசை செய்தன. அச்சேனைகள் ட என்பவனுலே நடத்தப்பட்டன. இவன் முப்ப வருஷத்துக்குமுன்னே அதிக வீரியத்துடன் பரா கிரமமாய் யுத்தஞ்செய்துவந்தும், இக்காலத்தில் கி வனுகி, ஆண்மையும் துணிவுமற்றவனய் இரு தான். இந்தச் சமயத்தில் ஜெனரல் ஸ்டியூவார் பிராஞ்சுக்காரர் வசத்திலிருந்த கூடலூரை மு றுகைபோட்டுப் பிடிக்குந்தருணத்தில் இங்கிலா

கும் பிரான்சுக்கும் உண்டான சமாதானமானது ரியவந்தபடியால் அந்த அகால முற்றுகையை த்தவேண்டியதாயிற்று.

11. அதி.
இ. ப. 1782.

டிப்பு தகப்பனின் அரசையும் முடியையும் டிப்பு அடைந்தது.

இதனிடையில், டிப்பு ஐதர் மரித்த செய்தி கேட் புடனே, மேல்கரையை விட்டு, வெகு தீவிர ப்க் கர்நாடகத்திலிருந்த சேனைக்கு வந்து, மைசூர் சனுகவும், தன் பிதாவின் ராணுவத்துக்குச் சேனு பியாகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டான்.

மேல்கரையில் யுத்தம் மறுபடியும் ஆரம்பமானது.

அவன் போனது மலபாரில் உள்ள இங்கிலீஷ் ருக்கு யுத்தத்தை மறுபடியும் ஆரம்பிப்பதற்கு ல சமயமாயிற்று. பனியேனியில் இருந்த சேனை ள ஆனூருக்கருகிலிருக்கும் மொர்ஜி என்னும் ாட்டைக்கு மாற்றினார்கள். அவர்களுக்கு ஒத்தா ரயாகப் பம்பாயிலிருந்தும் சில ராணுவங்கள் னுப்பப்பட்டன. இப்படி விருத்தியாக்கப்பட்ட ேனையெல்லாம் நடத்திக்கொண்டு, சத்துருக்களை ர்த்துப்போக வேண்டுமென்று ஜெனரல் மாத்தி ஸூக்குக் கட்டளை உண்டாயிற்று.

மெல்பக்கத்தினின்று மைசூரின் மேல் படையெடுத்து வருதல். ஜனுவரிமீ.

மேல்பக்கத்தினின்று மைசூர் சமஸ்தானத்தை ர்ப்பதற்கு இரண்டு துறைகள் உண்டு. பாலைக் ட்டுக்கு அருகில் உள்ள மலைகளில் ஒரு கணவா ானது அக்காலத்தில் டிப்புவினுடைய ராஜ்யபா ்தைச் சேர்ந்ததாகிய கோயம்புத்தூருக்குப் போகி து; அதின் வழியாகவாகிலும் அல்லது மைசூருக் ம் கடலுக்கும் இடையில் உள்ள மலைக்கணவாய் ழியாகவாகிலும் போகலாம். இங்கிலீஷ்காரரு டய சேனையானது இந்த இரண்டாவது துறைவழி யத் தெரிந்துகொண்டு உசன்கிரிக் கணவாய் மார்க் மாய்ப் போய், ஆனூர்க்கோட்டையைப் பிடித்து, டிக்கடி எதிரிகள் மூர்க்கமாய் எதிர்த்துவந்தும், தெரியத்தினுலே காட்டுமலைகளுடைய சகல தடை

11. அதி. களையும் மேற்கொண்டு, மைசூர் ராஜ்யத்தின் அந்
இ. ப. 1783. பாகத்துக்குப் பிரதான நகரமாகிய பேத்னூரை
பிடித்துக்கொண்டது.

பெத்னூர் வணங்கி யது. மேமீ 3உ. அதற்குமேல் ஜெனரல் மாத்தியூஸ் யாதொரு யத்தனமுமின்றி அவ்விடத்தில் சும்மாயிருந்தா இனிச் சண்டைசெய்வதற்குச் சத்துரு இல் யென்று கருதினாற்போலே தன்னிடத்திருந்த ந சேனையைக் கரைக்கு அனுப்பிவிட்டு, டிப்புவி டைய சேனைப்பெயர்ச்சிகளைப்பற்றி ஒன்றும் அ யாமல் மூடத்தனமாயிருந்தான். இப்படிக் கொஞ் காலமாய் ஒன்றும்செய்யாமல் நிர்விசாரனாயிருக்கு காலத்தில், ஒருநாள் காலையில் டிப்புவின் சேனை வந்து வளைந்துகொண்டதின்மேல் திடுக்கிட னான். புதிதாய்ப் பட்டம் அடைந்த இந்த அரச னவன் அதிதீவிரமாகப் பிரயாணஞ்செய்து, தன் டைய தேசத்தில் மிகுந்த அபாயம் நேரிட்டிரு ஸ்தலமாகிய பேத்னூரை வந்து சூழ்ந்துகொண் கரைக்குத் தனது எதிரிகள் ஓடுகிறதற்கு இரு வழிகளையெல்லாம் அடைத்து, அதில் இரு தாணையத்தைத் தனக்கு வலிய வணங்கும்படிக் க டளையிட்டான். அவன் அவர்களுக்கு விதித்த நிப தனைகள் அநுகூலமானவைகள்தான்; ஆகிலும் அவன் தான் வாக்குக்கொடுத்தபடி நடந்துகொள் வில்லை. அங்கே பிடிபட்ட இங்கிலீஷ்கார எல்லாரும் பயங்கரமான இருண்ட சிறைச்சாலை களில் மீட்பில்லாமல் வெகுநாள் வைக்கப்பட்டு சிலர் நஞ்சினாலும், சிலர் பட்டயத்தினாலும் இற தார்கள்.

மங்களூர் சௌரியமாய்க் காக்கப்பட்டது. டிப்பு பேத்னூரைப் பிடித்துக்கொண்டபின்பு ஜெனரல் மாத்தியூஸ் துரையினுடைய மீந்த சேனை கள் தங்கும் இடமான மங்களூருக்குப் போனான்

கோட்டையின் அலங்கங்கள் இடிந்துகிடந்தன; 11. அதி.
லும், அதில் கர்நேல் காம்பேல் என்பவன்
ாயிருந்த சிறுசேனையானது பாராட்டின செளரி
ிஞல், அக்கோட்டையைப் பிடிப்பதற்கு டிப்பு
ன பிரயாசப்பட்டும், கூடாமல்போயிற்று.

இ. பி. 1783. 1783-ஆ மேமீ 23௳ முதல், 1784-ஆ ஜனுவரிமீ 30௳ மட்டும்.

தற்கு உள்ளாகப் பிராஞ்சுக்கும் இங்கிலாண்டுக்
சமாதானம் உண்டாயிற்றென்று டிப்பு அங்கே
ர்விப்பட்டான். இதனாலே பிராஞ்சுக்காரர்
ித் தனக்குச் சகாயம் செய்வதற்கு இல்லை
ன்று கண்டு மங்களூர்க்கோட்டையில் இருந்த
கிலீஷ் தாணையத்திற்குப் போதுமான சாப்
தானே கொடுக்கிறதென்றும் இன்னும் பல
ந்தனைகள் அடங்கிய ஒரு சமாதான உடன்
க்கை செய்யும்படி நேரிட்டது; ஆகிலும், அவன்
ுக்கு அதையொத்து நடந்தும் அதன் நிபந்த
யை யதார்த்தமாய் நடத்தவில்லை. அவன் அவர்
க்கு கொடுத்த உணவு கெட்டதும், தேகத்துக்கு
ரக்கொள்ளாததுமாயிருந்தது. முற்றுகைக்கு ஆன
த்தனங்களையும் செய்துகொண்டிருந்தான். இப்
பாக மங்களூர்க் கோட்டையைக் காத்த வீரர்
சத்தின் கொடுமையினாலே எட்டுமாதக்காலமாய்
ுவினுடைய சிரேஷ்ட சேனைகள் கூட விழு
பிடிக்கக்கூடாமல் அவ்வளவு வீரியமாய்க்
த கோட்டையைச் சத்துருக்களுக்குத் திறந்து
வேண்டியதாயிற்று.

டிப்புவோடு கொஞ்ச நாளைக்குச் செய்த சமாதானம்.

மாதானத்தைப்பற்றி அதிக பேச்சு நடந்தது;
லும் டிப்புவினுடைய சொற்களில் செருக்கும்
ங்காரமும் விளங்கினமையால், யாதொரு ஏற்பா
ஆகவில்லை. அவனை எதிர்க்கிறதற்குச் சேனையும்
ந்தது. அது கர்நேல் புலர்ட்டன் என்பவனின்
காரத்துக்கு உட்பட்டிருந்தது. அவனுக்குச்

கர்நெல் புலர்ட்டன் பிரயாணம்பண்ணினது.

11. அதி. சென்னபட்டணத்தினின்று ஒன்றுக்கொன்று வி
கி. பி. 1783. தமான பல கட்டளைகள் வந்தமையால், முதல் இ
னது செய்வதென்று தெரியாமல் தியங்கிக்கொ
டிருந்தான். கடைசியில் தன் இஷ்டப்படி செ
தற்கேற்ற சுவாதந்திரியமுண்டாயிற்று. மங்கனூ
க்கு ஜெனரல் மாகளியட் அண்டைபோய்ச் சே
துகொள்ளுகிறதென்கிற கருத்தாய், தஞ்சாவூர் தி
சனுப்பள்ளி இவைகளினின்று குறுக்குவழிய
மேற்குக்கரையை நோக்கித் தீவரமாயும் தைரிய
யுஞ் சென்றான். இங்கிலீஷ்காரர்களோடு டி
செய்திருந்த சமாதானத்துக்கு விரோதமாய் அ
நடந்துகொண்ட செய்தி கேட்டவுடனே அ
தன் தீர்மானங்களை வேறுபடுத்திக்கொண்டு, ப
க்காட்டுக்கும் கோயம்புத்தூருக்கும் போய், அ
ரண்டு ஸ்தலங்களையும் பிடித்துக்கொண்டு, மங்க
ரில் டிப்பு உண்மைத்தாழ்ச்சியாய் நடந்துகொ
டதின்பொருட்டு, அவனைத் தண்டிக்கவேண்டு
ன்று ஸ்ரீரங்கபட்டணம் போவதற்கு எத்தனித்தா
அப்படி எத்தனிக்கையில், டிப்பு சுல்தானே
சமாதானப் பேச்சு நடந்துகொண்டிருந்ததி
சண்டையை நிறுத்தவேண்டியதென்று கட்ட
அவனுக்கு வந்தது.

மங்கனூர் சமாதான உடன்படிக்கை. 1784-ஆ மார்ச்சு௴ 11௳. இருபக்ஷத்தார்களும் சமாதானஞ் செய்துகொள்
மல் தள்ளிக்கொண்டுவந்து வெகுநாள் தாமதஞ்
ய்ததின்பேரில், ஒரு சமாதானவுடன்படிக்கையு
டாயிற்று. அவ்வுடன்படிக்கையில் உபயகட்
காரரும் யுத்தகாலத்தில் பிடித்துக்கொண்ட நாடுக
விட்டுவிடுகிறதென்றும், உபயகட்சிக்காரருடை
துணைத்தேசத்தாரும் சமாதான உடன்படிக்
யின் சகல நன்மைகளையும் அநுபவிக்கிறதென்
இன்னும் சில நிபந்தனைகளும் அடக்கியிருந்த

12—ம் அதிகாரம்.

ஹேஸ்டிங்ஸ் என்பவருடைய அந்தியநாள்.

பி. 1781–௵ முதல், 1792–௵ வரையில்.

நாம் இப்பொழுது சொன்ன யுத்தத்திற்கு அபரி
மான செலவு நேரிட்டது; ஆகையினால் ஜயத்
கும் கீர்த்திக்கும் இடமாய் யுத்தத்தை நடத்துவ
து என்ன செலவு நேரிடுமோ, அச்செலவுக்கு
ற திரவியத்தைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று சிரே
தேசாதிபதியாகிய ஹேஸ்டிங்ஸ் முதல்முதல் சைத் சிங்கை உதவி செய்யும்படி கேட்டது.
ானம்பண்ணி, தமக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்த சகல
தச அரசர்களிடத்திலும் திரவியம் கேட்டார்.
ர் அவ்வாறு திரவியம் கேட்ட சுதேச அரசர்க
க்குள் காசிராஜாவாகிய சைத்சிங்கு என்ப
ர் ஒருவன். அந்தக் காணியாட்சி முழுமை
1775–௵ல் அயோத்தி நபாபாகிய அசாப்
தௌலா என்பவனால் கம்பெனியாருக்கு
ட்பட்டது. அவர்களும் இந்த ராஜாவுக்கே
சீமையை மறுபடியுங் கொடுத்ததினால்
ன் இனி அயோத்தி நபாபுக்குட்பட்டவனாக
ாமல் இங்கிலீஷ்காரருக்குட்பட்ட ஜமீன்தார
கவிருந்தான். பிராஞ்சுக்கு விரோதமாய் யுத்தம்
ம்பித்தகாலத்தில் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட
ானதில் கண்ட நிபந்தனையின்படி ராஜ்யசம்ரக்ஷ
க்காக அவன் மாமூலாய்க் கொடுத்துக்கொண்டு
ந்ததைப்பார்க்க அதிகமான திறை கொடுக்கச்
ால்லிக் கேட்டு அந்தத் திறையை வருஷந்தோ
வசூல் செய்துவந்தார்கள். இவ்வளவோடு
ர்ன் ஹேஸ்டிங்ஸ் துரைக்குத் திருப்தியுண்டாக

12. அதி.

கி. பி. 1781.

வில்லை. திரவியமானது அவருக்கு அவசியம் வே
ண்டியதாயிருந்தது. காசி ராஜாவும் பணக்கா
னென்று பேர்பெற்றிருந்தான். இதுவுமன்றி, அந்
ராஜாவும் முன்னொருதரம் ஆலோசனைச் சங்கத்த
ரோடு சேர்ந்துகொண்டு சிரேஷ்ட தேசாதிபதிக்
ஆயாசம்வர நடந்துகொண்டவன்தான். ஆகையா
அவன் அவமானப்படுவதற்கு ஒரு சமயம் நேரி
டால், அதை விடுவானேன் என்று ஹேஸ்டிங்
துரை மனதில் எண்ணினார். இந்த முகாந்தரங்க
ளாலே அவர் அவனை ஒரு சிறு குதிரைப்படை
எத்தனம்பண்ணித் துணையாக அனுப்பும்படி கே
டார். அவன் மிகுந்த தாமதஞ்செய்து, கடைசியி
அப்படியே அனுப்புவதற்கு உடன்பட்டான். அ
ற்குமேல் அவனிடத்தில் மிகுந்த திரவியம் கே
டார். அவன் அதைத் தரமாட்டேன் என்றா
அதற்கு ஹேஸ்டிங்ஸ் அவனுக்குப் பாரிய அப
தம் போட்டார். அவன் இதைச் செலுத்தாமல் த
பித்துக்கொள்ளும்படி உள்ள பிரயத்தனமெல்லா
பண்ணினான்.

காசிக்கு வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் போனது. ஆகஸ்டுமீ 14உ.

ஹேஸ்டிங்ஸ் தாம் பிடித்த காரியத்தை விடுகி
றதில்லையென்று அவனை நேராகக் கண்டு, தமது க
ட்டளையை நிறைவேற்றுவதற்காகக் காசிக்குப் போ
னார். கேட்டபடியே உதவிசெய்ய சைத்சிங்கு சக்
யுள்ளவனாக இருந்தும், அவனுக்கு அவ்வாறுசெய்
மனமில்லையென்று எண்ணி அவனுடைய ராஜ்யத்தி
விஷயத்தில் மிகுந்த பகைகொண்டிருந்தார். சை
சிங்கும் வெகுதூரம் எதிர்கொண்டுபோய் பெரி
மனது செய்து தன்னை மன்னிக்கவேண்டுமென்
வெகு இழிவாய் அவரை வணங்கிக்கேட்டான்

சைத்சிங்கைச் சிறையாக்குதல். ஆகஸ்டுமீ 16உ.

ஆகிலும், அவர் காசியில் போய்ச்சேர்ந்த மறுநா
அந்த ராஜன் பேசிய வார்த்தைகள் அவருக்குக் கே
பத்தை உண்டாக்கினதினால், உடனே அவனை

12. அதி.

இ. பி. 1781.

டத்துக் காவல்செய்யும்படி கட்டளையிட்டார். கட்டளைக்கு சைத்சிங்கு யாதொரு விரோதமும் ய்யாமல் சமாதானமாய் வணங்கிச் சிறையானான்; லும், கவர்னர் ஜெனரலோடு போயிருந்த சிப் ய்கள் கொஞ்சம்பேர்தான். இரண்டு கம்பெனி னுவங்கள்மாத்திரம் ராஜாவைச் சிறைசெய்யும் அனுப்பப்பட்டன. அவர்களிடத்திலும் யா ா ஞாபகப்பிசகினாலே குண்டு மருந்தும் இல்லை. ந்துதேசத்தின் எண்டிசைகளிலுமிருந்து போன தேசிகள், சந்நியாசிகள், பிராமணர்கள் இவர்க ல் நிறைந்துள்ள அந்நகரமுழுதும் ராஜா சிறை ண செய்தி பரம்ப, தங்கள் அரசனுக்கு உற்ற அவ னத்தினாலே சகல ஜனங்களும் பொங்கி எழும்பி, ஜன் அடைபட்டிருந்த அரண்மனையிற் பிரவே ந்து, அதில் நின்ற எல்லாச் சிப்பாய்களையுங் கான்று, இங்கிலீஷ் படைத்தலைவரையும் மேற் காண்டு, தங்கள் அரசனைச் சிறையினின்று விடு த்தார்கள்; அவனும் இந்தப் பேரமளியில் அரண் னையினின்று தப்பி, காசிப்பட்டணத்தை விட்டுக் ங்கையைத் தாண்டி ஓடினான். அப்பட்டணத்தை ட்டு அபாயமின்றி அவனைக் கொண்டுபோய் டவேண்டுமென்று போன அவன் ஊழியக்கார ம், கங்கை ஓரத்தில் வந்தவுடனே, தங்கள் பாகை ளப் பிரித்து முறுக்கி, அதனால் தங்கள் அரசனை ந்தக் கங்கையின் செங்குத்தான கரையில் இறக்கி ட்டார்கள்.

காசியில் உண்டான கலபனை.

இப்பொழுது ஹேஸ்டிங்ஸ் துரையினுடைய நிலை மை அந்தரத்தில் இருந்தது. கலகஞ்செய்துகொண் ருந்த அந்த ஜனக்கூட்டத்தின் நடுவே இவர் சில ங்கிலீஷ்காரரோடும் ஒரு சிறு காவற்படையோ ம்மாத்திரம் இருந்தமையினால், தப்பித்துக்கொள்ள

ஹேஸ்டிங்ஸுக்கு உண்டாயிருந்த பிராண மோசம்.

12. அதி. லாம் என்கிற நம்பிக்கை சுத்தமாய் அவருக்கு இல்
கி. பி. 1781. அப்படி இருந்தும், அவர் எவ்வளவேனும் மனம் க
ங்காமல் ஒத்தாசைக்காகத் தூது அனுப்பிக்கொண்
ருந்தார். அந்தத் தூதர் அவர் சிறு கடிதாசித்துண்
ளில் எழுதித்தந்த நிருபங்களைச் சுருட்டி இறகுக
குள் திணித்து, அந்த இறகுகளைத் தங்கள் காதில் க
களைப்போலே வைத்துக்கொண்டு, கசகசவென்
மொய்த்துக்கொண்டிருந்த அந்தக் கும்புக்குள்
நுழைந்து, யாதொரு மோசமுமின்றிப் போனார்க
இவ்வளவு அபாயம் உற்றிருந்தும், ஹேஸ்டிங்
கலக்கம் அற்றவராய், மகாராஷ்டிரருக்கும் ஒ
உடன்படிக்கைப்பத்திரம் எழுதி, அதையும் மற்
நிருபங்களை அனுப்பினபடி அனுப்பினார். கொஞ்
நேரத்துக்குள் சில சிப்பாய்கள் ஒத்தாசைக்கு வந்
கூடினார்கள்; ஆகிலும், அவர் தாம் இருந்த இடத்தி
ருனே இருப்பது யுக்தம் அல்ல என்று எண்ண
காசிக்குச் சமீபத்தில் உள்ள பலனன கோட்டை
யாகிய சூனருக்கு இருட்டிலே புறப்பட்டு ஓடின

சைத் சிங்கு எதிர்த்துத் தோல்வி யடைந்தது. சைத்சிங்கும் போர்த்தொழிலில் பயிற்சி இல்லா
அந்தப் பெருங்கும்பைத் திரட்டிக்கொண்டு, ஹேஸ்
டிங்ஸ்துரையை எதிர்த்துச் சண்டைசெய்வதற்கு எ
தனப்பட்டான்; என்றாலும், இங்கிலீஷ் படைத்தலை
வரால் நடத்தப்பட்ட உண்மையான சிப்பாய்க
நாலு திசையிலுமிருந்து வந்துகொண்டிருந்த
அக்காசி ராஜாவினுடையமனுஷர் கண்டு, கலங்தே
டிப்போனதினாலே, அவன் புறப்பட்டுக் காசிக்
ஐம்பதுமைல் தூரத்தில் இருக்கிற பிட்சீகர் நகர
திற்கு ஓடினான். அவனைத் துரத்திக்கொண்டு அவ்வ
டத்திற்கும் ஒரு ராணுவம் போனதினால், அதையு
விட்டு அவன் பண்டல்கண்டு என்னும் பட்டண
திற்குத் தனிமையாய்ப் புறப்பட்டு ஓடி அவ்விட

12. அதி.

இ. ப. 1781.

லேதானே இருந்து இறந்தான். அவனுக்குப்
ன் அவன் சகோதரன் மகன் பட்டத்தை
டைந்தான். இதற்குமேல் வருஷாவருஷம் காசி
ஜா செலுத்தவேண்டிய திறை அதிகமாக்கப்
ட்டது. அச்சீமையை ஆளும் துரைத்தன விசா
ண புதிய ஜமீன்தாரனுடைய தகப்பன் வசத்தில்
டப்பட்டது.

அயோத்தி நபாபோடே நடந்த புதிய உடன்படிக்கை. செப்டெம்பர்மீ 19உ.

இதன் இடையில், ஹேஸ்டிங்ஸ் துரை சூனரில்
ருந்துகொண்டு, தான் கொடுக்கிறதற்கு உடன்
ட்ட திறையைக் கொடாமல் தவறிப்போன
யோத்தி நபாபோடே சில தீர்மானங்கள் செய்து
காண்டிருந்தார். இவனிடத்திலும் திரவியம் கேட்
ார். அவன் கொடுக்கத் தன்னிடத்தில் திரவியம்
த்தமாய் இல்லையென்று சாதித்தான். இதனாலே
வன் தன் தேசத்தில் கலகமுண்டுபண்ணுவதற்கு
த்தனித்ததாகச் சந்தேகிக்கப்பட்ட தன் தாயார்,
ாட்டியாரிடத்தில் அந்தத் திரவியத்தைத் தான்
டுங்கித் தரலாமென்று அவனுக்கு உடன்படிக்கை
சய்துகொடுத்தார். அப்படியே அவன் அவர்க
ிடத்தில் அந்தத் திரவியத்தைக் கட்டாயமாய்ப்
றித்தான். ஹேஸ்டிங்ஸ் தமது ஆளுகை நீங்கி
ங்கிலாண்டில் போயிருந்தபொழுது, அவர்மேல்
ாட்டப்பட்டு விசாரணையான குற்றங்களில், இந்த
ரண்டு ராணிகளிடத்திலும் இருந்த திரவியத்
தக் கட்டாயமாய்ப் பிடுங்கும்படிக்கு அவர் சம்ம
த்ததுதான் மிகவும் பெருங்குற்றமாக எண்ணப்
ட்டது.

நபாபின் தாயார் பாட்டியார் இவர்களுடைய நிலைமை.

ஹேஸ்டிங்ஸினுடைய துரைத்தன முடிவு. 1785-௵ பெப்ருவரிமீ 8உ.

இவைகள் சம்பவித்தபின் ஹேஸ்டிங்ஸ் இந்தியா
ில் நெடுநாள் இருக்கவில்லை. அவர் இருந்தநாள்
ளவும் தமது கையாட்சியில் இருந்த பெரிய சீமை
யைச் செம்மையாய் ஆளும்படி முயற்சிசெய்து,

12. அதி.

இ. ய. 1785.

சுதேச அரசரோடு பலமான நேசக் கட்டுப்பாடு களும் பண்ணி, தமது பிரஜைகளுக்கு நானாவித நன் மைகளையும் கோரினவராய் இருந்தார். அவர் கர்நா டக சீமையிலே சமாதானமானது மகிழ்ச்சியாய் திரும்பிவந்ததையும், இங்கிலீஷ்காரருடைய நா மும் அதிகக் கீர்த்திப்பிரதாபமாய் விளங்கினதையு காணும்படியான அவ்வளவு நீடித்த காலம் இச்சீமை யிலிருந்தார். அவர் இச்சீமையைவிட்டுப் போகு பொழுது, சகல ஜனங்களும் அவரால் நன்மை பெற்றிருந்து, அவர் போனதற்காக உண்மையா விதனப்பட்டார்கள்.

ஹேஸ்டிங் ஸை விசாரணை செய்தது.

அவர் இங்கிலாண்டுக்குப்போன இடத்தில், அவ அநீதமாய்த் துரைத்தனஞ்செய்தாரென்றும், சுதே அரசரைக் கொடுமையாய் நடத்தினாரென்றும் அநே கங் குற்றங்கள் அவர்மேலே சுமத்தப்பட்டு, விசா ரணையாயிற்று. அந்த விசாரணை அநேக வருஷங் கள் அளவும் நடந்து, கடைசியில் ஹேஸ்டிங்ஸ் துரைக்கு அனுகூலமாய் முடிந்தது.

அவருடைய குண ங்கள்.

வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸுடைய குணங்களைப்ப றிப் பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள் உண்டு; அவ முற்றிலும் நல்லவர் என்பது சிலருடைய அபிப்பிரா யம். முற்றிலும் கெட்டவர் என்பது சிலருடைய எண்ணம். இவ்விரண்டு அபிப்பிராயங்களையு தள்ளி, அவர் நடுத்தரமானவரென்று சொல்வது சரி யாயிருக்கும். அவர் செய்தவையெல்லாம் நன்மை யென்று புகழவுங்கூடாது; என்றாலும், இந்துதே சத்தில் மாட்சிமையான காரியங்களைச் செய்தவ ரும், சுதேசத்து நியாயசபையாராலே குற்றமற்றவ ரென்று தீர்க்கப்பட்டவரும், அவர் போனபின் வங்காளத்து நாட்டாரால் அநேக வருஷங்கள்வரை யில் அன்போடும் பக்தியோடும் புகழப்பட்டவரு

ன அவரை முழுதிலுங் கெட்டவரென்று கூறுவ 12. அதி.
ம் தகுதி அல்ல.

இ. பி. 1785.

அவர் இந்துதேசத்தைவிட்டுப் போகுமுன்ன
ு அத்தேசத்தின் துரைத்தனவிஷயத்தில் முக்கிய
ன வேறுபாடுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இங்கி
லண்டில் பார்லிமெண்டார் என்னும் சபையார்
ந்துதேசத் துரைத்தன விஷயத்தைப்பற்றி அடிக்
டி சர்ச்சைசெய்து கிழக்கே விருத்தியாகிக்கொ
டுவந்த கிரேட் பிரிட்டன் ராஜ்யபாரத்தைப்பற்றிச்
ட்டங்கள் ஏற்படுத்தத் தொடங்கினர்கள்.

இந்துதேச துரைத்தனத்தில் உண்டான வேறுபாடுகள்.

1783–ஞு ராஜ்யத்தின் பிரதான ஸெக்ரிடேரிக
ல் ஒருவராகிய வாக்ஸ் துரை ஒரு சட்டம் ஏற்ப
ந்தப் பிரயத்தனம் செய்தார். அந்தச் சட்டத்தைப்
ார்லிமெண்ட் சபையார் ஒப்புக்கொண்டிருப்பார்
ளானல், இந்துதேசத்தினுடைய துரைத்தனமா
து கம்பெனியாரைவிட்டு நீங்கிப் பொதுவான
ஜாங்கத்தைச் சேர்ந்துபோயிருக்கும்; ஆகிலும்,
ந்தச் சட்டம் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை. வாக்
துரையும் அவரோடே அதிகாரம் பெற்ற மற்ற
ர்களும் தங்களுக்கு உண்டாயிருந்த ஆதிக்கத்தை
ம் விட்டு நீங்கினர்கள்.

வாக்ஸ் துரை ஏற்படுத்தின சட்டம். 1783.–ஞு.

அவருடைய ஆதிக்கத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட
ால்ய மந்திரியாகிய பிட் துரை என்பவர் அவ்விஷ
த்தையே தெரிந்துகொண்டு, 1784–ல் ஒரு சட்டம்
ற்படுத்த, அதைப் பார்லிமெண்டார் ஒப்புக்கொ
டார்கள். அதனல் கம்பெனியாருடைய அதி
ாரம் நிலைநிறுத்தப்பட்டதுமன்றி, கண்காணிக்கிற
பை என்று அர்த்தங்கொள்ளும் போர்ட் ஆப்
ண்ட்ரோல் என்ற ஒரு சபையும் இந்துதேசத்
ரைத்தன விஷயங்களை விசாரணை செய்யும்பொ
ட்டு நூதனமாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இந்த

பிட் துரை ஏற்படுத்தின சட்டம். 1784–ஞு ஆகஸ்மீ 13உ.

12. அதி.

நூதனசபையில் அடங்கிய மனிதர்கள் ராஜாவி னு நியமிக்கப்படுகிறவர்களும், டிரெக்ட்டர்ஸ் என்னு சபையாரின்பேரில் மேல்விசாரணை செய்கிறவ ளுமாயிருந்தவர்கள். இந்த ஒழுங்கினுல் இந்து சத்தில் ராஜாவினுடைய ஆளுகையும் கம்பெனி ருடைய ஆளுகையும் சேர்ந்து நடக்கிறதற்கு இ மாயிற்று.

கார்ன் வாலிஸ் பிரபு கர்வனர்ஜெனரலாக நியமிக்கப்பட்டது.

1786-ல் கார்ன் வாலிஸ் பிரபு என்பவர் கவ னர் ஜெனரலாக நியமிக்கப்பட்டார். தம்மா கூடியவரையில் இந்துதேசத்தில்சமாதானத்தை நிலைநிறுத்தவேண்டுமென்று கண்டிப்பான கட்டளை கள் பெற்று, அக்கட்டளைகளின்படி நிறைவேற் வேண்டுமென்ற மிகுந்த ஆசையோடே அவர் அ தத் துரைத்தன ஆளுகையை ஒப்புக்கொண்டு இங் லாண்டைவிட்டு வந்தார்; ஆகிலும், தம்முடை விருப்பத்தின்படி நடந்துகொள்வதற்கு இடமில்லை அவர் இந்துதேசத்துக்கு வந்த கொஞ்சநாளை இங்கிலீஷ்காரருக்கு மைசூரில் இருந்த பெரி விரோதியானவன் அவரை யுத்தம்செய்யும்படிக்கு கட்டாயப்படுத்தினுன்.

டிப்பு யுத்தத்திற்குச் செய்த எத்தனங்கள்.

1784-ல் உண்டான சமாதான உடன்படிக்கை குப் பின்பு டிப்பு மறுபடியும் யுத்தத்தை ஆரம்பிப் தற்கு ஏற்ற முயற்சிகளைச் செய்து, தன் சேனை விஸ்தரித்து, தனது போர்வீரரை நன்ருய்ப் பழக் வித்து, இங்கிலீஷ்காரருக்கு விரோதமாக நிஜாமை யும் தன்னேடு இணக்கிச் சிநேகக்கட்டுப்பாடு செ விக்க தனக்குள்ள செல்வாக்கையெல்லாம் உபயோ கித்துக்கொண்டிருந்தான். இக்காலத்தில் இவ மற்றச் சீமையாரோட்டாகிலும் சமாதானப்பட்டிரு தவன் அல்ல. மலபார் கரைநாட்டில் உள் ஜனங்களோடு யுத்தம்செய்து அவர்களை மிகவு

ரூரமாய்ச் சங்காரம் செய்துகொண்டிருந்தான். வன் அத்தேசத்துக்குக் குடிகளைமாத்திரம் எதிர்த் ப்போனவன் அல்ல; அவர்களுடைய மதத்தை ம் பகைத்தவன். பின்னும் அக்கனாநாட்டில் ள்ள உயர்குலத்தாராகிய நாயரை அவன் படுத்தின ாரமான உபத்திரவத்தினுல் அவன்பேரில் பழி ங்கவேண்டுமென்கிற பேராவல் அவர்களுக்கு ண்டாயிருந்தது.

12. அதி.

கி. பி. 1786.

அவர்களில் அநேகர் திருவனந்தபுர ராஜாவின் மைக்கு ஓடிப்போக, அச்சீமையிலும் படையெ ந்துச் செல்லும்படி டிப்பு தீர்மானித்தான். இப்ப த் தப்பி ஓடிவந்த சில நாயரை அந்த ராஜா அடைக் லந்தந்து சேர்த்துக்கொண்டதே சண்டைக்குப் ரதான காரணமாயிருந்ததுந்தவிர, கொஞ்சக்காலத் ற்கு முன்னுல் உலாந்தாக்காரரிடத்தில் அந்த அர ன் வாங்கியிருந்த இரண்டு கோட்டைகளைப்பற்றி ம், ராஜ்யத்துக்கும் மைசூருக்கும் நடுவே இருந்த ல்லை நெடுகத் திருவனந்தபுர ராஜா கட்டியிருந்த ரு சுவரைப்பற்றியும் அவர்களுக்குள் இதற்குமுன்)ல் தகராரும் இருந்தது. அந்த அரண் ஆனை லைகள் முதல் கடலோரம் வரைக்கும் முப்பது மல் தூரத்துக்குக் கட்டப்பட்டிருந்தது.

அவன் திருவனந்தபுரத்து ராஜாவோடு செய்த கலசம்.

இந்த அரணிப்பான சுவர் ஓரத்தில் 1789-ஆ டைசியில் டிப்பு திரண்ட சேனையோடும் கூட ந்து பாளையம் இறங்கினுன். அதைத் தாக்கிப் பிடி தும்படிக்குப் பிரயத்தனஞ்செய்தும் கூடாமல், ன் பாளையம் இறங்கியிருந்ததற்குக் கொஞ்சம் ரத்தில் தெரிந்த ஒரு கணவாய் வழியாய்ச் செ று, எதிரியினுடைய தேசத்தில் நுழையப் ார்த்தான். அப்படியே நுழைகையில், தன்னை திர்த்துவந்த ஒரு சொற்பசேனையையும் முறிய

திருவனந்தபுரத்து எல்லைச்சவரை டிப்பு தாக்கியது. 1789-ஆ டிசம்பர்மீ 29உ.

12. அதி. டித்து, தன் சேனை தாராளமாய் நுழையும்படியாக
கி. பி. 1789. சுவரில் ஒரு துண்டை இடித்துவிடும்படி கட்டளை
யிட்டு, தன்னுடைய சேனையின் பெரும்பாக
இறங்கியிருந்த ஸ்தலத்தைநோக்கிச் சிகரத்தின் வ
யாய்ப் போனான். அவனுக்கு சீக்கிரமாய்த் தடை
யுண்டாயிற்று. போகிற மார்க்கத்தில் சில இந்து
கள் ஒரு சிறு கோபுரத்தில் இருந்துகொண்டு பி
யோகித்த பொடிப்பீரங்கிக் குண்டுகளினாலே தடு
கப்பட்டு, துலுக்கர் எல்லாம் கலக்கங்கொண்டு
சுல்த்தானையும் அவனுடைய பரிவாரத்தையு
எடுத்துக்கொண்டு, பின்னேதிரும்பி ஓட்டம் பிடி
தார்கள். அப்படி ஓடுகையில், சுல்த்தானுடைய ஆ
கினையின்படியே சுவரில் ஒரு பக்கத்தில் இடித்து
திறப்புண்டாக்கி நுழைந்தார்கள். இந்தச் சுவ
செங்குத்து மலைமீது இருந்தமையினால், முன் இரு
தது பாதாளம் என்று தெரியாத பின்சேனைகள் மு
சேனைகளை நெருக்கிக்கொண்டுவந்து தள்ள, அந்
டிப்புவின் மனுஷர் அந்தப் பாதாளத்தில் நூறு ஆ
ரமாய் விழுந்து மடிந்தார்கள்.

அவன் அரிதாய்த் தப்பித்துக்கொண்டது.

சுல்த்தான்கூட இதில் விழுந்து சாக ஒரு மயி
டைதப்பினான். குற்றுயிரான பிணங்களால் அந்த
பாதாளம் நிறைய, அந்தப் பிணங்களைக் காலினா
மிதித்துக்கொண்டு அவனுடைய பரிவார ஜனங்
ளில் சிலர் அவனைத் தூக்கிக்கொண்டுபோனார்கள்
இப்படித் துரத்துண்டதினால் மிகுந்த கோப
கொண்டு, ஜயத்துக்குப் போதுமான பீரங்கிக
சீரங்கபட்டணத்தினின்று வருமளவும் அந்தச் சு
ரைவிட்டுப்போவதே இல்லையென்று இருந்தான்.

மகாராஷ்டிரரோடும் நிஜாமோடும் செய்த நேசக்கட்டுப்பாடு.

1790-ஞு ஜுன்மீ 1௳ ஜுலைமீ 4௳.

இங்கிலீஷ்காரரோடு நேசக்கட்டுப்பாடாயிருந்
இந்தச் சீமையில் அவன் சண்டைசெய்வதே இங்
லீஷ்காரரும் அவனோடு சண்டை தொடுப்பதற்கு
காரணம் ஆயிற்று. இதனால் இங்கிலீஷ் துரைத்
னத்தார் பைஷ்வாவோடும் நிஜாமோடும் மிகவு

கியமான கட்டுப்பாடுகள் செய்துகொண்டு, 12. அதி.
சன்னபட்டணத்துக்கவர்னராகிய ஜெனரல் கி. பி. 1790.
மடோஸ் என்பவரைத் தளகர்த்தராக்கி ஒரு
ணுவத்தை முஸ்தீது செய்து, போர்க்களத்திற்கு
னுப்பினார்கள். சமாதானத்துக்கு அடுத்த காரியங்
ளக் கார்ன்வாலிஸ் பிரபு தம்மால் இயன்றமட்டும்
டினார்; ஆகிலும், டிப்பு அவர் பயத்தினால் அப்ப
ச் செய்கிறாரென்று அவரை அலட்சியம்பண்ணி
தினாலே தனக்குச் சற்றும் இஷ்டமில்லாமல் இந்
சண்டையைத் தொடங்கினார்.

இதன் இடையில் டிப்புவும் திருவனந்தபுரத்து டிப்புதிருவன
ல்லைச் சுவரை இடித்துப்போட்டு, அச்சீமையில் ந்தபுரம் சீமை
ரவேசித்து, மனதினாலும் நினைக்க ஒண்ணாத யில் படையெடுத்
ரங்களையெல்லாம் செய்துகொண்டிருந்தான். தது.
ங்கிலீஷ்காரரும் யுத்தத்திற்கு எத்தனம்பண்ணு மேமீ 7உ.
றார்களென்று கேள்விப்பட்டு, அந்த வல்லமை
லிகளாகிய எதிரிகளோடு செய்யவேண்டிய வலு
ன யுத்தத்திற்கு வேண்டிய எத்தனங்களைத் தேடிக்
காள்ளும்பொருட்டுத் தன்னுடைய ஸ்ரீரங்கபட்ட
ம் வந்துசேர்ந்தான்.

இங்கிலீஷ்காரர் சண்டையை ஆரம்பித்துக் கோ இங்கிலீஷ்கா
ம்புத்தூருக்குச் சுற்றிலுமுள்ள கீழ்ச்சீமைக்கோட் ரர் சண்டையை
டகளைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். செப்டெம் ஆரம்பித்தல்.
ர்மீ த்தின் துவக்கத்தில் டிப்புவும் தனது உறை
டமாகிய ஸ்ரீரங்கபட்டணத்தை விட்டு, இங்கிலீஷ்
ாரருக்கு எதிர்சென்று, குசலாத்திக்கணவாய்
ழியாக வந்து, மலையடிவாரத்தண்டை நின்றிருந்த
ங்கிலீஷ்காரருடைய ஒரு சேனையைத் தாக்கி,
குந்த பிராணலயத்தோடே துரத்தியடிக்கப்பட்
ான். என்றாலும், அந்தச் சேனை உடனே பின்தி
ம்பவேண்டியதாயிற்று; இங்கிலீஷ் தளகர்த்தரும்

12. அதி.

இ. ம. 1790.

அவனோடு யுத்தஞ்செய்வதற்கு மிகுந்த ஆசைகொண் டிருந்தார்; ஆகிலும், அவன் தன்னோடே இங்கில ஷ்காரர்கள் யுத்தஞ்செய்வதற்கு இடங்கொடாம போனதினாலே, அவனைத் துரத்திக்கொண்டு, இவ னுடைய ராணுவம் போவதும் வருவதுமாக இந்த சண்டை முடிந்தது.

கார்ன் வாலிஸ் பிரபு சென்ன பட்டணத்திற்கு வருதல். 1790–ஆ டிசம்பர்மீ 12உ. 1791–ஆ மார்ச்சுமீ 21உ.

இவ்வாறு யுத்தஞ்செய்வது யுக்தம் அல்லவென் எண்ணி கார்ன் வாலிஸ் பிரபு தாமே யுத்தத் நடத்தவேண்டுமென்று கல்கத்தாவிலிருந்து வந் வேறுவகையாய் யுத்தத்தை ஆரம்பித்தார். மை ரில் இரண்டாவது ராஜதானியாகிய பெங்களூரை பிடித்துக்கொள்வது அவருடைய முக்கிய கருத் அப்படியே அந்த நகரத்தின் பேட்டையும் கோ டையும் வீரியமாய்த் தாக்கப்பட்டுப் பிடிபட்ட

சீரங்கபட்டணம் நோக்கிச் செல்லுதல்.

அதன்மேல் அவர் பெங்களூரினின்று நே சீரங்கபட்டணம் நோக்கிச்சென்றார். இச்செய் யை டிப்பு கேள்விப்பட்டு, மிகுந்த பயங்கொண் டவனாய் இனித் தனது பிரிய நகரமாகிய சீரங்கப டணமும் பிடிபட்டுப்போமென்று எண்ணி, தனக் இங்கிலீஷ்காரர்பேரிலிருந்த கடும்பகையைக் காட டும்படிக்குத் தான் ஏற்படுத்தியிருந்த குறிகளையெ லாம் அழித்துவிட்டான். தான் பட்டணத்தில் மு னால் எழுதிவைத்திருந்த ஏராளமும் நிந்தனையுமா சித்திரங்களையும் சுவரிலெழுதப்பட்டிருந்த அழு பான வார்த்தைகளையும் கலைத்துவிட்டான். அது மன்றி தான் செய்திருந்த குரூரங்களை இங்கிலீ காரர் சற்றும் கேளாதபடிக்கு அக்கோட்டையி தான் கொண்டுவந்திருந்த சிறைகளையெல்லாம் கொடுமையாகக் கொலைசெய்வித்தான்.

இங்கிலீஷ்காரருடைய சேனை திரும்பிவருதல். மேமீ 26உ.

இங்கிலீஷ்காரருடைய சேனையும் தங்களுடை பீரங்கிகளை இழுப்பதற்குப் போதுமான மாடுகள் அகப்படாமையினாலும், அகப்பட்ட மாடுகளும்

அதி. 12.

இ. ப. 1791.

ர்ப்பலமாய் இருந்தமையினாலும் ஸ்ரீரங்கபட்டணத் ல் வந்து சேருவதற்கு அநேகநாள் சென்றன. டைசியில் அச்சேனையானது அக்கோட்டையின் ருகில் வந்தவுடனே, அக்கோட்டைக்கு கிரில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த டிப்புவின் சேனை முற் லும் முறியடிக்கப்பட்டது. ஆகிலும், கார்ன் ாலிஸ் பிரபு ஜயம் அடைந்து வெற்றிவேந்தனு ப்போகிற சமயத்தில், அவருடைய சேனையானது யாதியினாலும் பஞ்சத்தினாலும் தளர்ந்து மெலிந்து ாயிருந்தமையினாலே, தமது என்று எண்ணிக் ாண்டிருந்த அக்கோட்டையைப் பிடிப்பதற்கு ந்துவம் இல்லாமல் திரும்பிவிடவேண்டியதா ற்று.

அரிகோரவில் நடந்த சண்டை. மேமீ 15உ.

இதுதவிர வேறொரு திசையிலும் யுத்தம் நடந்து ாண்டிருந்தது. மேல்கரை சீமையிலே கர்நேல் ர்ட்லியும், அவனுக்குப்பின்பு ஜெனரல் ஆபர்க்கி ம்பியும் யுத்தஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்கள். வர்களுக்குச் சார்பாகக் குடகுதேசத்து ராஜாவாகிய ந வீரனும் டிப்புவின் கொடுமைகளுக்கு அஞ்சி, ரித்துக்கொண்டு திரிந்தவர்களும் அவன் கையில் ழிவாங்கவேண்டுமென்று நாட்டம் உடையவர்க மான தன் பிரஜைகளில் அநேகரைக் கூட்டிக் ாண்டுபோய்ச் சண்டைசெய்து வந்தான்.

மேல்கரையில் நடந்த யுத்தமுயற்சிகள்.

கார்ன் வாலிஸ் பிரபுவும் ஸ்ரீரங்கபட்டணத்தை ட்டுத் திரும்பினபின் பெங்களூருக்கு வந்து அவ் டத்திற்றானே இருந்துகொண்டு, ராஜதானியை ரண்டாமுறை தாக்குவதற்கு அடுத்த பிரயத்தனங் ர் செய்துகொண்டிருந்தார். இப்படி இருக்கிற லத்தில் யாவராலும் பிடிக்கப்படக்கூடாத மலைக் ாட்டைகள் என்று மைசூர் ராஜ்யத்தார் எண் ியிருந்த சில துருக்கங்களைப் பிடித்துக்கொண்

நந்திதுருக்கம் பிடிபட்டது. அக்டோபர்மீ 19உ.

12. அதி.

இ. ப. 1791.

டிருந்தார். இம்மலைக்கோட்டைகளில் நந்திதுர்க்க பிரதானமானது. அது ஒரு செங்குத்தான கருங்கற்ப றையின்மீது கட்டப்பட்டிருந்தது. இக்கோட்டை யைச் சூழ்ந்துகொண்டு இங்கிலீஷ்காரர் சேனை மூன்று வாரம்வரையிலும் பீரங்கிக்குண்டுகளை பிரயோகம்பண்ணினதின்மேல், அக்கோட்டையின் அலங்கத்தில் வாய்ப்பான இரண்டு இடங்களில் இடிதல் உண்டாக, அதின் வழியாய் இங்கிலீஷ்கா ரர் ஒருவர்பின் ஒருவராக ஏறி, தங்கள்மேலே ச துருக்கள் பாறைகளை உருட்டிவிட்டும், தங்களை ஏறிவரவிடாமல் தடுக்கவேண்டிய பிரயத்தனங்க செய்தும், அந்த விக்கினங்களையெல்லாம் மே கொண்டு, அந்த மதில்மேல் ஏறித் தங்களுடை கொடியை நாட்டினார்கள். இவ்வாறாக மைசூ சிம்மாசனத்தின்மீது கொலுவிருந்த நரரூபமாகி மிருகத்தின் ஆக்கினையினாலே இந்த மதில் உச்சி னின்று அநேக இங்கிலீஷ்காரர் தலைகீழாய்த் த ளப்பட்டிருக்க, இப்பொழுது அந்த மதில்மே நின்று தங்களுடைய கொடி பறந்துகொண்டிருப் தைக் கண்ட சகல இங்கிலீஷ்காரருக்கும் மன குளிர, முகம் மலர்ந்தது.

சீரங்கபட்டணத்தைத்தாக்க இரண்டாமுறை போனது.

1792-ஞ் ஜனுவரியீ.

பெங்களூரில் இருந்த கார்ன் வாலிஸ் பிரபுவ புதிதாய் அநேகம் படைகளைச் சேர்த்துக்கொண் தமக்குரிய சாமக்கிரிகளையும் சம்பாதித்துக்கொண் சீரங்கபட்டணத்தைத் தாக்கும்படி புறப்பட்டா அவர் போகையில், மகாராஷ்டிரர்களும் நிஜா டைய சேனைகளும் அவரை வந்து சேர்ந்துகொ டார்கள். மேல்கரையில் இருந்த ஜெனரல் ஆபர் கிராம்பியும் தம்மைக் கலந்துகொள்ளும்படி வ வேண்டுமென்று கட்டளை அனுப்பினார்.

1792-ம்ஞு பெப்ருவரிமீ 5உ-ல் அவர் சீரங்கபட் 12. அதி.
ணத்திற்கு இரண்டாம்விசை வந்தார். வந்ததில் இ. பி. 1792.
ல கடூரமான யுத்தங்கள் நடக்க, அவைகளில் எல் முற்றுகை.
ாம் இங்கிலீஷ்காரரே ஜயம் அடைய, டிப்பு பெப்ருவரிமீ 18உ முதல், 24உ
ாவேரி தாண்டி ஓடி, அந்நதியின் இரண்டு பிரிவு மட்டும்.
ளுக்கு இடையிலே இருக்கிற கோட்டையில்
ளித்தான். தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும்பொ
ட்டு இரண்டொருவிசை மூர்க்கமாய்ப் பிரயத்
னஞ்செய்தும், அவைகளால் ஒன்றும் ஆகவில்லை.

இங்கிலீஷ் பீரங்கிப்பட்டாளத்தார் பீரங்கிகளைச் முற்றுகை நிறுத்தப்பட்டது.
டும்படி தயாராயிருந்தார்கள். பள்ளங்களையும் பெப்ருவரிமீ 24உ.
வட்டிப் பீரங்கிகளையும் நிறுத்தியிருந்தார்கள்.
வ்வாறு இங்கிலீஷ் ராணுவமெல்லாம் சென்று
க்கிச் சண்டை செய்யவேண்டுமென்று ஆவலா
ருக்கையில், சுடுவதை நிறுத்தவேண்டும் என்கிற
ட்டளை உண்டாயிற்று. ஏனென்றால் டிப்பு அதிக
பமுடையவனாகி, சமாதானமாகவேண்டுமென்று
ட்டுக்கொண்டான்.

அவன் தனது ராஜ்யத்தில் பாதியை இங்கிலீஷ் சமாதான உடன்படிக்கை.
ரருக்கும் அவர்களோடு யுத்தஞ்செய்யவந்த அர மார்ச்சுமீ 18உ.
களுக்கும் கொடுக்கவும், யுத்தச்செலவுக்காகப்
பருந்தொகையான திரவியம் செலுத்தவும், சிறை
ளயெல்லாம் தான் திரும்பக் கொடுத்தனுப்ப
ம், உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளையெல்லாம்
ன் செய்து முடிக்கிறவரையிலும் தன்னுடைய
களில் இரண்டுபேரை கிரிகளாகத் தரவும் அவன்
ணங்கி ஒப்புக்கொள்வதே சமாதான உடன்படிக்
கயின் நிபந்தனைகளாமென்று கார்ன் வாலிஸ்
பு அவனுக்கு அறிவித்தார். இந்த நிபந்தனைகள்
ணப்பட்டிருந்த நிருபத்தை டிப்பு வரப்பற்றிக்
ாண்டபோது, தன்னுடைய பட்டணத்தில்

12. அதி. உள்ள பெரிய மசூதிக்குப் போய், தனது படை
கி. பி. 1792. தலைவரையெல்லாம் கூட்டி வரவழைத்து, அந்நிரு
பத்தின் விவரங்களை அவர்களுக்குத் தெரியப்ப
டுத்தி, யுத்தம் செய்யலாமோ? சமாதானமாகலாமோ
உங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன என்று கேட்
டான். அந்த டிப்பு சுல்த்தானுக்கு உண்மையுள்ள
வர்களாயிருந்த அப்படைத்தலைவரும், அவ்வாறு
சம்மதித்துச் சமாதானமாவதே உத்தமமென்று கண்
ணில் கண்ணீர் ததும்பச் சொன்னார்கள். அவர்கள்
கோரிக்கைக்கு டிப்புவும் இணங்கினான். அவனு
டைய குமாரர் இங்கிலீஷ் ராணுவத்திற்கு அனுப்
பப்பட்டார்கள். சமாதான நிபந்தனைகளெல்லாம்
அங்கீகரிக்கப்பட்டன. மார்ச்சுமீ 18உயில் சமா
தான உடன்படிக்கையும் நிறைவேறலாயிற்று.

டிப்புவணங்கி யது. இவைகளெல்லாம் ஆனபின்பு, ஜயம்பொருந்தி
விளங்கிய இங்கிலீஷ் ராணுவமும் சேன்னபட்ட
ணத்திற்குத் திரும்பிவந்தது. மைசூர் ராஜ்யத்தில்
கொடுங்கோல் செலுத்திய டிப்புவும் சிறிதுகாலம்
அடங்கியிருந்தான்.

13—ம் அதிகாரம்.

சீரங்கபட்டணம் பிடிபட்டது.

கி. பி. 1792—ஆு முதல், 1799—ஆு வரையில்.

டிப்புவோடு சண்டைசெய்து ஜயமடைந்தபின், ர்ன் வாலிஸ் பிரபு வெகுநாள் இந்தியாவில் ருக்கவில்லை. அந்த யுத்தம் நடந்துகொண்டி க்கையில், கர்னுடக சீமை நபாபாகிய மகம்மது லி என்பவனுடைய நடக்கை எக்காலத்திலும் பரீதமாயும், மோசடியாயும் இருந்ததுமன்றி, கொ சக்காலமாகத் துரைத்தனத்தாருக்குத் திருப்திகர ய் இல்லாதிருந்ததினுலே, அவனுடைய சீமை யத் தமது வசமாக்கிக்கொள்வது உத்தமம் என்று ரன் வாலிஸ் பிரபு எண்ணினுர்; ஆகிலும், காஞ்சநாள்வரையிலும் தம் வசத்தில் அச்சீமை ய வைத்துக்கொண்டிருந்து அந்த யுத்தம் முடிந்த டனே அதை அவ்விருத்தனுகிய நபாபுக்கே ஒரு டன்படிக்கை செய்துகொண்டு விட்டுவிட்டார். ந்த உடன்படிக்கைக்கும் இதற்குமுன்னுல் அவ ஞடு செய்யப்பட்டிருந்த உடன்படிக்கைக்கும் ல விகற்பங்கள் இருந்தன. ஜூலை 12உ.

ஐரோப்பாவில் இங்கிலீஷ்காரருக்கும் பிராஞ்சு காரருக்கும் யுத்தம் ஆரம்பமானதின்மேல், இந்து தசத்தில் பிராஞ்சுக்காரருக்கு உண்டாயிருந்த ரணியாட்சிகளெல்லாம்இங்கிலீஷ்காரர் யாதொரு டையுமின்றி பற்றிக்கொண்டார்கள். இவைக ளல்லாம் இதற்குமுன் நடந்த சண்டை முடிவா பிராஞ்சுக்காரரின் நிலையான பட்டணங்கள் பிடிபட்டது. 1793—ஆு ஆகஸ்டுமீ.

13. அதி.

கி. பி. 1793.

னபின் பிராஞ்சுக்காரருக்கு விடப்பட்டிருந்தவை
கள்; ஆகிலும், பிராஞ்சுக்காரருடைய அதிகார
தற்காலத்தில் இந்தியாவில் முற்றிலும் அழிந்திரு
தமையினாலும், ஐரோப்பாவில் நடந்த யுத்தத்திற்
னே அவர்கள் சேனைகளெல்லாம் முயற்சியா
இருக்கவேண்டியிருந்தமையினாலும், இங்கிலீஷ்
காரர் இந்தியாவில் பிடித்துக்கொண்ட தங்க
காணியாட்சிகளை மீட்க யாதொரு பிரயத்தனமு
செய்யவில்லை; என்றாலும், பிராஞ்சுக்காரப் படை
த்தலைவர் அநேகர் சுதேச அரசருடைய ஊழியத்தி
இருந்துகொண்டு அவர்களுடைய சேனைக்கு
போர்த்தொழில் பயிற்றுவித்து வந்தார்கள். அவ
கள் தங்கள் தேசத்தின் அதிகாரத்தை இவ்விடத்தி
ஸ்தாபிப்பதற்கு ஏற்ற சமயம் இன்னும் உண்டா
மென்று எண்ணியிருந்தார்கள். அன்றியும் அவர்க
தங்களுடைய சற்பனைகளினாலும், போர்த்தொழி
திறமையினாலும் இங்கிலீஷ்காரருக்கு அநேக கஷ
டங்களை வருவித்தார்கள்.

ரெவினியு என்ற தேச வருமானம் உண்டாகும் துறைகள்.

கார்ன் வாலிஸ் பிரபு வங்காளநாட்டில் நட
திய துரைத்தன விஷயத்தில் அவருக்கு அதிக கீர்த்
உண்டு. ஜமீன்தார்கள் மூலமாய் ராஜ்ய வருமான
தைத் தண்டும் வகையை ஸ்தாபித்தவர் முக்கியமா
இவரே. வரிகள் தண்டுவதற்கு மூன்று துறைக
உண்டு. ஒன்று சீமையைப் பங்குபங்காகப் பிரித்
ஒவ்வொரு பங்கையும் ஒவ்வொரு ஜமீன்தாரன் வ
மாக விட்டு, அச்சீமைப் பங்கினுடைய வருமான
திற்கு அவனையே பாத்தியப்படுத்துகிறது; ஒன்
தேசத்தைக் கிராமங்களாகப் பிரித்து, ஒவ்வொ
கிராமத்தின் வருமானத்திற்கும் அதன் குடிகளை
பாத்தியப்படுத்துகிறது; ஒன்று ஒவ்வொரு குடிய
னவனுக்கும் நிலமும் பட்டாவும் கொடுத்து, அத

ரியை அவனவனிடத்திலேயே தண்டுகிறது; ஆன 13. அதி.
ந்த மூன்றுவிதமான ஏற்பாடுகளிலே இந்தியாவில் இ. ம. 1793.
ற்காலத்தில் ரெவினியு என்னும் தேச வருமானமா
து தண்டப்படுகிறது. இந்த மூன்றில் முதலாவது
றையை கார்ன் வாலிஸ் பிரபு வங்காளநாட்டில்
தாபித்தார். அன்றியும் நியாயவிசாரணை செய்யும்
கையைச் சீர்ப்படுத்தினர். இன்னும் அந்நாட்டில்
சல்லாநின்ற முக்கியமான ரெவினியு சட்டங்க
நம் நியாயசட்டங்களும் அவர் காலத்தில் அமைந்
வைகளாம்.

குடிப்பட்டா.

குடித்தனப்பட்டாவானது சென்னபட்டணத்தில்
தாபிக்கப்பட்டது. மேலே சொன்ன யுத்தத்தில்
ப்பு சுல்த்தான் விட்ட ராஜ்யத்தில் கொஞ்சம்
மையானது கர்நேல் ரீட் என்பவன் வசத்தில் ஒப்
க்கப்பட, அதிலே அவன் அந்தக் குடித்தனப்பட்
ாவை ஆரம்பம் செய்தான். இவனுக்குப்பின்பு
தைக் கர்நேல் மன்ரோ என்பவன் ஸ்திரப்ப
த்தி, இதனால் ஜனங்களுக்கு உண்டாகும் அநு
லங்களை விளக்கிக்காட்டினான். அன்றியும்,
து இந்நாள்வரையில் தேன் இந்தியாவில் ரெவி
ரியு தண்டப்படுகிற முக்கியமான துறையாயிருக்
றது.

ஸர்ஜான்ஷோர் கவர்னர் ஜெனரல் ஆனது. ஆகஸ்மெ.

சிவில் உத்தியோகத்திலிருந்து பேர்போனவரும்,
ன்னால் லார்ட் டேன்மத் என்னும் பட்டத்தை
டைந்தவருமாயிருந்த ஸர் ஜான் ஷோர் என்பவர்
ார்ன் வாலிஸ் பிரபுவுக்குப்பின்பு சிரேஷ்ட தேசா
பதியாக நியமிக்கப்பட்டு வந்தார். அவர் எவ்வி
த்திலும் சமாதானமே வேண்டுமென்று நாடினவர்;
கிலும், அவர் இங்கிலீஷ்காரருடைய ராஜ்யத்
ல் யுத்தங்களை நீக்கும்படிக்குக் கையாடின எத்த
ங்கள் இந்துதேச சௌக்கியத்துக்காகிலும், இங்கி

13. அதி. லீஷ்காரருடைய கீர்த்திக்காகிலும் பொருந்தின
கி. பி. 1793. வைகள் அல்ல.

மகாராஷ்டிரர் நிஜாமைத்தாக்கியது. இக்காலத்தில் மகாராஷ்டிரர் நிஜாமுடைய சீமையில் தண்டெடுத்துச் செல்லும்படி எத்தனப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்படி இருக்கையில் நிஜாம் என்பவன் இங்கிலீஷ்காரரோடு ஐக்கியப் பட்டவனயிருந்தும், அவனுக்கு இச்சமயத்தில் சிரேஷ்டாதிபதி ஒத்தாசை செய்யாமல்போனதி ஞலே முன்னல் இங்கிலீஷ்காரரோடு ஐக்கியப் பட்டவனுகிய திருவனந்தபுர ராஜாவின் பட்சத்தைச் சார்ந்துகொண்டு, அவர்கள் செய்த சண்டைக்காக அவர்களைப் புகழ்ந்துகொண்டிருந்த சுதேச அரசரும் இனி இங்கிலீஷ்காரரிடத்தில் நம்பிக்கை வைப்பது கூடாதென்று மனமுறிந்துபோனார்கள்.

கர்ட்லாவில் நடந்த யுத்தமும், சமாதான உடன்படிக்கையும். 1795-ஆ மார்ச்சுமீ 11-ம் 13உ. மகாராஷ்டிரரும் தாங்கள் எத்தனித்தபடியே நிஜாமுடைய சீமையில் தண்டெடுத்து, கர்ட்லாவிலிருந்த அவனுடைய சேனைகளை முறியடித்து, அவனையும் இழிவான ஒரு உடன்படிக்கை செய்யும்படி பலவந்தம் பண்ணினர்கள்; அதன்பேரில் அவன் தன் சீமைகளில் பெரிய பங்கை விட்டுவிடவும், அதிக திரவியத்தைக் கொடுக்கவும், தான் உண்மையாய் இவையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்குத் தன் மந்திரியைக் கிரியாக ஒப்புக்கொடுக்கவும் வேண்டியதாயிற்று.

நிஜாமின் துணைப் படை தற்காலத்திற்கு நீங்கியது. தனக்குச் சிரேஷ்டாதிபதி உதவிசெய்யாமையினலே நிஜாம் கோபமூண்டு, சிக்கந்திராபாத்தில் இருந்த இங்கிலீஷ் சேனையை அதினின்றும் அப்புறப்படுத்தும்படி கேட்டுக்கொண்டதுமன்றி தனது ஊழியத்தில் இருந்த பிராஞ்சுக்காரருக்கு நயமும் அன்பும் பாராட்டினன்.

அக்காலத்தில் கர்னுடகத்தில் பல காரியங்கள் வறுபாடாயின. இங்கிலீஷ்காரரோடே சிநேகக் ட்டுப்பாடாயிருந்த மகம்மது ஆலி 78 வயதுள்ள னுய் 1795–ம்ஞு அக்டோபர் மாசத்தில் மரித்தான். வனுக்குப் பதிலாக இவன் மூத்தகுமாரனுகிய ம்த்த உல் உம்ரா பட்டத்துக்கு வந்தான். இப்ப ப் புதிதாய் அரசைப்பெற்ற நபாப் தன் சீமைக ில் சிலவற்றை இங்கிலீஷ் துரைத்தனத்துக்கு ஒப் க்கொடுக்கவேண்டும் என்று சென்னபட்டணத் க் கவர்னராகிய லார்ட் ஒபார்ட் கேட்டார். மகம் து ஆலி என்பவனை இத்தேசத்தாரும் ஐரோப்பிய மாகிய பல பொருளாசைக்காரரும், கெட்டவர்க ும் சூழ்ந்துகொண்டு அவனுக்குக் கடன்கொடுத்து ர்யோசனைகளைச் சொல்லிக்கொண்டுவந்ததினுல், ச்சீமைகள் அநியாயமாய் ஆளப்பட்டு, அதிக ாய்ச் சீர்குலைந்துபோயின. இச்சங்கதியைக் றித்து மதிராஸ் துரைத்தனத்துக்கும், வங்காள ரைத்தனத்துக்கும் சச்சரவுண்டாக, கர்னுடகத் ல் யாதொரு மாறுதலுமுண்டாகவில்லை.

13. அதி.

இ. பி. 1795.
மகம்மது ஆலியின் மரணம்.
அக்டோபர் மீ 13௳.

இக்காலத்தில் வட இந்தியாவிலும் கலகங்கள் ண்டாயின. அயோத்தியின் நபாபாகிய ஆசாப் த்தௌலா என்பவன் 1797–ல் மரித்தான். அவ ுக்குப்பின் அவனுடைய குமாரன் என்று சொல் ப்பட்ட மீர்ஜா ஆலி என்பவன் நபாபானுன். காஞ்சக்காலம்வரையில் அவனையே சிரேஷ்டாதி தியும் நபாபாக ஒப்புக்கொண்டும், அவன் அப ர்த்தி உடையவனென்றும், முன் நபாபுக்கு அவன் ள்ளையல்லாததினுல் அவன் பட்டத்திற்குச் சுவா ந்திரியம் அற்றவனென்றும் அவனைப்பற்றி பல ிராதுகள் உண்டானதினுலே, இதற்கு ஒரு முடிவு செய்யும்பொருட்டு, ஸர் ஜான் ஷோர் என்பவரே

அயோத்தியில் ராஜபட்டத்தைப்பற்றி உண்டான விவாதங்கள்.
1797–ஞு.

13. அதி.

கி. பி. 1798.

விஜியர் ஆலி சிம்மாசனத்தினின்று தள்ளுண்டது.

ஜனுவரிமீ 21௳.

அயோத்திக்குச் சென்றார். கடைசியில் சாதாரண மாய் விஜியர் ஆலி என்று சொல்லப்பட்ட அந் மீர் ஜா ஆலி சிம்மாசனத்தினின்று தள்ளப்ப இறந்துபோன நபாபினுடைய சகோதரனாகிய ஸ அதந் ஆலி என்பவன் அதில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டான் இவ்வர்த்தமானங்களுக்குப்பின் தள்ளுண்ட நபாபு காசியில் போய் வாசம்பண்ணினன்.

மார்ணிங்டன் என்னும் பிரபு வந்தது.

மேமீ 17௳.

இவருடைய குணங்களுக்கு முற்றும் விகற்பம யிருந்த ஒரு கவர்னர் ஜெனரல் இங்கிலாண்டி ருந்து வந்துகொண்டு இருந்தார். 1798-ல் லார் மார்ணிங்டன் என்னும் பெயருடைய அந்தக் கவ னர் ஜெனரல் இந்தியாவுக்கு வந்தார். அவர், பிற்க லத்தில் மார்க்விஸ் வெல்லெஸ்லி என்னும் பட்ட த்தை அடைந்தார். அவர் வந்தபோது இந்திய வில் இங்கிலீஷ் துரைத்தனத்தாருக்கு உண்டா ருந்த சமாதானம் உறுதியற்றதும் அதிருப்திகர மாயிருக்கிறதென்றும், சுதேச அரசரிடத்து இங் லீஷ்காரரின் செல்வாக்கானது வெகுவாய்க் குறை ந்துகொண்டுவருகிறதென்றும் கண்டார்.

நிஜாமோடு செய்த புது உடன்படிக்கை.

செப்டெம்பர்மீ 1௳.

இதனால் இவர் உடனே இத்தோஷங்களை அச றப் பிரயத்தனம் செய்தார். அவருக்கு நிருப போக்குவரவிருந்த அரசரில் நிஜாம் என்பவன் மு கியமானவன். அவனைத் தன்னிடத்திருந்த பிராஞ் ஊழியக்காரரைத் தள்ளிப்போட்டவும், இனி இங் லீஷ்காரரையே நம்பி, அவர்களோடு மனப்பூர் மாய் உடன்படிக்கை பண்ணிக்கொள்ளவும் சம் தப்படுத்தினர். நிஜாமோடு செய்யப்பட்ட புதி ஏற்பாட்டின் நிபந்தனைகளின்படி இங்கிலீஷ் துணைப்படை சிக்கந்தராபாத்துக்குத் திரும்பி போயிற்று. பிராஞ்சுக்காரர் சேகரித்துப் பயிற் வித்த தளமானது குலைத்துவிடப்பட்டதுமல்லாமல்

தின் அதிபதிகளாகிய பிராஞ்சுக்காரர்களும் கல் 13. அதி.
ந்தாவுக்குச் சிறைகளாக அனுப்பப்பட்டார்கள்.

இ. பி. 1798. டிப்பு சுல்த்தான் யுத்தத்திற்கு எத்தனித்தல்.

ஆகிலும், இந்தச் சந்திசாமர்த்தியத்திலும் அதிக மர்த்தியம் பாராட்டுவதற்கு ஏது உண்டாயிற்று. ப்படியென்றால், காயம்பட்ட வேங்கைப்புலியா து விழுந்து சாவதற்கு முன்னே சீறி, வெறி காண்டு, அதிமூர்க்கமாய்ப் பாய்வதுபோல், மை ர் அரசனாகிய டிப்பு சுல்த்தானும் இன்னும் அடங் மல் மிகுந்த ஆணவங்கொண்டு, தனக்கு இறுதி ய் முடிந்த இந்தக் கொடிய சண்டைக்கு ஆரம்ப ன எத்தனங்கள் செய்துகொண்டிருந்தான். அவ ரச் சூழ அநேகம் பிராஞ்சுக்காரர் இருந்து, தாங் ர் கற்றிருந்த போர்த்தொழிற் கல்வியை அவனுக்கு பயோகப்படுத்தினார்கள். அவர்களுடைய சிரே டாதிபதியாகிய நப்போலியனுக்கும் இவனுக் ம் காகித வரத்துப்போக்குகளிருந்தன. இவைக ளால் அவன் தனது சேனைகளுக்குப் போர்த்தொ ற் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் உண்டாக்கிக்கொண்டி ந்தான். அன்றியும் சீரங்கபட்டணத்தின் மதில்க யும் பழுதுபார்த்துப் பலப்படுத்தினான். எக்கா த்திலும் தான் வெறுத்த இங்கிலீஷ்காரரோடு ண்டைசெய்து ஜயிப்பதற்கு வேண்டிய சகல மக்கிரிகளையும் சம்பாதித்துக்கொள்வதற்காக எல் ாவிதத்திலும் பிரயாசப்பட்டான்.

இங்கிலீஷ் சேனைகள் சேர்க்கப்பட்டது. 1799-ஆ பெப்ருவரி௴ 3உ.

இவன் இப்படிச் செய்துகொண்டிருந்த முயற்சி ளையெல்லாம் மார்ணிங்டன் என்னும் பிரபு திட் மாய் அறிந்துகொண்டு, தாமும் ஏற்ற பிரயத்தனங் ளைச் செய்யும்படிக்குச் சென்னபட்டணத்திற்குப் பாய், சண்டைக்கு அடுத்த எத்தனங்களைக் கண் வற்று, மைசூரிற் படையெடுத்துப் போவதற்கு ப்பொழுது திரண்ட அந்த அலங்காரமான ராணு

13. அதி.

௴ கி. பி. 1799.

வத்தை மனப்பூர்வமாய் ஆயத்தப்படுத்தினார். 20,00 ஆட்களுக்கு மேற்பட்ட சேனை வேலூரில் இரு ததுமன்றி, அது புடைபெயர்ந்து போகும் வழிய லே இன்னம் 16,000 ஆட்கள் நிஜாமுடைய சீமைய விருந்து வந்து கலந்துகொண்டார்கள். அவர்களை நடத்திக்கொண்டுவந்தவர் கர்நேல் ஆர்த்தர் வெல் லெஸ்லி. இவர் பிற்காலத்தில் டியூக் அப் வில்லிங டன் என்னும் பெயரைப் பெற்று போர்டியூ கல், ஸ்பேன் என்னும் சீமைகளில் இங்கிலீஷ் சேனைகளை நடத்தி இங்கிலாண்டு தேசத்தின் மிக சிறந்த சேனாதிபதியானார். மேல்கரை சீமைக்கு ஒரு சிறிய தண்டு பம்பாயிலிருந்து அனுப்பப்பட் டது. ஆக யுத்தத்திற்குப் போன ராணுவத்திற்கெல் லாம் ஜெனரல் ஹாரிஸ் முகாமையாய் இருந்தான்.

டிப்பு இருமுறை தோற்றது. மார்ச்சுமீ 6௳ 27௳.

யுத்தமும் கொஞ்சநாளில் முடிவாகிவிட்டது. மேலே சொன்ன இரண்டு ராணுவமும் மெதுவா மிகுந்த தைரியத்தோடே ஸ்ரீரங்கபட்டணம் நோக் கிச் சென்றன. டிப்பு முதலில் மேல்பக்கத்தில் வந்த சேனையை எதிர்த்தான். தசிர் என்னும் ஊரிலே அவனுடைய சேனையானது பம்பாயிலிருந்து வந்த சேனையை நடத்தின ஜெனரல் ஸ்டியூவார்ட் என்ப வனால் முறியடிக்கப்பட்டது. அங்கே அபஜ மானதின்பேரில் இனிக் கீழ்பக்கத்தில் தன் எதிரி களை எதிர்க்கலாமென்று டிப்பு திரும்பி, ஜெனரல் ஹாரிஸுடைய ராணுவத்தை வரவிடாமல் தடுக் கும்பொருட்டு, மால் வெள்ளி என்னும் ஊரில் தானாய் யுத்தங்கலந்து, அங்கும் முற்றும் அபஜ மானான்.

இங்கிலீஷ்காரர் ராஜதானியை நோக்கிச் செல்லல்.

இந்த இரண்டு யுத்தங்களிலும் தோல்வியடைந்த போதிலும் அவன் இங்கிலீஷ் ராணுவ வரவைத் தடுக்கும்படி இன்னமும் ஒருதரம் சண்டைசெய்

13. அதி.

இ. பி. 1799.

பதற்கு மனமுடையவனாய்க் கார்ன் வாலிஸ் பிரபு முன்னால் வந்திருந்த மார்க்கமாகவே அவர்கள் வருவார்களென்று எண்ணி, அந்த மார்க்கத்தில் காத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, இங்கிலீஷ்காரர் வேறொரு மார்க்கமாக வந்து, காவேரியில் கொஞ்சம் தூரத்திற்கு அப்பால் இருந்த ஒரு இறங்குதுறைவழியாய் அவ்வாற்றைக் கடந்து, சீரங்கபட்டணத்தை நோக்கிச் செல்லுகிறார்கள் என்னும் சமாசாரத்தைக் கேள்விப்பட்டு, தனது பிரிய நகராகிய அதனைக் காக்கும்பொருட்டு உடனே திரும்பி இங்கிலீஷ்காரரோடே ஒரு நாள் சாயங்காலத்தில் பலமான யுத்தஞ்செய்து, அதில் அவர்களுடைய ஒரு தண்டைப் பின்னிட்டு ஓடும்படி அடித்தும், கடைசியில் தான் தனது கோட்டைக்குள் நுழைந்துகொள்ளவேண்டியதாயிற்று.

சீரங்கபட்டணம் முற்றுகை போடப்பட்டது.
ஏப்பிரல்மீ 5உ முதல், மேமீ 4உ வரையில்.

கொஞ்சநேரத்திற்குள்ளாக அக்கோட்டையின் நான்குதிசையிலும் இங்கிலீஷ்காரருடைய படைகள் சூழ்ந்துகொண்டன. ஜெனரல் ஸ்டியூவார்ட்டின் சேனையும் மற்றப் பெருஞ்சேனையோடு வந்து சேர்ந்துகொண்டது. முற்றுகை ஒரு மாதம்வரையிலும் நின்றது. கடைசியில் அலங்கத்தில் வாய்ப்பான ஓரிடத்தில் இடிதல் உண்டாக, அதின் வழியாக ஏறி, கோட்டையைத் தாக்குகிறதென்றும், குறிப்புகாட்டும்வரையில் இங்கிலீஷ்காரப் போர்வீரர்கள் அகழியில் படுத்துப் பதுங்கிக்கொண்டிருக்கிறதென்றும் உத்தரவு உண்டாயிற்று. அநேகருடைய மனந் தத்தளித்துக்கொண்டிருந்தது; ஆகிலும் அவர்கள் நிர்ப்பயமாயிருந்தார்கள். தங்கள் தேசஸ்தர் அநேகரைச் சிறைபிடித்து, அவர்களுக்கு நானாவிதமான குரூரங்களைச் செய்த பாதகனும் இப்பொழுது தங்கள் கைக்குள்ளாயிருக்கிறானென்றும்,

13. அதி.

கி. பி. 1799.

அவனை மடக்குவதற்குச் சமயம் உண்டாயிற்றென்றும் அவர்களுடைய இருதயம் களிப்பினால் துள்ளிக்கொண்டிருந்தது.

கோட்டை தாக்கப்பட்டது. மேமீ 4௳.

அப்பொழுது உச்சி உருமம். கோட்டைக்குள் சகலரும் மௌனமாய் இருந்தார்கள். யாதொரு விதமான அரவமும் இல்லை. டிப்பு சுல்த்தானும் தன்னுடைய அரண்மனையில் போய், ஒருக்காலும் இங்கிலீஷ்காரரால் கோட்டைக்குள் நுழைந்துவர முடியாதென்று எண்ணிக்கொண்டு நி விசாரணைத் தனது அரண்மனையில் படுத்துக்கொண்டு, மோசத்துக்கு ஏதுவாய் இருக்கிறதென்று தன் ஊழியக்காரர் சொல்லிய சொல்லையும் சட்டைபண்ணிருந்தான். வெயிலானது வெகு கொரேமாயும் கண்ணை யுறுத்தும்படியான அவ்வளவு பிரகாசமாயுமிருந்தது. பட்டணத்தைக் காத்துக்கொண்டிருந்த சேனைகளில் பலர் வெயிலுக்கு அயர்ந்து நித்திரை பண்ணினார்கள். அலங்கத்திலே இங்கும் அங்கும் துலுக்கர் பச்சைக்கொடியும் மெதுவாய் ஆடிக்கொண்டிருந்தது. இப்படியிருக்கையில், அலங்கத்து இடிதலின் வழியாய்ப்போய்த் தாக்கும்படிக்கு உத்தரவான சேனையை நடத்தின ஜெனரல் பாயிர்டு பாளையத்திற்கு வெளியே வந்து தாக்குவதற்கு அடையாளக் குறியாகத் தனது பட்டயத்தை ஓங்கி என்னைத் தொடர்ந்துவந்து, இங்கிலீஷ்காரரின் பெயருக்குத் தகுதியாய்ச் சண்டைசெய்யுங்களென்று சொல்லிக்கொண்டுபோக, அப்போர்வீரரெல்லாம் அதிதீவிரமாய் நெருங்கிக் கோட்டைக்குள் ஏற, அதில் இருந்த துலுக்கர் சேனையானது திடுக்கிட்டு அலங்கத்தைக் காக்கும்படிக்கு ஓடிவர, பட்டணமெல்லாம் அமளியாகி, சுல்த்தானும் அதிதீவிரமாய் அவ்விடத்திற்குச் சென்றான். துலுக்கருடைய ராணுவ

றம் குறுக்கேவந்து, இங்கிலீஷ்காரர்மேல் குண்டு 13. அதி.
ளைப் பிரயோகஞ்செய்ய இங்கிலீஷ்காரரும் ஏழு இ. ப. 1799.
மிஷத்துக்குள்ளாக ஆற்றைக் கடந்து வெகு மூர்க்
மாய் விழுந்துபோய், அலங்கத்தில் ஏறித் தங்கள்
வெப்புக்கொடியை நாட்டினார்கள்.

இவ்விதமாக முதல் அலங்கத்தை இங்கிலீஷ் ஜயம்.
சேனைகள் தாண்டினதின்மேல், முன்னால் பண்
ணிக்கொண்ட திட்டத்தின்படியே, அச்சேனைகள்
பிரிந்து, ஒரு பாகம் வலப்புறத்திலும், ஒரு பாகம்
இடப்புறத்திலும் சென்று, கீழ்ப்பக்கத்தில் வந்து
டிக்கொள்ளும்பொருட்டுப் போகும்போது, வல
புறமாய்ப் போன தென்பக்கத்திலிருந்த ராணுவ
மானது யாதொரு தடையுமின்றி ஜயமாய்ச் சுற்
றிவருகையில், இடதுபாரிசமாய்ப் போன ராணு
வம் பாதிதூரம் சுற்றிவருமுன்னே வெகு மூர்க்க
மாய் எதிர்க்கப்பட்டது. டிப்பு சுல்த்தானும் அங்
கே வந்திருந்து யுத்தத்தை நடத்தினதுமன்றி, அவ
னோடு இருந்த துலுக்கரும் காயம்பட்ட புலிகள்
போல் வெறிகொண்டு யுத்தம்செய்து, இங்கிலீஷ்
காரர்மீது விழுந்து மல்லாடினபோதிலும், இங்கி
லீஷ்காரருடைய துப்பாக்கிக் கட்டைகளின் அடி
களினாலும், சனியன்களின் குத்துகளினாலும், அவர்
கள் பின்னிட்டு ஓடவேண்டியதாயிற்று.

இப்படியாகச் சண்டை நடக்கையில், இனி ஒன் டிப்புவின் மரணம்.
றும் ஆவதில்லை என்று கண்டு, டிப்பு சுல்த்தானும்
தனது அரண்மனைக்குத் திரும்பிச் செல்லும் மார்க்
கத்தில் இருபட்சத்தாரும் வெகு கொடூரமாய்ச் சண்
டை செய்துகொண்டிருக்கும் தாழ்ந்ததும் இருண்
டதுமான ஒரு வாசல் வழியாய்ப் போகும்போது
காயப்பட்டு உதிரம் சொரிந்ததினால் அவன் சோர்வு
அடைந்தான். அந்நேரத்தில் அவனுடைய ஊழியக்

13. அதி. காரர் தனது பிராணன் தப்பும்பொருட்டுத் தன்
கி. பி. 1799. நாமத்தை அறிக்கையிடும்படி அவனைப் பிரார்த்தித்தும், அவன் பயத்தினாலோ, செருக்கினாலோ அப்படி அறிக்கைசெய்யாமல், இன்னும் முன் செல்லும்படி போராடிக்கொண்டு இருக்கும்போது, ஒரு இங்கிலீஷ் போர்ச்சேவகன் அவனைக் குத்த, அதுவே அவனுக்கு இறுதியாக, பயங்கரமான அந்தக் கோட்டைவாசலில், செத்தவர்களும், சாக விழுகிறவர்களும், கால் கை போனவர்களுமாய்க் கிடந்த அந்தப் பிணங்கள் நடுவே விழுந்து மடிந்தான்.

ஒழுங்குபடுத்தல். பட்டணம் முழுதும் இப்பொழுது இங்கிலீஷ்காரர் வசமாகக் கோட்டையைத் தாக்கியபின், ஜெனரல் பாயர்ட் என்பவருக்குப் பதிலாய் வந்து சேனையை நடத்தினவராகிய கர்நேல் வெல்லெஸ்லி என்பவருடைய சாமர்த்தியத்தினாலே பட்டணமெல்லாம் படிந்து அடங்கிற்று. டிப்புவின் சவத்தை நெடுநேரம் தேடியபின் அவன் மரித்த இடத்திலேயே அது கிடந்ததைக் கண்டுபிடித்தார்கள். ஆகிலும் அந்தச் சவம் வெகுவாய் மாறிப்போயிருந்தமையினாலே அதைக் கண்டுகொள்வது அரிதாயிருந்தது. அதன்மேல் டிப்பு தன்னுடைய தந்தைக்குச் செய்வித்திருந்த கோரியிலேயே அவனை அப்பொழுது இங்கிலீஷ்காரர் அடக்கம் செய்வித்தார்கள்.

ஜயிக்கப்பட்ட ராஜ்யம் பிரிக்கப்பட்டது. இப்படியாக அந்தச் சுல்த்தான் மரணமடைய இனி அக்கோட்டையில் யாதொரு வகையான தடைகளும் இங்கிலீஷ்காரருக்கு இல்லை. யுத்தமும் இதனுடன் முடிவாயிற்று. ஸ்ரீரங்கபட்டணம் ஜயசீலருடைய கையாட்சியாயிற்று. டிப்புவின் மற்றச் சீமைகளை இங்கிலீஷ்காரரும், நிஜாமும், தற்காலத்திலுள்ள மைசூர் ராஜாவும் கூடிப் பங்கிட்டுக்கொள்ள, அந்த ராஜாவின் பங்குக்கு மைசூர்

ஜ்யம் வந்தது. இந்த மைசூர் ராஜாவானவன் அக்காலத்தில் சிறு குழந்தையாயிருந்தும், மைசூர் ராஜ்த்தைக் கட்டி ஆண்ட பூர்வ அரசர்களின் வமிசத்ல் பிறந்தவனுயிருந்த காரணத்தினுல் அவனுடைய முன்னேர்கள் வீற்றிருந்த சிம்மாசனத்தை அவனுக்கே கொடுத்தார்கள். 13. அதி. இ. ப. 1799.

மைசூர் சமஸ்தானத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் வேலை ர்நேல் வேல்லேஸ்லி என்பவருக்கு நியமிக்கப்பட, அந்த வேலையை அவர் நேர்மையாயும் கண்ணியமாயும் செய்து நிறைவேற்றினுர். அவர் அங்கே ரைத்தனம் செய்தகாலத்தில் ஜனங்கள் பாக்கியந்தராய் வாழ்ந்தார்கள். ரஸ்தாக்கள் உண்டாக்கப்பட்டன; குளங்களும் வெட்டப்பட்டன; பாலங்ளும் கட்டப்பட்டன. அன்றியும், அநேகர் பிற மைகளிலிருந்து மைசூரில் வந்து வாசம்செய்தார்ள். இதைப்பார்க்கிலும் அவருடைய நல்ல துரைத்னத்திற்கும் அதனுலுண்டாகிய தேசங்களின் சுக ாழ்வுக்கும் வேறு திருஷ்டாந்தம் வேண்டியது ல்லை.

கர்னெல்வெல்லெஸ்லி மைசூரை ஆண்ட நெறி.

அக்காலத்தில் நடந்த வர்த்தமானங்களுக்குக் குறிப்பு இன்னமும் சீரங்கபட்டணத்தில் உள்ள ஒரு ாலத்தில் உண்டு. அப்பாலத்தில் கர்நேல் வேல்லஸ்லி என்பவருடைய நாமம் வரையப்பட்டிருக்ன்றது; இதற்குச் சமீபமாக, மேலே கூறிய யுத்தத்ல் முடிவுபெற்ற அக்கொடுங்கோல் அரசாட்சிய நினைப்பூட்டுவதற்கு எற்ற குறிகளுமுண்டு. ங்கே அலங்காரமாய் நிரைத்த ஸ்தம்பவரிசைகம் விநோதமான சித்திரவேலைகளும் பொருந்திய ப்புவின் கோரியும், இக்காலத்தில் சந்தனக்கட்டைகள் வியாபாரம் செய்வதற்கு இடமான அவனுடைய அரண்மனையும், இடிந்து தகர்ந்து கிடப்ப

சீரங்கபட்டணம் தற்காலத்தில் இருக்கும் நிலைமை.

13. அதி.

கி. பி. 1799.

தான அவன் சோலை மாளிகையும் உண்டு. உடைந்த பீரங்கிகள் பட்டணத்தைச் சூழ இங்கும் அங்கும் வீணாய்க் கிடப்பதுமன்றி, பீரங்கிக்குண்டுகளான வை குவியல் குவியலாய்க் குவிந்துகிடந்து, துருப் பிடித்துப்போயிருக்க, அவைகளின் சென்னிறமா னது அவைகளின் மீது ஓடிப் படர்ந்திருக்கின்ற பூங்கொடிகளின் பசுமையாகிய எதிர்நிறத்தோடு சேர்ந்து வெகு அழகாய் விளங்குகிறது. இந்த காட்சியானது யுத்தத்தின் அரவமும் பெயரும் கே விப்படாத நல்லகாலத்திற்குத் தகுந்த அடையா மாய் இருக்கின்றது.

அட்டவணை.

அ.

A

ஆ.

இ.

பக்கம்.

ஓ.

ஔ.

க.

கா.

கி.

கு.

கூ.

கே.

கொ.

கோ.

க்.

சோ.

டி.

டெ.

டோ.

த.

தா.

தி.

தே.

ந.

நா.

நி.

நீ.

நூ.

நெ.

பக்கம்.

பி.

பக்கம்.

மா.

மி.

மீ.

மொ.

ரோ.

ல.

லா.

லெ.

வ.

வா.

வி.

வெ.

பக்கம்.

வே.

வை.

ஜ.

ஜா.

ஜி.

ஷா.

ஷெ.

ஷே.

ஸ.

ஸா.

ஸே.

ஸ்.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.

எண் என்ப ஏனை எழுத்துஎன்ப இவ்விரண்டும்
கண் என்ப வாழும் உயிர்க்கு.

கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்துஇரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில்.

உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.

தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்